

BURMESE
CLASSIC
www

မြပုလဲခင်

ရွှေအချစ်ရွှေသဏ္ဍာန်

မြပုလဲခင်

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

၁၉၅-၈၃

မြပုလဲခင်
 ရွှေအချစ်ရွှေသစ္စာ/မြပုလဲခင် - ရန်ကုန်၊
 အောင်မြင်စာပေ၊ ၂၀၁၃၊
 ၂၇၀-စာ၊ ၁၂.၅ x ၁၈.၂ စင်တီ၊
 (၁) မြပုလဲခင်

BURMESE CLASSIC

မြန်မာ့ရေး--အောင်မြင်စာပေ၊ အတွင်းနှင့်ပျက်နှာပုံနှိပ်--အောင်မြင်ပုံနှိပ်တိုက်
 ထုတ်ဝေသူ--ဦးအောင်မြင်၊ ပထမအကြိမ်၊ စက်တင်ဘာလ၊ ၂၀၁၃၊ စာနိဂိုး(၁၅)

အချစ်ဆိုတဲ့အရာဟာ အင်မတန် တန်ဖိုးကြီးပါတယ်၊
 ဘယ်အရာနဲ့မှ တန်ဖိုးဖြတ်လို့မရတဲ့ ထူးဆန်းအံ့သြဖွယ်ရာ
 ခြင်္သေ့အရာတစ်ခုပါပဲ။ ကျွန်မလေ အဲဒီထူးဆန်းတဲ့
 အရာတစ်ခုလို့ သတ်မှတ်ထားတဲ့အချစ်ကို
 သိပ်ပိုင်ဆိုင်ချင်တယ်၊ ရယူချင်တယ်၊ ဒါပေမယ့်...
 အချစ်ကို ခြောက်လှန့်နေတဲ့ အရာတစ်ခုက ရှိနေပြန်တယ်၊
 အဲဒါက သစ္စာပဲ။ သူကလဲ အံ့သြစရာကောင်းလောက်အောင်ကို
 တန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်တဲ့ အရာတစ်ခု ဖြစ်နေ ပြန်တယ်၊
 သူ့ကို လွန်ဆန်နိုင်တဲ့ စွမ်းအားမျိုး အချစ်မှာ ရှိနေမယ်
 ဆိုရင်တော့လည်း

(မုန်းမာန်ပြေ)

အချစ်ကို ခြင်္သေ့ခြင်္သေ့နဲ့ ရရအတွက် လဲလှယ်ရမယ်
 အရာမှာ သစ္စာတရားဖြစ်နေတော့ ဆုံးရှုံးမှုတွေဟာ
 နောက်ဆက်တွဲ ဖြစ်ပေါ်လာလိမ့်မယ်၊ အဲဒီအထဲမှာ
 အကြီးမားဆုံးသော ဆုံးရှုံးမှုက ဂုဏ်သိက္ခာ ကျဆင်းခြင်းပဲ
 ဖြစ်လိမ့်မယ် ထင်တယ်လို့ မာန်ယူဆနေတယ် မှတ်လား။
 အမှန်တော့ မာန်အယူအဆတွေ လွဲနေတယ်၊ သစ္စာတရားဟာ
 ဂုဏ်သိက္ခာ မဟုတ်ဘူး။ ဂုဏ်သိက္ခာဆိုတဲ့ အတ္တရဲ့သားကောင်ပဲ
 ဒီတော့ အင်မတန် နက်နဲနူးညံ့သိမ်မွေ့ဆန်းကြယ်လွန်းတဲ့
 အချစ်နဲ့ နက်ရှိုင်းခိုင်ခံ့တည်ငြိမ်လွန်းလှတဲ့ သစ္စာတရားဟာ
 အတ္တကင်းကွာပါတယ်၊ ဒါကြောင့် အချစ်နဲ့ သစ္စာရဲ့သန်စွမ်းမှုကို
 ဂုဏ်သိက္ခာဆိုတဲ့ အတ္တအရောင် လာမဆိုးပါနဲ့ မာန်။

(နှောင်ဖွဲ့)

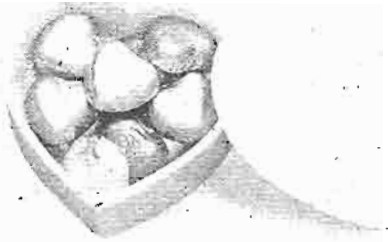
BURMESE CLASSIC

သစ္စာဆိုတာ လူတိုင်းအပေါ်ထားရှိနိုင်တဲ့ အရာတစ်ခုဖြစ်တယ်။
ဒါပေမယ့် လူတိုင်းမလိုက်နာနိုင်အောင်ကို လူမှုဆက်ဆံရေး
နယ်ပယ်အတွက် အင်အားသိပ်ကြီးမားတဲ့ အရာတစ်ခုပါ။
အဲ... အချစ်ဆိုတာကတော့ အခွဲအလမ်းကြီးတတ်တဲ့
သူတွေအတွက် တစ်သက်မှာတစ်ခါပဲ ပေါက်ပွားတတ်တဲ့
အရာတစ်ခုဖြစ်တယ်လို့သာ ကျွန်တော်လိုက်ပြောလိုက်ရင်
အချစ်ကို သွေးဆောင်ဖြားယောင်းရာ ကျရောက်သွားမှာကို
စိုးရိမ်တယ်။ ကျွန်တော့်ရဲ့ သန့်စင်တဲ့ အချစ်ကို ဘာနဲ့မှ
အစွန်းအထေး မခံနိုင်တဲ့အတွက် ကျွန်တော်
ဘာမှမပြောပါရစေနဲ့တော့

(ချစ်ခွန်း)

အပိုင်း (၁)

အခန်း (၁)

ဝမ်းနည်းကြေကွဲခြင်းနှင့်အတူ မိုးယံဆီသို့ ထိုးတက် သွားသော လေယာဉ်ပျံကိုကြည့်ရင်း ရစ်ဝဲလာသော ကြေကွဲရိပ် တို့ကို မျက်တောင်ခတ် သိမ်းဆည်းရန် အားယူလိုက်စဉ်... .

“မုန်းမာန်ပြေ ဟုတ်ပါတယ်နော်၊ ဒီက မုန်းမာန်ပြေ ထင်ပါတယ်”

နှောင်ဖွဲ့နှင့် ခွဲခွာခြင်းအတွက် ကျလုလုမျက်စိညှစ်စဉ် အလွမ်းရိပ်တို့သည် ဆန့်တင့်တင့်နှင့် ဟန့်ထားခြင်းခံလိုက်ရလက်

သို့ ဖြစ်သွားပြီး အသံရှင်ကို ငဲ့စောင်းကြည့်လိုက်မိသည်။

တဒဂ်အတွင်း မုန်းမာန်ပြေ၏ သတိအာရုံသည် မှင် တက်ခြင်း၏ ဖမ်းစားခြင်းကို ခံလိုက်ရသည်။

ထိုတဒဂ်သည် စက္ကန့်ပေါင်းများစွာမှ မိနစ်ဆီသို့ကူး ပြောင်းသွားပြီး ထင်ပါသည်။

မုန်းမာန်ပြေ၏ စိတ်ကူးယဉ်အိမ်မက်ကမ္ဘာထဲမှ လူသား ကို မုန်းမာန်ပြေ တွေ့လိုက်ရပြီ။

ယခုမှ လာတွေ့ရတယ်တဲ့လား။

“ကျွန်တော် ချစ်ခွန်းပါ”

‘ချစ်ခွန်း’ ရင်ထဲ၌ ပဲ့တင်ထပ် မြည်ဟည်းသွားသည်။ သည်အမည်လေးကလည်း ကြားလိုက်ရုံမျှနှင့် မုန်းမာန်ပြေ၏ ရင်ကို နက်ရှိုင်းစွာ ဝင်ရောက်ထိုးဖောက် အမြစ်တွယ်ခဲ့သော အမည်ပေပဲ။ ယခု ရုပ်ရည်ရူပကာကို မြင်လိုက်ရသည့်အခါ... မုန်းမာန်ပြေ ဟန်ဆောင်မှု ကင်းကွာသွားသည်။

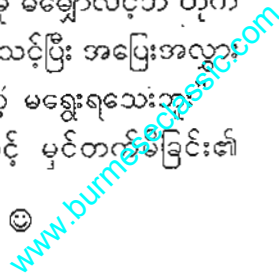
တဒဂ်အတွင်း သူ့အား စူးစူးစိုက်စိုက် ငေးကြည့်မိသည်။

“မုန်းမာန်ပြေ”

“ရှင်”

“ကျွန်တော် ကိုကိုသဲဦးပိုင်ရဲ့ လူကြုံပါးလိုက်တဲ့ပစ္စည်း တွေ မုန်းမာန်ပြေဆီ လာပို့ပေးမလို့ပါ။ ခု မမျှော်လင့်ဘဲ တိုက် တိုက်ဆိုင်ဆိုင် လာတွေ့ရတော့ အံ့အားသင့်ပြီး အပြေးအလွှား လာနှုတ်ဆက်မိတာပါ။ ပစ္စည်းတွေတော့ မရွေးရသေးဘူး။

သူ၏ ဖြေရှင်းချက်များကြောင့် မှင်တက်မိခြင်း၏

သောင်းရိပ်အောက်မှ မုန်းမာန်ပြေ လွတ်မြောက်လာသည်။

“ဪ အဲဒီက ကျွန်မကို သိနေတာက”

“ကိုကိုသဲဦးပိုင်ဆီမှရှိတဲ့ မိသားစုဓာတ်ပုံထဲက မုန်းမာန်ပြေကို ကျွန်တော်မြင်ဖူး တွေ့ဖူးနေလို့”

“ဪ”

မုန်းမာန်ပြေ၌ ဆက်ရန်စကားများ ပျောက်ဆုံးသွားလောက်အောင်ပင် တုန်လှုပ်မှုများက ချုပ်ကိုင်ထားကြသည်။

“ကျွန်တော် မုန်းမာန်ပြေကို ဘာများအကူအညီပေးရဦးမလဲ”

“ဟင် ဘာဖြစ်လို့မေးတာလဲ”

အနား၌ပါသော သူငယ်ချင်း အဖွဲ့အစည်းအစုံ သင်္ဃာတင်နှင့် နှင်းဆီမောင်က သူ့အားလှမ်းတို့သည်။ ကယောင်ချောက်ချားဖြစ်နေသောသူ့ကို သတိပေးတာလား။

သူတို့နှင့် မိတ်ဆက်ပေးရန် သတိပေးတာလား။ ထိုအကြောင်းအခြင်းအရာနှစ်ခုအနက် ဘယ်ဟာဖြစ်မည်ကို သိဖို့ မကြိုးစားတော့ဘဲ မိမိအမြတ်နိုးဆုံးအရာတစ်ခု ပျောက်ဆုံးသွားမှာကို ကြောက်သည့်အလား ချစ်ခွန်းကိုကြည့်ကာ ခပ်ကြောင်ကြောင်မေးခွန်းတစ်ခုကို ပြန်ထုတ်လိုက်မိသည်။

ချစ်ခွန်းက အံ့အားသင့်သွားပုံနှင့်တူ၏ စိမ်းနက်ညိုမှောင်နေသော မျက်ခုံးနက်နက်တို့ အနည်းငယ် တွန့်လိုက်ပြီးမှ အပြုံးတစ်ခုကို ဖန်တီးကာ။

“မဟုတ်ပါဘူး၊ မုန်းမာန်ပြေ ဘယ်မှခရီးသွားတာ မ

ဟုတ်ဘူး၊ တစ်စုံတစ်ယောက်ကို လိုက်ပို့တာသက်သက်ဆိုရင် တော့လဲ ကျွန်တော်အကူအညီပေးစရာ မလိုဘူးထင်ပါတယ်။

ဒီလိုဆို ကျွန်တော့်ကိုသွားခွင့်ပြုပါလို့ ခွင့်တောင်းမလို့”

“ဪ . . . ဟုတ် ဟုတ်ကဲ့၊ ဒါထက် အိမ်ကိုဘယ်တော့လာမှာလဲဟင်၊ ကျွန်မဒီလိုမေးတာ ပစ္စည်းတွေ အမြန်ဆုံးလိုချင်လို့မဟုတ်ဘူးနော်”

မုန်းမာန်ပြေ ဘယ်လိုဖြစ်နေတာလဲဟု မိမိကိုယ်မိမိ သတိထားချိန် မရောက်လောက်အောင်ပင် ပျာသာခတ်မိသွားပြီးမှ သတိပြုမိတော့သည်။ ဘယ်သူက ဖြေရှင်းချက်ထုတ်ခိုင်း၍ ဖြေရှင်းချက်ပါပေးမိရသနည်း။

“အင်း အစကတော့ နောက်နေ့မှလာမလို့ပဲ၊ ဒါပေမယ့် အခုတော့ အိမ်ပြန်ရောက်ရင် ရေမိုးချိုးပြီးတာနဲ့ မုန်းမာန်ပြေတို့အိမ်ကို အရင်ဆုံးလာမယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချပြီးသွားပြီ”

သည်မျက်လုံး စူးစူးတောက်တောက်၌ အင်အားရှိနေသလို သူ့စကားထဲ၌လည်း အဓိပ္ပာယ်တွေများစွာ ပါဝင်နေသည်ဟု မုန်းမာန်ပြေ ကိုယ်လိုရာ ကိုယ်စွဲတွေးလိုက်သည်။

“ဟုတ်ကဲ့၊ သိပ်ကောင်းတဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်ပဲ”

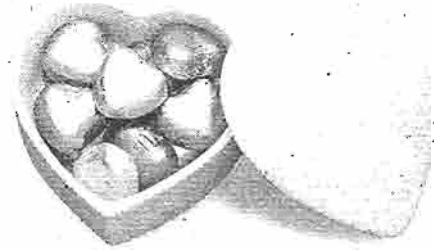
“ဒါဖြင့် ကျွန်တော့်ကို ခွင့်ပြုပါဦးနော်”

“ဟုတ် . . . ဟုတ်ကဲ့”

လှပသောအပြုံးတစ်ခုကို ချစ်ခွန်းက ပြုံးပြပြီး သူ့ကို ကျောခိုင်းလိုက်နိုင်ပေမယ့် မုန်းမာန်ပြေက တုံ့ပြန်ပြုံးရန်မုလျော့သွားပြန်သည်။

ချစ်ခွန်း ပျောက်ဆုံးသွားမှာကို စိုးရိမ်မှုဖြင့်သူမပြုံးနိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။ တစ်ဆက်တည်းရင်၌ ဝေဒနာတစ်ခုထပ်ဆင့်၍ နှိပ်စက်ကလူပြုပြန်သည်။ ထိုအခြင်းအရာသည် နှမြောတသသသာဖြစ်သည်ဟု မုန်းမာန်ပြေ မိမိကိုယ်မိမိစက်ဆုပ်ရွံရှာစွာဖြင့် သိရှိလိုက်လေသည်။

အခန်း (၂)

“ရှင် ဘယ်လိုဖြစ်သွားတာလဲ မာန်”

သဇင်မောင်၏ အမေးကို မုန်းမာန်ပြေ ဖြေရန်အဖြေသည် နှလုံးသား၌ အသင့်ရှိနေပါသည်။ သို့သော် ထိုအဖြေကို မိမိနှုတ်မှ ထုတ်ဖော်ကြေညာလိုက်လျှင်... .

“မသိဘူးဟာ၊ ကျုပ် အိပ်မက်ထဲကလူ ဖြစ်နေခဲ့တယ် ဆိုပြောရင် ရှင်တို့အံ့ဩနေမလားပဲ”

www.burmeseclassic.com

“ရှင်ရဲ့ အိမ်မက်ကို ကျုပ်တို့အံ့ဩမှာ မဟုတ်ဘူး မာန်”
“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“အိမ်မက်ဆိုတာ သွေးလေချောက်ချားပြီး မက်တာမျိုး၊ အစာမကြေလို့ မက်တာမျိုး၊ စိတ်စွဲလမ်းလို့ မက်တာမျိုး... အို မျိုးစုံရှိတာပဲ”

“ဟုတ်တယ်... အိမ်မက် မက်တယ်ဆိုတာ အံ့ဩစရာ မဟုတ်ဘူး၊ ဒါပေမယ့် ရှင်အပြုအမူက အံ့ဩစရာကောင်း လောက်အောင်ကို ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက်နိုင်တယ်”

“ဟင်”

နှင်းဆီမောင်၏ စွပ်စွဲချက်ကို မုန်းမာန်ပြေ စိတ်မကောင်းစွာဖြင့် လက်ခံလိုက်သည်။

“ဟုတ်တယ် သူ့ကိုတွေ့လိုက်ရတဲ့ တဒဂ်အတွင်း ကျုပ်ကိုယ်ကျုပ် ဘာဖြစ်သွားမုန်းကို မသိလိုက်ဘူး၊ ကျုပ်လေအရာရာကို မေ့လျော့သွားပြီး ဤကမ္ဘာလောကကြီးမှာ သူနဲ့ကျုပ်နှစ်ယောက်တည်းရှိတယ်လို့ ခံစားလိုက်ရတယ်”

“ရှင်စိတ်ထဲမှ နှောင်ဖွဲ့ လုံးဝရှိမနေဘူးလား”

မုန်းမာန်ပြေပို၍ ချောက်ချားသွားရသည်။ နှောင်ဖွဲ့ဟုတ်ပါသည်။ မိမိ၏ချစ်သူ နှောင်ဖွဲ့ကို မိမိက မေ့ပျောက်ထားမိခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ သူစိမ်းယောက်ျားတစ်ဦးအပေါ်မှတ်တက်မိကာ ရင်ခုန်သွားမိခြင်းသည်လည်းကောင်း ကြီးမားသော နှလုံးသားဖောက်ပြန်မှု တစ်ရပ်ဟု သူငယ်ချင်းတွေ စွပ်စွဲခြင်းသာဖြစ်မည်။

သို့သော် မုန်းမာန်ပြေ မညာတတ်သဖြင့်... .

“အဲဒီအချိန်မှာ အံ့အားသင့်လွန်းလို့ ကျုပ်ဦးနှောက်မှာ ဘယ်သူမှ ရှိမနေတာ အမှန်ပါပဲ၊ ဒါပေမယ့် ကျုပ် နှောင်ဖွဲ့အပေါ် ဘယ်တော့မှ သစ္စာမဖောက်ပါဘူး၊ ကျုပ်နားလည်ပါတယ်၊ စောစောက ငမ်းငမ်းတက်ပုံစံမျိုး ဖြစ်သွားခဲ့ရင်လဲ... နောက်အဲဒီပုံစံမျိုး မဖြစ်ရအောင် ကျုပ်ကိုကျုပ် ထိန်းသိမ်းသွားပါမယ်”

“ဟူး... ရှင်တော့ မလွယ်ဘူးထင်တယ်”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ နှင်းဆီ”

“ရှင်မျက်လုံးတွေမှာ ဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ တောက်ပမှုမျိုးနဲ့ ရှင်တစ်ခါမှ နှောင်ဖွဲ့ကို မကြည့်ခဲ့လို့ပဲ”

“အို”

မုန်းမာန်ပြေ တုန်လှုပ်သွားသည်။
သခင်မောင်က ကားမောင်းနေရာမှ... .

“ဟုတ်တယ် ကျုပ်အကောင်းဆုံး အကြံတစ်ခုပေးချင်တယ်”

“ဆိုပါဦး”

“ရှင် နောက်တစ်ကြိမ် ချစ်ခွန်းနဲ့ မတွေ့မိအောင် ကြိုးစားပါ”

“ဟင်”

“ဟုတ်တယ် ရှင် နှောင်ဖွဲ့ကို ငဲ့ညှာရင်ပေါ့လေ၊ နှောင်ဖွဲ့တုန်းကလဲ ရှင်ပဲစခဲ့တာ မဟုတ်လား”

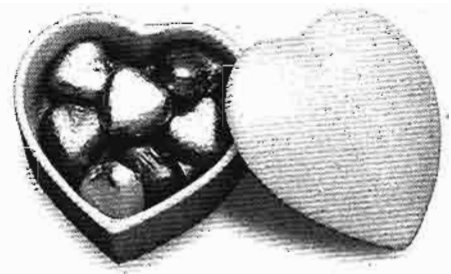
“တော်ပါပြီ ကျုပ် နားလည်ပြီ၊ ကျုပ်ကိုအိမ်ပြန်မပို့နဲ့”

တော့၊ ရှင်တို့အိမ်ပဲ လိုက်နေမယ်”

“တော်သေးတာပေါ့၊ ဒီလိုအကြံမျိုးမှ ရှင့်ခေါင်းထဲ ထွက်ပါ့မလားလို့၊ ကိုင်း ရှင်ဆုံးဖြတ်ချက်ချပြီးရင် ကျုပ်တို့အိမ် ကိုပဲ မောင်းတော့မယ်နော်”

သင်မောင်အား ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက်ဆိုသလို မုန်းမာန်ပြေ၏ရင်ထဲ၌ စူးနှင့်နာဖြစ်သွားသော ဝေဒနာတစ်ရပ်က နှလုံးသား၌ ဖြစ်ပေါ်သွားခြင်း ဖြစ်လိမ့်မည် ဟဲ့...

အခန်း (၃)

ချစ်ခွန်း၏ ခြေလှမ်းတို့သည် သွက်လက်နေသည်။ ပျော် နှင်ခြင်းသည် ချစ်ခွန်း၏ စိတ်နှလုံးကို သိမ်းကျုံးလွှမ်းမိုးထား လေသည်။

မျက်ဝန်းအိမ်၌ ပုံရိပ်ထင်ဟပ်လာသော မုန်းမာန်ပြေကို မြတ်နိုးစွာဖြင့် နှလုံးသားမျက်ဝန်းရိပ်ဖြင့် ပြုံးကြည့်မိ၏။

ကိုကိုသဲဦးပိုင်၏ မိသားစုဓာတ်ပုံမှာ မြင်ကတည်းက တမ်းတမ်းတတ စွဲလမ်းခဲ့ရသော မုန်းမာန်ပြေကို လှူကောင်

www.burmeseclassic.com

ထင်ရှား တွေ့မြင်လိုက်ရသည့်နောက် စွဲလမ်းခြင်းအပေါ် မြတ်နိုးခြင်း၊ တွယ်တာနှောင်ဖွဲ့ခြင်းနှင့်အတူ ချစ်ခြင်းသည် သူ့နှလုံးသား၌ နက်ရှိုင်းစွာဖောက်ဝင် နေရာယူသွားလေသည်။

“ခွန်းရယ် မင်းဟာက မလွန်လွန်းဘူးလား၊ မေမေတောင် မင်းမျက်နှာကို ဝအောင်မကြည့်ရသေးဘူး၊ ခြေလှမ်းက အိမ်ပြင်ကိုလှမ်းနေပြီ”

“ခွန်း သွားစရာရှိသေးတယ် မေမေ၊ ဒီလိုပါ ခွန်းကို လူကြုံပါးလိုက်တဲ့ပစ္စည်း သွားပို့စရာကိစ္စပါ။ ဒီနေ့ညနေလာပို့ပေးမယ်လို့ ကတိပေးထားပြီး ဖြစ်နေလို့ပါ မေမေ”

ချစ်ခွန်းမိခင်အား ဖြေရှင်းချက် ပေးလိုက်မိသည်။

“ကတိပေးပြီးသားဆိုတော့လဲ သွားရမှာပေါ့လေ၊ ဒါပေမယ့် ညနေစာထမင်းစားအမီ မေမေစောင့်နေမယ် ဆိုတာတော့ ခွန်းခေါင်းထဲကို ထည့်သွားနော်”

“စိတ်ချပါမေမေ”

တစ်ဦးတည်းသောသား ဖြစ်ရခြင်းအတွက်လည်း တစ်ခါတစ်ရံ ချစ်ခွန်းစိတ်ကျဉ်းကျပ်ရသည်။ မိဘများ မျက်စိအောက်ကအပျောက်မခံနိုင်အောင် ချစ်မိခြင်းသည် ချစ်ခွန်း၏ လွတ်လပ်သော လူငယ်ခြေလှမ်းများကို သော့ခတ်ထားခြင်းနှင့်တူနေသည်။

“ဟဲ့... ခွန်း၊ ကားကို ကိုယ်တိုင်မောင်းသွားမလို့လား မဖြစ်ဘူး၊ မြန်မာဖြည့်နဲ့ သုံးနှစ်ကျော် ကင်းကွာနေတဲ့ လူတစ်ယောက်ဟာ ချက်ချင်းပဲ ကားကို ကိုယ်တိုင်မောင်းသင့်သေးဘူး”

“မေမေထင်တယ်”

“ရပါတယ် မေမေ၊ နယူးယောက်လို နေရာမျိုးမှာ ဆောင် ခွန်း ကားမောင်းခဲ့သေးတာပဲ၊ ကားမောင်းတတ်ခြင်းဟာ နေရာဒေသနဲ့ မဆိုင်ပါဘူး၊ ကျွမ်းကျင်မှုနဲ့ပဲ ဆိုင်ပါတယ်”

မေမေ့ကို စောဒက တက်လိုက်မိခြင်းအတွက် သူစိတ်တောင်းပါဘူး။ သို့သော် မုန်းမာန်ပြေနှင့် တွေ့ဆုံမှုတွင် လွတ်လွတ်လပ်လပ် ရှိစေချင်သည်။

“ခွန်းဟာလေ အရင်ကလို မဟုတ်တော့ဘူး၊ ဆင်ခြေဆင်လက်တွေ ပေးတတ်နေပြီ”

မေမေ့စကားများကို ချစ်ခွန်းကျောခိုင်းလိုက်သည်။

ချစ်ခွန်း မုန်းမာန်ပြေကို တွေ့ချင်လှပြီ။ မုန်းမာန်ပြေ၏ နေရာမှာ မျက်လုံးအစုံ၌ရှိနေသော အကြည်ဓာတ်သည် သူ၏ နှလုံးအိမ်ကို ညှို့ဝင်ဖမ်းစားသွားသည်ဟု သူထင်သည်။ ဒါက သူ့အဖေဟုတ်။ ကိုကိုသဲဦးပိုင်ထံမှ မိသားစုဓာတ်ပုံ မြင်ကတည်းက ဖြစ်သည်။

“ကိုယ်တို့က မောင်နှမနှစ်ယောက်တည်းလေကွာ၊ ညီမတို့က ကိုယ်ဝန်ရှိစရာမှာပဲ ကိုယ့်ဖေဖေနဲ့မေမေက ကွဲသွားကြတာ၊ မုန်းတွေ၊ မာန်မာန်တွေနဲ့ပေါ့ကွာ၊ ဒါပေမယ့် အဖေတူသမီးတို့ကို ကိုယ့်မေမေက မွေးပြီးတဲ့အခါမှာ ဖေဖေအပေါ်ထားရှိတဲ့ အမုန်းအာယာတတွေ ပြေပျောက်သွားသလို ကိုယ့်ဖေဖေတို့က သမီးကလေးကို မြင်တွေ့တာနဲ့ မာန်မာန်လုံးဝမရှိတော့ဘူး၊ သူတို့ ဒူးထောက်တောင်းပန်လိုက်တယ်၊ ဖေဖေတို့ မေမေတို့

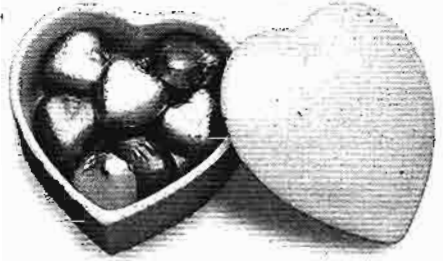

ဟာ အဲဒီအချိန်ကစပြီး ပြန်လည်သင့်မြတ်သွားခဲ့တာ ယခုထက် ထိ တစ်ခါမှ ကတောက်ကဆ ဖြစ်တယ်ဆိုတာ မရှိသလောက်ပဲ ဒါကြောင့် ညီမလေးနာမည်ကို ဖေဖေက မုန်းမာန်ပြေလို့ ပေးခဲ့တာပဲ”

ရာဇဝင်လေးနဲ့ အမည်ရှင် မုန်းမာန်ပြေ၏ ပုံရိပ်သည် သူ့နှလုံးသား၌ စွဲထင်ရုံမက လူသားစင်စစ် မုန်းမာန်ပြေကို မြင်တွေ့လိုက်ရသောအခါ ပိုင်ဆိုင်ချင်စိတ်တို့သည် ထိန်းမနိုင်သိမ်း မရတော့။

သို့သော် ထိုပိုင်ဆိုင်ချင်စိတ်ကို သူ အချစ်လို့အမည်တပ်ရမည်လား၊ မတပ်ရဘူးလား ဆိုတာကိုတော့ သူကိုယ်တိုင် တွေး၍ မရသေးသည်မှာ သေချာသည်။

လိပ်စာအရ မုန်းမာန်ပြေတို့၏ အိမ်ရှေ့သို့အရောက်တွင် သူ၏ရင်ခုန်သံကို သူ ပြန်ကြားလိုက်ရသည်မှာတော့ သေချာသည်။

အခန်း (၄)

“ကျွန်တော် ချစ်ခွန်းပါ။ ကိုကိုသဲဦးပိုင်က ပစ္စည်းတွေ ချွတ်ပြီးလိုက်တာ လာပို့တာပါ”

“ဪ သားဖုန်းဆက်ထားလို့ အန်တီတို့က သိနှင့်ပြီး ခါပြီ လာ... မောင်ချစ်ခွန်း၊ ဝင်ပါ”

ချစ်ခွန်း အိမ်ထဲသို့ အသာအယာ လှမ်းဝင်လိုက်ရသည်။ စိတ်ထဲ၌ ကသိကအောက်ဖြစ်သွားသည်။ ‘သားဖုန်းဆက်လို့

www.burmeseclassic.com

သိနှင့်ပြီးပါပြီ၊ ဟူသောစကားအပြင် 'သမီးပြောပြထားလို့ အန်တီတို့တောင် မျှော်နေတာ' ဟူသောစကားသာလျှင် ဖြစ်သင့်သည်ဟု ထင်ပါသည်။

“ထိုင်ပါ မောင်ချစ်ခွန်း”

“ဟုတ်ကဲ့”

“မင်း အန်ကယ်တော့ ဂျိမ်းရိုက်သွားတယ်ကွယ်”

ချစ်ခွန်း တွေ့ချင်နေတာ 'မင်းအန်ကယ် မဟုတ်ဘူး၊ မင်းညီမပါ' ဟု ရင်တွင်း၌ ပြောမိသည်။

သို့သော် နှုတ်မှတော့ . . .

“ဒါက ကိုကိုသဲဦးပိုင်ရဲ့ စာပါခင်ဗျာ”

“ဪ အေးကွယ်၊ သားကြီး ကျန်းကျန်းမာမာရှိရဲ့လား”

“ဟုတ်ကဲ့ ကျန်းမာပါတယ်၊ စာဖတ်ကြည့်လိုက်ပါဦး အန်တီ၊ ပြီးရင် ငွေနဲ့ပစ္စည်းတွေ ကျွန်တော်အပ်ချင်လို့ပါ”

“အေး . . . အေး၊ ဒါထက် ခဏနော်၊ ရွှေစာရေ အအေး ယူခဲ့ပါကွယ်”

ချစ်ခွန်းအတွက် မျှော်လင့်ချက်တို့သည် ကုန်ဆုံးစပြုနေလေပြီ။ မုန်မာန်ပြေနှင့် ပတ်သက်၍ သူ့ဘာပြောရမည်နည်း၊ မုန်းမာန်ပြေသည် မိခင်မသိဘဲ ဘာမှလုပ်လိမ့်မည်မဟုတ်ဟု ချစ်ခွန်းယုံကြည်မိသည်။

ထို့ကြောင့် . . .

“ကျွန်တော် လေဆိပ်ကိုရောက်ရောက်ချင်း မုန်းမာန်

တွေ့ခဲ့ပါတယ်”

“ဟင်”

ကိုကိုသဲဦးပိုင်၏မိခင် ဒေါ်တင်ဇာဝေ၏ အံ့ဩသော အာမေဒိုက်ကြောင့် ချစ်ခွန်းသည် မိမိတစ်စုံတစ်ခု မှားယွင်းသွားပြီလားဟု သံသယနှင့်အတူ နောက်စကားများကို ဆင်ဆင်ခြင်ခြင်ပြောရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

“လေဆိပ်မှာတွေ့တယ် ဟုတ်လား၊ ဘယ်အချိန်လဲ၊ ဘယ်သူတွေနဲ့လဲ၊ ဘာလားလုပ်တာတဲ့လဲ”

ဒေါ်တင်ဇာဝေ၏ မေးခွန်းများက များလွန်းလှသဖြင့် ချစ်ခွန်း ရုတ်တရက်တော့ ဘယ်ကစဖြေရမုန်းမသိအောင် ဖြစ်သွားရသည်။

“မနက်(၉)နာရီလောက်ကပါ၊ သူ့သူငယ်ချင်း အဲ အခြားညီအစ်မနှစ်ယောက်နဲ့တူတယ်၊ ရုပ်ချင်းအတော်ဆင်သလို အဝတ်အစားလဲ ဆင်တူဝတ်ထားတဲ့နှစ်ယောက်နဲ့ တွေ့တာပါ”

“ဪ သဇင်နဲ့နှင်းဆီပဲ”

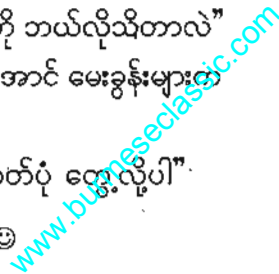
“ဘယ်သူတွေလဲတော့ ကျွန်တော်မသိပါဘူး”

“အခြားဘယ်သူမှမပါတာ သေချာလား”

“သေချာပါတယ်”

“ဒါထက် မောင်ချစ်ခွန်းက သမီးကို ဘယ်လိုသိတာလဲ” ချစ်ခွန်းအတွက် ထွက်ပေါက်မရှိအောင် မေးခွန်းများထုတ်ဆက်သကဲ့သို့ မေးလာသည်။

“ကိုကိုသဲဦးပိုင်ဆီမှာ မိသားစုဓာတ်ပုံ တွေ့လို့ပါ”

“ဪ... ဪ... ဒါထက် သမီးက တစ်စုံတစ်
ယောက်ကို လိုက်ပို့တာထင်တယ်၊ မင်းမတွေ့လိုက်ဘူးလား”

“မတွေ့မိလိုက်ဘူး အန်တီ”

“အအေးလေးသောက်လိုက်ပါဦး မောင်ချစ်ခွန်း၊ သမီး
က ခုထက်ထိ ပြန်မလာသေးဘူး၊ သူ့သူငယ်ချင်းအိမ်ကို ဆက်
လိုက်သွားတယ် ထင်ထယ်၊ ခဏနော် အန်တီဖုန်းဆက်လိုက်
ဦးမယ်”

ချစ်ခွန်းရင်ထဲ ပျော်ရွှင်မှုတို့ ကျွမ်းထိုးမှောက်ခုံပြုလေ
တော့သည်။ မျှော်လင့်ခြင်းနှင့်အတူ အအေးဖန်ခွက်ကို အရသာ
မခံဘဲ မော့ချလိုက်သည်။ တယ်လီဖုန်းခွက်ကို ကျယ်ဝန်းသော
ဧည့်ခန်းမကြီး၏ ထောင့်တစ်နေရာ လှေကားအတက်အဆင်း၌
ရှိနေသဖြင့် ချစ်ခွန်းနှင့် အတော်အလှမ်းဝေးလေသည်။

အမေနှင့်သမီး ဘာတွေပြောကြမည်ကို ချစ်ခွန်းမမှန်း
နိုင်။ သို့သော် သူမပြန်လာကိုသူ့အား ဒေါ်တင်ဇာဝေသည်
စောင့်ခိုင်းလိမ့်မည်မဟုတ်ဟု ချစ်ခွန်းထင်သည်။

“အန်တီ ထင်တဲ့အတိုင်းပဲကွယ်၊ အမြဲညီအစ်မအိမ်ကို
ဆက်လိုက်သွားတာတဲ့”

တော်ပါသေးရဲ့ဟု ချစ်ခွန်းရင်ထဲ အလုံးကြီးကျသွား
သည်။ အရွယ်အရ သူငယ်ချင်းကို ခင်တွယ်ခြင်းသည် သဘာဝ
ကျပါသည်။

“အန်တီ.. ဒီမှာ ကိုကိုပေးလိုက်တဲ့ ငွေနဲ့ပစ္စည်းတွေပါ
စစ်ကြည့်ပါဦး အန်တီ”

“အေး.. အေး.. .”

ဒေါ်တင်ဇာဝေက ပစ္စည်းနှင့်ငွေကို စစ်ကြည့်အပြီး..

“မောင်ချစ်ခွန်းကတော့ ဟိုမှာ အလုပ်သွားလုပ်တာ
လား”

“မဟုတ်ပါဘူး၊ ဖေဖေ အလုပ်သွားလုပ်တဲ့ဆီကို လိုက်
သွားတာပါ”

“ဪ ကျောင်းကော နေသလား”

“ဟုတ်ကဲ့၊ သံရုံးကနေ ကျွန်တော် ဒီကစာမေးပွဲတွေကို
ပဲဖြေခဲ့ပါတယ်၊ အခု ဒီနှစ်တော့ ဒီမှာပဲပြန်တက်တယ်မယ်”

“ဘာမေဂျာလဲ”

“မက်စ်မေဂျာပါ”

“သမီးလဲ မက်စ်မေဂျာပဲ၊ စက်ကင်းနီရီးယားလေ”

“ဟာ ကျွန်တော်နဲ့အတူတူပဲ”

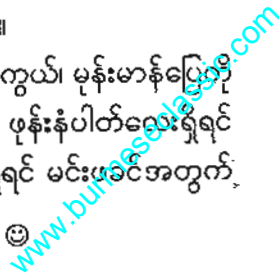
ချစ်ခွန်းထံသို့ ကံကောင်းခြင်းတရားတို့ ဆိုက်ရောက်
လာပြီ ထင်ပါသည်။

“အေး ဒီလိုဆို အန်တီသမီးအတွက် မင်းကိုပဲ အပ်ရ
တော့မယ်ထင်တယ်”

“ရပါတယ်”

ချစ်ခွန်း ဟန်မဆောင်နိုင်တော့။

“မင်း အိမ်ကို မကြာခဏ လာပါကွယ်၊ မုန်းမာန်ပြော
လဲ အန်တီပြောထားမယ်၊ မင်းလိပ်စာနဲ့ ဖုန်းနံပါတ်လေးရှိရင်
အန်တီကိုပေးထား၊ သားကြီးဆီ လူကြိုက်ရင် မင်းဖခင်အတွက်

ဪ... ဖခင်က ဟိုမှာပဲလား”

“ဟုတ်ပါတယ်၊ ဂျပန်မှာပါပဲ အန်တီ”

“အဆင်ပြေလိုက်လေ၊ မင်းမိသားစုနဲ့ အန်တီတို့မိသားစု နှစ်အိမ်တစ်အိမ်လိုသာ သဘောထား၊ မေမေကတော့ဘာလုပ်သလဲ၊ အခြားညီအစ်ကိုမောင်နှမတွေကော”

အခြားအမျိုးသမီးကြီးသာဆိုလျှင် စပ်စုရန်ကောဟူသောအတွေးဖြင့် ပေါက်ကရ လျှောက်ဖြေလိမ့်မည်။ ယခုတော့ ဒေါ်တင်ဇာဝေသည် မုန်းမာန်ပြေ၏မိခင် ဖြစ်နေသဖြင့် သူ့၌ ဖြေစရာစကားတွေ သိပ်ရှိနေသည်။

“မေမေကဒီမှာ ဖေဖေပေးသမျှပစ္စည်းတွေကို ‘ယမင်းစတိုးဆိုင်’ ဖွင့်ထားပါတယ်၊ ဗိုလ်ချုပ်ဈေး အနောက်တန်းမှာ”

“ဪ သိပြီ၊ အန်တီတောင် ကီမိုနိုဝယ်နေကျဆိုပဲ၊ အဆင်စုံတယ်၊ တစ်ခါတစ်ရံတွေ့ရတဲ့ အမျိုးသမီးချောချောဟာ မင်းအမေထင်တယ်၊ ကီမိုနိုပဲ အမြဲဝတ်တာလေ”

“ဟုတ်မယ်ထင်တယ်၊ မေမေနဲ့ကျွန်တော် ရုပ်ချင်းဆင်တူတယ်လို့ ပြောကြတာပဲ”

ချစ်ခွန်းက အပြုံးလေးဖြင့် ပြောလိုက်သည်။ ဒေါ်တင်ဇာဝေက သဘောကျစွာဖြင့် အသံထွက်အောင်ရယ်ပြီး...

“ဟုတ်မယ် ဟုတ်မယ်၊ ဒါထက် မင်းညီအစ်ကိုမောင်နှမတွေကကော ဘယ်နှုတ်တန်းတွေ ရောက်ကုန်ကြပြီလဲ”

အခြားသမီးရှင်များ၏ စပ်စုခြင်းကို ချစ်ခွန်းမကြိုက်သလောက် ဒေါ်တင်ဇာဝေ စပ်စုခြင်းကိုတော့ အင်မတန်လိုလား

နေသည်ဖြစ်ရာ... .

“ကျွန်တော်က တစ်ဦးတည်းသောသားပဲ အန်တီ၊ ဒါကြောင့် ကိုကိုသဲဦးပိုင်ကို အစ်ကိုတစ်ဦးလို ခင်တွယ်သွားမိတာပါ”

အသားလို၍ အရိုးတောင်းခြင်းနဲ့တော့ မတူပါဘူးဟု ချစ်ခွန်း မိမိကိုယ်မိမိ အားပေးလိုက်သည်။

“ခင်ပါကွယ်၊ အန်တီတို့လဲ သားတစ်ယောက် တိုးတာပေါ့”

“ဒါက ကျွန်တော်တို့ လိပ်စာကတ်ပါအန်တီ၊ ကျွန်တော့်ကို ပြန်ခွင့်ပြုပါဦး”

“အေးကွယ်၊ အန်တီတို့အိမ်ကိုလဲ မကြာခဏဝင်ပါ”

“စိတ်ချပါ အန်တီ”

ထိုစကားကိုတော့ စိတ်ထဲရှိသည့်အတိုင်း အမှန်ကန်ဆုံး စကားအဖြစ် ချစ်ခွန်းမရှက်တမ်းပြောလိုက်ပြီး နှုတ်ဆက်ကာ ပြန်ခဲ့သည်။

ရင်ထဲမှာတော့ မျှော်လင့်ချက်များအတွက် ရင်အေးရသော်လည်း... .

မြင်တွေ့လိုသော မျက်နှာကလေး မမြင်တွေ့ရခြင်းအတွက်တော့ ရင်ဝယ်လွမ်းတသသဖြင့်... .

အခန်း (၅)

မိခင်သည် နောင်ဖွဲ့နှင့်ပတ်သက်၍ ဘာမှမပြောဘူး ဆိုရင် မုန်းမာန်ပြေ နောင်ဖွဲ့နှင့် ချစ်သူရည်စားဘဝရောက်ရှိ သွားလိမ့်မည်မဟုတ်ပါ။

ယခုတော့ မိခင်၏ ဆူပူကြိမ်းမောင်းသောစကား နောင်ဖွဲ့အား ရစရာမရှိအောင် နှိမ်ချသောစကားများကြောင့် မုန်းမာန်ပြေ၏ နှလုံးအိမ်သို့ သနားကရုဏာဟူသော တွန်းပို့ မှုနှင့်အတူ နောင်ဖွဲ့ရောက်ရှိလာခြင်းဖြစ်သည်။

“ငါအတန်တန်ပြောလျက်သားနဲ့ မိမုန်း၊ ဘာမက်စရာ ရှိလို့ နင်ဒီလောက်တောင် မက်နေရတာလဲ... ”

“မောင်နှမခုနစ်ယောက်မှာ အကြီးဆုံး၊ သူ့ ဆယ်နှစ် ဆယ်မိုး ရုန်းကန်တာတောင်မှ အိမ်တစ်ဆောင် မီးတပြောင် ဖြစ်လာနိုင်ပါ့မလား၊ သူ့မိသားစုဝမ်းရေး ပင်လယ်ထဲမျောသွား မလားဆိုတာ နင်စောင့်ကြည့်ချင်သပ ဆိုရင်လဲကြည့်၊ ငါဘာမှ မပြောချင်ဘူး... ”

“ခု မရှက်မကြောက် လေယာဉ်ကွင်းလိုက်ပို့ရတယ်လို့ တော်တော်ကဲနေ”

မုန်းမာန်ပြေတို့ခေတ်၏ ရိုးသားပွင့်လင်းမှုအကြောင်း တို့ မိခင်က မသိ၍ ဆူပူခြင်းဖြစ်မည်။

မုန်းမာန်ပြေနှင့် နောင်ဖွဲ့၏ ဆက်ဆံရေးသည် သူငယ် ချင်းများအဆင့်ထက် ဘာမှမပိုကြောင်း မိခင်သိအောင် ပြောပြ မနေတော့...။

“မာန် . . . နင် ငါ့ကို ဘာမှာဦးမလဲ”

“ဘာမှာရမှာလဲ”

“တစ်ခုခုပေါ့ဟာ”

“သစ္စာရှိပါတို့၊ ကျန်းမာရေး ဝရုစိုက်ပါတို့လား၊ မလို ပါဘူးဟာ၊ နင်ဟာ နင့်ကြံ့မာကို နင်ဖန်တီးနိုင်မယ့် လူတစ် ယောက်လို့ ငါယူဆထားပြီးသားပဲ နောင်ဖွဲ့ရာ၊ နင့်ကိုငါ စိတ်ချ တယ်”

“ငါလဲ နင့်ကို စိတ်ချပါတယ်”

www.burmeseclassic.com

“စိတ်မချဘူးလို့ နင်ပြောကြည့်ပါလား”

“ပြောကြည့်ဖို့ စိတ်ကူးကိုမရှိတာ”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“နင် ငါ့ကို စိတ်ဆိုးမှာပေါ့”

“ကဲပါ သွားတော့၊ နင် လေယာဉ်ပေါ် တက်သွားတာ ကြည့်ပြီး ရုပ်ရှင်တွေ၊ ဗီဒီယိုတွေထဲကလို ငါခံစားကြည့်ချင်လို့”

“နင်ကလဲဟာ”

လေယာဉ်ကွင်း၌ ထိုကဲ့သို့စကားမျိုးဖြင့် ချစ်သူနှစ်ဦး ခွဲခွာခြင်းအတွက် နှုတ်ဆက်ကြပါသည်ဟုပြောလျှင် မိခင်ယုံ မည်မထင်။

“ကိုယ်ကမိန်းကလေး၊ နစ်နာစရာရှိရင် ကိုယ်ပဲနစ်နာ တယ်ဆိုတာလေးများ ခေါင်းထဲထည့်ထားပါဦး မိရွှေမုန်း”

မုန်းမာန်ပြေ မိခင်ကို တစ်ခွန်းမှပြန်မပြော၊ ခေါင်းငုံ့ ကာ ပြောသမျှကိုနားထောင်သည်။

“မောင်ချစ်ခွန်းကို ဘယ်လောက်အားနာဖို့ကောင်း သလဲ၊ လေယာဉ်ကွင်းမှာ တွေ့ပြီးရင်လဲ ညနေသူလာမယ် ပြော ထားတာကို အမိပြန်လာပြီး စောင့်ဖို့ကောင်းတယ်”

မုန်းမာန်ပြေ၏ ရင်ထဲတုန်ခါသွားသည်။ ချစ်ခွန်းဟူ သောအမည်နာမလေးတစ်ခုကို ကြားရုံမျှနှင့် ရင်ခုန်တတ်ခြင်း သည် အင်မတန်ဆိုးရွားသော ရောဂါဆိုးတစ်ခုဖြစ်သည်။

“မေမေနဲ့ တွေ့သွားတယ်မဟုတ်လား၊ ပြီးတာပဲပေါ့”

ခပ်ပေါ့ပေါ့စကားဖြင့် တုန်ခါခြင်းဝေဒနာရပ်ကို လျော့

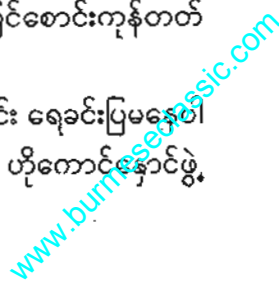
ပါးစေရန် မုန်းမာန်ပြေ ကြိုးစားလိုက်သည်။

“ပြီးမလား သမီးကိုကိုက ယောက်ျားလေး သူစိမ်းတစ် သောက်ကို အိမ်ကိုအကြောင်းမဲ့ လွှတ်ဖူးသလား၊ သူညီမအပျို ချောချောလေး အရွယ်ရောက်လာကတည်းက သူ့သူငယ်ချင်း တွေကိုတောင် အိမ်ခေါ်ခဲ့တော့လို့လား၊ ခုမောင်ချစ်ခွန်းကို အိမ်ကိုလွှတ်လိုက်ပြီး ညီမလေးနဲ့လဲ မိတ်ဆက်ပေးထားပါဆိုတာ အကြောင်မဲ့ သက်သက်မဟုတ်ဘူးလို့ မေမေထင်တယ်”

မုန်းမာန်ပြေအတွက် ပျော်ရွှင်စရာ အကောင်းဆုံးသော တေးများပါ။ သို့သော် နှောင်ဖွဲ့၏မျက်နှာ အာရုံပြုပေါ်လာသည့် တဖန်၌ ပျော်ရွှင်ခြင်းတို့သည် ဆိတ်သုဉ်းသွားလေသည်။

“အကြောင်းမဲ့သက်သက် မဟုတ်ဘူးဆိုရင်လဲ ဖွင့်သာ ဆေးလိုက်တော့ မေမေ၊ အစ်ကိုကလဲ သဘောတူ၊ အမေအဖေ ကလဲ သဘောတူဆိုရင် အတိုင်းထက်အလွန်ပေါ့၊ မိမုန်းတို့က ဘာငြင်းစရာရှိသလဲ၊ အဲ မြင်းကမလှုပ် ခုံကလှုပ်တဲ့အဖြစ်မျိုး တတော့ မဖြစ်စေနဲ့နော် မေမေ၊ ကျွန်မကြားဖူးတာက တစ်ဦး တည်းသောသားရဲ့ မိခင်တွေဟာ သူတို့သားကို အင်မတန်နှ ခြောဆိုပဲ၊ အဲ... ကမ္ဘာပေါ်မှာ ရှိရှိသမျှ မိန်းကလေးတွေဟာ သူတို့သားနဲ့ ပတ်သက်လာရင် ခြောက်ပြစ်ကင်းသဲလဲစင်ဆိုတာ မိခင်သလောက်ဖြစ်ကုန်အောင်ကို သူတို့အမြင်စောင်းကုန်တတ် ကြတယ်တဲ့”

“ကိုင်း တော်ပါတော့၊ မိကျောင်းမင်း ရေခင်းပြမနေပါ နဲ့ ဒါ မေမေတို့အလုပ်ပါ၊ သမီးဘက်ကသာ ဟိုကောင်နှောင်ဖွဲ့

နဲ့ ပြတ်ပြတ်သားသား ဖြစ်ပါစေ”

“သူငယ်ချင်းဆိုတာ ပြတ်သားလို့ရမလားမေမေ”

မုန်းမာန်ပြေ ဇွတ်ညာလိုက်သည်။ သို့သော် မိခင်၏ စူးရှသော မျက်လုံးများက သူ၏နှလုံးသားကို ဖောက်ထွင်းမြင်ရ သည့်အလား...

“အခြားလူတွေကို ညာလို့ရမယ်၊ မေမေ့ကိုညာလို့မရ ဘူးဆိုတာ မြမြမှတ်ထား မိမုန်း”

“ထင်ချင်သလိုထင်တော့ မေမေရာ၊ ကျွန်မဘာမှ မ ပြောတော့ဘူး၊ ကျွန်မပြောလဲ မေမေတို့က ယုံမှာမှမဟုတ်တာ အပေါင်းအသင်း သူငယ်ချင်းဆိုတာ မိန်းကလေးလဲရှိမှာပဲ၊ ယောက်ျားလေးလဲရှိမှာပဲ၊ ဒါကို အပြစ်ကြီးတစ်ခုလို ချုပ်ချယ် နေတော့ ကျွန်မအနေအထိုင် ကျဉ်းကျပ်တာတော့ အသေအ ချာပဲ”

မုန်းမာန်ပြေ မှုန်ကုပ်ကုပ်နှင့် မိခင်အား တုံ့ပြန်ပြော လိုက်မိသည်။ မိခင်ကတော့...

“အေးလေ လိမ်ညာပြီး မိဘမကြိုက်တာလုပ်တဲ့ သား သမီးဟာ ဘယ်လောက်အပြစ်ကြီးသလဲဆိုတာ ဝဋ်လည်မှာပဲ မိဘ ခံစားမှုထက်ကြီးမားတဲ့ ဝေဒနာတစ်ရပ် ခံစားရလိမ့်မယ် ဆိုတာ ကိုယ်တိုင်မိခင်ဘဝရောက်မှ သိလိမ့်မယ် မိမုန်း”

“မေမေတို့ကတော့ ဒါပဲ”

မုန်းမာန်ပြေ ပြောပြောဆိုဆိုဖြင့် အပေါ်ထပ်သို့တက်ခဲ့ သည်။

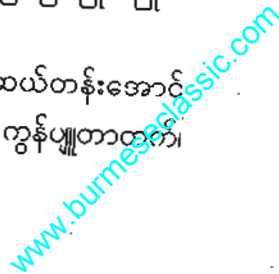
နှောင်ဖွဲ့နှင့်က ငယ်ငယ်လေး သူငယ်တန်းဘဝတည်း မှနေ၍ ဆယ်တန်းအောင်သည်အထိ တစ်ခန်းတည်းအတူနေ သူငယ်ချင်းဖြစ်သည်။ သူငယ်ချင်းဘဝကနေ ကူးပြောင်းလာ သော အချစ်ဖြစ်၍ သံယောဇဉ်က ကြီးမားလှသည်။

ငယ်စဉ် မွေးနေ့ပွဲတွေ ဘာတွေလုပ်လျှင်လည်း နှောင် ဖွဲ့သည် မိမိမိခင်၏ အနှိမ်ခံဘဝဖြင့် မျက်နှာငယ်စွာဖြင့်နေရာ ခဲ့ရသူ။ သို့သော် သည်းခံစိတ်ဖြင့် မုန်းမာန်ပြေအတွက် လိုအပ် သမျှကို ကူညီဖြည့်ဆည်းပေးရာခဲ့သူဖြစ်ရာ ထိုဖွဲ့လုံ့လကြောင့် မိမိ၏သည်းညှိုးပန်းကို ဆွတ်ခူးနိုင်ခဲ့သည် ထင်ပါသည်။

မုန်းမာန်ပြေ အပေါ်ထပ်လသာဆောင်သို့ ထွက်ခဲ့ သည်။ လသာသာ၌ မိသားစုဝိုင်းဖွဲ့စကားပြောနေကျကိုသတိ ရမိသည်။ ထိုမှ နှောင်ဖွဲ့...

နှောင်ဖွဲ့တို့ ဖခင်သည် အစိုးရအမှုထမ်း လခစားတစ်ဦး ဖြစ်၍ စားဝတ်နေရေး ကျပ်တည်းလှသည်။ သို့သော်မိခင်က ကော်တစ်လုံးဖြင့် မိသားစုဝမ်းရေးကို ကူညီဖြေရှင်းပေးနိုင်သဖြင့် စားနိုင်သောက်နိုင်ရုံ အဆင့်မျှသာရှိသည်။ ထိုကြားထဲ နှောင်ဖွဲ့ ချစ်တန်းနှစ်၌ ဖခင်ကကွယ်လွန်သွားသဖြင့် မိခင်မှာမုဆိုးမဘဝ ပြင် ခင်ပွန်း၏ ပင်စင်လစာလေးဖြင့် ပို၍ ခြစ်ခြစ်ခြတ်ခြတ် နေထိုင်ခဲ့ရသည်။

အကြီးဆုံးဖြစ်သော နှောင်ဖွဲ့မှာ ဆယ်တန်းအောင် သည်နှင့် ဖခင်၏မိတ်ဆွေများ အကူအညီဖြင့် ကွန်ပျူတာတက်၊ ဘူမိဏီတစ်ခု၌ အလုပ်လုပ်ခဲ့သည်။

ကျွန်မောင်နှမ ငါးယောက်စလုံး၏ ပညာရေးအတွက် သူ ငါးနှစ်မျှ ရုန်းကန်မည်။ အဆင့်ဆင့်တာဝန်ယူသွားနိုင်စေ ရမည်။ ပြီးလျှင် မိမိနှင့် လက်ထပ်မည်ဟူသော နှောင်ဖွဲ့၏စိတ် ကူးနှင့် မျှော်မှန်းချက်တို့အတွက် အားပေးဖော်အဖြစ် မိမိက အမြဲရပ်တည်ပေးခဲ့သည်။

ချစ်သူသက်တမ်းက နှစ်နှစ်မျှသာရှိသော်လည်း သံ ယောဇဉ်ကတော့ ငယ်စဉ်ကတည်းကစတင်ကာ အရင်းအမြစ် တွယ်တာခဲ့သည်ဖြစ်၍ ဖြတ်တောက်၍မရနိုင်အောင် ခိုင်မာ လွန်းလှသည်ကို မိမိကိုယ်မိမိအသိဆုံးဖြစ်သည်။

နှောင်ဖွဲ့သည် ရိုးသားသည်။ ကိုယ့်အားကိုယ်ကိုးကာ ကိုယ့်ဝှေးကိုယ်ချွန်သည့် လူတော်လူကောင်းဖြစ်သည်။

နှောင်ဖွဲ့လိုလူမျိုးကို မိဘမောင်ဖားက သဘောမတူ ဟူသောအကြောင်းပြချက်တစ်ခုတည်းနှင့် ဖြတ်တောက်ရ အောင် မိမိသည် ညံ့ဖျင်းသော မိန်းမတစ်ယောက်မဟုတ်။ လူ ပေါ်ကြော့မဟုတ်ဘဲ ကိုယ့်ဝှေးကိုချွန်သည့် ယောက်ျားကောင်း တစ်ယောက်ကို မိမိကဘာအတွက် ကျောခိုင်းပစ်ရမှာလဲ။

အတွေးအိမ်၌ တရိပ်ရိပ်ဝင်ရောက်လာသည့် ပုံရိပ်တစ် ချို့ကို မုန်းမာန်ပြေအလန့်တကြား မောင်းထုတ်လိုက်သည်။ သူကား ချစ်ခွန်းဖြစ်သည်။

အခန်း (၆)

“ဟဲလို”

ချစ်ခွန်း၏ ရင်တွင်းသို့ သိမ့်ခနဲ တုန်ခါသွားအောင် ခတ်ခတ်သွားသော အသံကြောင့် တဒဂ် တုန်လှုပ်မှုက ကြီးစိုး သွားသည်။ ထို့ကြောင့် ရုတ်တရက်စကားပြန်ပြောရန် မေ့လျော့ သွားလေသည်။

“ဟဲလို”

ထပ်ဆင့်လာသော အသံကြောင့် စိုးကြောက်မှုတစ်ရပ်

www.burmeseclassic.com

နှင့်အတူ . . .

“မုန်းမာန်ပြေ”

“ချစ်ခွန်းလား”

သူမုန်း သိနိုင်သော စွမ်းအားတစ်ရပ် မုန်းမာန်ပြေမှာ ရှိနေခြင်းအတွက် သူ့အတိုင်းမသိ ဝမ်းသာပျော်ရွှင်သွားရာ . .

“ဟုတ်ပါတယ် မုန်းမာန်ပြေ၊ ကိုယ်မုန်းသိတယ်ပေါ့”

“ကိုယ်မုန်းလဲသိတယ်၊ ခေါင်းမုန်းလဲသိတယ်”

သူ သဘောကျစွာ ပြုံးလိုက်သည်။ မုန်းမာန်ပြေ၏ အရွတ်အနောက်ကလေးသည်လည်း နှစ်သက်စွဲမက်ဖွယ်ရာ ဖြစ်သည်။

“နောက် သိနေတာတစ်ခု ရှိသေးတယ်လို့ပြောရင် အံ့အားသင့်ဦးမှာ သိလား”

“ပြောပါဦး၊ အံ့အားသင့်ချင်လို့ပါ”

“ယူ ဘာအကြောင်းပြောချင်လို့ ကျွန်ုပ်ဆီ ဆက်တင် ဆိုတာကို သိနေတယ်ဆိုရင်”

“ဟာ”

“ဘာဖြစ်တာလဲ”

“သိပ်ကို အံ့အားသင့်စရာ ကောင်းလွန်တဲ့အတွက် အမေခိုတ်ထွက်သွားတာလေ”

“ဟင်း . . ဟင်း . . ဟင်း”

သဘောကျစွာ ရယ်လိုက်သောအသံလေးကို ချစ်ခွန်းအမြဲထာဝရ ကြားလိုပါသည်။ ရယ်မောနေသောမျက်နှာက

သည် အဘယ်မျှချစ်စရာကောင်းလိမ့်မည်ကို ချစ်ခွန်းမုန်းကြည့်တာရင်ထဲ နွေးထွေးလျက်ရယ်သံဆုံးအောင် စောင့်နေသည်။

“ချစ်ခွန်း”

“နားထောင်လျက်ပါ”

“မသိပါဘူး၊ တိတ်နေလို့ ဖုန်းကိုင်လျက်ကြီးများ အိပ်ပျော်သွားပြီးလားလို့”

“မျောပါနေတာပါ၊ ရယ်သံလှိုင်းလေးထဲမှာ မျောပါသွားတာ”

“ယူ ဟာလေ . . ကိုင်း ပြောမယ်၊ နားထောင်”

“ဟုတ်ကဲ့”

“မနက်ဖြန် ကျောင်းသွားအပ်မယ်၊ အဲဒီအတွက် ကိုယ်ဘာကူညီပေးရမလဲ မုန်းမာန်ပြေလို့ ယူမေးမလို့ မဟုတ်လား”

“ဟုတ်လိုက်လေ မုန်းမာန်ပြေရယ်၊ မင်း တက္ကသိုလ်မှာ

အင်အားကောင်းလည်ပြီးပြီဆိုတာ ကိုယ်သိပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ကိုယ်

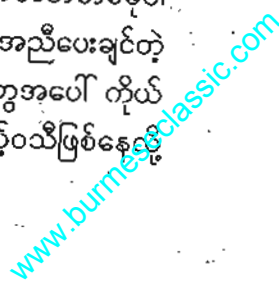
ယောက်ျားလေး ဖြစ်နေတဲ့အတွက် ကိုယ် မင်းအတွက်ပါ အင်အားပေးမယ်”

“ယောက်ျားမာနပေါ့ ဟုတ်လား”

“မာန မာနဆိုတာ ခက်ထန်တဲ့ စိတ်ဓာတ်တစ်ခုပဲ၊ ဒါ့မှ ခက်ထန်တဲ့စိတ်ဓာတ် မရှိပါဘူး၊ အကူအညီပေးချင်တဲ့

စိတ်တော့ရှိတယ်၊ ကိုယ်နဲ့ပတ်သက်လာတဲ့သူတွေအပေါ် ကိုယ်

အနစ်နာခံအကူအညီပေးတတ်တာ ကိုယ့်ဝသိဖြစ်နေလို့

“ပြည်သူ့နီတိ ကျွမ်းကျင်တယ်ပေါ့”

“လူမှုဝန်ထမ်းစိတ်ဓာတ်ရှိတယ်လေ၊ မယုံရင်ဘော်ဒါ စာရင်းသွင်းကြည့်ပါလား”

“ကောင်းပြီလေ၊ စမ်းကြည့်တာပေါ့၊ မကျေနပ်တာရှိ ရင်တော့”

“တစ်ကပြန်စလေ”

“အမယ် ကြိုက်တတ်လိုက်တာ”

“ကျေနပ်ရင်ကော”

“ရာသက်ပန် အပေါင်းအသင်းအဖြစ် ရင်တွင်းစာရင်း သွင်းလိုက်ပါမယ်”

‘မပိုတော့ဘူးလား’ ဟူသောစကားကို ချစ်ခွန်း၏ ရင် တွင်း၌ပင် ထားလိုက်သည်။

“ဘယ်အချိန်လာကြိုပေးရမလဲ”

“အဆင့်ကျော်လှချည်လား”

“ခင်မင်မှုမှာ အဆင့်မရှိဘူးထင်ပါတယ်”

“အမြွှာနှစ်ကောင်လာကြိုလိမ့်မယ်”

“ဘယ်အချိန်ထွက်မှာလဲ”

“ရုံးချိန်”

“စံတော်ချိန်လား၊ စာရေးတွေ ရောက်မယ့်ရုံးချိန်လား”

“မြန်မာပြည် ရုံးချိန်လေ”

“အိုကေ. . ဒါဖြင့် ကိုယ် ကျောင်းကပဲစောင့်နေတော့

မယ်”

“တောင်းပြီ၊ ဒါပဲနော်”

ဒါပဲမကပါဘူး၊ ပြောချင်နေတာတွေက နှလုံးသားပြင်မှာ ခေါင်းပြုထနေတယ်။ ဒါပေမယ့်တစ်ဖက် တယ်လီဖုန်းချအသွား

၌ ချစ်ခွန်း၏ရင်၌ လှစ်ဟသွားသည်။

ဒေါ်လှယမင်းက ချစ်ခွန်း၏ အပြုအမူကို သိုးမွေးထိုး နေရာမှ မသိမသာ အကဲခတ်လိုက်သည်။

ချစ်ခွန်းရင်ထဲ၌ အချစ်ငြောင့်ကလေး ခေါင်းပြုထနေ သည်ကို မိခင်တစ်ယောက်အနေဖြင့် အကဲခတ်မိလိုက်သည်။

အပျော်အချစ်မဟုတ်၊ ဘဝတစ်ခုလုံးကို ဖမ်းစားတော့ မည့်အချစ်ငြောင့်ဟု ဒေါ်လှယမင်းသိလိုက်ပြီ။

ချစ်ခွန်း မိခင်အားမမြင်ဘဲ သူ၏နှလုံးသားပုံရိပ်၏စေ ခာ အတွေးကမ္ဘာသို့ ရောက်ရှိနေဟန်တူသည်။ ဆုံလည်ကုလား

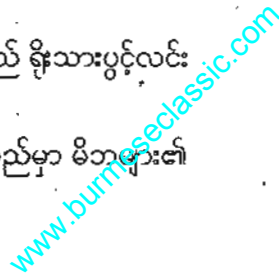
ထိုင်ကို လှုပ်ယမ်းရင်းမှအပ လှုပ်ရှားမှုကင်းမဲ့နေသည်။ ဒေါ်လှယမင်း စဉ်းစားလိုက်သည်။ သား ခွန်း၏ နှလုံး

သားပုံရိပ်ကိုသိရှိအောင် အမြန်ဆုံး စုံစမ်းရမည်ဟု။ ယခုလူငယ်တို့၏ ဆက်ဆံရေးကို အထင်သေး၍ မရ

သလို အထင်ကြီး၍လည်းမရသည်မှာ သေချာသည်။ အချို့က ရိုးသားပွင့်လင်းကြသည်။

အချို့က ရှုပ်ထွေးကြသည်။ သားခွန်း၏ အပေါင်းအသင်းများသည် ရိုးသားပွင့်လင်း

စေချင်သည်။ အပေါင်းအသင်းမမှားဖို့ လေ့လာရမည်မှာ မိဘများ၏

တာဝန်ဖြစ်သည်။

နေပါစေ၊ သူ့အတွေးရိပ်ကလေးနှင့်သူ ရှိနေပါစေဟု ဒေါ်လှယမင်း သဘောထားကာ အသာလေးထိုးလက်စသိုးမွှေးကိုသိုးမွှေးခြင်းထဲသို့ထည့်ပြီး မီးဖိုဘက်သို့ လှမ်းလိုက်သည်။

ချစ်ခွန်း၏ မျက်လုံးအိမ်သို့ အရိပ်တစ်ခုဖြတ်သန်းသွားသည်ဖြစ်ရာ နှလုံးသားပုံရိပ် ပျက်စီးသွားသည်။

“ဟာ မေမေ”

“ဘာလဲ အလန့်တကြား ဘာဖြစ်တာလဲ”

“မေမေရှိနေတယ်”

“ဘာရှိတာလဲ”

“ခွန်း ဖုန်းဆက်နေတုန်းက”

“ဘာဖြစ်နေတာလဲ ဖေဖေဆီကဖုန်းလာလို့လား မေမေ ဧည့်ခန်းမှာ သိုးမွှေးထိုးနေတာလေသား၊ ဘာဖြစ်လို့ လှမ်းမခေါ်သလဲ”

ဒေါ်လှယမင်းက ပရိယာယ်လှလှ သုံးလိုက်သည်။

ချစ်ခွန်းသက်ပြင်းချလိုက်သည်။ မေမေဘာမှ မသိဘူးဟု ယူဆကာ . . .

“မဟုတ်ပါဘူး”

“အေးပါ ခွန်း၊ ဖေဖေဆီက မဟုတ်နိုင်ပါဘူး၊ ခွန်းဖေဖေ ဆီကဆိုရင် မေမေကိုအရင်ဆုံးခေါ်ခိုင်းမှာပဲ မဟုတ်လား၊ ကိုင်းခွန်း ဒီမနက်စာ ဘာဟင်းစားချင်သလဲ”

ချစ်ခွန်းအံ့တွက် ထူးဆန်းသွားသည်။ ချစ်ခွန်းအပေါ်

ကလေးလေးတစ်ယောက်လို အမြဲတမ်း အရိပ်တကြည့်ကြည့် ခြိုနေတတ်သော မေမေသည် ယခုချစ်ခွန်းအား မေးခွန်းတွေ ထုတ်တော့ပါလား။

“မေမေနဲ့ ဈေးလိုက်ဦးမလား ခွန်း”

“ မလိုက်တော့ပါလား”

“ဒါဖြင့် မနက်စာစားပြီးမှ မေမေသွားမယ်၊ ခွန်းကို ထမင်းကျွေးပြီးမှ”

“ခွန်းက ကလေးမှမဟုတ်တာ၊ ရပါတယ် မေမေရာ”

“ကလေးမဟုတ်လို့ မေမေက ဂရုစိုက်ရတာ၊ ကလေးဆိုရင် ကစားမက်လို့ စားဖို့သောက်ဖို့ မေတာမျိုးဆိုရင် တုတ်ပြချောမော့ပြီး ကျွေးလိုက်ရဲ့ပဲ၊ လူကြီးတစ်ပိုင်းဖြစ်လာလို့ အတွေးနယ်လွန်ပြီး အစားအသောက်ပျက်တာမျိုးကို မေမေဘယ်လို နည်းနဲ့ ကျွေးရမယ်ဆိုတာမသိဘူး”

“ဟာ မေမေကလဲ”

ချစ်ခွန်း နားလည်လိုက်သည်က မေမေသည်ချစ်ခွန်း၏ စိတ်လှုပ်ရှားနေမှုကို ရိပ်မိနေပြီဟု . . .

အခန်း (၇)

မုန်းမာန်ပြေ စိတ်လှုပ်ရှားနေသည်။ ချစ်ခွန်းနှင့် တွေ့ရ တော့မည်။ ရှောင်နေခြင်းသည် အကောင်းဆုံးဟူသောဆုံးဖြတ် ချက်နှင့်အတူ ကြီးပမ်းပါသော်လည်း မရ။ သူ့အသံလေးကြားချင် လာသည်။ သူ့ရုပ်သွင်လေး မြင်ချင်လာသည်။ သည်ကြားထံ သူက မေမေနှင့်အလွမ်းသင့်ကာ ဖုန်းဖြင့်အဆက်အသွယ်လေး နှင့်အတူ မုန်းမာန်ပြေကျောင်းအပ်မည့်ရက်ကိုပါ သိရှိကာ တယ်လီဖုန်းနှင့် ချိန်းဆိုလာခြင်းကို ဖုန်းမာန်ပြေလက်ခံလိုက်

သည်။

နှလုံးသား၏ ဖောက်ပြန်မှုကို မုန်းမာန်ပြေ၏ ဦးနှောက် ကဏ္ဍတံအနိုင်ယူရန် ကြိုးပမ်းထားသည်။

မိမိ၏ နှောင်ဖွဲ့ဟူသော ချစ်ဦးသူရှိသည်။

နှောင်ဖွဲ့ကို သစ်စိမ်းချိုးချိုးရက်သောစိတ် မိမိ၌ရှိမနေ ခြင်းကိုကပင် ခိုင်မြဲသောအချစ်နှင့်သစ္စာဟု မုန်းမာန်ပြေစွဲမြဲစွာ သိရှိရသည်။

“ဒီအတိုင်းသာဆိုရင် ရှင်တို့ကိစ္စက မလွယ်ဘူးထင် တယ်”

“ရှင် ဘာကိုဆိုတာလဲ”

“ရှင် ချစ်ခွန်းကို စိတ်ဝင်စားနေတဲ့ကိစ္စ”

“စိတ်ဝင်စားတာထက် စိတ်ထဲမှာ လက်ခံနေတာ၊ သူ့ကို ကျုပ်ဘဝရဲ့ အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုလို လက်ခံနေမိတာဆိုရင် ရှင် တို့ ကျုပ်ကို ရှုတ်ချမှားလား”

“ခက်တယ် စိတ်ကစားခြင်းကို အချစ်လို့ မသတ်မှတ်နိုင် သလို ကျုပ်တို့ နားမလည်နိုင်တဲ့ အချစ်ဆိုတဲ့အရာကြီးရဲ့ စေ့ ဆော်မှုကြောင့် ဖြစ်တည်နေတဲ့ပြဿနာရပ်တွေကို ကျုပ်တို့ မချီး ခွမ်းနိုင်သလို မရှုတ်ချသင့်ဘူးလို့ ကျုပ်ထင်တယ်လေ”

“ကျုပ် ချစ်ခွန်းကို ချစ်နေပါတယ်လို့ တစ်ခွန်းမှ မပြော သေးဘူးနော်”

“အေးလေ မပြောသင့်ဘူး၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ရှင် ဘာလို့ နှောင်ဖွဲ့ကိုချစ်တယ်လို့ ပြောခဲ့တဲ့အတွက် နှောင်ဖွဲ့နဲ့ရှင်

www.burmeseclassic.com

တို့ဟာ အပေါင်းအသင်းတွေအားလုံးက သိရှိကြည်ဖြူထားတဲ့ တရားဝင်ချစ်သူစုံတွဲလေးတစ်တွဲ ဖြစ်နေတယ်လေ”

“ဟုတ်ပ ရှင် ဘယ်နှယောက်ကိုများ ချစ်တယ်လို့ ပြောဦးမှာလဲ”

သဇင်မောင်နှင့် နှင်းဆီမောင်တို့က ညှပ်ပူးညှပ်ပိတ် လုပ်ကာ သူ့ကို ချောင်ပိတ်ဖို့ ကြိုးစားနေသည်ဟု မုန်းမာန်ပြေ ယူဆလိုက်သည်။ ထို့ကြောင့် ချောင်အပိတ်မခံဘဲ . . .

“မပြောပါဘူး၊ ဘာကိစ္စပြောရမှာလဲ၊ နောင်ဖွဲ့ တစ် ယောက်တည်းပဲ ကျုပ်ချစ်တဲ့ချစ်သူပဲ၊ ချစ်သူအပေါ် သစ္စာရှိစွာ နဲ့ ရာသက်ပန်ချစ်သွားဖို့ဟာ နှလုံးသားရဲ့တာဝန်၊ ကျုပ်နှလုံး သားကို စိတ်လှုပ်ရှားမှုတစ်ခုလောက်နဲ့ အရောင်ဆိုးမခံနိုင်ဘူး ဆိုတာ ရှင်တို့မြဲမြဲမှတ်ထားပေတော့”

“သာဓု သာဓု”

နှင်းဆီမောင်က အလန့်တကြားခေါ်လိုက်သည်။

“ဘာလဲဟ”

“သာဓုကို သုံးကြိမ်စလုံး မခေါ်နဲ့လေ”

“အေးပါ သိပါတယ်၊ တစ်ခွန်းချန်ထားတာ မတွေ့ဘူး လား”

မုန်းမာန်ပြေ မျက်စောင်းတစ်ချက်ဝင့်ကာ ညီအစ်မ နှစ်ယောက်စလုံးကို တစ်ပြိုင်နက် ထိုးလိုက်သည်။

“မိန်းမတွေနော်၊ နောင်ဖွဲ့စိတ်ဆင်းရဲစရာ သတင်း စကားမျိုး ရှင်တို့မရေးမိကြစေနဲ့”

“စိတ်ချ၊ ကျုပ်တို့လူမိုက်မဟုတ်ဘူး၊ အချစ်ရေးကြား ဘယ်တော့မှ မဝင်ဘူးမှတ်”

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ်”

“ဒါပေမယ့် ကိုယ်တို့အပေါင်းအသင်းတွေထဲက တစ် ယောက်ယောက် နှလုံးသားပျက်ဆုံးကြွေမှုရမယ့်အဖြစ်ဆိုး ကိုတော့ ဘော်ဒါစိတ်နဲ့ တားမြစ်ရလိမ့်မယ်နော်”

“ဒါပေါ့၊ ရပါတယ် တားမြစ်ပါ၊ ပိတ်ပင်ပါ၊ ချုပ်ချယ်ပါ၊ ကန့်သတ်ပါ၊ ဒါတွေအားလုံးဟာ သူငယ်ချင်းကောင်းတွေရဲ့ ဝတ္တ ရားတွေပဲ၊ ကျုပ်ကလဲ သူငယ်ချင်းကောင်းပဲ လိုချင်ပါတယ်”

“အေးပါ . . . အေးပါ . . . နောက်တော့သာ ငယ်စာရင်း တ ပယ်လိုက်ရတဲ့အဖြစ်မျိုး မရောက်ပါစေနဲ့”

“စိတ်ချ”

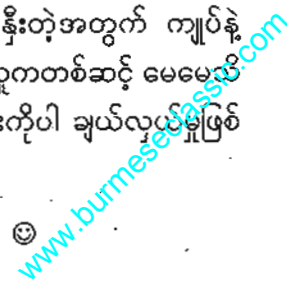
“ဒါပေမယ့် ရှင်တို့ကို ကျုပ်တစ်ခုတောင်းဆိုချင်တယ်”

“ဘာလဲ”

“ချစ်ခွန်းကိုပါ ကျုပ်တို့ဘော်ဒါစာရင်းထဲသွင်းဖို့”

“ဖြစ်ပါတယ်၊ မိတ္တူဗလဆိုတာ ဗလင်းတန်ထဲ ပါဝင် ပြီးသားပဲ”

“ဒါပေမယ့် တစ်ခုတော့ ရှင်တို့နားလည်ထားရမှာက သူဟာ ကိုကိုနဲ့မေမေတို့နဲ့ အရမ်းရင်းနှီးတဲ့အတွက် ကျုပ်နဲ့ နောင်ဖွဲ့တို့ကိုစွဲကို သူမသိစေချင်ဘူး၊ သူကတစ်ဆင့် မေမေထံ သွားခဲ့ရင် ကျုပ်နဲ့ ရှင်တို့နဲ့ ဆက်ဆံရေးကိုပါ ချယ်လှယ်မှုဖြစ် သွားနိုင်တယ်”

“အေးလေ သူဟာ တို့ရဲ့အပေါင်းအသင်းစာရင်းဝင် ပေမယ့် ငယ်ပေါင်းလိုတော့ အကြောင်းရင်းကိုတော့ မသိနိုင် သေးခင်တော့ အစစအရာရာ ဆင်ခြင်ရတာပေါ့။ စိတ်ချပါ ရှင် ထိခိုက်နစ်နာစေမယ့်ကိစ္စမျိုးကို ကျုပ်တို့ပြောပါမလား”

ဘာပဲပြောပြော မုန်းမာန်ပြေအနေဖြင့် အစစအရာရာ ဆင်ဆင်ခြင်ခြင် နေထိုင်သွားရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

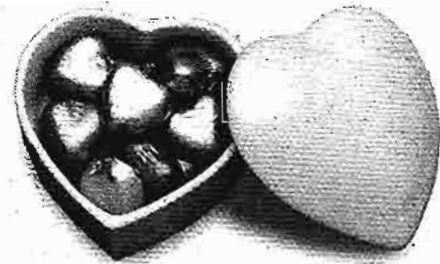
“ဟာ ကြည့်စမ်း၊ တကယ့်ရွှေမင်းသားပဲ၊ လူအုပ်ကြား ထဲမှာ သူဟာအထင်းဆုံး၊ အဝင်းဆုံးနဲ့ ကြည့်အကောင်းဆုံး ပါလား”

နှင်းဆီမောင်မျက်လုံးရွှေလျားရာသို့ မုန်းမာန်ပြေပါ လိုက်ပါရွှေလျားလိုက်သည်။

ဟင်းခနဲ သက်ပြင်းနှင့် ရင်ထဲလှုပ်ခတ်လာသော နှလုံး သားကိုဟန့်တားလိုက်သည်။

ချစ်ခွန်းသည် တက္ကသိုလ်ဝင်ပေါက်၌ရပ်ကာ မိမိတို့အား စောင့်ကြိုနေသည်။

ကားပေါ်မှ ခေါင်းပြုအကြည့်တွင် မျက်လုံးချင်းဆုံကြ သည်။ လှိုက်လှဲသော အပြုံးသည် နှလုံးသားမှ ဖြစ်ပေါ်တတ် ကြောင်း မုန်းမာန်ပြေသိရှိပါသော်လည်း လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲပြုံးပြ မိလျက်သား ဖြစ်သွားလေသည်ကိုတော့ . . .

အခန်း (၈)

“မောသွားသလား၊ အကျိုးတော်ဆောင်ပေးတဲ့အတွက်၊ ဒီပိုင်းကို ကျုပ်ရှင်းမယ်နော်”

မုန်းမာန်ပြေ အမြှာညီအစ်ကိုပြောဆိုသကဲ့သို့ ချစ်ခွန်း တို့လည်း ရှင်နဲ့ကျုပ်ဟုပင် သုံးနှုန်းလိုက်သည်။

“ရပါတယ်၊ အလှည့်ကျပေါ့၊ နောက်ရက်တွေ ရှိသေး တာပဲ”

“ဟုတ်ပြီ၊ နာတယ် သာတယ် မတွက်ဘဲ ကျုပ်တို့ငါး

www.burmeseclassic.com

ယောက် တစ်နေ့ကိုတစ်ယောက် အလှည့်ကျရှင်းသွားကြေး သဘောတူလား”

“တူတယ်”

လိပ်ပုခေါ်၊ ဂျပုခေါ်၊ ငလက်မဟုခေါ်သော မြတ်စိုးက ခွေးခြေပေါ် ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ကာ လက်မထောင်ပြလိုက်ရာ မုန်းမာန်ပြေက...

“ဂျပုရယ် ကောင်းကောင်းထိုင်စမ်းပါ၊ ပြုတ်ကျရင် ခွေးပစ်တဲ့တုတ်လောက်ရှိတဲ့ နင့်ခန္ဓာကိုယ်ကို ရှာမရဘဲဖြစ်နေပါမယ်”

“ကိစ္စမရှိပါဘူး၊ နင်ရှာမရရင် စည်ပင်ကိုသာခေါ်လိုက် သူတို့ကအရှာအဖွေတော်တယ်”

ခေတ်စကားများနှင့် တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် အရှုံးမပေးတတ်သော အုပ်စုထဲသို့ ချစ်ခွန်းရောက်ရှိခြင်းသည် ကံကောင်းခြင်းဟုဆိုရမည်။ သူတို့အုပ်စုသည် ရိုးသားပွင့်လင်းကြသည်။

“ဘာသောက်မလဲ၊ ဘာစားမလဲ၊ ကိုယ်ကြိုက်တာ ကိုယ်မှာကြ”

“ဒီနေ့ ငါရှင်းအလှည့်မဟုတ်တဲ့အတွက် ဒီဆိုင်က ဈေးအကြီးဆုံးကို ရှာလိုက်ဦးမယ်”

“တွေ့လား ဒီလောက်စိတ်ပုပ်တာ၊ ဒီဘဝမှာ အရပ်တစ်ပေါ၊ နောက်ဘဝဆိုရင် တစ်လက်မတောင် ရှိပါဦးမလား မသိပါဘူး”

မြတ်စိုးက အကျီစားသန်သည်။ မုန်းမာန်ပြေနှင့် အမြှာညီအစ်မကလည်း ဘယ်တော့မှ အလျှော့မပေးတတ်။

“အားလုံးထဲမှာ အချမ်းသာဆုံး၊ ကပ်စေးအနွဲဆုံး အရပ်ကလဲ အပုဆုံး”

“ဒါကြောင့် နင်တို့ကို ဒေါက်ဖိနပ် မစီးနဲ့လို့ပြောတာ”

“ဘာဆိုလို့လဲ”

“ဆိုတာပေါ့၊ ငါ့အရပ်က သိပ်မပုလုပ်ပါဘူး၊ နင်တို့ရဲ့ နှစ်လက်မခွဲ ဒေါက်ကြောင့် ငါ့အရပ်ကလဲ နှစ်ပေခွဲလောက် ပိုပုသွားတာပေါ့”

“ညောင်ဦးကမ်းပါးပြိုတာနဲ့ စမွန်နဂိုက နွားမ ပေါင်ကျိုးသလို သူပြောလိမ့်မယ်၊ ခွန်း ရှင် သူ့စကားကိုမယုံစားလိုက်နဲ့၊ ခွင်ပဲ အရှုံးဖြစ်သွားလိမ့်မယ် သိလား”

မုန်းမာန်ပြေက ချစ်ခွန်းအား လှည့်ပြောလိုက်သည်။ ချစ်ခွန်း ရင်ထဲ လှိုက်ဖိုသွားသည်။ ခွန်းတဲ့ မေမေခေါ်ဘတဲ့သို့ အခေါ်အဝေါ်မျိုးကို သူမ ရွေးချယ်လိုက်ခြင်းအတွက် ချစ်ခွန်းရင်ထဲ ကျေနပ်သွားသည်။

“ခွန်း ဘာခွန်းလဲ”

မြတ်စိုးခေါ်၊ လိပ်ပုခေါ်၊ ငလက်မခေါ်၊ ဂျပုကအငြိမ်နေဘဲ မေးလိုက်သည်။ သဇင်မောင်က...

“ချစ်ခွန်းပေါ့”

“သူများမိဘတွေများ တော်လိုက်တာ၊ သားသမီးတို့များသူ့ငါ စိတ်ဝင်စားစေမယ့် နာမည်လှလှလေးတွေနဲ့ မြ”

ဆွယ်ပေးတတ်တယ်။ တို့များမိဘကတော့ သားဖြစ်သူကို ပေးလိုက်တာများ မြတ်စိုးတဲ့၊ ရိုးစင်းလိုက်တာ”

“ဘာဖြစ်လဲ၊ ရိုးသားခြင်းဟာ ထာဝရဆန်းသစ်ခြင်းတဲ့ လိပ်ပုလေးရဲ့”

“ဆန်းသစ်သလား မသစ်သလားမသိပါဘူး၊ အမေပေးတဲ့နာမည်က တစ်မျိုးတည်း၊ နင်တို့နဲ့တွေ့တော့မှ လိပ်ပုလေးဖြစ်လိုက်၊ ဂျပူဖြစ်လိုက်၊ ငလက်မဖြစ်လိုက်၊ စောစောက ခွေးပုစ်တဲ့တုတ်ဖြစ်သွားသေး”

“အဲဒါ ကျေးဇူးတင်”

“ဘာတင်ရမှာလဲ”

“ဟိုတုတ်မဟုတ်တာ”

“ဘာတုတ်လဲ”

“တုတ်ခနှောင်းလေ”

“ဇွ”

“စားပြီးသားတွေ အန်ထွက်ကုန်မယ်နော်”

မိန်းကလေးသုံးယောက်နှင့် မြတ်စိုးအပြန်အလှန် ပြောဆိုမှုကို ဒိုင်ခံရယ်မောသူက ချစ်ခွန်းဖြစ်သည်။

ချစ်ခွန်းရယ်မောခြင်းကို အမှတ်မထင် ငေးကြည့်လိုက်သော မုန်းမာန်ပြေ၏ရင်ထဲ၌ ထင်ကျန်ရစ်စေသော မြင်ကွင်းတစ်ခုကို တိုးသွားပြန်သည်။ ရယ်လိုက်လျှင် ပါးချိုင့်ကလေးများ အပြင် သွားတက်စွယ်လေးနှင့်ပါလား။

“ခွန်းရှည် မင်းသိပ်ရယ်ပြမနေနဲ့၊ အခြားစားပွဲ”

ကောင်မလေးတွေ ကွက်ကြည့်ကွက်ကြည့်နဲ့ မင်းကို ခိုက်နေကြပြီ”

“ခိုက်တော့ ဘာဖြစ်သလဲ”

“ဖြစ်တာပေါ့၊ ခိုင်းကောင်းတဲ့ သူငယ်ချင်းကောင်းတစ်ဦးလျော့သွားရင် နင်တို့ လူအုပ်ကြားထဲ တိုးနေရမှာစိုးလို့ ပြောတာဟဲ့”

မြတ်စိုးအပြောကို ချစ်ခွန်းက နာရကောင်းမုန်းမသိဘဲ ရယ်မောလိုက်ရာ မုန်းမာန်ပြေတင်မက အမြှာညီအစ်မပါ မှင်ထက်သွားပြီး...

“ဟုတ်သားပဲ၊ ခွန်းဟာ ရယ်လိုက်ရင် ပိုတောင်ချောပြီး ချစ်စရာကောင်းတယ်ဟ”

နှင်းဆီမောင်က ကောက်ချက်ကို ပေါ်တင်ချလိုက်သည်။ မုန်းမာန်ပြေရင်ထဲ မနာလို ချိုးကပ်သွားကာ နှင်းဆီမောင်အားမျက်စောင်းထိုးလိုက်သည်။

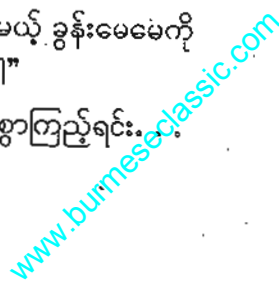
ချစ်ခွန်းကအရယ်ကို အရှိန်သတ်ကာ...

“ဒုက္ခပါပဲ၊ ငယ်ငယ်က မေမေက သားကရယ်ရင် သိပ် ချစ်စရာကောင်းတာပဲဆိုလို့ လူမြင်တိုင်းရယ်ပြတတ်ခဲ့တဲ့အကျင့်ကြီးလာတဲ့အထိ ဖျောက်ဖျက်လို့မရဘူး ဖြစ်နေတယ်”

“မရရင်လဲ မဖျောက်နဲ့တော့၊ ဒါပေမယ့် ခွန်းမေမေကို သဘာဝတစ်ခုလောက်တော့ ပြန်ပြောလိုက်ပါ”

မုန်းမာန်ပြေကို ချစ်ခွန်းက ကြည်လဲ့စွာကြည့်ရင်း..

“ဘာပြောရမှာလဲ”

“ဪ မေမေ့စကားကြောင့် သားအရယ်လွန်ပြီး ဘရိတ်အုပ်လို့မရတော့တဲ့အတွက် လူပျိုအမေ ဆန်တစ်အိတ်နဲ့ မန်းတောင်ရိပ်ကို မေမေခိုပေတော့လို့”

“ဟင့်အင်း... ကျွန်တော် အဲဒီလိုမပြောချင်ဘူး”

“ဟ... ဘာကျွန်တော်လဲ”

“လုပ်မနေနဲ့၊ ကျုပ်တို့ကြားမှာ ကျွန်တော် ကျွန်မ မမိဘူး”

“ဟုတ်တယ်၊ နင် ငါနဲ့ ကျုပ်ပဲ”

“ဟုတ်တယ်၊ ဒါ အမှန်တရား၊ ဘယ်သူ့ကိုမှ ရှိသေစရာ ရှိန်းတိန်းတိန်း၊ ဖိန်းတိန်းတိန်း ဖြစ်စရာမလိုဘူး၊ ဒါ ငါတို့ဘော်ဒါ တွေရဲ့ စည်းကမ်းပဲ”

မြတ်စိုးက ရှည်ရှည်ဝေးဝေး ရှင်းပြလိုက်သည်။ ချစ်ခွန်းက ပြုံးကာ...

“ကိုယ် မသိလို့ပါ၊ အဲ ငါ ငါ မနည်းကျင့်ယူရမယ် ဘယ်သူ့ကိုမှ ငါနဲ့မပြောဖူးဘူး”

“ဟုတ်လို့လား ကြည့်လဲဖြိုးပါ၊ ရှစ်တန်းအထိ ဒီမှာနေ သွားတာဆို”

သဇင်မောင်က ဝင်ထောက်လိုက်သည်။ ချစ်ခွန်းက အပြုံးမပျက်။

“ဟုတ်တယ်၊ ငယ်ငယ်တုန်းက ဘွားဘွား၊ မေမေနဲ့ အဒေါ်တွေရဲ့ သွန်သင်မှုနဲ့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ခွန်းကလေး၊ ကျွန်တော်ကလေးနဲ့ ပြောတတ်တာ အခြောက်ဖြစ်သွားမှာစိုးရိမ်လို့ ဖေ

က ဟိုကို သူနဲ့အတူ တမင်ခေါ်သွားတာ”

“ကျွတ်... ကျွတ်... အခုကော စိုလာပြီလား”

မြတ်စိုးက ချစ်ခွန်းအား စေ့စေ့ကြည့်ကာ ပြောလိုက်ရာ... ချစ်ခွန်းက ရုတ်တရက် ကြောင်သွားရာမှ မိန်းကလေး သုံးယောက်က ဝိုင်းရယ်သဖြင့် သူ့သဘောပေါက်ကာ ရှက်သွားပြီး...

‘ဟာ... ဂျပုကလဲကွာ’ ဟု ဆိုကာ ရှယ်ရယ်ရယ်လေသည်။

“ပြန်ပြောလိုက်ပါလား ခွန်းရဲ့၊ သိချင်ရင် မင်းအစ်မကို သွတ်လိုက်ပါလား ခွေးပုရဲ့လို့”

နှင်းဆီမောင်က ချစ်ခွန်းဘက်က ဝင်၍ ပြောလိုက်ရာ

“ဟုတ်လား၊ ပြောလိုက်လေ ယောက်ဖရဲ့၊ ဒါမှ ငါ့အစ်မခေါ်မစွဲကြီးစွဲမှာ”

“တော်ပြီ၊ အရှက်လဲ တစ်စက်မှ မရှိတဲ့ကောင်”

ချစ်ခွန်းဘာမှဝင်မပြောဘဲ ဆန်းကစ်ဘူးကိုသာ အသာယာယာထောက်ရင်း အိမ်ပြန်ရောက်လျှင် သူ၏အပေါင်းအသင်းသစ်များ၏ ဗရုတ်ကျမှုကို မေမေအား ပြန်ပြောပြလိုက်မည်ဟု။ အထဲ မုန်းမာန်ပြေ၏ အလှကိုလည်း အသေးစိတ်ပြောပြလိုက်လျှင် မေမေဘာပြောမည်ကိုတော့ဖြင့်...

အခန်း (၉)

“အသားက ဝါနှစ်နေတာပဲမေမေ၊ ခွန်းအသားထက်ကို ပိုလှတယ်”

“မိန်းကလေးဆိုတော့ ပိုဝင်းဝါတာပေါ့၊ ခွန်းလဲ အသားလှတာပဲ၊ ဒါအဆန်းမဟုတ်ပါဘူး”

“အရပ်ကလဲ ငါပေခြောက်လက်မလောက် ရှိတယ်မေမေ၊ ခွန်းအရပ်ကို မိလုမိခင်ပဲ၊ ဒါပေမယ့် ဒေါက်ဖိနပ်ပီးတော့ ခွန်းနဲ့ အရပ်တူလို့ထင်ရတယ်”

“မြန်မာပြည်မှာ မိန်းကလေးကလေးတွေ အရပ်အနိမ့်အမြင့် အရေးမကြီးလှပါဘူး”

မေမေ၏စကားများကို ချစ်ခွန်းသိပ်မကြိုက်လှ။ ခွန်းအလေးထားမှုကို ခပ်ပေါ့ပေါ့ ဖြစ်သွားစေသည်ဟု သူယူဆကာ စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားပြီး...

“ဆံပင်က ဖြောင့်စင်းပြီး အရှည်ကြီးပဲ၊ အဲဒါကို ဖားလျားချထားသော သိပ်လှတာပဲ”

“ဒါက ယခုခေတ်မိန်းကလေးတွေရဲ့ စတိုင်တစ်မျိုးပဲ၊ မေမေကတော့ သိပ်သဘောမတွေ့လှပါဘူး၊ ရှေးဘိုးဘွား မိဘတွေကတော့ ဖားလျားချရင် အပူသည်လို့ ယူဆကြတယ်”

“ဟာဗျာ မေမေကလဲ၊ မုန်းမာန်ပြေအပေါ် ဘာတစ်ခုမှ အကောင်းမမြင်ပါလား”

“မကောင်းဘူးလို့ မေမေတစ်ခုမှ မပြောဘူးနော်သား၊ ခွန်းက သုံးနှစ်ကျော်ကျော် မြန်မာပြည်နဲ့ ကင်းကွာနေတာ၊ မေမေက မြို့လယ်ကောင် ဝိုင်းချုပ်ဈေးမှာ စတိုးဆိုင်ဖွင့်ထားတဲ့ လူဖြစ်လို့ ခုခေတ်မိန်းကလေးတွေရဲ့စတိုင်ကို မေမေက ခွန်းထက်ပိုသိတယ်၊ ဒါကြောင့် ခွန်းအတွက် တအံ့တဩဖြစ်စရာတွေ ဟာ မေမေအတွက် အံ့ဩစရာမဟုတ်တာ၊ အဆန်းမဟုတ်ပါဘူးနော် ခွန်း”

“ဒါဖြင့် ခွန်း ဘာမှပြောမပြောတော့ဘူး၊ တော်ကြာမှ ခေမေခွန်းကို အပြစ်မတင်နဲ့”

ဒေါ်လှယမင်းက ကလေးဆန်ဆန် ပြောလိုက်သော

www.burmeseclassic.com

သားကို ချစ်စနိုးအပြုံး ကြည့်လိုက်ပြီး. . .

“ဘာကိုအပြစ်တင်ရမှာလဲ ခွန်း၊ ခွန်းက အရွယ်ရောက် နေပြီပဲ၊ ပြီးတော့ တက္ကသိုလ်ပညာကို သင်ယူနေတဲ့သူပဲ၊ ရည် စားထားတယ်၊ အတွဲထားတယ်ဆိုတာ ကန့်ကွက်စရာကိစ္စမှ မဟုတ်တာ”

ချစ်ခွန်း ဘဝင်မကျနိုင်အောင် ဖြစ်သွားကာ. . .

“မဟုတ်ဘူးထင်တယ် မေမေ၊ မုန်းမာန်ပြေကို ခွန်း စိတ်ဝင်စားတာ အတွဲရရုံသက်သက် မဟုတ်ဘူး၊ ရည်းစားဖြစ်ရုံ သက်သက်လဲ မဟုတ်ဘူး၊ ဘာပြောရမလဲ ခွန်းရဲ့ဘဝတစ်ခုလို စိတ်ဝင်စားတာ”

“အလို. . .”

ဒေါ်လှယမင်းက အံ့အားသင့်ဟန်ပြုလိုက်သည်။

ချစ်ခွန်းကလည်း အမေ၏ အကြောကိုသိသဖြင့်. . .

“ခွန်းကိုမလှောင်ပါနဲ့ မေမေ”

“မလှောင်ပါဘူး၊ ဒီအရွယ်မှာ အသည်းအသန် သောက ဖြစ်ခဲ့တဲ့ နှလုံးသားရေးရာ ကိစ္စတစ်ခုဟာ ကြီးလာတဲ့အခါမှာ ရယ်စရာဟာသတစ်ပုဒ်၊ ဒါမှမဟုတ် မြေးတွေကို အိပ်ရာဝင် ပုံပြင်တစ်ပုဒ်လို ပြောပြရတဲ့သူတွေ ဒုနဲ့ဒေးပါခွန်းရယ်”

“တော်ပြီမေမေရာ၊ မေမေ့ကို ခွန်းဘာမှမပြောတော့ ဘူး၊ ဒါပေမယ့် ခွန်း အမှန်ဆုံးသောစကားတစ်ခု ထပ်ပြောလိုက် မယ်၊ ခွန်း. . . ပြေ့ကို ဘဝတစ်ခုလို စိတ်ဝင်စားသလို စိတ်ဝင်စား တယ်၊ မြတ်နိုးနေပါတယ်ဆိုတာ မေမေ့ကို အသိပေးတာပါ။

နောက်မှ မေမေခွန်းကို အပြစ်မတင်နဲ့နော်”

ချစ်ခွန်းအချစ်အတွက် သတ္တိတွေကောင်းနေပြီဟု ဒေါ် လှယမင်း သဘောလိုက်သည်။

“အသိပေးတယ်ဆိုတာ ဘဝခရီးဖော်အဖြစ် ခွန်းဘက် တ တစ်ဖက်သတ်ရည်ရွယ်လိုက်ပြီဆိုတဲ့ သဘောလား”

“ဟုတ်တယ် မေမေ”

“ခွန်းက မိန်းမတစ်ယောက်ကို ရွေးချယ်တဲ့နေရာမှာ ဘာကိုကြည့်ပြီး ရွေးချယ်တာလဲ”

“ဗျာ”

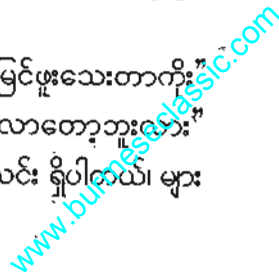
ချစ်ခွန်းနားမလည်။ အချစ်ဟူသောအရာကို မြည်းစမ်း ကြည့်ဖူးသူမဟုတ်။ မုန်းမာန်ပြေကို မြင်မှအချစ်စိတ်မွေးဖွား လာသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ရယူပိုင်ဆိုင်ချင်လာသည်။ ထိုရယူ ပိုင်ဆိုင်မှုအတွက် ဘယ်လိုနည်းများနှင့် ချဉ်းကပ်ရမည်၊ ကြိုး စားရမည်ကို သူနားမလည်။ ထို့ကြောင့် သူလောက ကမ္ဘာ၌ အရင်းနှီးဆုံးဖြစ်သောမိခင်အား သူ၏ခံစားမှုကို ဖွင့်ဟလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ မိခင်က လိုလိုလားလားမရှိသောအခါ သူမကျေမနပ် ဖြစ်သွားရသည်။

“ဪ. . . အဆင်းလား၊ အချင်းလား၊ မင်းဘာကို နှစ် သက်တာလဲ”

“ရုပ်အဆင်းအလှကိုပဲ ကျွန်တော် မြင်ဖူးသေးတာကိုး”

“စိတ်နေစိတ်ထားကိုကော မလေ့လာတော့ဘူးလား”

“စိတ်သဘောထားက ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ရှိပါတယ်၊ များ

သောအားဖြင့် ပွင့်လင်းခြင်းဟာ ရိုးသားခြင်းပဲ၊ ရိုးသားခြင်းဟာ ဖြူစင်ခြင်းမဟုတ်ဘူးလား မေမေ”

“ဪ... ခွန်း... ခွန်း မင်းဟာ မိန်းမတစ်ယောက်ကို ချစ်ဖို့ပဲတတ်တာကိုး”

“မေမေကလဲ၊ ခွန်း ဘာကိုမှ နားမလည်တော့ဘူး”

“နောက်တော့ ခွန်းနားလည်လာလိမ့်မယ်၊ ပွင့်လင်း တယ်ဆိုတာ ဘာကိုပြောတာလဲ၊ ရဲရဲတင်းတင်းပြောရဲဆိုရဲတာ ကိုလား”

“ဟုတ်တယ်၊ ရှိုးတိုးရှန်တန် မရှိဘူး”

“အင်းလေ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်၊ ခုခေတ်မိန်းကလေးအများ စုကိုက ရဲတင်းလွန်းကြပါတယ်၊ ဟီရိုဩတ္တပ္ပတရားနဲ့အညီ ရှက် တတ်တာကတော့ မိန်းမကောင်း မိန်းမမြတ်ပဲ”

ချစ်ခွန်း နားမလည်တော့မှန်း သူ၏ မျက်လုံးကလေး ကလည်ကလည်ဖြစ်နေခြင်းကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ဒေါ်လှယ မင်း သဘောပေါက်ပါသည်။ ထို့ကြောင့်သားဖြစ်သူအား သနား သွားပြီး...

“ခွန်းကအခုမှ အပျံသင်စကိုး... နောက်တော့ ခွန်းနား လည်သွားမှာပါ၊ ခွန်းမိန်းကလေးကို မေမေလဲ လေ့လာကြည့် ဦးမယ်”

ချစ်ခွန်း ဝမ်းသာသွားသည်။ မိမိနှစ်သက်သော မိန်း ကလေးအပေါ်၌ မိခင်ကြည်ဖြူစေချင်သည်မှာ သဘာဝတရား တစ်ခုဟု ဒေါ်လှယမင်းသဘောပေါက်ပါသည်။

ရင်တွင်းမှာတော့ ကိုယ့်ရင်သွေးကို နို့နံ့ပင်မစင်သေး ဟု ထင်ထားကြသည်မှာလည်း မိဘများ၏ တုန့်ခိုင်းစရာမရှိသော မေတ္တာတရားပင်။ ဒေါ်လှယမင်း သက်ပြင်းချကာ...

“ကိုင်း မီးဖိုချောင်အတွက် ဒီနေ့ချက်စရာစီမံပြီးရင် မေမေဆိုင်သွားဦးမယ်၊ ခွန်း ကားမောင်ရင်တော့ ဂရုစိုက်နော်၊ အာရုံတွေ သိပ်မပျံ့လွင့်စေနဲ့”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ၊ ခွန်း ဂရုစိုက်ပါ့မယ်”

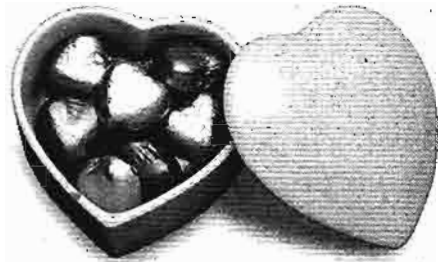
တစ်ဦးတည်းသော သားဖြစ်သော်လည်း ဆိုးသွမ်းခြင်း မရှိဘဲ လိမ္မာသောသားကို မိဘနှစ်ပါးစလုံးက ငုံ့ထားမတတ် ချစ် ခင်နှစ်သက်သည်။ ဘဝတစ်သက်တာအတွက် အရေးပါသော အိမ်ထောင်ရေးကိစ္စ၌ အရွေးမှားသွားမှာကို စိုးရိမ်သည်။

ဒေါ်လှယမင်းသည် သား၏မျက်ကွယ်ဖြစ်သော ထမင်း စားခန်းနေရာရောက်မှ သက်ပြင်းကိုချကာ စိတ်မောမူကို ထွက် သက်ပေးလိုက်ရလေသည်။ သားဖြစ်သူ စိတ်ဆိုးသွားမှာ စိုးရိမ် ခြံသာ ပြောချင်လွန်းသောစကားကို မျှိုသိပ်လိုက်ရသည်။

ထိုမျှိုသိပ်မှုက ရင်ကိုတင်းကျပ်စေသည်။

‘သား ခွန်းရယ် မင်းသိပ်ငယ်ပါသေးတယ်၊ အချိန်တန် ရင် မေမေတို့ကိုယ်တိုင် ခွန်းအတွက် ဗိုင်းကောင်းကျောက်ဖိ ဣန္ဒြေရှင်မိန်းမတစ်ယောက်ကို ရွေးချယ်ပေးမယ်’ ဟူသော စကား။ သို့သော်... ပြောမထွက်ခဲ့ပါချေ။

အခန်း (၁၀)

“မိမုန်း၊ ရော့ . . သမီးအတွက်အစတွေ မေမေဝယ်လာတယ်”

“ဒီလိုဆို ကားအားလား၊ သွားအပ်လိုက်မယ်”

မုန်းမာန်ပြေ အပြင်သို့ထွက်ချင်နေသည်။ စောစောက လေးတင် အမြွှာညီအစ်မဆီက ဖုန်းလာသည်။ နောင်ဖွဲ့ဆီမှ စာရောက်နေသည်တဲ့ . . . ထို့ကြောင့် လမ်းစရာနေသည်နှင့် အတော်ပဲဖြစ်သွားသည်။ ရေငတ်တုန်း ရေတွင်းထဲကျသည့်အ

လား အစထုပ်ကိုယူကာ ပြောလိုက်သည်။

“အားပါတယ်၊ တအောင့်နေမှသွား၊ ခု ထိုင်ဦး၊ မေမေ ပြောစရာရှိသေးတယ်”

“ပြန်လာမှပြောလဲ ရပါတယ် မေမေရာ၊ အေးအေး ဆေးဆေးပေါ့”

“မိမုန်း”

မုန်းမာန်ပြေ၏ ပြင်နေသော ခြေလှမ်းသည် ရပ်တန့် သွားသည်။

“ဘယ်လိုဖြစ်နေတာလဲ၊ အစက အင်္ကျီစတွေကို တစ်နှစ် လောက်အကြာအထိ အပ်ချင်မှအပ်တဲ့သူက ခုဘယ်လိုဖြစ်နေတာလဲ”

မုန်းမာန်ပြေခေါင်းထဲက ဉာဏ်နီဉာဏ်နက်တို့သည် အလို အလျောက် ခုန်ထွက်လာသည်။

“အရင်ကနဲ့ မတူတော့ဘူးလေ၊ ခု ဒုတိယနှစ်ရောက်တာပြီ မေမေရဲ့၊ အင်္ကျီတွေ ထပ်ကုန်မှာစိုးလို့”

“ဟင်း တော်တော်အလှကြိုက်လာပြီပေါ့”

“ကြိုက်ဆို ခွန်းတောင် ယောက်ျားလေးတန်မဲ့ အင်္ကျီ ထပ်ဘူး မေမေရဲ့၊ ကော့နေတာပဲ၊ သူ့မေမေက သူကိုယ်တိုင် သူ့သားဝတ်ဖို့ကို ထုတ်ပေးတာတဲ့”

ချစ်ခွန်းအကြောင်း စလိုက်ပြီဆိုသည်နှင့် ဒေါ်တင်စာပေ၏ မျက်နှာပြောင်းလဲသွားသည်။ မုန်းမာန်ပြေအပေါ်၌ စောစောကဖြစ်ပေါ်နေခဲ့သော သံသယစိတ်ကလေး ပျောက်ကွယ်

www.burmeseclassic.com

သွားကာ ပြုံးတုံ့တုံ့နှင့်...။

“ဟုတ်မယ်... ဟုတ်မယ်၊ ဒေါ်လှယမင်း ကိုယ်တိုင်ကလဲ ကြော့ကြော့မော့မော့လေးနဲ့ လှနေတုန်းပဲ သမီး”

မုန်းမာန်ပြေ စိတ်ဝင်စားသွားသည်။ အမှန်တော့ ချစ်ခွန်းနှင့် ပတ်သက်လာလျှင် အသေးအမွှားကလေးများမှအစ စိတ်ဝင်စားတတ်သောစိတ်သည် ထူးဆန်းစွာဖြင့် သူ့ရင်၌ သန္ဓေတည်လျက်ရှိသည်ဖြစ်ရာ...။

“ဟုတ်လား၊ မေမေနဲ့တွေ့ခဲ့တယ်”

“တွေ့ဆို ကိမိုနိုနို ဂျပန်ကီလိုစတွေဝယ်ရင်း ‘ယမင်းစတိုး’ကို ရောက်ခဲ့တယ်လေ”

“မေမေတို့အချင်းချင်း သိသွားကြပြီလား”

“ဒီလိုပဲပေါ့၊ ဈေးဆစ်ရင်း မောင်ချစ်ခွန်းအမေထင်တယ်၊ သားက သူ့မေမေဟာ ယမင်းစတိုးဖွင့်ထားတယ် ပြောတာနဲ့ဆိုပြီး မိတ်ဆက်ရတာပေါ့၊ တော်တော်အပြောကောင်းတဲ့ အမျိုးသမီးပဲ၊ မေမေကိုလဲ ဖော်ဖော်ရွေရွေပါပဲ၊ အအေးတွေနဲ့ တောင် ဧည့်လိုက်သေးတယ်”

မုန်းမာန်ပြေ စိတ်ဝင်စားစွာ ဆိုဖာဆက်တီ၌ ပြန်ထိုင်ချလိုက်သည်။

“မေမေကို မုန်းမာန်ပြေအမေမှန်း သိသွားသလား”

“သိသွားတယ်”

“ဟင် မေမေက ပြောလိုက်တာလား၊ ရှက်ဖို့ကောင်မနေဘူးလား မေမေ”

“မေမေက သမီးရှင်သိက္ခာကျမဲ့အလုပ်မျိုး မလုပ်ပါဘူး၊ သားကြီးသဲဦးပိုင် ဖေးပို့လိုက်တဲ့ပစ္စည်းတွေ လာပို့ပေးရင်း မောင်ချစ်ခွန်းပြောပြလို့ သိရတာလို့ ပြောတာပေါ့”

“တော်ပါသေးရဲ့”

“စိန်တွေမှ ညွတ်နေတာပဲ”

မုန်းမာန်ပြေ၏ စိတ်ထဲမှာတော့ မေမေတို့ကတော့ ဒါပဲဟဲ့။

“တော်တော်ချမ်းသာပုံပဲ သမီးရဲ့၊ စိတ်ကူးမလွဲနဲ့နော်၊ တစ်ဦးတည်းသော သားဆိုတော့ ပြိုင်ဘက်လဲကင်းတယ်”

နလုံးသားကို ဈေးတွက်တွက်တတ်သည့် အလေ့အထမျိုးသည် မိခင်ဟူသော လူတန်းစားများ၌ ဖြစ်ပေါ်တတ်သည်ထင်ပါသည်။ မုန်းမာန်ပြေ ထိုင်ရာမှထလိုက်သည်။

“ဟုတ်တယ်၊ ခွန်းက ကျောင်းကိုလာရင်တောင် ကားထည့်လဲ စီးလာတာ၊ ကျန်တဲ့မိန်းကလေးတွေတောင် ကျွန်မကို နှောလိုဖြစ်နေကြတယ်... နေရထိုင်ရ ကျဉ်းကျပ်လိုက်တာ၊ သွားတော့မယ်နော် မေမေ”

မိခင်ကြည်သာသွားချိန်ကို အခွင့်ကောင်းယူကာ မုန်းမာန်ပြေ အပြင်သို့ထွက်ခဲ့သည်။

အပ်ချုပ်ဆိုင်သို့ အရင်မသွားဘဲ အမြွှာညီအစ်မအိမ်သို့ ထွက်ခဲ့သည်။ အမြွှာညီအစ်မက အဆင်သင့်ပင် သူ့အတွက် စာတို ထုတ်ပေးသည်။

“စာကို ရှင်ယူသွားလို့မဖြစ်ဘူးနော်၊ တော်ကြာကျုပ်တို့

ဆီ လာလည်ခွင့်ပါ ပါမစ်ပါပြုတ်သွားလိမ့်မယ်”

“ကျုပ်နားလည်ပါတယ်၊ အခုဖတ်ပြီး ရှင်တို့လက် ဝ ကွက်အပ်ခဲ့မှာပါ။ ရှင်တို့ဘာသာရှင်တို့ ပြုတ်ပြုတ်ကြော်ကြော် ပေါ့”

“ဝေါ. . ညီတယ်”

“ဘာ. . ညီတာလဲ”

“ရှင်တို့အချစ်က ကျုပ်တို့လို သူငယ်ချင်းချစ် သန့်သန့် လေးတွေမှ မဟုတ်တော့ဘဲ”

“ဟုတ်ပ ကျုပ်တို့လို သန့်သန့်လေးတွေအတွက်တော့ ညီတာပေါ့”

“ခွေးအမြွှာစုတ်တွေ”

အမြွှာညီအစ်မကို လှမ်းဆဲလိုက်ပြီး စာကိုဖောက်ဖတ် လိုက်သည်။

အမြဲတစေ သေသပ်လှပသော နှောင်ဖွဲ့၏လက်ရေး များကို မြင်ရသည့် တဒဂ်၌အရာရာကို မေ့လျော့သွားစေသည်။

မာန်

ကံကောင်းခြင်းဟာ ငါ့အတွက် အဖော်ကောင်းအဖြစ် ရောက်ရှိလာပြီဆိုတဲ့ သတင်းကောင်းလေးနဲ့ နင်နဲ့အတူ သူငယ် ချင်းအားလုံးကို အရင်ဆုံးမျှဝေပေးပါရစေ။ ငါ့အတွက် နင်တို့ ပျော်ရွှင်နိုင်ကြလိမ့်မယ်ဆိုတာ တွေးပြီးငါကျေနပ်တယ်။

ငါရောက်ရောက်ချင်းပဲ အလုပ်ရတယ်။ အံ့ဩစရာ

ကောင်းတဲ့အဖြစ်က ငါ့ရဲ့ဘော့စ် မစ္စတာယိုကိုဆာကိုးတားရဲ့ သားဟာ ငါ့ရဲ့ရုပ်ချင်းအတော်ဆင်နေခြင်းဟာ ကံကောင်းခြင်း နိမိတ်ကို ဖန်ဆင်းပေးလိုက်သလိုပါပဲ။

ရုတ်တစ်ရက်တော့ ငါ့အကြောင်းကိုမသိသေးတော့ မျက်နှာသာမပေးဘဲ လေ့လာနေတုန်းပါပဲ။ ဒါပေမယ့် သူ့မျက် ဝန်းတွေဟာ ငါ့ကိုချစ်ခင်နှစ်သက်တဲ့ အရိပ်အယောင်တွေကို အပြည့်အဝတွေ့နေရတယ်။

သနားဖို့ကောင်းတာက သူ့သားဟာ ဆယ့်နှစ်နှစ်အ ခွယ်မှာ ရေနစ်သေဆုံးသွားခဲ့တယ်။ သူ့မှာ အိမ် ထောင်ကျသွား ပြီးဖြစ်တဲ့ သမီးနှစ်ယောက်ပဲရှိတယ်။ သူ့ရဲ့စက်ရုံမှာ ငါ အောက် ခြေသိမ်းဝင်လုပ်တယ်။ ဘယ်အရာမဆို အောက်ခြေခိုင်ဖို့ အ ရေးကြီးတယ်မဟုတ်လား။

မစ္စတာယိုကိုဆာကိုးတားဟာ ငါ့ကိုချက်ချင်းပဲ အလုပ် ခေးတယ်။ သူ့ဘဝကအထီးကျန်ဆန်တဲ့မုဆိုးဖိုကြီး တစ်ယောက် ပဲ။ အနုပညာဝါသနာပါတယ်။ အားရင်တယောထိုးနေလေ့ ရှိတယ်။ သူက တယောထိုး၊ ငါကပန်းချီဆွဲနဲ့ ရင်ထဲကဝေဒနာ တိုက်စီကို ဖြေဖျောက်လေ့ရှိကြတယ်။

နင်ကော အဆင်ပြေရဲ့လားမာန်ဆိုတဲ့မေးခွန်းကို မေးဖို့ လိုအပ်ဘူးထင်ပေမယ့် ငါမေးပါရစေ။

နောက် ငါငွေပို့ပေးချင်တယ်။ အမြွှာတို့အိမ်ပို့ပေးရ လား။ ဂျပုဆီပို့ပေးရမလား။

မေမေတို့ဆီလဲ ငါနောက်လဆန်းမှာ နှစ်သိန်းပို့ပေး

လိုက်မယ်။ နင့်ဆီပို့ပေးမယ်ဆိုတာ နင့်နဲ့ငါနဲ့အနာဂတ်အိမ်က
လေးအတွက်လေ။ နင့်သိပါတယ်မာန်။

ငါးနှစ်ဆိုတဲ့ကာလမှာ နင့်ကိုနင့်မိဘထက်သာတဲ့ အိမ်
တစ်ဆောင် မီးတပြောင်မျိုးကို ထားနိုင်တဲ့လုပ်ငန်းရှင်တစ်
ယောက်ရဲ့ ဘဝမျိုးကို ငါမျှော်မှန်းထားတာ။

ဒါဟာ ငါရဲ့မာနမဟုတ်ဘူးနော်။

ငါရဲ့ နင့်အပေါ်ထားရှိတဲ့ မေတ္တာတရား။

နင့်ကို ငါအရမ်းလွမ်းတယ်။ နင့်ရဲ့ဓာတ်ပုံတူ ပန်ချီကား
ကို ငါဆွဲပြပြီး ငါ့အခန်းထဲမှာ အမြတ်တနိုးမှန်ပေါင်သွင်းပြီး ချိတ်
ထားတယ်။ ဒါကိုမစွတာဟိုကိုဆာကိုးတားက မြင်တော့ပြန်
တယ်။ သိပ်ကိုဆွဲဆောင်မှုရှိတဲ့ မိန်းမချောလေးပဲ ဆိုတဲ့မှတ်ချက်
ပဲချတယ်။ ဘယ်သူလဲ။ ဘာတော်သလဲလို့မမေးဘူး။

ငါကမေးစေချင်နေတာ။ ဒါမှငါက ဂုဏ်ယူဝင့်ကြားစွာ
နဲ့ တစ်လောကလုံးကို အောင်နိုင်တဲ့လူတစ်ယောက်ရဲ့ အပြုံးမျိုး
နဲ့...

‘ဒါကျွန်တော့်ချစ်သူလေး’ လို့ ပြောလိုက်ချင်တာ။

ကိုင်း စာလည်းအတော်ရှည်သွားပြီ။

နင့်တို့အားလုံးရဲ့ စာကို ငါမျှော်နေတယ်ဆိုတာကိုတော့
အကြွင်းမဲ့ ယုံကြည်ထားကြတယ်ဆိုရင် ငါ့ဆီကိုစာပြန်ကြဦး။
မေမေတို့ဆီလည်း ဒီစာနဲ့အတူ ထည့်လိုက်တယ်။

ဒါထက် မာန်၊ နင့်ရဲ့ဖုန်းနံပါတ်လေးကို သိနေလျက်နဲ့
ဖုန်းခေါ်ခွင့်မရတာကတော့ ကံကောင်းခြင်းဆိုတဲ့ သူငယ်ချင်းထ

ခလိုအပ်ဘူးထင်လို့ ချန်ထားရစ်ခဲ့တယ်နဲ့ တူပါတယ်ကွာ။

ချမ်းမြေ့ကြပါစေ
သူငယ်ချင်း
နှောင်ဖွဲ့

အမြွှာနှစ်ယောက်က သက်ပြင်းကိုယ်စီချလိုက်ကြ
သည်။

သုံးယောက်သား ခေါင်းချင်းဆိုင်၍ ဖတ်ကြသည်။ မုန်း
မာန်ပြေရင်ထဲ၌ နှောင်ဖွဲ့၏ယောက်ျားပီသဘော မျက်နှာကိုသာ
မြင်ယောင်ရင်း...

“ငါ စာရေးချင်တယ်”

“ဖြစ်ပါ့မလား၊ အန်တီက ရှင်နောက်ကျရင် ပြောနေ
မှာပေါ့”

“အေး ဒါလဲ ဟုတ်တာပဲ၊ ဒါဖြင့် ကျုပ်ညရောက်ရင်
ခဲရေးမယ်၊ မနက်ဖြန် ကျောင်းကိုယူလာပြီး ရှင်တို့ကိုပေးမယ်”

“အိုကေ”

“ကြည့်လဲ ရေးဦးနော်၊ မလစ်ရင် မရေးနဲ့၊ သိသာသိစေ
အမြင်စေနဲ့”

“အင်းပါ”

“ရည်ရွယ်ချက်မပြည့်ခင် ဘာမှ အမှားအယွင်းမရှိစေ

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ဘွားဘွားတို့ရယ်၊ ကိုင်း ကျုပ်သွားတော့မယ်”

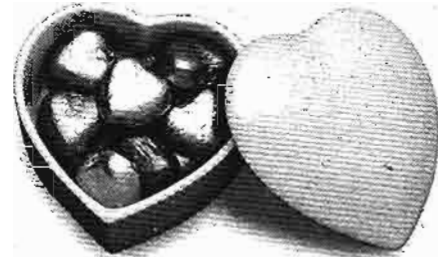
သင်မောင်၏လက်ထဲသို့ နောင်ဖွဲ့၏စာကို မထည့်ရက်ထည့်ရက်နှင့် ထည့်လိုက်ရသည်။

ချစ်သူ၏စာကို အမြတ်တနိုးသိမ်းထားပြီး နောက်ထပ်တစ်စောင် မလာမချင်း ထပ်ခါတလဲလဲဖတ်ကာ အလွမ်းဖြေချင်သည်မှာ ချစ်သူတို့၏ သဘာဝထင်ပါသည်။

ထိုသဘာဝကို မုန်းမာန်ပြေ လိုချင်ပါသည်။

သို့သော် ထိုသဘာဝကို ပိုင်ဆိုင်ခွင့်အတွက် ကံကြမ္မာကမပေးချေ။

မုန်းမာန်ပြေ သက်ပြင်းမောတစ်ချက် ချလိုက်မိလေသည်။

အခန်း (၁၁)

“ဘယ်လိုလဲ”

သင်မောင်က မုန်းမာန်ပြေကို တွေ့တွေ့ခြင်း မေးဆိုက်သည်။

မုန်းမာန်ပြေက မဲ့ပြုပြီး လက်ခါပြလိုက်သည်။

ဤအပြုအမူကို ချစ်ခွန်း စိတ်ဝင်စားသွားသည်။ သို့သော် ရိုင်းရာကျမှာစိုးသဖြင့် မမေးမိ။

www.burmeseclassic.com

“ဒါဖြင့် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ”

“ကလပ်စ်တစ်ချိန်ဖျက်ပြီး စာကြည့်တိုက်သွားမယ် ဘယ်သူ အဖော်လိုက်ပေးမလဲ”

“ဒါလား၊ လိုက်ပေးမယ်”

ချစ်ခွန်းက မဆိုင်းမတွပင် ပြောလိုက်သည်။

မုန်းမာန်ပြေက ချစ်ခွန်းကို မျက်မှောင်ချီ၍ ကြည့်လိုက်သည်။ ခေါ်သင့်မခေါ်သင့် စဉ်းစားလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

“နေစမ်းပါဟာ၊ ငါပဲလိုက်သွားမယ်၊ နှင်းဆီကမလာတော့ ဂျပုလက်ချာက ခပ်စုတ်စုတ်၊ ပြန်ကူးဖို့ကောင်းမှာ မဟုတ်ဘူး၊ ငါပဲလိုက်သွားတော့မယ်”

“ဘယ်မှ မသွားနဲ့နော်၊ တစ်ချိန်ပဲ၊ ဒီမှာပဲစောင့်နေကြ”

“ဘာတွေကြုံစည်နေသလဲ မသိပါဘူး ခွန်းရာ၊ မိန်းကလေးတွေမှာ လျှို့ဝှက်မှုကို နိုင်တယ်”

“မရှည်နဲ့၊ နင့်ပါးစပ်ပိတ်ထားနော် ဂျပု”

ဂျပုက ပါးစပ်ကို လက်ဝါးဖြင့် အုပ်လိုက်သည်။

မုန်းမာန်တို့နှစ်ယောက် စာသင်ခန်းအတွင်းမှ ထွက်သွားလေသည်။

ချစ်ခွန်း မနေနိုင်ဘဲ...

“ဂျပု”

“ဘာလဲ... မင်း ငါ့ကို မိမုန်းအကြောင်း မေးမလို့လား မမေးနဲ့တော့”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“ဘာမှ မဟုတ်ပါဘူးကွာ၊ ငါတို့ယောက်ျားလေးတွေ သိစေချင်တဲ့ မိန်းမတွေပြဿနာမျိုးရှိလို့ နေမှာပေါ့”

ဂျပုအဖြေကို ချစ်ခွန်းဘဝင်မကျပါ။ သို့သော် စောဒကတောက်တော့ဘဲ ငြိမ်နေလိုက်သည်။

အချိန်က စကားပြောပါလိမ့်မည်။ ချစ်ခွန်းဘဝအတွက် မုန်းမာန်ပြေသည် အရေးပါသော မိန်းမတစ်ဦးဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် သူမ၏ အခက်အခဲမှန်သမျှကို သိရှိအောင် ကြိုးပမ်းပြီး ဖြေရှင်းပေးရန် သူဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

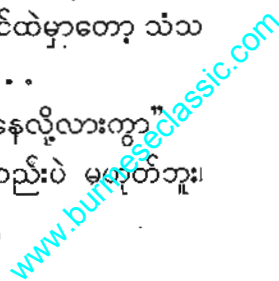
“အေးပေါ့ကွာ၊ မင်းတို့က ငါ့ကို ငယ်ပေါင်းမဟုတ်ဘူး ဆိုပြီး လျှို့ဝှက်ထားကြမယ်၊ ဒါလဲ ငါအပြစ်မပြောပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် ငါမင်းတို့အပေါ် ထားတဲ့စိတ်ဓာတ်က ငယ်ပေါင်းထက် သောရင် နေရမယ် မလျော့ပါဘူး”

“အင်းပါ မင်းသားရယ်၊ မင်းစိတ်ဓာတ်ကို ငါနားလည်မိတယ်၊ ဒါပေမယ့် အချိန်မတန်သေးလို့ မင်းကို သူတို့မပြောသေးတာပါ၊ အချိန်တန်ရင် မင်းသိရမှာပါ၊ အဲဒီအခါကျရင်သာ”

“အဲဒီအခါကျရင်ဘာဖြစ်သလဲ ညီပုလေး၊ ပြောစမ်းဦး”

“ပြောတာနောက်ထား၊ ဆရာဝင်လာပြီကွ”
ချစ်ခွန်း ငြိမ်သက်လိုက်ရသည်။ ရင်ထဲမှာတော့ သံသယဖြင့် သိချင်စိတ်ဇောတို့က အံ့ကြွလျက်... .

“ပြေမှာ လျှို့ဝှက်ချက်တစ်ခုခု ရှိနေလို့လားကွာ”
“မဟုတ်ပါဘူး၊ ပြေတစ်ယောက်တည်းပဲ မဟုတ်ဘူး၊

တို့သူငယ်ချင်းတွေ အားလုံးနဲ့ဆိုင်တဲ့ လျှို့ဝှက်ချက်တစ်ခုရှိတယ်”
“ငါ့ကို မင်းတို့ရဲ့ သူငယ်ချင်းစာရင်းထဲ မသွင်းနိုင်ဘူးလား”

ဂျပုက ချစ်ခွန်းအား ကြည့်လိုက်သည်။

အားမနာနိုင်ပါ။ နှောင်ဖွဲ့က ရှိနေသည်။ နှောင်ဖွဲ့နှင့် မုန်းမာန်ပြေတို့၏ အချစ်လမ်းခရီး ပြောပြဖွဲ့စေဖို့အတွက်ဆိုလျှင်...

“မသွင်းနိုင်သေးဘူး”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“မင်းနဲ့ ငါတို့ပေါင်းတာ လပိုင်းပဲရှိသေးတာကိုကွာ...။

ရှု... မင်းပါးစပ် ပိတ်လိုက်တော့ကွာ။ ဆရာလှမ်းကြည့်နေပြီ”

ချစ်ခွန်း သက်ပြင်းချလိုက်သည်။ ဂျပုကိုသိမ်းသွင်းဖို့ မလွယ်မှန်း သိလိုက်သည်။ ။ ဂျပုသည် ပေါသလိုလို၊ ကြောင်သလိုလို ရှိသော်လည်း တကယ်တမ်းတော့ နှုတ်လုံကာ သူငယ်ချင်းများအပေါ် သစ္စာရှိသူတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ ချစ်ခွန်း သဘောပေါက်လိုက်ပြီ။

ချစ်ခွန်းအတွက် စည်းရုံးရန်မှာ မုန်းမာန်ပြေသာရှိတော့သည်။

မုန်းမာန်ပြေနှင့် နီးစပ်ဖို့အရေးအတွက် ဂျပုကော အမြှာညီအစ်မကို အားကိုး၍ ရနိုင်မည်မဟုတ်မှန်း ကောင်းစွာသဘောပေါက်လိုက်ပြီ။

“ဟေ့ကောင် မုန်ကြိုးလိမ်စားမလား”

“ဘာလဲကွာ”

“မုန်ကြိုးလိမ်လေ”

“ဘယ်မှာလဲ”

“စားမယ်ဆိုရင် မင်းလည်ပင်း မင်းဖြတ်စားတော့”

“ဟာကွာ”

ဂျပုက မုန်းမာန်ပြေအား လှမ်းမျှော်နေသော မိမိအား နောက်ပြောင်ကျီစယ်လိုက်မှန်းကို သိလိုက်ရတော့ ရင်ဝယ်နွေးခနဲဖြစ်သွားသည်။

ဂျပုအား ဖွင့်ပြောလိုက်ချင်သည်။

သို့သော် ခင်မင်ခွင့် ပါမစ်လေးပါ ရုပ်သိမ်းသွားမှ ချစ်ခွန်းတစ်ယောက် အသည်းကွဲသီချင်းကို ဟစ်ကြွေးနေရပေမည်။

“သူငယ်ချင်း အချင်းချင်းဆိုတာ မစားကောင်းတဲ့ အသီးတစ်ခုလို မင်းသဘောထားနိုင်မှ ငါတို့နဲ့ဆက်ပေါင်းနေ ခွန်း”

“ငါ ဘာဖြစ်နေလို့လဲ”

“ဒါကတော့ မင်းကိုမင်း အသိဆုံးနေမှာပေါ့ကွာ”

“ထားပါတော့၊ ဒါထက် ငါ့ကို အစမ်းခန့်ကာလ ဘယ်နှလဲ”

“မြန်မာပြည်ဥပဒေအရဆိုရင်တော့ အစမ်းခန့် တစ်နှစ် ဘာလဖြစ်မှာပေါ့။ မင်းကောင်းကောင်းနေ၊ သူငယ်ချင်းရာထူးမြှင့်တင်တယ်ဆိုရင် ငါအကြံပေးလိုက်မယ်”

“ဆိုပါဦး”

“မစပ်စုနဲ့၊ သဘောထားမနနဲ့၊ ယောက်ျားပီသပါ။ စိတ်

www.burmeseclassic.com

ထားတည်တဲ့ကြံ့ခိုင်ပါ။ သဘောထားကြီးပါ”

“ဒါ ယောက်ျားကောင်းတွေရဲ့အလုပ်ပဲ၊ ငါ့ကိုယ်ငါ ယောက်ျားကောင်းဖြစ်အောင် ကျင့်ကြံအားထုတ်နေတဲ့ လူပါ ကွာ၊ ငါနားလည်ပါတယ်”

ချစ်ခွန်းစိတ်ကိုလျှော့လိုက်သည်။ ပန်းသံတင်းလေညင်းဆောင်သည်။ လူသတင်း လူချင်းဆောင်မှာပါ။ အချိန်တန်လျှင် ချစ်ခွန်းနားသို့ သတင်းတစ်စုရောက်လာနိုင်သည်။

ထိုစဉ် အတန်းဆီသို့ မုန်းမာန်ပြေတို့လျှောက်လာသည်။ ဆရာရှိနေသေးသဖြင့် မဝင်သေးဘဲ ချစ်ခွန်းတို့မြင်သာသောနေရာ၌ ရပ်စောင့်ကာ လူရိပ်ယောင်ပြနေလေသည်။

“ဟိုမှာ ရောက်နေပါပြီ၊ မင်းအမောပြေပေတော့”

ချစ်ခွန်းပြုံးပြလိုက်သည်။ မုန်းမာန်ပြေကလည်း ပြန်ပြုံးပြ၏။ တကယ်တမ်းလည်း ဂျပုပြောသကဲ့သို့ပင် ချစ်ခွန်းရင်ထဲ၌ သံသယအမောတို့သည် ပြေပျောက်သွားလေတော့သည်။

မုန်းမာန်ပြေ၏ အပြုံးတစ်ခွက်သည် ချစ်ခွန်းအတွက် မျှော်လင့်ခြင်းကို ရှင်သေစေသော အားဆေး တစ်ခွက်ဖြစ်သည် ဟု...

အခန်း (၁၂)

“ပြေ”

“ဘာလဲခွန်း”

“ခွန်း ပြေကို တစ်ခုမေးချင်တယ်၊ ဒါပေမယ့်... မေးလဲ မေးချင်ဘူး”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

မုန်းမာန်ပြေ၏ ရင်ထဲ၌ စိုးရိမ်မှုဖြင့် ထိတ်ခနဲဖြူသွားသည်။ တစ်နေ့က စာကြည့်တိုက်သို့သွား၍ စာရေးခြင်းကိစ္စနှင့်

www.burmeseclassic.com

ပတ်သက်၍ ဘာမှမမေးပါစေနဲ့ဟု ဆုတောင်းလိုက်သည်။ သို့
သော်ဆုတောင်းခြင်းသည် အမြဲတစေ ပြည့်ဝတတ်သည်မှ
မဟုတ်လေဘဲ။

“ခွန်းဟာ စပ်စုထုတ်တဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်တော့
မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် ပြေနဲ့ ပတ်သက်လာရင်တော့ အရာရာ
ကို သိချင်နေတတ်တယ်”

“ခွန်း”

မုန်းမာန်ပြေ မျက်နှာကို အနည်းငယ်တင်းမာသွား
အောင်ပြင်ပြီး အသံကို ခပ်မာမာဖြင့်ခေါ်လိုက်သည်။ ထိုအပြု
အမူအတွက် မုန်းမာန်ပြေ၏ရင်၌ ထိခိုက်နာကြင်မှုက နင့်နှင့်
သီးသီးပင်။

ချစ်ခွန်းတုန်လှုပ်သွားသည်။ ချစ်ရလွန်း၏ လေသံ
မာမာသည် သူ၏နှလုံးသားကို ဓားပါးပါးဖြင့် လှီးလိုက်သကဲ့သို့
ခံစားလိုက်ရသည်။

“သူငယ်ချင်းအချင်းချင်း ဘောင်လွတ်တဲ့ စကားမျိုးကို
မပြောပါနဲ့၊ ပြေနားမထောင်ချင်ဘူး”

“မှန်သောစကားတစ်ခုအတွက် ပြေမကျေနပ်ဘူးဆိုရင်
လဲ ခွန်းဆင်ခြင်ပါမယ်၊ ဒါပေမယ့် ပြေတို့ဟာ ခွန်းကိုသူငယ်ချင်း
စာရင်းကို နှုတ်အားဖြင့်သာ ကြေညာထားပေမယ့် တကယ်တမ်း
ကြတော့ ခွန်းဟာပြေတို့လေးယောက်ရဲ့ အပြင်ဘက်မှာ သီးခြား
ရှိနေသလိုပဲ”

မုန်းမာန်ပြေရင်ထဲ နှင့်ခနဲဖြစ်ပြီးရင်း ဖြစ်နေရပြီ။

“ခွန်းရယ် ငလက်မပြောသလို အစမ်းခန့်ကာလ တစ်
နှစ်ပါ။ တစ်နှစ်ပြည့်ပြီးရင် ခွန်းဟာပြေတို့နဲ့ ငယ်ပေါင်းကြီးဖော်
စာရင်းထဲဝင်သွားပြီး ၊ အဲဒီအခါကျရင်သာ”

မုန်းမာန်ပြေ စကားမဆက်ရက်ပါ။

ချစ်ခွန်းက မနေသာဘဲ... .

“အဲဒီအခါ ဘာဖြစ်သလဲ ဆက်ပြောပါဦး ပြေ”

“ဟင့်အင်း ပြေ ဘာမှမပြောချင်တော့ဘူး၊ ခွန်းကိုပြေ
အရမ်းခင်တယ်၊ ငယ်ပေါင်းကြီးဖော်လို ခင်မင်တာ၊ ဒါကြောင့်
ခွန်းနဲ့ ပြေအကြား ဝေးကွာသွားစေမယ့် အပြောအဆိုမျိုးကို
ခွန်း မပြောမိပါစေနဲ့”

ချစ်ခွန်း၏ ရင်တွင်းဆန္ဒကို မျှိုသိပ်လိုက်သည်။

“ကောင်းပြီလေ ပြေဆန္ဒဟူသမျှဟာ ခွန်းရဲ့ဆန္ဒတွေပါ။
သာပြေ၊ ခုလောက်ဆိုရင် ပြေကားရောက်ရောပေါ့ သွားကြရ
အောင်”

ချစ်ခွန်းကအအေးဖိုးကို ရှင်းပေးပြီး ဟာမိုနီထဲမှထွက်ခဲ့
ကြသည်။ ဒီနေ့မှ အမြှာညီအစ်မက ကျောင်းမတက်၊ ဂျပက
သည်းစောစောစီးစီး ကားပွဲစားနှင့် ချိန်းထားသည်ဟုဆိုကာ
တစ်ချိန်တက်ပြီး ပြန်သွားသည်။ ထို့ကြောင့် ချစ်ခွန်းနှင့်မုန်းမာန်
ပြေနှစ်ယောက်သာရှိသည်။

နောက်ဆုံးချိန် ဆရာမဝင်သဖြင့် ဟာမိုနီထိုင်ကာ အ
သေးသောက် အချိန်ဖြုန်းရင်း မုန်းမာန်ပြေကို လာကြိုသောတား
အား စောင့်နေကြခြင်းဖြစ်သည်။

“ပြေကားက လာပါဦးမလား”

“လာကြိုမယ်ပြောတာပဲ၊ ဒါပေမယ့် မအားလို့ရှိရင် အမြွှာကားနဲ့လိုက်နေကျဆိုတော့ သူတို့အေးနေမှာပေါ့”

“ခွန်း လိုက်ပို့ပေးမယ်လေ”

“နေပါစေ မုန်းသွားတတ်တယ်”

“လုပ်မနေစမ်းပါနဲ့၊ ပြေရာ ပြေနဲ့ခွန်းဟာ သူငယ်ချင်းပဲ သူငယ်ချင်းကောင်းအရဆိုရင် ပြေ ခွန်းကားနဲ့လဲ လိုက်ရဲရမယ်၊ ခွန်းဟာ ပြေကားနဲ့လဲလိုက်ရဲရမယ် မဟုတ်ဘူးလား၊ ပြေ ဂျပု ကားနဲ့တော့ လိုက်ရဲပြီးတော့”

“ငလက်မက ငယ်ပေါင်းလေ”

“ငယ်ပေါင်းမဟုတ်ပေမယ့် စိန်ခေါ်ရဲပါတယ် ပြေ၊ ခွန်း ရဲ့မေတ္တာစေတနာနဲ့ ခင်မင်မှုဟာ ဂျပုတို့ထက် လုံးဝမလျော့နိုင် ဘူးလို့ စိန်ခေါ်ရဲတယ်”

“ကဲပါ မိကျောင်းသားရယ်၊ လိုက်ပါမယ် ကြွတော်မူ နားငြီးတယ်”

မုန်းမာန်ပြေက ရွှင်ပျစွာဖြင့် အင်္ဂါတူးလေးဖြင့် ပြော ဆိုလိုက်သည်။

ချစ်ခွန်းရင်ထဲ ဖော်မပြနိုင်သော ပီတိကြောင့် ပြုံးရွှင် သွားသည်။

မုန်းမာန်ပြေရင်ထဲ၌ ရှုပ်ထွေးသွားသည်။ ချစ်ခွန်း၏ စိတ်နှလုံး ရွှင်ပြုံးစေဖို့ လိုက်လျောလိုသောဆန္ဒကို ချိုးနှိမ်ဖို့ လို အပ်သည် ထင်ပါသည်။ ထိုဆန္ဒသည် နှောင်ဖွဲ့အပေါ်များ သစ္စာ

ဖောက်ဖျက်ရာ ကျနေသလားဟူသော အတွေးက မိမိ၏ ရွှင်ပြေ နေသော စိတ်နှလုံးကို ရှုပ်ထွေးနှောက်ကျိသွားစေသည်။

ချစ်ခွန်းကလည်း တဒင်္ဂအတွင်း ပြောင်းလဲသွားသော မုန်းမာန်ပြေ၏ မျက်နှာရိပ်ကို သတိပြုမိလိုက်သည်။ တစ်ဆက် တည်းဆိုသကဲ့သို့ သူ၏ရင်ကိုလည်း ထိရှုကာညှိုးရိပ်ဆက်သွား စေသည်။

“ခွန်း ဘာဖြစ်သွားတာလဲ”

မုန်းမာန်ပြေကလည်း ချစ်ခွန်း၏ ပြောင်းလဲသွားသော ပုံရိပ်ကို တွေ့မြင်ကာ ရုတ်တရက်မေးလိုက်သည်။

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

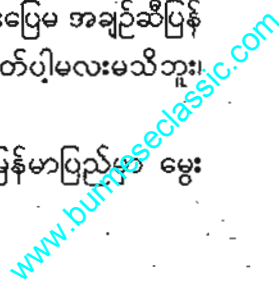
“မျက်နှာထားတော် ညှိသွားလို့ပေါ့... ပြေ ဘာလို့ညှိ သွားတာလဲ၊ ပြေရဲ့ပုံရိပ်က ခွန်းပဲ၊ ပြေပြုံးရင် ခွန်းပြုံးမယ်၊ ပြေမဲ့ ခင်ခွန်းမဲ့မယ်၊ ပြေငိုရင် ခွန်းငို မယ်၊ အဲဒီထိအောင်ခွန်းက ပြေကို ခင်တာ”

မုန်းမာန်ပြေ သက်ပြင်းချလိုက်သည်။ တစ်ဆက်တည်း နှာပင်...

‘ပြေလဲ ခွန်းလိုပါပဲ’ဟူသော စကားကို သက်ပြင်းနှင့်အ တူ မျိုချလိုက်လေသည်။

“သွားကြစို့ခွန်းရယ်၊ အိမ်မှာလေ ငါးပြေမ အချင်ဆီပြန် နှုတ်ထားတယ်၊ ခွန်းပါစားရမယ်။ စားတတ်ပါမလားမသိဘူး၊ ခင်ခွန်းပြန်ကြီးဆိုတော့”

“ဘာဖြစ်လို့ မစားတတ်ရမှာလဲ၊ မြန်မာပြည်မှာ မွေး

ပြီး မြန်မာပြည်မှာကြီးပြင်းတဲ့ လူတစ်ယောက်ပဲ၊ ပြင်ပနိုင်ငံမှာ သုံးနှစ်လောက်သွားရုံနဲ့ ကိုယ့်လူမျိုး ကိုယ့်မလေ့ထုံးစံကို မေ့လောက်အောင် မိုက်မဲတဲ့လူထဲမှာ ခွန်းမပါဘူး”

“အရိုးထွင်တတ်ရဲ့လား”

“ဒါကတော့အလေ့အကျင့်နဲ့ ဆိုင်လိမ့်မယ်ထင်တယ်၊ မေမေက ခွန်းကို ကလေးလိုပဲ ငါးရိုးကအစ ထွင်ပေးနေကျ ဆိုတော့”

“ငါးတော့ စားတတ်တယ်၊ အရိုးတော့ မထွင်တတ်ဘူး ဆိုတဲ့သဘောပေါ့”

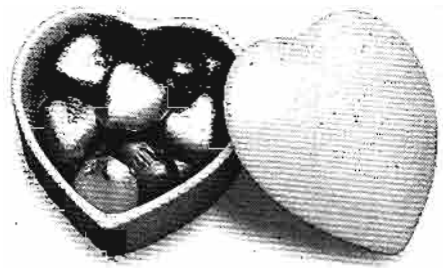
“ဟုတ်တယ်၊ အဲဒီအတိုင်းပဲ”

“ဒီလိုဆိုရင် လိုက်မစားတော့ဘူးပေါ့”

“မပြောပါဘူး စားမှာပါ၊ ငါးအနှစ်ကလေးနဲ့ဖြစ်ဖြစ်ပေါ့၊ ဒီကြားထဲ မနေစိမ့်သူ ငါးအရိုးထွင်ပေးတော့လဲ ကုသိုလ်ဖို့လေ”

“ဟင်း.. ဟင်း ခွန်းက စကားတတ်တယ်”

မုန်းမာန်ပြေသည် ချစ်ခွန်းအတွက်ဆိုလျှင် မနေစိမ့်သူ မနေရက်သူပင်။

အခန်း (၁၃)

“ဒါနဲ့ ရှင်က အရိုးထွင်ပေးလိုက်ရောလား”
သင်မောင်၏အမေးကို မုန်းမာန်ပြေ မညာချင်ပါ။
ထို့ကြောင့်...

“အင်းလေ သူမှမထွင်တတ်တာ”

“ခက်တော့တာပဲ၊ ရှင် နှောင်ဖွဲ့ကို အဲဒီလို ကြင်နာပူဇော်ပေးဖူးသလား”

www.burmeseclassic.com

“ဒါကတော့ နောင်ဖွဲ့က အရိုးထွင်တတ်တယ်လေ”

“နောင်ဖွဲ့အရိုးမထွင်တတ်ဘူးဆိုရင်ကော ရှင်ထွင်ပေးမှာလား”

“အင်း ထွင်ပေးရမှာပေါ့”

“တော်သေးတာပေါ့ရှင်၊ မဆိုးပါဘူး”

“ကျုပ် ဘာအတွက်ဆိုးရမှာလဲ၊ နောင်ဖွဲ့အပေါ်မှာ ကျုပ် တစ်ဖက်သတ် ရက်စက်လိမ်မယ်လို့ ရှင်ထင်နေလို့လား”

“မထင်ချင်ပါဘူး၊ ဘာပဲပြောပြော ရှင်နှလုံးသားကို ရှင်ပိုင်စိုးတာပဲ၊ ဒါပေမယ့် နှလုံးသားအလိုကို မလိုက်မိစေနဲ့ ဒီတစ်ချက်တော့ သတိထားပါ”

“ကျုပ်နားလည်ပါတယ် သင်၊ နောင်ဖွဲ့ကို ကျုပ်ဘယ်လောက်ထိချစ်ခဲ့တယ်ဆိုတာ ရှင်တို့သိပါတယ်”

“အေးပါ၊ နောင်ဖွဲ့ဟာ တို့အားလုံးထဲမှာ အနိမ့်ပါးဆုံးအနွမ်းပါးဆုံးပဲ၊ ဒါပေမယ့် ကြိုးစားတယ်၊ သူ့ရဲ့အနာဂတ်ပန်းတိုင်ဟာ ရှင်ဆိုတာကို တို့အားလုံးသိထားကြတယ် မဟုတ်လား၊ ဒါကြောင့်လှေလှော်ရင်း တက်ကျိုးသွားရမယ့်အဖြစ်မျိုးနဲ့ မကြံတွေ့ဖို့တော့ နောင်ဖွဲ့အတွက် ရှင်ကို ချုပ်ချယ်ထားဆီးနေရခြင်းဆိုတာ ရှင်နားလည်ပါ”

“ဒီလိုဆိုရင် ခွန်းကို ဖွင့်ပြောလိုက်မယ်လေ”

“မလုပ်နဲ့ မလုပ်နဲ့၊ ခွန်းကတစ်ဆင့် မီးခိုးကြွက်လျှောက်သိသွားနိုင်တယ်၊ ခွန်းဘက်က ရှင်ကိုပရိပို့စ် မလုပ်သရွေ့ရှင် ရေငုံနှုတ်ပိတ်သာနေ”

“လုပ်ခဲ့ရင်ကော”

“အဲဒီအခါ ရှင့်သဘောပဲ၊ ရှင့်အတွက် တစ်ခုခုတော့ နေရာဆုံးရှုံးသွားမယ်”

“ဘာကိုလဲ”

“သူငယ်ချင်းကောင်း”

မုန်းမာန်ပြေ ရင်ထဲမကောင်းနိုင်ပါ။ သင်မောင်က ကျုပ်လည်မှုရှိသဖြင့် ချစ်ခွန်းနှင့် ပတ်သက်လာသမျှခံစားမှု၊ လှုပ်ရှားမှုများကို နှင်းဆီမောင်မသိစေဘဲ ဝန်ခံပြောဆိုခြင်းပြုခဲ့သည်။ နှင်းဆီမောင်သာ သိခဲ့လျှင်...

နောင်ဖွဲ့ရေ အဲသည်မှာ အလုပ်မလုပ်နဲ့တော့၊ ဒီကိုပဲ ခြိတ်လာပြီး မာန်ကို ခိုးပြေးတော့၊ လိုအပ်တဲ့ငွေကြေး ငါတို့ ဝိုင်းကူပေးတု ချက်ချင်းသံကြိုးရိုက်ခေါ်မှာ ကျိန်းသေသည်။ ထို့ကြောင့် နှင်းဆီမောင်မသိစေဘဲ သင်မောင်ထံ၌သာ ရင်ဖွင့်ရခြင်းဖြစ်သည်။

“မာန်”

“ဘာလဲ”

“နင် ခွန်းကို ချစ်နေသလား”

“တော်ပါသင်ရယ်၊ နှလုံးသားဖောက်ပြန်မှုကို ကျုပ် အိမ်အားဖြင့်ပါ ဖောက်ပြန်ပြီး အားပေးသမှုပြုလုပ်ရမလား၊ ကျုပ်ဘယ်တော့မှ မပြောဘူး”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“ကျုပ်ချစ်သူဟာ နောင်ဖွဲ့ပဲ၊ နောင်ဖွဲ့ကိုပဲချစ်တယ်လို့

ပြောဖို့ရာက ချစ်သူတွေရဲ့ သံမဏိစည်းကမ်းတစ်ခုလို့ ကျုပ်ယူဆတယ်”

“ဒီလိုလဲ မဟုတ်သေးဘူးထင်တယ်၊ ကျုပ်အထင်တော့ ရှင့်အယူအဆတစ်ခုခု လွဲချော်နေပြီလို့ ထင်တာပဲ၊ ဒါပေမယ့် ဘာလွဲချော်နေသလဲဆိုတာတော့ ကျုပ်လဲ မဆန်းစစ်တတ်သေးဘူး”

“အေးလေ အချိန်ကစကားပြောမှာပါ၊ မျှတသော အတွေးနဲ့ဆန္ဒကို ရှေ့တန်းမတင်ဘဲ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ထိုက်တဲ့ ကိစ္စကို ဦးစားပေး ဆောင်ရွက်သွားတာပဲ ကောင်းပါတယ်”

“ဒါပေမယ့် ကျုပ်တစ်ခုတော့ စဉ်းစားမိတယ်”

“သူတည်းတစ်ယောက် ကောင်းဖို့ရောက်မို့ . . . တစ်ယောက်သူမှာ ပျက်လင့်ဓမ္မတာတည်းတဲ့”

“ဘာဆိုလို့လဲ”

“ရှင်ရဲ့ရွေးချယ်မှုအတွက် တစ်ယောက်တော့ ထိခိုက်နစ်နာသွားမှာ သေချာတယ်”

“ရွေးချယ်မှု၊ ဟုတ်လားသင်”

“ဟုတ်တယ်လေ၊ ရွေးချယ်မှုပေါ့”

“ရှင်မှားနေပြီ၊ ကျုပ်နှောင်ဖွဲ့ကို ရွေးချယ်ခဲ့လို့ နှောင်ဖွဲ့ဟာ ကျုပ်ရည်းစားပဲ၊ ခွန်းက ကျုပ်ကိုစိတ်လှုပ်ရှားစေနိုင်တာပဲ၊ ရင် ကျုပ်ချစ်သူမဟုတ်ဘူး၊ ကျုပ်အတွက် ရွေးချယ်ခြင်းဆိုတာ မရှိတော့ဘူးလို့ ကျုပ်ယူဆထားတာ”

“ကောင်းပါတယ်မာန်၊ ရှင်ကဦးနှောက်ကို ဦးစား

တတ်တဲ့ မိန်းမဆိုရင်တော့လဲ ကျုပ်တို့ဘာမှ ပြောစရာမလိုတော့ဘူးပေါ့”

“စိတ်ရှုပ်ပါတယ်ဟာ ငါဒီအကြောင်းတွေ မတွေးချင်တော့ချင်ဘူး”

“မတွေးချင်ရင် မတွေးနဲ့၊ ပျော်ပျော်သာနေ၊ ရှင်နားမှာ တျုပ်တို့အမြဲရှိနေတာပဲ၊ ရှင့်စိတ်ကိုလဲ သိပ်ပြီးတင်းတင်းကျပ်ကျပ်ချုပ်နှောင်မထားနဲ့၊ လွတ်လွတ်လပ်လပ်သာနေ၊ ရှင့် အပေါ် တျုပ်နားလည်ပါတယ်”

“ရှင် ကျုပ်အပေါ်နားလည်ပေးတဲ့အတွက် ကျုပ် ဝမ်းသာပါတယ်၊ ကျုပ်တစ်ခုတော့ အတတ်ပြောရဲတာရှိတယ် သိလား”

“ဆို”

“ကျုပ် နှောင်ဖွဲ့အပေါ် ဘယ်တော့မှ သစ္စာမဖောက်ဘူး ဆိုတာကိုပဲ”

“ဟူး”

သင်မောင်သက်ပြင်းချလိုက်သည်။ သက်တူရွယ်တူတွေ ဖြစ်သည့်အတွက် အချစ်အပေါ် မည်ကဲ့သို့ခံယူချက်နှင့် သတ်မှတ်ရမည်ကို နားမလည်သေးသော်လည်း မုန်းမာန်ပြေမည် နှောင်ဖွဲ့အပေါ်၌ သနားခြင်းနှင့် စတင်ခဲ့ပြီး ထိုသနားခြင်းကို အချစ်ဟုထင်ခဲ့ကာ ချစ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်းကို သိရှိခဲ့သည်။

ချစ်ခွန်းအပေါ်တွင်တော့ . . .

အကယ်၍သာ ချစ်ခွန်းသည် မိမိတို့အား ချစ်ရေးဆို
မည်ဆိုပါက မဆိုးမတွ ခေါင်းညိတ်လိုက်မည်။ မူမနေတော့။
ထို့အတူ အခြားမိန်းမလေးတော်တော်များလည်း ထိုသို့ရှိပေ
မည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ချစ်ခွန်းသည် မိန်းမများက
လောက်သော ရုပ်အဆင်းရူပကာရှိခြင်း၊ ဥစ္စာဓနကြွယ်ဝခြင်း
ပညာအရည်အချင်းကလည်း မဆိုးခြင်းဟူသော အရည်အချင်း
များကပင်လျှင် မိန်းမများကျလောက်သည်။ မဆွတ်ခင်က ညွှတ်
နေကြသူများက ဒုနဲ့ဒေး။

ထိုကဲ့သို့သော ပျိုတိုင်းကြိုက်သည့် နှင်းဆီခိုင်ကို မုန်း
မာန်ပြေ စိတ်ဝင်စားခြင်းသည်လည်း ဖြစ်နိုင်သည်။

စိတ်ဝင်စားခြင်း စိတ်လှုပ်ရှားခြင်းကို အချစ်ဟု သတ်
မှတ်၍ ရနိုင်သလား။

“ဟူး... စိတ်ရှုပ်စရာကောင်းလိုက်တာကွာ၊ ကျုပ်တော့
မိဘပေးစားတဲ့ ယောက်ျားပဲ ယူလိုက်မယ်၊ အဲ... ရုပ်ဆိုးဆိုးဆီ
ရင်တော့ မယူဘူး၊ အပျိုကြီးလုပ်မယ်၊ အဲဒါအေးရောပဲ”

မုန်းမာန်ပြေ ဘာမှမပြောဘဲ ပြုံးနေလိုက်သည်။ အချစ်
၏ စွမ်းအားကို မကြုံဖူးသေးသောသူများကတော့ ပြောအား
သည်ပေါ့။

သို့သော် အချစ်တစ္ဆေကတော့ ခြောက်လှန့်ခြင်းကြောင့်
ရင်မှာ မရွှင်ပျံ့နိုင်သည်က သေချာသည်။

“ဟော လာပါပြီ၊ ရှင့်ကို အကြိုတော်ထောက်တာထင်

ဇာ”

အမြွှာညီအစ်မအိမ်သို့ စာကူးမည်ဟု အကြောင်းပြပြီး
ရောက်လာသော မုန်းမာန်ပြေထံသို့ ချစ်ခွန်းရောက်လာသည်။

မုန်းမာန်ပြေ ပျော်သွားသည်။

ချစ်ခွန်း၏ မျက်နှာလေးကို အမြဲထားရမြင်ရလျှင်ပဲ
ကျေနပ်ပျော်ရွှင်နေတတ်သည်။ စိတ်ကိုတော့ မုန်းမာန်ပြေ ချွန်း
အုပ်၍ မရနိုင်ပါ။

“အန်တီက ဖုန်းဆက်လို့၊ ပြေဖေဖေ ခရီးထွက်စရာရှိ
လို့ ကားမအားတော့ဘူးတဲ့၊ အဲဒါ ခွန်းအားရင် ကြိုပေးပါလား
ဆိုလို့ ခွန်းအားတာနဲ့လာကြိုတာ”

“ထင်သားပဲ၊ ထိုင်ဦးလေခွန်း၊ ငါတို့တော့ သင်္ဘောသီး
သုပ်စားတယ်၊ နင်စားဦးမလား၊ ငါသုပ်လိုက်မယ်လေ”

“မစားတော့ပါဘူး၊ ငါအခုပဲ လက်ဖက်သုပ်စားလာတာ
ဆိုတော့ ဗိုလ်နာမယ်”

“အေး ကောင်းတယ်၊ အလုပ်ရှုပ်သက်သာတာပေါ့”

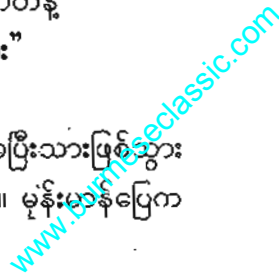
“ဒါထက် မိနှင်းကော”

“သူက ခြေထောက်မှာ ငွေပါတယ်လေ၊ မနက်ကတည်း
ထထွက်သွားတာပဲ၊ ထိုင်ဦးလေ မိုးတိုးမတ်တတ်နဲ့”

“မထိုင်တော့ဘူး၊ ပြေ ကိစ္စပြီးပြီလား”

“ပြီးပါပြီ”

မုန်းမာန်ပြေကလည်း ထိုင်ရာမှ ထပြီးသားဖြစ်သွား
သည်။ သင်္ဇင်မောင်က မျက်စောင်းထိုးသည်။ မုန်းမာန်ပြေက

မချိပြုံး ပြုံးပြလိုက်ပြီး . . .

“ကျုပ်ပြန်မယ် မိခင်”

“ကြွ ကြွ”

ချစ်ခွန်းနောက်သို့ မုန်းမာန်ပြေ လိုက်ခဲ့လေသည်။

“ဖေဖေက ဘယ်သွားတာတဲ့လဲ၊ အခုတလော ခရီးသိပ် ထွက်တာပဲ”

“ဒါတော့ ခွန်းကို မပြောဘူးပြေ၊ ခွန်းသိတာက ခရီး ထွက်မယ်ဆိုတာပဲ”

“ခွန်းတောင် ပြေဖေဖေကို တစ်ခါမှ မမြင်ဖူးသေးဘူး ခွန်းနဲ့မကြုံသေးဘူး”

မုန်းမာန်ပြေရင်ထဲ ထိခိုက်သွားသည်။ ဖခင်ကို မသင်္ကာ ဖြစ်နေသည်မှာ ကြာပြီ။ ခြေလှမ်းတွေမူမမှန်ဟု သံသယဝင်နေ ခဲ့သည်။

“ပြေလဲ တစ်နေ့နေ့တော့ ခွန်းတို့အိမ် လာလည်ပါဦး လား”

“မလာပါဘူး”

“ကိစ္စမရှိဘဲလာတော့ ခွန်းအမေက ပြောအပေါ်အထင် သေးမှပေါ့”

“မသေးပါဘူး၊ ဘာဖြစ်လို့သေးရမှာလဲ၊ ဂျပုတို့ မိနှင်း တို့တောင် ခွန်းဆီကိုလာလည်ကြသေးတာပဲ”

“အင်း အကြောင်းမရှိဘဲတော့ မလာချင်ဘူး”

“ဒါဖြင့် ခွန်းအကြောင်းရှိအောင် လုပ်လိုက်မယ်”

ချစ်ခွန်းက ကားမောင်းရင်းမှ မုန်းမာန်ပြေကို ငဲ့စောင်း ကြည့်လိုက်သည်။ ဘယ်အချိန်ကြည့်ကြည့် ကြည့်၍ကောင်း သော မိန်းကလေးမှာ မုန်းမာန်ပြေဖြစ်သည်ဟု သူ့နှလုံးသား အမြင်ဖြင့် ကောက်ချက်ချလိုက်သည်။

မုန်းမာန်ပြေနှင့် မျက်လုံးခြင်းဆုံမိသည့် တဒဂ်အချိန် တိုင်း သူ၏ရင်၌ ရှိရင်းစွဲချစ်ခြင်းမေတ္တာ ပမာဏသည် လျော့ပါး သွားခြင်းမရှိဘဲ တိုး၍သာဖြစ်ပေါ်လာခဲ့သည်။

“ဘယ်လိုအကြောင်းလဲ”

“အိမ်မှာ ဆွမ်းကျွေးရှိတယ်ဆိုပြီး ပြေတို့တစ်သိုက်ကို ဖိတ်လိုက်မယ်”

“မွေးနေ့လုပ်ပါလား၊ လက်ဆောင်လဲရတယ်လေ”

“ဝါသနာမပါဘူး၊ မေမေက ခွန်းငယ်ငယ်ကတည်းက မွေးနေ့ရောက်တိုင်း စာသင်တိုက်တစ်ခုခုမှာ သံယာကုန်ဆွမ်း ကျွေးခိုင်းတယ်၊ ပြီးရင် ငါးသက်စေ့လွှတ်တာတို့၊ ဘိုးဘွားရိပ်သာ၊ မိဘမဲ့ကျောင်းတွေမှာ ဒါနပြုတာတို့ကို လုပ်နေကျဖြစ်လို့ ခွန်း လက်ဆောင်ကို မမက်မောတတ်ဘူး၊ အလှူဒါနပြုရတဲ့ ပီတိကိုပဲ မက်မောတတ်နေပြီ၊ ဒီတစ်ခါခွန်းမွေးနေ့ရောက်ရင် ပြေတို့ကို ခေါ်မယ်”

“ခွန်းမွေးနေ့က ဘယ်တော့လဲ”

“ပြည်ထောင်စုနေ့”

“အို”

မုန်းမာန်ပြေ ရုတ်တရက်အံ့အားသင့်သွားသည်။

နှောင်ဖွဲ့မွေးနေ့နှင့် အတူတူပါပဲလားဟူသော အသိက ရင်ဝယ် လှုပ်ရှားသွားသည်။ တိုက်ဆိုင်မှုက တမင်ဖြစ်ပေါ်ကာ မိမိအား ထိန်းချုပ်ထားခြင်းများလား ကံကြမ္မာရယ်ဟု မုန်းမာန် ပြေရင်ထဲ ထိရှမှုဖြစ် တွေးလိုက်သည်။

“ဘာဖြစ်လို့လဲ ပြေ”

“ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး၊ မှတ်လို့လွယ်တဲ့ နေထူးနေ့မြတ်ဆို တော့ သဘောကျလို့ပါ”

မုန်းမာန်ပြေ၏ အပြုအမူတို့သည် ချစ်ခွန်းကို တွေ့ပြီး တည်ငြိမ်ကာ ပြောင်းလဲသွားသည်ဟု အမြှာညီအစ်မနှင့် ငလက် မက မှတ်ချက်ချသည်။ ထိုအခါမုန်းမာန်ပြေက မဆိုင်းမတွပင် ‘အရွယ်က စကားပြောတာပါ’ ဟု အဖြေပေးခဲ့သည်။

“ပြေ”

“အင်”

“ဘာတွေတွေးနေတာလဲ၊ ခွန်းမေးတာကြားရဲ့လား”

“ဘာ . . . ဘာ မေးလိုက်တာလဲ”

“ဂျပုတို့အိမ်မှာ ပြေတို့သူငယ်ချင်းတွေ ရိုက်ထားတဲ့ ဓာတ်ပုံတွေ ခွန်းတွေ့ခဲ့တယ်၊ အဲဒီထဲက ခပ်ချောချောလူတစ် ယောက်ဟာ နှောင်ဖွဲ့လို့ ခွန်းသိရတယ်”

မုန်းမာန်ပြေရင်ထဲ လှိုက်ဖိုသွားသည်။ အမှန်တရားကို မုန်းမာန်ပြေရင်ဆိုင်ရတော့မည်။

“ဟုတ်တယ် . . . သူ နိုင်ငံခြားမှာ အလုပ်သွားလုပ်နေ တယ်”

မုသားမပါသော စကားဖြင့် ချစ်ခွန်း၏စကားကို လမ်း လွဲပေးရန် ကြိုးစားလိုက်သည်။ သို့သော် ချစ်ခွန်းသည်သူခင်း သောလမ်းကိုမလျှောက်လှမ်းဘဲ . . .

“သူနဲ့ပြေရဲ့ ဆက်ဆံရေးကို ခွန်း သိခွင့်ရရင် သိချင် တယ်”

မုန်းမာန်ပြေ ဟန်မဆောင်နိုင်တော့ပါ။ မျက်စိမျက်နှာ အကြီးအကျယ် ပျက်သွားလိမ့်မည်ကို သူ့ကိုယ်သူ အသိဆုံးဖြစ် သည်။

“ခွန်း ကားကို ခဏရပ်လိုက်ရင် ကောင်းမယ်”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“ပြေ ခွန်းကို အလေးအနက်စကားတွေ ပြောချင်တယ်”

“ကောင်းပြီလေ”

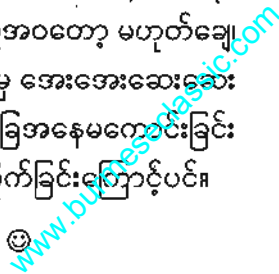
ကားက တက္ကသိုလ်ရိပ်သာလမ်းတွင် ရောက်နေသည် ဖြစ်ရာ ချစ်ခွန်းကား အင်းလျားလမ်းဘက်သို့ ချိုးကွေ့လိုက်ပြီး . .

“တစ်ခုခုစားရင်း စကားပြောမယ်”

“ရခိုင်မုန့်တီကို သောက်ရအောင်”

“အိုကေ”

ချစ်ခွန်းရင်ထဲ အမည်မဖော်နိုင်သော ဝေဒနာတစ်ရပ် ဖြစ်ထွန်းသွားသည်။ ဝမ်းသာခြင်းအပြည့်အဝတော့ မဟုတ်ချေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် မုန်းမာန်ပြေထံမှ အေးအေးဆေးဆေး ပြောချင်သည်ဟူသော စကားသည် အခြေအနေမကောင်းခြင်း နိမိတ်ကိုဆောင်သည်ဟု သူနားလည်လိုက်ခြင်းကြောင့်ပင်။

ကျောက်ဖြူဆိုင်အနီး၌ ကား ရပ်လိုက်သည်။ နေ့လယ်ခင်းဖြစ်သောကြောင့် ညနေခင်းထက်စာလျှင် လူရှင်းသည်ဟု ဆိုနိုင်သော်လည်း လူကတော့မပြတ်ချေ။

ကမ်းစပ်နားရှိ ကျောက်စားပွဲကို ရွေးချယ်ထိုင်လိုက်ကြသည်။

မုန်းမာန်ပြေရင်ထဲ၌ ကြေကွဲမှုက မျက်နှာပြင်သို့ပါ ဟပ်နေသည်။ ပြိုမယောင်မိုးနှယ် ညှိုးရိပ်ဆင်နေသည်။

“ဘာမှာမလဲ ခွန်း”

“ခွန်း သိပ်အစပ်မစားနိုင်ဘူး”

“ငရုတ်သီး ထည့်မစားနဲ့ပေါ့၊ ရခိုင်မုန့်တီ အရည်နှစ်ပွဲ ငါးဖယ်နဲ့”

မုန်းမာန်ပြေကပင် ဦးဆောင်ကာ လှမ်းမှာလိုက်သည်။ ချစ်ခွန်းမိဘများက ချစ်ခွန်းငယ်ငယ်ကတည်းက လမ်းဘေးဆိုင်မှ အစားအသောက်များကို မစားသောက်စေရန် လှေကျင့်ပေးပြီးသားဖြစ်သည်။

သို့သော် မုန်းမာန်ပြေတို့ အုပ်စုနှင့် ပေါင်းပြီးကတည်းက ချစ်ခွန်း အကျင့်ပျက်လေပြီဟု ချစ်ခွန်းက ရယ်မောပြီးပြောနေကျဖြစ်သည်။

“ပူပူလေးသောက်ခွန်း၊ ပြီးရင် အကြော်စားမယ်၊ အအေးသောက်မယ်”

“ပြေ စကားပြောဦးမှာလား”

“ပြောမှာပေါ့”

မုန်းမာန်ပြေ အားယူနေခြင်း ဖြစ်ကြောင်းကို ချစ်ခွန်းက ခေါ်မိချေ။

သူ့စိတ်စောနေသည်။

သိလိုလှပါပြီ။

မုန်းမာန်ပြေတို့ သူငယ်ချင်းဆိုသောသူနှင့် မုန်းမာန်ပြေ၏ ဆက်နွယ်မှုသည် သူ့ဘဝအတွက် အရေးပါဆုံးသော အကြောင်းအရာတစ်ရပ်ဖြစ်သည်။

ပူပူလောင်လောင် ဟင်းခါးကို သူခံတွင်းမတွေ့။ ချွေးအထွက်များသဖြင့် ချွေးမကြာခဏသုတ်နေရသဖြင့် မုန့်တီကို ဆက်မသောက်တော့... .

“ခွန်း မစားတတ်ဘူးထင်တယ်”

“ဟုတ်တယ်”

“ဒါဖြင့် ဘူးသီကြော်နှစ်ပွဲနဲ့ ဆန်းကစ်ရမလား၊ ရရင် နှစ်ဘူး”

မုန်းမာန်ပြေက ထပ်မှာပေးပြီး ဟင်းခါးကိုသာ ငုံ့သောက်နေလိုက်သည်။ ဖြစ်နိုင်လျှင် စားသောက်ပြီး ပြန်လိုက်ချင်သည်။

ချစ်ခွန်း မေးခွန်းကို မဖြေချင်၊ ဖြေလိုက်လျှင် ချစ်ခွန်းထံမှ စိမ်းကားမှုကို မလိုလားစွာ ရရှိလိမ့်မည်။

ချစ်ခွန်းနှင့် အဝေးဆုံးသို့ ရောက်ရှိသွားမှာကိုလည်း နှိုးရိမ်သည်။

“ပြေ ဘာမှမပြောနဲ့တော့”

“ဟင်”

မုန်းမာန်ပြေ အံ့အားသင့်သွားသည်။

ချစ်ခွန်းအား အလန်တကြား မျက်လုံးဖြင့် ကြည့်လိုက်သည်။

တွေ့လိုက်ရသည်။ ကြေကွဲရိပ်များ...

မုန်းမာန်ပြေ ခေါင်းငုံ့ချလိုက်သည်။

ရင်နှင့်မဆန့်အောင် နာကျင်သွားသော ဝေဒနာရပ်သည် ရပ်တန့်သွားခြင်းမရှိဘဲ၊ လျော့ပါးသွားခြင်းလည်း မရှိဘဲ တိုး၍ တိုး၍သာဖြစ်ပေါ်လာသဖြင့် မိန်းမသားပီပီ ထိုခံစားမှုကို မထိန်းသိမ်းနိုင်တော့ဘဲ မျက်ရည်အသွင်သို့ ကူးပြောင်းလိုက်သည်။

“ပြေ မငိုပါနဲ့၊ ဒါဟာ ငိုစရာမဟုတ်ပါဘူး၊ မြေကို ခွန်းနားလည်ပါတယ်”

ချစ်ခွန်း အမှန်တကယ် နားလည်ပါသည်။

ချစ်ခြင်းမေတ္တာသည် တန်ပြန်သက်ရောက်မှု သဘော ရှိပါသည်။

ချစ်ခွန်းက မငိုပါနဲ့ပြောမှ မုန်းမာန်ပြေအတွက် ငိုချင်လျက် လက်တို့လိုက်သကဲ့သို့ ဖြစ်သွားသည်။

နောင်ဖွဲ့နှင့် ချစ်သူဖြစ်ရခြင်းအတွက် နောင်တရရှိငိုခြင်းမဟုတ်။ သို့သော်လည်း...

ချစ်ခွန်းနှင့်တွေ့တာ နောက်ကျခြင်းအတွက်တော့ ငိုမိသည်ထင်ပါသည်။

မုန်းမာန်ပြေ မျက်ရည်သုတ်ရန်နှင့် နှပ်ညှစ်ရန်အတွက် ချစ်ခွန်း ကားတွင်းမှ တစ်သျှူပေပါထုပ်ကို သွားယူပြီးမုန်းမာန်ပြေကို တစ်ခုချင်း ကမ်းပေးသည်။

မုန်းမာန်ပြေ ကြေကွဲမှုတို့သည် ချစ်ခွန်း၏ အလိုက်အသိရှိမှုဝယ် တဖြည်းဖြည်းလျော့ပါးသွားသည်။

အချိန်သည် တရွေ့ရွေ့ ကုန်ဆုံးသွားသည်။ မုန်းမာန်ပြေ မျက်ရည်စတို့ ခန်းခြောက်သွားသည်။

ချစ်ခွန်းက ငွေရှင်းလိုက်သည်။

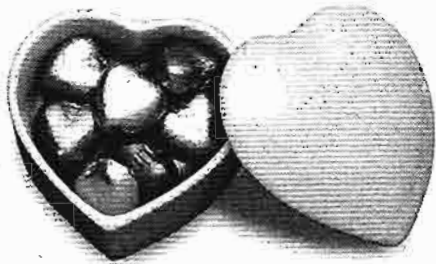
“အိုကေပြီလား ပြေ”

ချစ်ခွန်း၏ မျက်နှာကိုစေ့စေ့ကြည့်ကာ မုန်းမာန်ပြေ ဖြူးလိုက်သည်။

လှိုက်လှဲသော အပြုံးဖြစ်သည်။ ပြီးတော့မှ...

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ခွန်း”

အခန်း (၁၄)

ငိုပြီးစ နီရဲမို့အစ်နေသော မျက်နှာဖူးဖူးပေါ်မှ အပြုံးသည် အင်မတန် တောက်ပလိမ့်မည်ဟု ချစ်ခွန်းမထင်ထားခဲ့ပါ။
ယနေ့. . .

အင်းလျားကန်ခုံဘေး ကျောက်ဖြူရခိုင်မုန့်တီဆိုင်လေး၌ မြင်ခဲ့ရသော မုန်းမာန်ပြေ အပြုံးသည် သူ၏အိပ်ပျော်ခြင်းကို ပါ ယူငင်ဖမ်းစားထားသည်။

ဘယ်ပြောင်းညာလူးနှင့် အိပ်မရခြင်းတို့ဖြင့် ညဉ့်ဦးထိ

တို့ ဖြတ်ကျော်သွားလေသည်။

မုန်းမာန်ပြေနှင့် နှောင်ဖွဲ့သည် သူငယ်ချင်းအဖြစ်မှ ချစ်သူအဆင့်သို့ ကူးပြောင်းသွားခဲ့ခြင်းအဖြစ်ကို သူမနေ့ညက သိလိုက်ရခြင်းဖြစ်သည်။

သို့သော် မုန်းမာန်ပြေ၏နှုတ်မှ ဝန်ခံစကားကို သူကြားလိုသည်။ သူမယုံချင်လက်မခံချင်။ ဒါကလည်း သူ့နှလုံးသား ဖြစ်သည်။

သို့သော် သူ၏ဦးနှောက်အသိတရားက လက်ခံနေသည် မုန်းမာန်ပြေနှင့် နှောင်ဖွဲ့သည် ငယ်ကျွမ်းချစ်သူရည်းစား ဖြစ်ခြင်း။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဂျပုဆီမှ ဓာတ်ပုံအယ်လ်ဘန်တွင် တွေ့ခဲ့ရသော အသားညိုညို လှပုံထွားထွားချောချော လူတစ်ဦးကို မုန်းမာန်ပြေအနီး၌ အမြဲတွေ့ရှိရခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။

ဂျပုဆီမှ လျှို့ဝှက်မှုနိုင်သောစကားများကြောင့် သူစိတ်ထဲမတင်မကျဖြစ်ကာ ဂျပုဆီရှိ မုန်းမာန်ပြေ၏အစ်ကို သဲဦးပိုင်အိမ်သို့ ဖုန်းခေါ်ကာစကားပြောခဲ့သည်။

“ကိုကို နှောင်ဖွဲ့ဆိုတာ ဘယ်သူလဲ”

“ဒီကောင်ကို မင်းတွေ့လို့လား၊ ဒီကောင်နိုင်ငံခြားထွက် သွားပြီဆို”

ကိုကိုသဲဦးပိုင်၏အသံ၌ ဒေါသသံများ လွှမ်းနေသည်ကို သူ့ယူဆခဲ့သည်။

www.burmeseclassic.com

“ဟုတ်ပါတယ်၊ ဂျပန်ကိုတဲ့၊ ကိုကိုနဲ့တွေ့သေးသလား”

“မတွေ့ပါဘူး၊ တွေ့လဲတွေ့စရာမလိုဘူး၊ ဒီကောင်ရုပ်ကို ကြည့်လဲ မကြည့်ချင်ဘူး”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ ကိုကို”

“အလကားပါကွာ၊ သားရေပေါ်အိပ် သားရေနားစား ငါ့ညီမကို အပိုင်ချိုင်ချင်တဲ့ သိုက်တူးသမား”

ဒီ စကားကိုတော့ ချစ်ခွန်းဘဝင်မကျနိုင်ပါ။

“မင်း ညီမလေးနဲ့ ကလပ်စ်တူတူဆို၊ ဒီကောင်နဲ့အဆက် အသွယ်လုပ်တာ တွေ့သေးသလား”

ချစ်ခွန်း ချက်ဆိုနားခွက်က မီးတောက်ပြီးသားဖြစ်သည့် အားလျော်စွာ ကြော့မှုကို ဖုံးကွယ်ပြီး...

“မတွေ့ပါဘူး၊ ရိုးရိုးသားသားပါပဲ ပြောသံကြားလို့”

“သေချာရဲ့လားကွာ မာန်က တဖုတ်ထိုးနိုင်တယ်၊ ဒီကောင်နဲ့မကြိုက်ဖို့ တားမြစ်လိုက်တာက သူ့အတွက်ပိုဆိုးသွားတာ၊ ဒါပေမယ့် ဖြတ်ပါမယ်လို့ ကတိပေးထားတာပဲ”

ကိုကိုသဲဦးပိုင်က ရိုးသားပွင့်လင်းစွာ ဝန်ခံသည်။

“ဆယ်ကျော်သက် စိတ်ကစားတတ်တဲ့ အရွယ်ဆိုတော့ သနားတာကို အချစ်လို့ ထင်မှတ်သွားတာ ဖြစ်မှာပါ။ မာန်ကလေးလိုပါပဲ ညီလေးရာ၊ ကိုကို့ညီမလေးကို အပ်ပါတယ် ဝရီစိုက်ပါ စောင့်ရှောက်ပါ။ အဲဒီနှောင်ဖွဲ့ဆိုတဲ့ကောင်နဲ့တွေ့လုံးဝအဖြစ်မခံနိုင်ဘူး၊ သူတို့အဆက်အသွယ်ရှိမရှိ ညီလေးစုံမိပြီး ကိုကိုကို အကြောင်းကြားပေးပါ”

“မရှိပါဘူးကိုကို၊ ပြေ ကြည့်ရတာ လန်းလန်းဆန်းဆန်း ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်ပါပဲ၊ ကိုကိုတို့ အစိုးရိမ်ကြီးတာ ဖြစ်မှာပါ”

မုန်းမာန်ပြေအတွက် သူသည်အလိုအလျောက် မုသား ရှေ့နေ့ကြီးဖြစ်သွားခဲ့လေပြီ။

“ကြားရတာ ဝမ်းသာပါတယ်၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကိုကိုတို့ မိသားစုက မင်းကိုအပ်ထားပြီးနော်၊ မင်းစောင့်ရှောက်ထားပေးပါ၊ နှောင်ဖွဲ့နဲ့ပတ်သက်ပြီး အဆက်အသွယ်ရှိတယ်ဆိုရင် မေမေတို့ကိုဖြစ်ဖြစ်၊ ကိုကိုကိုဖြစ်ဖြစ် ချက်ချင်းအကြောင်းကြားပေးပါ၊ တို့ကိုတို့ မင်းကျေးဇူးကို မေ့သွားမှာမဟုတ်ပါဘူး”

“စိတ်ချပါကိုကို ပြေဟာ မိုက်မဲတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက် မဟုတ်ပါဘူး”

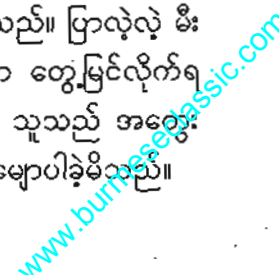
ချစ်ခွန်းရင်ဝယ် သောကဝေဒနာမီး တောက်လောင်ခဲ့သည်။

ချစ်ခွန်း ချစ်ဖူးလေး မပွင့်လန်းမိမှာပင် နှလုံးသားရင်ပြင် မီးလောင်ကျွမ်းမှုကြောင့် ညှိုးရော် ခြောက်သွေ့သေဆုံးသွားခဲ့တော့မည့် အဖြစ်ပါလား။

“သား... ခွန်း”

“ဗျာ မေမေ”

ချစ်ခွန်း အလန့်တကြား ထလိုက်သည်။ ပြာလဲ့လဲ့ မီးလောင်အောက်မှာပင် မေမေကို ထင်ရှားစွာ တွေ့မြင်လိုက်ရသည်။ မေမေဝင်လာခြင်းကို မသိရအောင် သူသည် အစော့အသာဉ်ကြော၊ အဆွေးရေယာဉ်ကြော၌ မျောပါခဲ့မိသည်။

“မအိပ်သေးဘူးလား၊ ဘာတွေ့တွေးနေတာလဲ”

“ဘာမှမတွေ့ပါဘူး”

“မတွေ့ဘဲနဲ့ ခွန်းဘာဖြစ်လို့ အိပ်မပျော်သေးတာလဲ”

“မဟုတ်ပါဘူး၊ ခွန်း တစ်ရေးနိုးတာပါ မေမေ”

“ခွန်းတောင် ညာတတ်နေပြီပဲ၊ ဒါထက်... ခွန်း၊ ခွန်း မိန်းကလေးကို ချစ်ရေးဆိုပြီးပြီလား”

“မဆိုရသေးဘူး”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“သူက သူငယ်ချင်းစည်းကမ်းအရဆိုရင် ချစ်ရေးဆိုခွင့် ပေးမှာ မဟုတ်ဘူး မေမေ”

“ဒါဖြင့်ရင် ခွန်းကိုမေမေ အလေးအနက်စကားပြော စရာရှိသေးတယ်”

ချစ်ခွန်းရင်ထဲ ထိတ်ခနဲဖြစ်သွားသည်။ မုန်းမာန်ပြေနှင့် နှောင်ဖွဲ့အကြောင်း မေမေမသိပါစေနဲ့ဟဲ့။

“ပြောလေ မေမေ”

“မုန်းမာန်ပြေရဲ့ ဖခင်ဟာ လူချောလူပွေတစ်ဦးဆို”

“ဗျာ ခွန်းမသိဘူး”

“ခွန်းက ဘာသိဦးမှာလဲ၊ ခွန်းအသက်က နှစ်ဆယ် ရှိသေးတာကို၊ လောကကြီးမှာ ခွန်းသိသင့်သိထိုက်တာတွေ အများကြီးကျန်သေးတာပဲ၊ ပထမ သားကြီးယောက်ျားလေး နေပြီးတုန်းကလဲ လင်မယားကွဲကွာမယ်အထိဖြစ်နေတုန်း သိလေးမွေးလိုက်တော့ အဖေတစ်ယောက်အနေနဲ့ ခြေအထောက်

ငြိမ်သွားခဲ့တာ၊ ဒါပေမယ့် အခုတလော ဝိဇ္ဇာပြန်ပြလာတယ်ထင် တယ်၊ တလောကမေမေတို့ဆိုင်ကို သူ့ဇနီးလဲမဟုတ်၊ သမီးလဲ မဟုတ်တဲ့ သမီးအရွယ်လောက်ရှိတဲ့ မိန်းမလည်လေးတစ် ယောက်နဲ့တွဲလာပြီး ပစ္စည်းတွေ ဝယ်ချမ်းပေးနေတာ တွေ့ရ တယ်”

“ဟုတ်ရဲ့လား မေမေရယ်၊ အမျိုးတွေဘာတွေ”

“ခွန်း မေမေတို့က ဈေးသည်ပါ၊ ပြီးတော့ ဘယ်လို အပြုအမူဟာ ဘယ်အခြေအနေမျိုးဆိုတာ လူကခတ်ကျွမ်းပြီး သားပဲ၊ သားမုန်းမာန်ပြေကို သတိပေးလိုက်ပါ”

“မေမေ အန်တီကို သတိပေးတာ ပိုမကောင်းဘူးလား၊ သူ့ယောက်ျားသူထိန်းပါစေပေါ့”

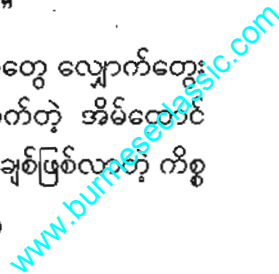
“ဒီကိစ္စမျိုး သားနားမလည်ပါဘူး၊ မေမေပြောသလို သာလုပ်ပါ၊ ဩဂျာဒါထက် သားဖေဖေက မေမေ့ကို အလည် လာဖို့ လေယာဉ်လက်မှတ် ပို့ပေးလိုက်ပြန်ပြီ၊ ခွန်းစာမေးပွဲဖြေပြီး မှ ဆိုတာလဲမရဘူး”

“ရပါတယ် မေမေကလဲ၊ ဘွားဘွားကိုခေါ်လိုက်ပေါ့”

“အင်းလေ ဒီတစ်ခါ မသွားဖြစ်ရင် ခွန်းအဖေ မေမေ့ တို့စိတ်ဆိုးမှာ သေချာတယ်၊ ဒီလိုဆို မေမေသွားလိုက်မယ်နော်”

“စိတ်ချလက်ချသာသွားပါ မေမေ”

“ကိုင်း ခွန်းလဲ အိပ်တော့၊ ဘာညာတွေ လျှောက်တွေး အနေနဲ့တော့၊ ချစ်ခြင်းတရားနဲ့ တည်ဆောက်တဲ့ အိမ်ထောင် နေဟာ ခိုင်မြဲတတ်တယ်ခွန်း၊ သူ့ချစ် ကိုယ်ချစ်ဖြစ်လာတဲ့ ကိစ္စ

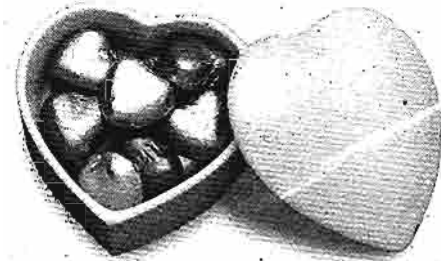
မျိုးဆိုရင် မေမေတို့ဘက်က ဘာမှကန့်ကွက်စရာမရှိဘူး။ ကဲ အိပ်... အိပ်”

ချစ်ခွန်းရင်ထဲ နင့်ခနဲဖြစ်သွားရသည်။

မိမိဘက်မှ အစစအရာရာ အဆင်ပြေပါသော်လည်း

မုန်းမာန်ပြေဘက်ကတော့ဖြင့်...

မိခင်၏နောက်ကျောငေးရင်း...

အခန်း (၁၅)

“သေချာရဲ့လား”

“ငါ့ကို ပြောပြသူက အသေချာဆုံးသောလူ ဖြစ်နေလို့

ချစ်ခွန်း စကားကို သလင်မောင်နှင့် နှင်းဆီမောင်က နှစ်ဦးစွာဖြင့် သံပြိုင်မေးမိလိုက်သည်။

“ဘယ်သူမို့လို့လဲ”

“ငါ့မေမေ”

“ဟင်”

အမြွှာညီအစ်မက တစ်ပြိုင်နက် သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

“ငါဒီအကြောင်းကို မြေကုဖွင့်ပြောလိုက်ရင် သူ စိတ်ထိခိုက်သွားမှာ စိုးရိမ်တယ်”

ချစ်ခွန်းက မုန်းမာန်ပြေစိတ်ထိခိုက်မှာ စိုးရိမ်ကြောင့် ကြစွာဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

သင်္ဃန်းက ချင့်ချင်ချိန်ချိန်ဖြင့် . . .

“ဒါလဲ ဟုတ်တာပဲ၊ စာမေးပွဲကနီးပြီလေ”

“ဒါပေမယ့် ဒီအတိုင်းထားလို့တော့ မဖြစ်ဘူး၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ငါတို့မှာ သူငယ်ချင်းကောင်းတို့ ဝတ္တရားရှိသေးတယ်လေ”

မြတ်စိုးက အလေးအနက်လေသံဖြင့် ဝင်ပြောလိုက်သည်။

ချစ်ခွန်းက ဤအဖွဲ့လေးကို သဘောကျသွားသည်။ သူငယ်ချင်း အချင်းချင်း အလွန်သစ္စာရှိသောအဖွဲ့ဖြစ်သည်။ အမှတ်တကယ် စဉ်းစားကြည့်ပါက မုန်းမာန်ပြေ နောင်ဖွဲ့ကို ချစ်ခြင်သည်လည်း မမှားဟုသူထင်သည်။

နောင်ဖွဲ့သည် လောကဓံကို ရဲရဲရင့်ရင့် ရင်ဆိုင်ကာ အနိုင်ယူဖို့ ကြိုးစားနေသော ယောက်ျားကောင်းတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ ဤကဲ့သို့သော သူမျိုးကို မုန်းမာန်ပြေရွေးချယ်ခြင်းသည် မှန်သည်ဟု သူယူဆသည်။

သို့သော် သူမုန်းမာန်ပြေကို ချစ်ခြင်းသည်လည်းမမှား၊ မုန်းမာန်ပြေသည် လွတ်လပ်သော အပျိုစင်တစ်ဦးဖြစ်နေသေးသည်။ ဒါကိုသူလွတ်လွတ်လပ်လပ်ပင် ချစ်ရေးဆိုနိုင်သေးသည်။ ဒါဟာ မတရားသောအလုပ် မဟုတ်ဟုသူယူဆသည်။

သို့ပေမယ့် မုန်းမာန်ပြေပြောသကဲ့သို့ အစမ်းခန့်ကာလ တစ်နှစ်တွင်တော့ သူ၏ဆန္ဒဟူသမျှကို မျှသိပ်ထားလိုက်ဦးမည်။

အချစ်နှင့်စစ်တွင် တရားသည် မတရားသည်မရှိ၊ လွတ်လပ်သော မိန်းမတစ်ဦးကို ချစ်ရေးဆိုဖို့ရန် တာဝန်မှာ လွတ်လပ်သော ယောက်ျားတစ်ဦး၏ မဟာတာဝန်တစ်ရပ်ဟု။

“ဟေ့ကောင် ခွန်း”

“ဘာလဲကွ”

“ငါပြောတာ ကြားရဲ့လား”

“ဘာပြောလိုက်တာလဲကွ”

“ကျွတ် မင်းတော့သွားပြီ”

“စိတ်ထိန်းမှပေါ့၊ ခွန်းရယ်”

“ဟုတ်ပ... ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နဲ့၊ ကျွတ်... ကျွတ်... ကျွတ်”

မြတ်စိုးနှင့် အမြွှာညီအစ်မက တွေဝေသွားသောသူ့အား ချမ်းသာမပေးဘဲ နောက်ပြောင်လေရာ ချစ်ခွန်းသည် ထုံးစံအတိုင်း မျက်နှာကြီးနီရဲကာ ရှက်ပြုံးပြုံးလေသည်။

“ဟာကွာ မင်းတို့ကလဲကွာ”

“ကဲပါဟယ်၊ စ၊ မနေနဲ့တော့၊ တော်ကြာ မိမုန်းရောက်

လာတော့မယ်။ ကဲ... ငလက်မပြောပြလိုက် နင့်အကြံ”

“အေးပါဟာ၊ ဒီလိုကွ ချစ်ခွန်းရ၊ မိမုန်းရဲ့အဖေ ခြေလှမ်းကို မိမုန်းမသိစေဘဲ ငါတို့တွေစောင့်ကြည့်ထားမယ်။ စာမေးပွဲဖြေပြီးတဲ့နေ့ရောက်မှ မိမုန်းကိုဖွင့်ပြောမယ်”

“ဒါတော့ဒါပေါ့။ ဒါပေမယ့် တစ်ခုတော့စဉ်းစားရမယ်”

ချစ်ခွန်းက ရုတ်တရက်ပေါ်ပေါက်လာသော အတွေးကို ထိမ်ချန်မထားတော့ဘဲ ဖွင့်ပြောလိုက်သည်။

“ဒီကြားထဲမှာ သူ့အဖေက အဲဒီအမျိုးသမီးနဲ့ တရားဝင်လက်ထပ်တော့မှာတို့ ဘာတို့ဖြစ်ပေါ်လာရင်တော့ ငါတို့ ထိမ်ချန်ဖို့ မသင့်တော်ဘူးထင်တယ်”

“အဲဒီအခြေအနေမျိုး ရောက်တောင်ရောက်နေပြီလား မသိဘူးကွာ”

“မရောက်သေးဘူး ထင်တာပဲ။ မေမေပြောပုံအရလေ ဟောဟိုမှာ ပြောကားလာပြီ”

ချစ်ခွန်းတို့လေးဦး၏ မျက်လုံးအစုံများလည်း မုန်းမာန်ပြေ ကားဝင်လာရာသို့ မျက်စိရောက်သွားလေသည်။

မုန်းမာန်ပြေက ကားပေါ်မှ သူငယ်ချင်းများကို လှမ်းမြင်လိုက်ရလျှင် ဝမ်းသာအားရလက်လှမ်းပြလိုက်လေသည်။

ချစ်ခွန်းက မုန်းမာန်ပြေ၏ ရွန်းလက်တောက်ပသော အပြုံး၌ ထူးခြားသောအားအင်များပါဝင်သည်ဟု သတိပြုမိလိုက်သည်။

မုန်းမာန်ပြေသည် ကားပေါ်မှဆင်းပြီး သူတို့ရှိရာသို့

သွက်လက်စွာ လျှောက်လာသည်။ ကားကရပ်၍မရ၊ လမ်းမ၌သာ ရပ်လိုက်သည်။ ကားများကတသီတတန်းကြီး သွားလာနေ၍ ဖြစ်သည်။

“တယ်ဟုတ်ပါလား ဘိုးတော်ကိုယ်တိုင် လိုက်ပို့လို့ပါလား”

“ဟုတ်တယ်။ ကားရပ်ဖို့ နေရာမရှိလို့၊ ပြီးတော့ ဖေဖေတလည်းမအားလို့၊ နို့မို့ဆိုရင် ဖေဖေနဲ့ခွန်းကို မိတ်ဆက်ပေးလို့”

‘ဟုတ်လား’ ဟု ချစ်ခွန်းက အလိုက်သင့်ဖြေပြီး မြတ်ဦးအား အဓိပ္ပါယ်ပါသော မျက်လုံးဖြင့် လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

“ရှင်တို့ရောက်နေတာကြာပြီလား”
“စောစောကတင်ပါပဲ”

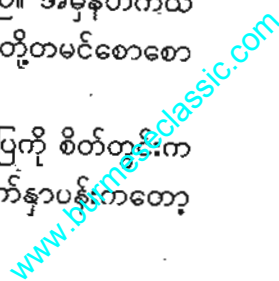
“ကြားသားမိုးကြိုး သူတို့ကများ စောရောက်ရတယ်လို့”
မုန်းမာန်ပြေက အမြဲတစေ နောက်ကျတတ်သော မြတ်ဦးနှင့် အမြွှာညီအစ်မအားမေးငေါ့ကာ ပြောလိုက်သည်။

“ဒါတောင်ပျင်းလို့ တမင်ထွက်လာတာ၊ ပရက်တီကယ်

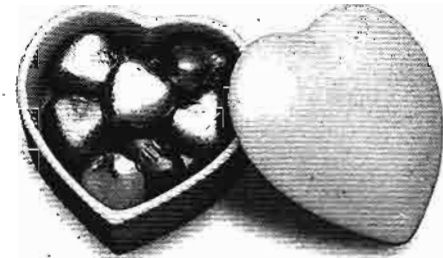
ချစ်ခွန်းက လာတော့မလို့”
နှင်းဆီမောင်က ပြန်ပြောလိုက်သည်။ အမှန်တကယ်

တော့ ချစ်ခွန်းက ဖုန်းဆက်ချိန်းသဖြင့် သူတို့တမင်စောစော နှုတ်ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။

ပြုံးရွှင်ပျော်မြူးနေသော မုန်းမာန်ပြေကို စိတ်တူဦးက ချီတ်၍ သနားမိကြသော်လည်း အပြင်မျက်နှာပန်းကတော့

အပြုံးမပျက် နောက်ပြောင်ရယ်မောကြလျက် ထုံးစံအတိုင်း
အုပ်စုလိုက် စာသင်ခန်းများဆီသို့ ဦးတည်လိုက်ကြလေသည်။

အခန်း (၁၆)

မုန်းမာန်ပြေ ဒေါ်လှယမင်းကို တွေ့ဆုံရခြင်းအတွက်
ကျေနပ်သည်။ ဒေါ်လှယမင်းသည် မိမိထင်ထားသည်ထက်ပင်
လှပသော အမျိုးသမီးဖြစ်နေသည့်အပြင် ထင်ထားသည်ထက်
ပင် နှစ်လိုဖွယ်ကောင်းသော ပျူငှာမှု ရှိနေသည်။

“မုန်းမာန်ပြေတို့ အမြွှာတို့ ငလက်မတို့ဆိုတာ အမည်
ကြားရရုံနဲ့ အန်တီနဲ့ ရင်းနှီးပြီးသားဖြစ်နေခဲ့တာ၊ ခုလိုလူချင်း
တွေ့ရတော့ အန်တီသားတွေ သမီးတွေလို ချစ်ခင်သွားပြီကွယ်”

www.burmeseclassic.com

ဒေါ်လှယမင်းက မုန်းမာန်ပြေ၏ အလှကိုသဘောကျရုံ မက စူးရှသော မျက်လုံးအစုံက ထက်ထက်မြက်မြက်ရှိသည်။ အစွဲအလမ်းကြီးမားသည်။ သစ္စာရှိသည်။ အေးအေးဆေးဆေး ရုပ်မျိုးဟု စိတ်တွင်း၌မှတ်ချက်ချကာ ကျေနပ်မိသည်။

“အန်တီက ကျွန်မတို့ထင်ထားတာထက်တောင် ချော နေတယ်၊ ဒါကြောင့် ခွန်းက အမေတူသားအဖြစ် ခြင်ချော်လဲ ဖြစ်နေတာကိုး”

နှင်းဆီမောင်က ပြောလိုက်သည်။ အားလုံးက ပြုံးပြုံး ပျော်ပျော်နှင့် ဒေါ်လှယမင်းပြင်ဆင်ထားသော ထမင်းဝိုင်း၌ ထိုင်လိုက်ကြသည်။

“အခြား ဧည့်သည်တွေ မဖိတ်ဘူးလား”

“အခြားဧည့်သည်တွေက အရေးမကြီးဘူး၊ အန်တီ ခန်း သွားခါနီးမှာ ခွန်းအတွက် ခွန်းသူငယ်ချင်းတွေကို အပ်နှံဖို့ကပဲ အရေးကြီးနေတယ်”

“အဟမ်း.. ကျွန်တော်တို့လို ဂုဏ်သရေရှိ လူကြီး လူ ကောင်းတွေလက်ထဲ အပ်နှံဖို့စိတ်ကူးကောင်းတဲ့ အန်တီကို လေးစားပါတယ်”

မြတ်စိုးက အတည်ပေါက်နောက်သည်။ မုန်းမာန်ပြေက မြတ်စိုး နားရွက်ကို လှမ်းတောက်လိုက်ပြီး..

“လူကြီးကို ပြောင်ချောချောပြောရသလား ငလက်မရဲ့”

“ကန်တော့နော်အန်တီ၊ ကျွန်တော်တို့က ပျော်တတ်လို့

ပါ”

“ရပါတယ်၊ ရှိင်းတဲ့ နောက်ပြောင်မှုမျိုး မဟုတ်တဲ့ ပျော် တတ်မှုမျိုးကို အန်တီတို့က နားလည်တယ်၊ ခွင့်လွှတ်တယ်၊ ကိုင်း အားမနာနဲ့၊ ကိုယ့်အိမ်ကိုယ့်ရာလို သဘောထားပြီး စားကြ၊ နောက်အန်တီခရီးထွက်နေတုန်းလဲ ဝင်ကြထွက်ကြ စားကြ သောက်ကြရမယ်နော်”

“စိတ်ချပါအန်တီ၊ အန်တီရှိရှိမရှိရှိ လာစားဖို့ စိတ်ကူး တွန်တော့ခေါင်းထဲမှာ ရှိပြီးသားပါ”

“ဣန္ဒြေရရနေစမ်းပါ၊ ဒါကြောင့် ကလေးခေါ်မလာချင် တာ လူကြီးတွေကို အရှက်ခွဲတယ်”

သဇင်မောင်က မြတ်စိုးကို ခတ်တည်တည်ဖြင့် မာန်မဲ လိုက်လေသည်။

“ဟုတ်ပါ အိမ်မှာကတည်းက ဝအောင်ကျွေးထားလျက် သားနဲ့”

“မှားပါတယ်၊ နောက်မပြောတော့ပါဘူး ကြီးတော် ဒေါ် တုလားမတို့ရယ်”

ချစ်ခွန်းက မိခင်ကိုအကဲခတ်လိုက်သည်။ သူမိခင်၏ အပေါင်းအသင်း သူငယ်ချင်းသစ်များ အပေါ်၌ မကျေနပ်ဖြစ် မှာကို သူ့အင်မတန်စိုးရိမ်သည်။ အထူးသဖြင့် မုန်းမာန်ပြေ အပေါ်။ မုန်းမာန်ပြေကို သူမိခင်ချစ်စေချင်သည်။ နားလည်စေ ချင်သည်။

ချစ်ခွန်း အကဲခတ်လိုက်သည့် တဒဂ်၌ မိခင်သည် မုန်း မာန်ပြေ ပန်းကန်ထဲသို့ ဟင်းခတ်ထည့်ပေးနေသည်ကိုတွေ့ရ

www.burmeseclassic.com

သဖြင့် ကြည်နူးသွားသည်။

“အန်တီက ဘယ်တော့သွားမှာလဲ”

“ဖိန်းနွဲခါ”

“ကျွန်မတို့ လိုက်ပို့ပေးဖို့ လိုပါသေးသလား အန်တီ”

“ရပါတယ်ကွယ်၊ ကျောင်းချိန်နဲ့ ကိုက်နေလို့ ခွန်းတောင် လိုက်မပို့နဲ့လို့ ပြောထားတာ”

“ဟုတ်တယ်၊ မပို့ခိုင်းတာဘဲ ကောင်းတယ်အန်တီ၊ ဒီ ကောင်က လူကြားမရှောင် သူကြားမရှောင် အာပြန်နဲ့ငိုနေလို့ ကျွန်တော်တို့ အရှက်ကွဲနေဦးမယ်”

ဒေါ်လှယမင်းပြုံးလေသည်။ ချစ်ခွန်းအတွက်စိတ်ချ သွားသည်။ မြတ်စိုး၊ မုန်းမာန်ပြေ၊ သဇင်မောင်၊ နှင်းဆီမောင်ဟူ သောသူငယ်ချင်းသစ်များသည် သူ့သားအားချစ်ခင်ခြင်း သက် သက်ဖြင့် တွဲနေခြင်းသာဖြစ်သည်ဟု သူမုချမသွေ ယုံကြည် လိုက်မိပြီ။ သို့အတွက် ခင်ပွန်းသည်ရှိရာ ပြည်ပခရီးသို့ အေး အေးချမ်းချမ်းဖြင့် ထွက်သွားနိုင်ပြီ။ ချစ်ခွန်း၏နှလုံးသားကိုလည်း သူတွေ့မြင်လိုက်ပြီ၊ သားချစ်ခွန်းက မုန်းမာန်ပြေကို ကြည့်သော အကြည့်၌ နှလုံးသားနှင့်ကြည့်သည်ဟု သူသုံးသပ်တွေ့မြင်လိုက် ရပြီးသည့် တဒဂ်၊ မုန်းမာန်ပြေက သားကိုကြည့်ကာ အကြည့်၌ လည်း တူညီသောအကြည့်တို့ ပါဝင်သည်ဟု ထင်မြင်လိုက်သည့် တဒဂ် ဒေါ်လှယမင်း ချမ်းမြေ့ခြင်း၊ ကြည်နူးခြင်းနှင့် နှစ်သက် ခြင်းတို့ပါဝင်သော ကျေနပ်ခြင်းကိုရရှိခံစားလိုက်ရသည်။ ထို့ ကြောင့် မုသားမပါသောစကားဖြင့် ထပ်ဆင့်ကြေညာလိုက်မိ

သည်။

“တကယ်ပါ၊ အန်တီလေ ခွန်းအတွက် တကယ်စိတ်ချ သွားပြီး၊ ခွန်းက ကံကောင်းတယ် မင်းတို့လို သူငယ်ချင်းကောင်း တွေ ရထားတဲ့အတွက်လေ၊ ဒီအကြောင်းတွေကို ခွန်းတို့ အဖေ တို့ ပြန်ကြားရဦးမယ်၊ ကိုင်း. . . အန်တီကြားဖို့ ဓါတ်ပုံရိုက်ကြ သိလား”

ကင်မရာတစ်လုံးကိုသွားယူပြီး ပေးလိုက်သည်။ မြတ်စိုး တစ်စုံတစ်ယောက်လည်း ချိန်ကာ. . .

“ဂျပန်မင်းသား ဖိုတိုဂရာဖာလေ၊ မတူဘူးလား”

“တူပါတယ် မျောက်ခေါင်း”

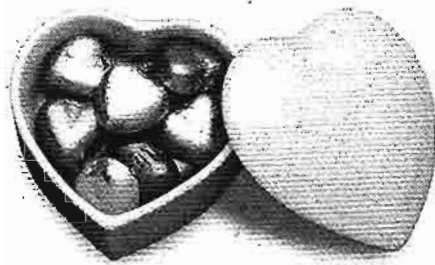
နှင်းဆီမောင်၏ ထောက်ခံအားပေးမှုကို အားလုံးက ချယ်မောလိုက်ကြသည်။ ချစ်ခွန်း ရင်ထဲက၌ ငိုကြွေးနေခြင်းကို တော့ သူ့မိခင် မသိသွားတန်ပါဘူးဟု ချစ်ခွန်းတွေးလိုက်မိသည်။

မိခင်၏ ကျေနပ်ပြုံးပျော်နေခြင်းသည် မုန်းမာန်ပြေအား ထက်ခံနိုင်ခြင်းကြောင့်ဟု ချစ်ခွန်းသိပါသည်။

ယခုခေတ်လူငယ်များ၏ ရိုးသားပွင့်လင်းသကဲ့သို့ ဆင် ခြင်တုံတရားနှင့် ထိန်းချုပ်မှုတရားကိုလည်း မိခင်သိမြင်ဦးမည် ခုဝါက သားဖြစ်သူအတွက် ရင်ထုမနာနှင့် အံ့ဩဝမ်းနည်းကြေ ခွဲဦးမည်မှာ. . .

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၁၇)

မုန်းမာန်ပြေ သက်ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်ပြီး နောင်မှ
ခါတ်ပုံကို သော့ခတ်သိမ်းဆည်း၍ ရသော ဝိုင်ယာရီစာအုပ်ကြား
သို့ ပြန်ထည့်ပြီး သော့ခတ်လိုက်သည်။

‘နောင်ဖွဲ့နှင့်ပတ်သက်လာတိုင်း မိမိ၏ရင်မှာ ကြောင့်
တမ်းတခြင်းတို့သည် အပြည့်အနှက် နေရာယူတတ်စမြဲပင်။

ချစ်သူ၏ပုံကိုပင် လွတ်လွတ်လပ်လပ်ထားခွင့် ကြည့်နှု
မရ။ ချစ်သူ၏စာကိုပင် လွတ်လွတ်လပ်လပ် ဖတ်ခွင့်မရ။ ချစ်သူ

ထံသို့ လွတ်လွတ်လပ်လပ် စာရေးခွင့်မရသော ဘဝကိုမကျေ
အနပ် ဖြစ်မိသည်။

သို့သော်တစ်ခါတစ်ရံ ထိုဘဝသည်ပင်လျှင် ကျေနပ်
ဧရာ ကောင်းနေသလားဟု မုန်းမာန်ပြေအတွေးဝင်မိသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ချစ်ခွန်းအပေါ် ရက်စက်ရာ
အရောက်သည့်အတွက်ဖြစ်သည်။

ချစ်ခွန်းသည် နှောင်ဖွဲ့နှင့်ပတ်သက်၍ တစ်ခွန်းမှဖွင့်ဟ
ခြင်းမပြုတော့သကဲ့သို့ မိမိကလည်း လေသံမျှပင် မဟာ။ သူတို့
နှစ်ဦးစလုံး နှောင်ဖွဲ့ကို တမင်တကာပင် မေ့လျော့ထားကြခြင်း
ဖြစ်သည်။

မုန်းမာန်ပြေမေ့လျော့မှုက မိမိတို့ ချစ်သူနှစ်ဦးအနာ
ဝတ်အတွက်လည်း ပါသကဲ့သို့ ချစ်ခွန်းအပေါ် နားလည်မှုလည်း
ပါသည်။ သို့သော်ချစ်ခွန်း၏ မေ့လျော့မှုကိုတော့ မုန်းမာန်ပြေ
မသိနိုင်။ နားမလည်နိုင်။

သို့အတွက်သိရန်၊ နားလည်ရန်လည်း မကြိုးစားချေ။
နှောင်ဖွဲ့အကြောင်းတွေးကာမှ ချစ်ခွန်းဆီသို့ စိတ်က
အောက်သွားရပြန်သည်။

ဒေါ်လှယမင်း သည်နေ့ပဲ သူခင်ပွန်းရှိရာ ဂျပန်နိုင်ငံသို့
ဇွတ်ခွာသွားပြီ။ မိမိတို့အုပ်စု လက်တွေ့ခန်းဝင်ရသဖြင့် လိုက်ပို့
ခွင့်မရလိုက်။ ချစ်ခွန်းကတော့ ပရယ်တီကယ်အပျက်ခံကာ မိခင်
အားလိုက်ပို့လေသည်။

မုန်းမာန်ပြေ အိပ်၍မရသောစိတ်ကို ချစ်ခွန်းနှင့်စကား

www.burmeseclassic.com

ပြောခြင်းဖြင့် အသုံးချလိုသော ဆန္ဒဖြစ်ပေါ်လာသဖြင့် အိပ်ရာ
ဘေးရှိ တယ်လီဖုန်းခွက်ကို ကောက်ကိုင်ပြီး အလွတ်ရပြီးသား
ဖြစ်သော ဂဏန်းခြောက်လုံးကို ကောက်နှိပ်လိုက်သည်။

“ဟဲလို”

ချစ်ခွန်းအသံကြားရုံမျှဖြင့် ရင်အတွင်းလှုပ်လှုပ်ရှားရှား
ဖြစ်သွားတတ်သောစိတ်သည် အလေ့အထတစ်ခုကဲ့သို့ ဖြစ်ပေါ်
ပြီလားဟု စဉ်းစားလိုက်မိသည်။

“ပြေ”

“ခွန်း ကျွန်မ ဖုန်းဆက်မယ်လို့ ရှင်ကြိုသိနေသလား”

“ခွန်းကဆက်ချင်နေတာ၊ ဒါပေမယ့် ပြေအနှောင့်
အယှက်ဖြစ်သွားမှာစိုးလို့ ဆက်ချင်လျက်နဲ့ မဆက်ပဲ ပြေဆီထ
ဖုန်းလာရင် ကောင်းမှာပဲဆိုတဲ့ တမ်းတမှုမျိုးစောင့်နေတာ
တော့”

မုန်းမာန်ပြေ ပင့်သက်ရှိုက်လိုက်ပြီး...

“ခွန်းရယ်”

“မေမေ ကမှာသွားသေးတယ်၊ ပြေတို့မှာချင်တာရှိရင်
ဖုန်းဆက်မှာတဲ့”

ချစ်ခွန်းက သိတတ်နားလည်စွာဖြင့် စကားလေး
ကြောင်းကို ပြောင်းလွှဲပေးလိုက်သည်ဟု မုန်းမာန်ပြေ သဘော
ပေါက်မိကာ ချစ်ခွန်းအပေါ်၌ တိုး၍လေးစားသွားမိသည်။

“မှာချင်တာက တစ်ခုပဲရှိတယ်”

“ဘာလဲပြေ”

“အန်တီကော အန်ကယ်ကော မြန်မြန်ပြန်လာကြပြီး
မြန်မာပြည်မှာပဲ အလုပ်ပြန်လုပ်ကြပါ။ ပြီးရင်တစ်ဦးတည်းသော
သားလေး ချစ်ခွန်းကို ရင်အုပ်မတွာ စောင့်ရှောက်ပြီး နွေးထွေး
ပေးနေပါလို့”

“ဟင်း.. ဟင်း”

သွားကြားက ထွက်လာတတ်သော လေသံမျိုးဖြင့် တိုး
ဆိတ်စွာ ချစ်ခွန်းရယ်သံပြုလေသည်။

“ဘာရယ်တာလဲ”

“ဪ.. ပြေက ခွန်းကို ကလေးတစ်ယောက်လို့ ယူဆ
ပြီး ပြောတဲ့အတွက်လေ”

“ခွန်းက ကလေးပဲ မဟုတ်ဘူးလား”

“အင်းလေ၊ ကလေးတစ်ယောက်လို့ပဲ အမြဲဖြစ်နေရင်
ဘာ့ ကောင်းသားပဲ၊ ဒါမှ မိဘရဲ့ရင်ခွင်ကိုပဲ တမ်းတနေနိုင်မှာ၊
ပေမယ့် သဘာဝတရားက ခွန်းကို လူကြီးအဖြစ် ပို့ဆောင်နေ
တာ့ ခက်တယ်ပြေ”

“ကောင်းတာပေါ့ခွန်းရယ်၊ လူကြီးဆိုတော့ စဉ်းစား
ညက်ပိုတယ်”

“ဆင်ခြင်တဲ့တရား ပိုရှိတယ်လေ၊ အဲဒီဆင်ခြင်တဲ့တရား
နဲ့လုံးသားကို ချုပ်ကိုင်နိုင်ဆုံးသော ပွဲနင်းကြီးပဲနော် ပြေ”

“လောကကြီးမှာ ဖြစ်ချင်တာထက် ဖြစ်သင့်ဖြစ်ထိုက်
တာကို ဦးစားပေးနေတဲ့ လူတွေရယ်၊ ဖြစ်ချင်တာကို ဖြစ်အောင်
တတ်တဲ့ လူတန်းစားတွေရယ် ဘယ်ဟာက ပိုများသလဲ မသိ

www.burmeseclassic.com

ဘူးနော် ခွန်း”

“မနုဿ သုတေသီတွေကို သွားမေးကြည့်လိုက်ပါလား ပြော ဒါမှမဟုတ် ကိုယ်တိုင်ပဲ သုတေသနပြုလိုက်ပါလား”

“ဟုတ်တယ်၊ ဒါပေမယ့် ပြော စဉ်းစားမိတာ တစ်ခုရှိသေး တယ်ခွန်း။ အဲ... ပြော မအိပ်ချင်လို့ စကားတွေလျှောက်ပြော နေချင်ပေမယ့် ခွန်းများအိပ်ချင်နေမလား မသိဘူး”

“ခွန်း မအိပ်ချင်ပါဘူး၊ ခွန်းဆန္ဒအရဆိုရင် ပြေနေ့တစ် ညလုံး ထိုင်စကားပြောရမှာကို အိပ်ခြင်းထက် ပိုပြီးလိုလားပဲ တယ်”

“ပြေကလဲ ရှင့်ဆန္ဒကို ဖြည့်စွမ်းပေးချင်ပါတယ်၊ ဒါပေ မယ့် ကျန်းမာရေးအတွက် အိပ်စက်ခြင်းအတွက်တော့ အချိန် ပေးရမှာပဲ”

“စောစောကစကား ဆက်ပါဦးပြေ”

“ဪ ပြေ စဉ်းစားမိတာပါ၊ ကိုယ့်ဆန္ဒထက် တစ်ဖန် သူ့ရဲ့ဆန္ဒကို ဦးစားပေးလိုက်ရတဲ့ သူမျိုးဟာ စိတ်ဆင်းရဲနို့ သလား၊ ကိုယ့်ဆန္ဒကို ဦးစားပေးလိုက်သူမျိုးကကော တစ်ပါး အတွက် စိတ်ဆင်းရဲနိုင်သလား”

“အနည်းနဲ့အများတော့ ဘယ်သူမဆို ကိုယ့်အတွက် ဖြစ်ဖြစ်၊ သူများအတွက်ပဲဖြစ်ဖြစ် စိတ်ဆင်းရဲမှုဟာ ရှိချင်ရဲ့ ပဲ၊ ဒါပေမယ့် ခွန်းခံယူထားတာကတော့ ကိုယ့်ကြောင့်တစ် ညလုံး သူမထိခိုက်၊ မပျက်စီးစေဘဲ ဖြစ်ချင်တာထက် ဖြစ်သင့်ဖြစ်ထိုက် တာကိုဦးစားပေးရမယ်၊ ဒါမှ တစ်ကိုယ်ကောင်းမဆန်တဲ့လူ ဝါ

ဆရာရောက်မယ်”

“လေးစားပါတယ် ခွန်းရယ်”

“ကျွန်မလဲ ဒီလိုပဲ ခံယူထားတယ်၊ ရခဲလှတဲ့လူလောက ကြီးမှာ ကိုယ်လုပ်ချင်ရာ ကိုယ်လုပ်ခဲ့ပြီးရင် အဲဒီအလုပ်အတွက် ထဲ တာဝန်ယူနိုင်ရမယ်၊ ကိုယ့်ကြောင့် တစ်ပါးသူ မထိခိုက်စေရ ဘူး၊ မနစ်နာစေရဘူး၊ မပျက်စီးစေရဘူးလို့ ခံယူထားတာ၊ ဒါပေ မယ့် သူတစ်ပါးကြောင့် ကိုယ့်ဘဝတစ်ခုလုံးကို စတေးပြစ်ရ သောက်အောင်တော့ ကျွန်မပါရမိကံ ရင့်သန်ပါမလားလို့တောင် ဆွေးမိတော့ စိုးရိမ်မိတယ်”

နှစ်ဦးစလုံးသည် တစ်စုံတစ်ယောက်ကို ရည်စူး၍ပြော ကြသည်။ သို့သော် တစ်ခုခုကိုတော့ ထိမ်ချိန်ထားကြသည်။ အရာကို ဘယ်တော့မှမိမိတို့နှုတ်မှ မထွက်ပေါ်စေရဟုလည်း ဆုံးဖြတ်ထားကြသည်။

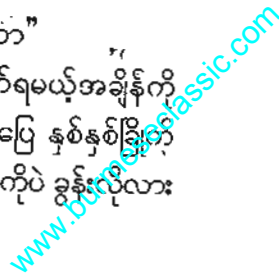
“ပြေ ဘယ်နှနာရီရှိပြီလဲ”

“ဘာလဲ၊ ခွန်းက ပြေကိုအိပ်စေချင်ပြီလား”

“အိပ်ပျက်ပြီး ကျန်းမာရေးထိခိုက်သွားမှာ စိုးရိမ်တယ်၊ ပြေ အိပ်တော့၊ ဘာအကြောင်းကိုမှ မတွေးနဲ့၊ ထွက်လေဝင်လေ အကြောင်းကိုသာ မှန်မှန်ရှုပြီး အိပ်လိုက်နော်”

“ခွန်းအကြောင်း တွေးမယ်ဆိုရင်ကော”

“မတွေးပါနဲ့၊ ခွန်းကြောင့် ပြေအိပ်စက်ရမယ့်အချိန်ကို အိပ်လိုက်ခြင်းကိုလဲ ခွန်း မကျေနပ်နိုင်ဘူး၊ ပြေ နှစ်နှစ်ကြိုက် ခြင်း အိမ်မောကျပြီး လန်းဆန်းပျော်ရွှင်နေခြင်းကိုပဲ ခွန်းလိုလား

ပါတယ်”

“ပြေလဲ ခွန်းလိုပဲ၊ ဒါပဲ ခွန်းအိပ်တော့၊ မနက်ရောက်ရင် သာ ကျောင်းကို စောစောလာခဲ့၊ ပြေ ကန်စပ်ကခုံမှာ ရှိနေမယ်”

“ကောင်းပြီး၊ အိပ်ပျော်နိုင်ပါစေ”

“ပေးတဲ့ဆုနဲ့ ပြည့်ပါစေ”

ဟု တီးတိုးရေရွတ်ရင်း တစ်ဖက်မှ ဖုန်းချမည့်အသံကို နားစွင့်လိုက်သည်။

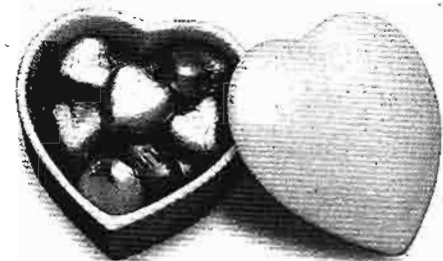
ဖုန်းချသံ မကြားရ၊ ဖုန်းလှိုင်းမှတစ်ဆင့် ချစ်ခွန်း၏ အသက်ရှူသံကို ကြားနေရသည်။ မိမိဘက်မှ ဖုန်းကိုမချရက် သဖြင့် သူ့ဘက်မှအချက်ကို စောင့်စားနေဖြင်းဖြစ်သည်။

“ခွန်း ဖုန်းချလိုက်တော့လေ”

တုန်ခါသွားသော အသံဖြင့် တိုးတိတ်ညင်သာစွာ အမိန့် ပေးလိုက်သည်။ ထိုအခါကျမှ ဂျလောက်ဟူသော ဖုန်းချသံနှင့် အတူ အဆက်အသွယ် ပြတ်တောက်သွားသည်။

ဖုန်းမာန်ပြေရင်ထဲ နင့်ခနဲနှင့်အတူ ရစ်ဝဲလာသော မျက်ရည်စများကို ကျဆင်းခွင့်မပေးဘဲ...

‘ခွင့်လွတ်ပါနှောင်ဖွဲ့ရယ်၊ ငါ့နှလုံးသားကို ငါအပြစ် ပေးပါမယ်’ ဟု နှောင်ဖွဲ့ကို တိုင်တည်လိုက်ပြီး အိပ်ရာထက်သို့ လှဲချလိုက်လေသည်။

အခန်း (၁၈)

ဖုန်းမာန်ပြေ၏ မျက်နှာပေါ်မှ ပြောင်းလဲမှုများကို ချစ် ခွန်း စိုးထိတ်စွာ ငေးကြည့်နေမိသည်။

ဝါနှစ်သော အသားအရောင်မှာ စတော်ဗယ်ရီရောင်သို့ ပြောင်းလဲသွားသည်။ ထိုမှတစ်ဆင့် မျက်ရည်ဥကလေးများ ဣသွန်းလာမလားဟု စိုးတထိတ်ထိတ်ဖြင့် မျက်ရည်သုတ်ပေးရန် တစ်သျှူးထုပ်ကလေးကို လွယ်အိတ်ထဲရှိမရှိ စမ်းသပ်ပြီးသား ဖြစ်နေသည်။

www.burmeseclassic.com

သို့သော် သူထင်ထားသကဲ့သို့ မျက်ရည်များ ကျဆင်းလာခြင်းမျိုး မရှိဘဲ နှင်းဆီငုံဖူး နှုတ်ခမ်းနှစ်လွှာအနက် အောက်နှုတ်ခမ်းကို ဖိကိုက်လိုက်သည်။ လက်နှစ်ဖက်ကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်ပြီး ထိုင်နေရာမှ ဝုန်းခနဲထလိုက်သည်။

“အမယ်လေး လန့်လိုက်တာ၊ ဖြည်းဖြည်းလုပ်ပါ မိမုန်းရယ်၊ အားငယ်တတ်တဲ့ ယောက်ျားသားတွေ လန့်အောင်မလုပ်ပါနဲ့”

“မင်းကလဲကွာ၊ အရေးထဲ”

မြတ်စိုးက အရေးထဲ နောက်ပြောင်နေသဖြင့် ချစ်ခွန်းက ဟန်တားပြီး မုန်းမာန်ပြေကို မျက်ခြည်မပြတ် ကြည့်နေသည်။

“ခွန်း”

“ဘာလဲ ပြေ၊ ခွန်းဘာလုပ်ပေးရမလဲ”

မုန်းမာန်ပြေအတွက်ဆိုလျှင် အမြဲတမ်း အဆင်သင့်ရှိနေတတ်သောသူက ပျာပျာသလဲမေးလိုက်သည်။

“ငါလိုက်သွားမယ်”

“လေယာဉ်လက်မှတ်က ချက်ချင်းရမှာ မဟုတ်ဘူးနော်”

“ကားနဲ့သွားမယ်”

“အန်တီက ခွင့်ပြုမလား”

“မပြုလဲ မတတ်နိုင်ဘူး၊ နေမကောင်းတဲ့ မိန်းမကိုပစ်ထားပြီး ဟိုမိန်းမနဲ့ ပျော်ပါးနေနိုင်တဲ့ ယောက်ျားတစ်ဦးရဲ့ မျက်နှာကိုစေ့စေ့ကြည့်ပြီး ကျွန်မနှုတ်ဖျားက အဖေလိုခေါ်တာခံချင်

ရင်တော့ ကျွန်မနဲ့ပြန်လိုက်ခဲ့ပါလို့ သွားခေါ်ချင်တဲ့ဆန္ဒ ငါ့မှာ ဖြစ်နေတယ်ခွန်း၊ ငလက်မ ငါ့ကိုကူညီစမ်းပါ၊ ကူညီမယ် မဟုတ်လားဟင်”

ချစ်ခွန်း မကြည့်ရက်၊ မမြင်ရက်ပါ။

“အေးပါ၊ အန်တီကို ထားခဲ့ဖို့စိတ်ချရရင် ငါလိုက်ပို့ပေးမယ်၊ မနက်ဖြန် လေယာဉ်လက်မှတ် ရမလားလို့ ကြိုးစား”

“လုပ်မနေနဲ့၊ အခုပဲ ကားနဲ့သွားမယ်. . . လုပ်ပါ ခွန်း၊ ဒီတောင်ကုတ်လမ်းခရီးကို ငါတစ်ယောက်တည်းသွားဖို့ မသင့်တော်လို့ နင်တို့ကို အောက်ကျခံပြီး ဒီလောက်ပြောနေတယ်မှတ်”

“အေးပါ အေးပါ၊ ဂျပ မင်းရောလိုက်ခဲ့၊ ဟိုအမြှာကော”

“အမြှာနှစ်ယောက်ကိုတော့ သွားအားမကိုးနဲ့ မနေ့က ဝဲ စာမေးပွဲပြီးတယ်၊ ညကပဲ သူ့အဖေဆီလိုက်သွားကြတယ်”

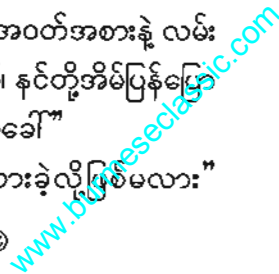
အမြှာနှစ်ယောက်အဖေသည် ထိုင်ဝမ်၌ အလုပ်သွားလုပ်နေသည်။

“မြန်လှချည်လား”

“လက်မှတ် အဆင်ပြေသွားလို့တဲ့၊ မင်းဆီကို ဖုန်းဆက်တော့ မင်းဖုန်းကပိတ်ထားတာကိုး”

“ကိုင်း ငါ မေမေ့ကို သွားပြောပြီး အဝတ်အစားနဲ့ လမ်းမှာ စားသောက်ဖို့ အဆင်သင့်ပြင်ထားမယ်၊ နင်တို့အိမ်ပြန်ပြောပြီး ယူစရာရှိယူပြီး ငါ့ကို နောက်ဆုံးမှလာခေါ်”

“အေး. . . အေး. . . အန်တီကို ထားခဲ့လို့ဖြစ်မလား”

“ဖြစ်ပါတယ်ဟာ ဒေါ်လေးလဲရှိတယ်၊ ဘွားဘွားလဲ ရှိတာပဲဟာ၊ လိုအပ်ရင် ကိုကိုကို ပြန်ခေါ်လိုက်လို့ရတာပဲ၊ အရေးကြီးတာ ဖေဖေပြန်လာဖို့ပဲ၊ သွားကြတော့”

မုန်းမာန်ပြေက ပြောပြောဆိုဆို အိပ်ခန်းဘက်သို့ ဝင် သွားသဖြင့် မြတ်စိုးနှင့် ချစ်ခွန်းတစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ကြည့်ကာ ပခုံးတွန့်လက်ခါပြပြီး...

“မလွယ်ဘူး”

ဟု သံပြိုင်ပြောကာ ထပြန်ခဲ့ကြလေသည်။

အမှန်တော့ သူတို့မျက်ခြည်မပြတ် စောင့်ကြည့်နေခဲ့ သော မုန်းမာန်ပြေ၏ ဖခင်ဦးမောင်မောင်လင်သည် သူ၏ အ တွင်းရေးမှူးမလေးနှင့် အလုပ်အကြောင်းပြုကာ ငပလီသို့ အ ပန်းဖြေ အချစ်စခန်းဖွင့်ရန် ထွက်သွားကြသည် ဟူသောသတင်း ကို အတိအကျရထားသည်မှာ စာမေးပွဲဖြေနေသည့် ဒုတိယ နေ့ကတည်းကဖြစ်သည်။

စာမေးပွဲဖြေပြီး နောက်နေ့မှ မုန်းမာန်ပြေကို ဖွင့်ပြော ပြလိုက်သည်။

မုန်းမာန်ပြေအမေကလည်း နေမကောင်းဖြစ်နေသေး သည်။ ခင်ပွန်းစိတ်ဖြင့် အိပ်ရာထ လဲနေခြင်းဖြစ်မည်ထင်ပါ သည်။

“မင်း အဘွားက ခွင့်ပြုပါ့မလား”

“ခွင့်ပြုပါတယ်ကွာ၊ စိတ်ချသလား မချသလား မမေးနဲ့ အိမ်လာနေပါ ဆိုတာတောင် မနေဘူး၊ သူ့သမီးအငယ်မြေးတွေ

မြစ်တွေနဲ့ လုံးထွေးနေရမှ ကျေနပ်တာ၊ ခုလဲ ဖုန်းဆက်ပြီး သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ စာမေးပွဲပြီး အပန်းဖြေခရီး ငပလီကိုထွက်မယ် လို့ ပြောလိုက်ရုံပါပဲ”

“မင်းအမေတို့ ဖုန်းဆက်ရင်ကော”

“အိမ်က ဘဏ္ဍာစိုးလင်မယားကို မှာထားလိုက်ရင် ပြီး တာပါပဲ၊ ငါ့အတွက် မပူပါဘူး၊ မင်းသာလိုက်ဖြစ်အောင်လိုက် ခဲ့၊ နှစ်ယောက်တည်းဆိုရင်တော့ လုံးဝမသင့်တော်ဘူးလေ”

“အေးပါကွာ၊ ငါလိုက်ခဲ့မှာပါ စိတ်ချပါ”

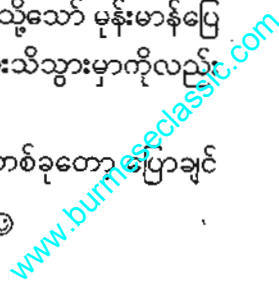
မြတ်စိုးက အလေးအနက်အာမခံလိုက်သဖြင့် ချစ်ခွန်း စိတ်အေးသွားရသည်။

မိမိအသည်းနှင့်အောင်ချစ်ရသောသူနှင့် ခရီးတစ်ခုကို နှစ်ယောက်တည်းသွားရမည့်အရေးကို မလိုလားသူ ရှိနိုင်ပါ့ မလား။

သို့သော် မိမိချစ်ရသူက ပိုင်ရှင်ရှိပြီးသားဆိုတော့ သစ္စာ ထားကာ နှမသားချင်း။ သူငယ်ချင်းကောင်းသဖွယ် စောင့် ရှောက်ရမည့်အရေးအတွက် အခြားအဖော်များပါခြင်းက ပို၍ သင့်တော်သည်ဟု ယူဆသည်။

မြတ်စိုးက မလိုက်နိုင်လျှင်တောင်မှ အိမ်မှဒရိုင်ဘာ ထင်မယားကိုခေါ်ရန် ဆုံးဖြတ်ထားသည်။ သို့သော် မုန်းမာန်ပြေ ထို့မိသားစု၏ အရှုပ်တော်ပုံကို သူစိမ်းများသိသွားမှာကိုလည်း မလိုလားချေ။

“ခွန်း မင်းစိတ်မဆိုရင် ငါစကားတစ်ခုတော့ ပြောချင်

တယ်”

ချစ်ခွန်း၏အတွေးစကို မြတ်စိုးက ဖြတ်တောက်လိုက်သည်။

“အတည်ဆိုရင် ပြောကွာ”

“ငါမနောက်ပါဘူးတကယ်ပါ။ မင်းလဲ ငါ့သူငယ်ချင်း၊ နောင်ဖွဲ့လဲ သူငယ်ချင်းပဲ၊ ဘယ်သူ့ဘက်ကမှ ငါမလိုက်ဘူး”

ချစ်ခွန်းရင်ထဲ လှုပ်ရှားသွားသည်။ နောင်ဖွဲ့အမည် ပါလာတိုင်း သူ့ရင်ထဲ အမည်သတ်မှတ်၍ မရသော ဝေဒနာတစ်ရပ်၏ နှိပ်စက်ခြင်းကို ခံလိုက်ရသည်။

“အချစ်နဲ့စစ်မှာ တရားတယ်၊ မတရားတယ် မရှိဘူး အပျိုကို လူပျိုချစ်ရေးဆိုတာ တို့လူပျိုတွေရဲ့ အခွင့်အရေးတစ်ရပ်ပဲ၊ ဒီတော့...”

“တော်ပါတော့ မြတ်စိုး၊ မင်းငါ့အပေါ်ထားတဲ့ စေတနာကို ငါနားလည်ပါတယ်...”

“ဒါပေမယ့် ငါဟာပွဲလန့်တုန်းဖျာခင်းတတ်တဲ့ အခွင့်အရေးသမား မဟုတ်ဘူး၊ သောကပင်လယ်ဝေနေတဲ့မြေကို ငါစောင့်ရှောက် အကူအညီပေးဖို့ကလွဲပြီး ငါ့စိတ်ထဲမှာ ဘာကိုမှ မမျှော်လင့်ဘူးဆိုတာ မင်း နားလည်ထားပေးစမ်းပါ”

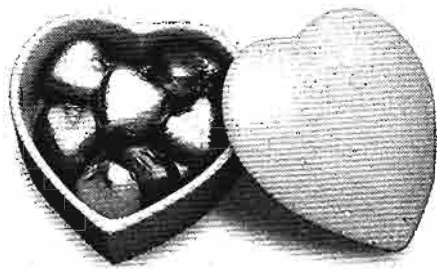
“အေးပါကွာ၊ ငါ့စကားမှားသွားရင်လဲ ခွင့်လွှတ်ကွာ ငါတော့မင်းတို့သုံးဦးကြားမှာဘာမှ ဝင်မပါတော့ဘူး၊ မင်းအပေါ်နားလည်တယ်၊ လေးလဲလေးစားပါတယ် သူငယ်ချင်းရယ်၊ ကိုင်းဒီမှာပဲ ချလိုက်တော့ကွာ၊ ပစ္စည်းထည့်ပြီး”

“လုပ်မနေနဲ့၊ တစ်ခါတည်းသာ လိုက်ခဲ့တော့”
“အိုကေ”

မြတ်စိုးက ပန်းခြံဝင်းတံခါးကို ဆင်းဖွင့်ရင်း ခြံစောင့်မရှိသဖြင့် မာလီကို လှမ်းမဲလေသည်။

ချစ်ခွန်းကတော့ ပြုံး၍သာပြုံးနေလိုက်သည်။ မြတ်စိုးသည်စိတ်ရင်းအင်မတန်ကောင်းသော၊ ပျော်တတ်သော သူငယ်ချင်းကောင်းဖြစ်သည်အတွက် မိမိသည်အချစ်ရေး၌ ကံဆိုးသော်လည်း မိတ္တူပလမှာတော့ ကံကောင်းသည်ဟု တွေးကာကျေနပ်နှစ်သိမ့်သည်။

အခန်း (၁၉)

“မင်းညောင်းရင် ငါတစ်လဲမောင်းမယ်လေခွန်း”

“ရပါတယ်ကွာ”

“ငါလဲ တစ်လဲ မောင်းပေးလို့ရတယ်နော်၊ ငါ့ကိုလဲ

ခေါင်းထဲ ထည့်ထားကြဦး”

မုန်းမာန်ပြေက နောက်မှ လှမ်းပြောလိုက်သည်။

မြတ်စိုးက နောက်သို့လှည့်ကြည့်ပြီး...

“နင့်ဘာသာ နင်အေးအေးဆေးဆေးအိပ်ပြီး မေတ္တာ
လေးဘာလေးပို့ပြီး လိုက်ခဲ့တော့”

“ဘာကို မေတ္တာပို့ရမှာလဲ”

“နင့်ဘိုးတော်နဲ့ စမောလေး”

“တော်စမ်းပါ။ ငါ့မှာ အဲဒီလောက် ပါရမီရင့်နေရင် ဒီ
ခရီးလမ်းကို ရောက်တောင်မလာတော့ဘူး”

မုန်းမာန်ပြေ နောက်သို့မီချလိုက်သည်။ နေကာမျက်မှန်
တို့ ဖောက်ထွင်းပြီးမြင်ရသော မိမိရှေ့တည့်တည့်မှချစ်ခွန်း၏
တုပ်သားဖွေးဖွေးသည် အစိမ်းနုရောင်ပြောင်းနေပြီး ထိုကုပ်သား
စိမ်းဖန်ဖန်ပေါ်၌ ချွေးသီးချွေးပေါက်ကလေးများ စို့နေမှုကို မုန်း
မာန်ပြေ မနှစ်မြို့စွာ ကွေ့မြင်လိုက်ရသည်။ သုတ်ပေးချင်ပါ
သည်။ တယုတယနှင့် သုတ်ပေးချင်သည်။ သို့သော် ထိုသို့သုတ်
ပေးလိုက်ပါက နှောင်ဖွဲ့အပေါ် သစ္စာမဲ့ရာ ရောက်သွားမှာကို
ဖိုးရိမ်သည်။

နှောင်ဖွဲ့သည် မိမိအပေါ် နားလည်ခွင့်လွှတ်နိုင်လျှင်
တော့ အကြောင်းမဟုတ်။

“အိုး”

ကားက ချိုင့်ကို မရှောင်နိုင်သဖြင့် မြောက်အတက်၌
မုန်းမာန်ပြေ နှုတ်မှအာမေဒိုတ်ထွက်သွားလေသည်။

“တော်သေးတာပေါ့၊ ပါဂျဲရိုးမို့လို့၊ ငါ့ကားသာဆိုရင်
ထစ်စစ်ဖြစ်ပြီထင်တယ်၊ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ခွန်းရာ၊ နင်တော့
ငါ့အတွက် ဆံထုံးလဲထုံးရသေး၊ ဆီလဲစိုက်ရသေးဆိုသလိုဖြစ်

www.burmeseclassic.com

နေပြီ”

“ဟေ ဘယ်တုန်းက ဆံထုံးထုံးပြီး၊ ဘယ်တုန်းက ဆီစိုက်တာလဲ၊ ငါလဲ မသိလိုက်ပါလား”

“ငလက်မ နင်ကတော့လုပ်ပြီး၊ စကားအဖြစ်ပြောတာပေါ့၊ ဥပမာတင်စားတာ သိရဲ့လား၊ ခွန်းက အကူအညီပေးရသေးတယ်၊ သူ့ကားကိုလဲ သုံးသေးတယ်၊ ဓာတ်ဆီပါစိုက်ရသေး၊ ပြီးတော့ ဒရိုင်ဘာလုပ်ရသေး”

“ပြေ”

ချစ်ခွန်း မနေသာဘဲ လှမ်းခေါ်လိုက်သည်။

“သူငယ်ချင်းတွေကြားမှာ အဲဒီလို သာတယ်နာတယ် ဆိုတဲ့စကားမျိုး သုံးသင့်သလား”

“ဟုတ်တယ်၊ မသုံးသင့်ဘူး”

မြတ်စိုးက ဝင်ပြောလိုက်သည်။

မုန်းမာန်ပြေက ချစ်ခွန်းအား ကရုဏာဖြင့် ကြည့်လိုက်သည်။

သူ့အကြည့်ကို မည်သူမှ မမြင်နိုင်ဘူးဟု သူသိပါသည်။ နေကာမျက်မှန်ကို ဖောက်ထွင်း၍ မည်သူမျှ မမြင်နိုင်ဘူးဟု မုန်းမာန်ပြေ ယုံကြည်သည်။

တစ်ခါတစ်ရံ နှလုံးသားကို လွတ်လပ်စွာ ထားလိုက်ခဲ့ပါသည်။

“ခွန်းမကြိုက်ရင် ကျွန်မမပြောတော့ပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် ရော့ ငလက်မ ခွန်း ဒီလောက်ချွေးတွေထွက်နေတာ သုတ်သေ

လိုက်ပါလား”

မြတ်စိုးက မုန်းမာန်ပြေ ပစ်ပေးသော မွှေးပွ လက်ကိုင်ပဝါကို ပြန်ပစ်ပေးပြီး၊

“အဲဒါ မိန်းမအလုပ်၊ ငါမလုပ်တတ်ဘူး၊ နင်မနေနိုင်ရင် နင်ပဲလုပ်ပေးလိုက်”

“ရပါတယ် ပြေ”

ချစ်ခွန်းက ဝင်ပြောလိုက်သည်။

“အမယ်မယ် ရပါတယ်မလုပ်နဲ့၊ အဲကွန်းဖွင့်ထားတဲ့ ကြားက ချွေးပြန်နေတာ၊ ရောဂါကြောင့်ပဲ ဖြစ်မယ်၊ သုတ်ပေးလိုက်မိမုန်း”

မြတ်စိုးစိတ်ထဲ သူတို့နှစ်ဦးကို သနားနေသည်။ သူတို့နှစ်ဦးဖြစ်သွားရင်လဲ နှောင်ဖွဲ့ကိုသနားရဦးမည်။ မတတ်နိုင်၊ လောလောဆယ်တော့ လက်ရှိမြင်တွေ့နေရသော သူနှစ်ဦး၏ စိတ်နှလုံးကို လွတ်လပ်ခွင့်ပေးချင်သည်။

မြတ်စိုးက အားပေးအားမြှောက် ပြုသည့်တိုင်အောင် မုန်းမာန်ပြေချိန်ဆနေသည်။ သင့်လျော်၊ မသင့်လျော်။

နောက်ဆုံး မုန်းမာန်ပြေက ခန္ဓာကိုယ်ကို ရှေ့သို့ ကိုင်းလိုက်ပြီး ချစ်ခွန်း၏ လည်တံနှင့် ကုပ်မှချွေးသီးချွေးပေါက်များကို တယုတယ သုတ်ပေးလိုက်သည်။

ချစ်ခွန်းငြင်းပယ်ရန် ကြိုးစားလိုက်သေးသည်။ သို့သော် သူမ၏ စေတနာကို စော်ကားရာများ ရောက်သွားမလားဟု ငြိမ်သက်နေလိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

ထိုအပြုအမူ အယုအယမျိုး တစ်သက်လုံး ခံယူချင်ပါသည်။ သို့သော်...

“ကျေးဇူးပဲ သူငယ်ချင်း ရပါတယ်၊ ငါက ရောက်ချင်လောက်ပဲနေလို့ပါ။ အချိန်တွေ အလကားပုပ်သွားမှာစိုးလို့ပါ”

တမင်ပင် သူငယ်ချင်းအချင်းချင်း အရင်းနှီးဆုံးဖြစ်သော နင်ငါကို ပြောင်းလဲသုံးလိုက်သည်။

ဒါကို မုန်းမာန်ပြေ နားလည်ပါသည်။ ခက်နေသည်က ချစ်ခွန်းဘာပဲပြောပြော ဘယ်လိုပဲ ပြုမူပြုမူ ဘာကိုပဲ သုံးစွဲသုံးစွဲ ချစ်ခွန်း၏စိတ်ကို နားလည်နေ၍ ခက်သည်။

“ဘာ ကျေးဇူးပဲလဲ၊ သူငယ်ချင်းတွေကြားထဲမှာ ကျေးဇူးဆိုတဲ့စကားဟာ စိမ်းကားခြင်းရဲ့ ရှေ့တော်ပြေးပဲ ခွန်း၊ ငါ့ကို ကျေးဇူးစကားနဲ့ မပိုင်းခြားနဲ့၊ ဒီလိုဆိုရင် ငါကသာ နင့်တို့ကို ကျေးဇူးတင်ရမှာ၊ ငါ့ဆန္ဒကို နင်တို့အကောင်အထည်ဖော် ကူညီပေးတဲ့အတွက်၊ မဟုတ်ဘူးလား ငလက်မ”

“တော်... တန်... တိတ်... ငါးကြော်ပန်းကန်ဖိတ်၊ ကျေးဇူးစကားတွေ ရပ်တန်းကရပ်”

မုန်းမာန်ပြေတို့ရင်ထဲ လှုပ်ရှားမှုဇောများ ကပ်လျက်ရှိသည်။

“ကဲ... ရှေ့ကမြို့မှာ တစ်ခုခုစားကြတာပေါ့”
ချစ်ခွန်းက ခါးကိုဆန့်ချလိုက်ပြီး ပြောလိုက်လေသည်။
မြတ်စိုးနှင့် ချစ်ခွန်း ကားပေါ်မှ ဆင်းသွားကြသည်။
မုန်းမာန်ပြေလည်း ကားပေါ်မှ ဆင်းကာ အညောင်းအ

ညာ ဖြေလိုက်သည်။

“လာ ပြေ တစ်ခုခုစားရအောင်”

“ပြေမှာ ထမင်းချိုင့်ပါတယ်လေ”

“ဆိုင်ထဲသာသွားနှင့် ငါယူခဲ့မယ်”

မြတ်စိုးက လှမ်းပြောလိုက်ပြီး ကားပေါ်တက်လိုက်သည်။ ချစ်ခွန်းနှင့် မုန်းမာန်ပြေသည် ကမ်းနားရှိ ကျယ်ဝန်းသန့်ပြန့်သော ဆိုင်တစ်ခုကို ရွေးချယ်လိုက်သည်။

“ဒေါ်လေးကလေး လမ်းမှာ တစ်စုံတစ်ခုဖြစ်ရင် အစားအသောက်ခက်မှာစိုးလို့ဆိုပြီး ငါးသေတ္တာဘူး ထည့်ပေးလိုက်သေးတယ်၊ ကြက်ဥတွေလဲ ပြုတ်ပေးလိုက်သေးတယ်”

“ကမ်းသာယာဖြစ်ဖြစ် ငပလီဖြစ်ဖြစ်ရောက်မှ ချက်စားကြတာပေါ့”

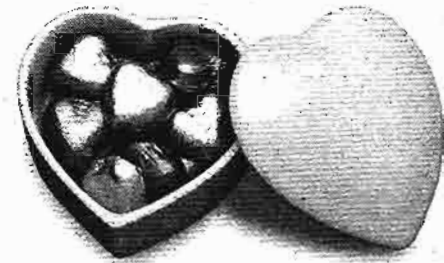
“အင်း... ကောင်းတယ်၊ ဖေဖေနောက်ကိုလိုက်တဲ့ ခရီးဟုတ်ဘဲ အမြွှာနှစ်ကောင်ပါပြီး အပျော်ခရီးဆိုရင် ဘယ်လောက်ကောင်းမလဲနော်”

“ဪ... ပြေရယ် လောကကြီးမှာ ကိုယ်ဖြစ်ချင်တိုင်း ဖြစ်မလာနိုင်တာလဲ ရှိတတ်တာသဘာဝပဲ၊ ဒါပေမယ့် မဖြစ်သင့်တာကို တတ်နိုင်သမျှမဖြစ်အောင် တားဆီးရမှာတော့ တာဝန်တစ်ခုပဲလေ၊ အန်ကယ်နဲ့ပတ်သက်ပြီး ခေါင်းထဲမှာ သိပ်ထည့်ထားနဲ့၊ ပြေကြည့်ရတာ နာရီပိုင်းအတွင်း မျက်နှာကျသွားသလိုပဲ၊ စိတ်ထောင်းကိုယ်ကြေမဖြစ်ပါစေနဲ့၊ စိတ်တင်းထား
မုန်းမာန်ပြေ ချစ်ခွန်းစကားကို နာခံသောသဘောဖြင့်

www.burmeseclassic.com

ပြုံးကာ ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။

ချစ်ခွန်းရင်ထဲ သိမ့်ခနဲ ကြည်နူးသွားသည်။ သို့သော် တဒဂံသာဖြစ်သည်။ တစ်စုံတစ်ခုသည် မိမိ၏ကြည်နူးမှုကို ရုတ်တရက်ပင် ဆွဲယူသွားလေသည်။ သက်ပြင်းခိုးလေးချလိုက် မိလေသည်။

အခန်း (၂၀)

“မင်းဟာက ဟုတ်ရဲ့လားကွာ၊ လမ်းများ မှားနေသ

“မမှားပါဘူးကွာ၊ ငါ မြေပုံသေသေချာချာဆွဲခဲ့တာ”

“ဘုရားရေ နင်ဒီလမ်း တစ်ခါမှ မသွားဖူးဘူးပေါ့၊ ဟုတ်

ခွန်း”

မုန်းမာန်ပြေ၏ အိပ်ချင်မူးတူးစိတ် ကွယ်ပျောက်သွား

သည်။ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး လယ်ကွင်းများနှင့် ကျိုးတိုက်ကျဲ

www.burmeseclassic.com

သစ်ပင်များကိုသာ တွေ့ရသည်။ ကတ္တရာကွာသောလမ်း ဖြစ်၍
ကားကလည်း ခုန်ပေါက်နေသဖြင့် ကားတွင်းမှ လူများသည်
ဆန်ကောတွင်း ဆီဖြူသီး အလှိုင်းခံရသည့်ပမာ ဖြစ်နေသည်။

“ဟုတ်တယ်လေ၊ ငပလီကို လေယာဉ်နဲ့ပဲ သွားဖူးတာ”

“ဟာ သေလိုက်ပါတော့၊ ခု ဘယ်ကိုသွားနေတာလဲ”

“မနုဖြူ အဲဒီကနေ ကျ်ပျော်၊ ရေကြည်၊ ငါးသိုင်းချောင်း
ကနေ ရခိုင်ကို သွားမယ်ကွာ၊ မဟုတ်ဘူးလား ဂျပ”

“ဟိတ်. . ဟိတ်. . ပိန္နဲပင်ဆွဲထည့်နဲ့၊ ငါ ချောင်းသာပဲ

သွားဖူးတာ၊ ပြီးတော့ လင်းလင်းရှင်းရှင်းမှာ သွားတာ၊ ခုလို
ဒီးကွက်တွေ သွားလာလှုပ်ရှားတဲ့အခါသမယမျိုး ငါမသွားဖူးဘူး”

“ကဲပါ တစ်နေရာရာကို မေးကြည့်ပါဦး”

“မေးကြည့်ရအောင် ဘမ်းဘေးဝဲယာမှာ လယ်ကွင်းနဲ့
လယ်စောင့်တဲလေး တစ်လုံးစ နှစ်လုံးစပဲ တွေ့ရတယ်”

သုံးဦးသား တစ်ယောက်တစ်ပေါက်နှင့် ကားလမ်းဘေး

ကို ဂရုစိုက်ကြည့်နေစဉ်. . .

“ဟေ့ ရှေ့မှာ လူတစ်ယောက် ကားတားနေတယ်”

“အဘွားကြီးတစ်ယောက်ပါတယ်”

မုန်းမာန်ပြေက ဝင်ထောက်လိုက်သည်။

မြတ်စိုးက မခံဘဲ. . .

“အဘွားကြီးလဲလူ၊ အဘိုးကြီးလဲလူ၊ နင်တို့လို မဒီလေး
တွေလဲလူ”

“တော်ပါတော့၊ လူမရှည်တိုင်း စကားကြောရှည်မနေနဲ့”

ချစ်ခွန်းကတော့ သူတို့နှစ်ဦးအား ကောင်းသည် ဆိုး
သည် ဝင်မပြောဘဲ အဘွားကြီး အနီး ကားရပ်ပေးကာ. . .

“ဘာဖြစ်လို့လဲ အဘွား”

“လုပ်ပါဦး လူလေးတို့ရယ်၊ အဘိုးကြီး လယ်ထဲမှာ ဖား
ဆင်းရိုက်ရင်း ပိုးထိလို့”

မလှမ်းမကမ်း၌ လယ်စောင့်တဲ့လေးရှိနေသည်။ ဤ
အချိန်မျိုး အစစအရာရာ သတိထားရမည်ဟု သူတို့သုံးယောက်
စလုံးသဘောပေါက်သည်။ တကယ်တမ်း ဒုက္ခရောက်နေသူဖြစ်
ပါက သူတို့တစ်သက်လုံး နောင်တရ ရမည့်အဖြစ်မျိုးကို လည်း
အရောက်မခံနိုင်။

“ဘယ်မလဲ အဘွား”

“ဟို တဲနားမှာ”

“ကိုင်း မြတ်စိုး၊ မင်းနဲ့ ဒီကပဲစောင့်နေ၊ ငါလိုက်သွား
မယ်၊ ငါလက်နှိပ်ဓာတ်မီး ယူသွားမယ်”

“သိပ်မဝေးပါဘူး လူလေးရယ်၊ မြန်မြန်”

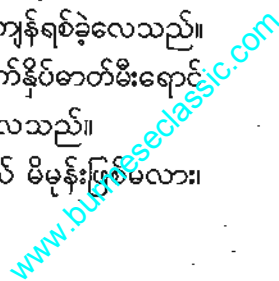
အဘွားကြီးမှာ ယောက်ျားအတွက် စိုးရိမ်ပူပန်နေပုံရ
သည်။ အရှေ့မှ အရွယ်နှင့်မလိုက်အောင် အပြေးတစ်ပိုင်း သွား

သဖြင့် ချစ်ခွန်းလည်း အမီလိုက်သွားလေသည်။

မုန်းမာန်ပြေ သံဗုဒ္ဓေဂါထာရွတ်၍ ကျန်ရစ်ခဲ့လေသည်။
ဦးသော် မျက်လုံးကတော့ဖြင့် ချစ်ခွန်း၏ လက်နှိပ်ဓာတ်မီးရောင်

အေးရွေ့လျားရာနောက်သို့ လိုက်ပါသွားလေသည်။

“မဖြစ်သေးပါဘူး၊ ငါလိုက်သွားမယ် မိမုန်းဖြစ်မလား၊

ကားမီးရောင် လှမ်းထိုးထားလိုက်”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“တကယ်လို့ပိုးထိတာဆိုရင် လူနာက မလှုပ်မရှားသယ် မှာ ငါရှေးဦးသူနာပြုနည်းနဲ့ ပြုစုတတ်တယ်၊ ငါလိုက်သွားမယ်”

သူ့အိတ်ထဲမှ ပုဆိုးအဟောင်းတစ်ထည်ဆွဲထုတ်ပြီး မြတ်စိုးသည် ချစ်ခွန်းနောက်သို့ ပြေးလိုက်သွားလေသည်။

လူပြတ်သောလမ်းမကြီးနံဘေးဝယ် မုန်းမာန်ပြေ တစ်ယောက်တည်းကျန်ခဲ့သည်။ သို့သော် မုန်းမာန်ပြေမကြောက်ပါ။ ကားကိုရွှေ့ကာ မီးရောင်ဖြင့် သူတို့ရှိရာနှင့် မလှမ်းမကမ်းသို့ လှမ်းထိုးပေးလိုက်သည်။ နာရီအားဖြင့်တော့ မကြာလှ။ သို့သော် စောင့်ဆိုင်းသူများအတွက်တော့ အလွန်အမင်း ကြာလှသည်ဟု ထင်ရသည့်အချိန်တွင် ချစ်ခွန်းနှင့် မြတ်စိုး လူတစ်ဦးကို ထမ်းစင်သဖွယ်လုပ်ကာ တင်ဆောင်လာသည်။

“ဂျပူ မင်းတို့ နောက်ခန်းမှာထိုင်ပြီး ခြေထောက်ကို မလှုပ်အောင်ထိန်းပေး”

“အေးပါ ဆရာသမားရယ်၊ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ်မောင်းစမ်းပါ”

“လာ . . လာ . . အဘွား ကားပေါ်တက်”

ချစ်ခွန်းက အဘွားကြီးကို ရှေ့ခန်းသို့ တင်ဆောင်ပြီး မြတ်စိုးနှင့် မုန်းမာန်ပြေက ပိုးထိလူနာအဘိုးကြီးကို ဂရုတစိုက် ကြီးကြပ်ထိန်းသိမ်းရန် နောက်ခန်း၌ လိုက်ပါလာသည်။

“သူတော်ကောင်းလေးတွေနဲ့တွေ့တာ၊ နတ်မ၊ တာပါ

ဝဲ သာဓု . . သာဓု . . လူလေးတို့၊ လုံမလေးတို့ ကျန်းမာပါစေ၊ ချမ်းသာပါစေကွယ်”

အဘွားကြီးက မေတ္တာပို့၍ မဆုံးတော့ပေ။

“မင်း ဘယ်ကိုမောင်းမှာလဲ”

“ဓနုဖြူကိုလေကွာ၊ အဲဒီဆေးရုံကို ပို့ပေးရမယ်၊ နီးတယ်

ပြောတာပဲ”

“ဒီလိုဆိုရင် မင်း လမ်းမမှားဘူးပေါ့”

“ဘာကိစ္စ မှားရမှာလဲကွာ”

“မမှားပါဘူး၊ အဘွားတစ်ယောက်လုံးပါတာပဲ”

“အဘွားတို့က ရွာထဲမှာမနေဘဲ ဘာဖြစ်လို့ လယ်ထဲ

နေတာလဲ”

မုန်းမာန်ပြေက လှမ်းမေးလိုက်သည်။ ထိုအခါအဘွား

ကြီးက မျက်ရည်စမ်းစမ်း စမ်းစမ်းဖြင့် . . .

“သားနှစ်ယောက်လား ထွန်းကားပါတယ်၊ တစ်ယောက်

က ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နဲ့ ပိုးထိသေ၊ တစ်ယောက်က ကြီးလာကာ

မေးခိုင်ပိုးဆိုလား ဘာလား အဲဒီရောဂါကြီးနဲ့သေတော့ တို့

အဘိုးကြီး လင်မယားပဲ ဒိုးတူပေါင်ဖက် လုပ်စားလာလိုက်တာ

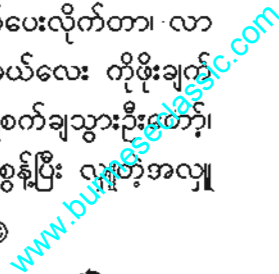
ထမြန်နှစ်ကမှ ရွာထဲက အိမ်ခြံလေးကိုရောင်းပြီး ဆရာတော်

ဘောင်းမှာ လိုအပ်နေတဲ့ သိမ်ကိုဆောက်ပေးလိုက်တာ၊ လာ

သော်လဆိုရင် ရေစက်ချလှူမှာတော့၊ အမယ်လေး ကိုဖိုးချက်

ရယ်၊ တော်မသေရဘူး၊ ကျုပ်နဲ့အတူ ရေစက်ချသွားဦးတော့၊

ကျုပ်တို့ရဲ့ ချွေးနှစ်စာတွေအဖြစ် အိမ်ကိုပါစွန့်ပြီး လှူတဲ့အလှူ

ဒါနတော့ ရှင်မသေရဘူး”

“မသေနိုင်ပါဘူးအဘွားရယ်၊ ရောက်တော့မှာပါ”

မုန်းမာန်ပြေက စိတ်မကောင်းသည့်ကြားက အားပေးလိုက်သည်။

“ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒီလောက်မြတ်တဲ့အလှူအတွက် အဘိုးအသက်ရှည်မှာပါ။ ကျွန်တော်တို့လဲ ဝိုင်းဆုတောင်းပေးနေပါတယ်”

အရွတ်အနောက်နှင့် ပါးစပ်အမြဲမပြတ် ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈယ်နေတတ်သော မြတ်စိုးပင်လျှင်မနောက်နိုင်အားဘဲ အားပေးရှာသည်။

ချစ်ခွန်းကတော့ ကားကိုသာ မိုင်နှုန်းမြှင့်ပြီး ဂရုတစိုက်မောင်းနှင်းလေသည်။ ဇန်နဝါရီလ၏ အေးချမ်းမှုကို ဇောခွေးကလေးများဖြင့် အန်တုနေရှာသော ချစ်ခွန်းအပေါ် ကရုဏာမိုးတွေ စွေပြီးရင်း စွေရသူမှာ မုန်းမာန်ပြေဖြစ်လေသည်။

“ငါမနေနိုင်ဘူး၊ ပြောရဦးမယ်”

“လုပ်ပြီ ငလက်မရယ်၊ ဘာရစ်ဦးမလို့လဲ”

“စောစောက ငါသာ ပုဆိုးဟောင်းတစ်ထည်ကို သတိတရ မယူသွားခဲ့ရင်လေ ခွန်းတစ်ယောက် သူပုဆိုးချွတ်ပြီး ပတ်တီးစည်းတော့မလို့၊ ကံကောင်းလို့ နင်မျက်စိကျိန်းတော့မလို့”

မုန်းမာန်ပြေ မျက်နှာရဲကာ...

“အဟုတ်မှတ်လို့”

ချစ်ခွန်းကလည်း အရှက်ပြေရယ်ရာ...

“ခွေးကောင် ဂျပု ဘောင်းဘီပါတယ်ကွ”

“ဘာပဲပြောပြော ခွေးတစ်စီမဖြစ်တာ ငါ့ကိုကျေးဇူးတင်”

“တင်ပါတယ် မောင်မင်းကြီးသား အားလုံးကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ ကျေးဇူးကြီးပါပေတယ်”

အဘွားကြီးက ဝင်ပြောလိုက်သဖြင့် သူတို့အားလုံး ဝိုင်းရယ်မိကြသည်။ နောက်မှ လူနာနှင့်ပါလားဟူသော အသိတရားဖြင့် အရယ်ကို ရပ်ပစ်လိုက်ကြသည်။

“အဘွားရေ”

“တော်”

“အဘိုးနာမည်က ကိုဖိုးချက်ဆိုတော့ အဘွားနာမည်က မိညွှက်လား”

“ပေါက်ပေါက်ရှာရှာ မိသေးမျှင်ပါတော်”

မုန်းမာန်ပြေ ခွက်ထိုးခွက်လန် ရယ်လေတော့သည်။

ဒါတောင် မြတ်စိုးက...

“ဒီလိုဆိုရင် အဘိုးနာမည် ပြောင်းလိုက်တော့”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ မွေးကတည်းက ဆရာတော်ဘုရား ပေးတဲ့နာမည်ကို ဘာဖြစ်လို့ ပြောင်းရမှာလဲတော်၊ ပြောင်းနိုင်ပေါင်တော်”

“ပြောင်းလိုက်ပါတော်၊ အဲ့ဗျာ ဒါမှအဘွားနာမည်နဲ့ ချစ်သွားအောင်နော်၊ ကိုတွတ်ပီလို့လေ”

“ပေါက်ပေါက်ရှာရှာတော်”

မြတ်စိုးက သူ့ဘာသူပြောပြီး ဟားတိုက်ရယ်မောလေသည်။ ပြီးတော့မှ...

“ကြုံပဲ ကြုံတတ်တယ်နော်မိမုန်း၊ ခန့်ဖြူနားမှာ မသေးမျှနဲ့ လာဆုံရတယ်လို့”

မုန်းမာန်ပြေ မြတ်စိုးကို ဟန့်တားရန် သတိမရတော့ရယ်ချင်တာပဲရှိတော့သည်။ မလှမ်းမကမ်းမှ မီးရောင်လေးများကို လှမ်းမြင်ရသောအခါ ဝမ်းသာအားရ...

“အဘွားရေ မြို့ရောက်တော့မယ်”

“ဟုတ်တယ်၊ ကိုတွတ်ပီ ကံကောင်းပြီ အဘွားရဲ့ မိမိနဲ့”

“သေတော့ လိပ်ပု၊ နင့်ပါးစပ် ပိတ်ထားစမ်းပါ။ ငါ ရယ်ရလွန်းလို့ မျက်ရည်တွေတောင်ထွက်လာပြီ”

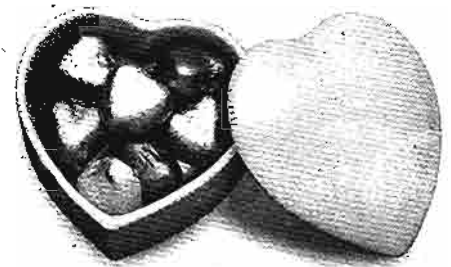
“မျက်ရည်ထွက်တာ ဘာဖြစ်သလဲ၊ ဟိုဟာ မထွက်ဘူးအရေးကြီးတယ်”

“ကောင်စုတ်နော်၊ ဘယ်ဟာလဲ”

“သေး”

“သေနာကောင်”

ချစ်ခွန်းပင် အသံထွက်အောင်ရယ်မောလေ၏။ အဘွားကြီးပင်လျှင် သူတို့နောက်ပြောင်နေသော မြိုင်ရာဇာတွတ်ပီနှင့် သေးမျှင်တို့ကို မသိဘဲ ရယ်ရမလို ငိုရမလို မအိမလည်နှင့် တစ်နောက်တဲ့ ကောင်ကလေးဟု ရှက်ကိုးရှက်ကန်းပြောလေသည်။

အခန်း (၂၁)

“လူနာရှင်... လူနာရှင်...”

အဘွားကြီးကို တစ်ယောက်တည်း ပစ်မထားရက်အဘွားကြီးနှင့်အတူ လူနာကို ဝိုင်းစောင့်ပေးခဲ့ကြသည်။ စောင့်စောင့် ခွဲတန်းလျားရှည်ပေါ်မှာ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် မှီကာ မိမိဝိုက်ခဲ့သူက ချစ်ခွန်းနှင့် မုန်းမာန်ပြေ ကားထဲ၌ပစ္စည်းစောင့်စောင့် တားစောင့်ရင်း ဖိမ်ကျသူက မြတ်စိုး။

www.burmeseclassic.com

ချစ်လှစွာသော ခင်ပွန်းအတွက် သောကဝေကာ မုန်း
မာန်ပြေ အနီး၌ထိုင်ရင်း ဘုရားစာရွတ်ဖတ်နေသူက မသေးမျှင်။

“ကျစ်. . ကျစ်. .”

ချစ်ခွန်း ဆက်ခနဲ နိုးသွားသည်။ ထို့အတူ သူ၏ပခုံးကို
ခေါင်းတင်ကာ အိပ်ပျော်သွားဟန်တူသော မုန်းမာန်ပြေလည်း
နိုးသွားသည်။

“ဘာ. . ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆရာမ”

“လူနာကို ကျွန်မတို့ ကယ်နိုင်လိုက်ပြီ၊ စိတ်ချရပြီလို့
လာပြောတာ”

အဘွားကြီး ဒေါ်သေးမျှင်မှာ မျက်ရည်စမ်းစမ်း စမ်းစမ်း
နှင့် သာဓု ခေါ်လေသည်။

“ကျွန်တော်တို့ ကြည့်လိုရမလား ဆရာမ”

“ကြည့်လဲ ဘာမှမထူးပါဘူး၊ လူနာက သတိရဦးမှာ
မဟုတ်ဘူး၊ လူနာစောင့်တစ်ယောက်လောက်နေပြီး ပြန်ချင်
ပြန် ဘာ၊ လူနာအတွက် လိုအပ်တဲ့ပစ္စည်းတွေယူပြီး တစ်ယောက်
တော့ စောင့်လို့ရတယ် ပြောမလို့”

ချစ်ခွန်းနှင့် မုန်းမာန်ပြေ တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်
ယောက်ကြည့်လိုက်သည်။

“ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲခွန်း”

“ပြေ တော့လေ ပို့မယ့်ပို့ ကူးတို့ရောက်အောင်ပို့ချင်
တယ်၊ အဘွားတို့အတွက် လိုအပ်တဲ့ ပစ္စည်းပစ္စယတွေဝယ်ပြီး
ဒါနပြုခဲ့မယ်၊ ပြီးရင်အဘွားတို့ရွာကိုပြန်ပြီး ဘုန်းတော်ကြီး

အကျိုးအကြောင်း လျှောက်ထားလိုက်မယ်၊ နောက်ပိုင်းတော့
ဘုန်းကြီး တာဝန်ယူပေးလိမ့်မှာပေါ့နော်”

“ကောင်းတယ် ခွန်းလဲ ဒီလိုစိတ်ကူးတော့ရှိတယ်၊ ဒါပေ
မယ့် ပြေများ ငဝလီကို အမြန်ဆုံးရောက်ချင်မလားလို့၊ ဩော်
ဒီလိုလုပ်လို့ရတယ်၊ ပြေနဲ့ တစ်ယောက်ယောက်က ဒီမှာ ဈေး
ဝယ်ပြီးနေရစ်ခဲ့၊ တစ်ယောက်က အဘွားကြီးခေါ်ပြီး ရွာကို သွား
ပြောရင်ကော”

“ဟုတ်. . . ဒါကောင်းတယ်နော် အဘွား”

“လူလေးတို့ သွားချင်သွားကြ၊ ကျုပ်ကတော့ ကိုဖိုးချက်
နားက မခွာနိုင်ပါဘူး၊ ကျုပ်မယ့်ဘူး၊ ခုထက်ထိ နိုးမှမနိုးသေး
ဘာ”

“အဘွားသဘော အဘွားသဘော၊ ကျွန်မတို့ ရွာကိုအ
ကြောင်းကြားပေးမယ်၊ အဘွားတို့ ဆေးရုံကမဆင်းမချင်း စားဖို့
သောက်ဖို့ ဝတ်ဖို့စားဖို့လဲ စီစဉ်ပေးခဲ့မယ်နော်”

ထိုအခါ အဘွားကြီးက သူ၏လုံချည်အထပ်ဆင်ကို ပြေ
လျှော့ပြီး ချွေးခံအင်္ကျီ အိတ်ကပ်ထဲ၌ ကျစ်ကျစ်ပါအောင် လိပ်
ထားသော လက်ပိုင်ပဝါ မည်းမည်းညစ်ညစ်ကလေးကို ထုတ်ယူ
ပြီး ဖြေလေသည်။ ဆယ်တန်၊ ငါးဆယ်တန်၊ ရာတန်၊ ငါးရာ
တန်များပါ ပါဝင်သောပိုက်ဆံလိပ်ကလေးကို ထပ်မံဖြေလေ
သည်။

မုန်မာန်ပြေ ရင်ထဲ၌ဆိုသွားသည်။ အဘိုးကြီးအတွက်
အဘွားကြီး၏ မေတ္တာတရားက မသေးလှသကဲ့သို့ တစ်ဦးနှင့်

တစ်ဦး သံယောဇဉ် ကြီးမားလှသော လင်မယားကိုပြုကာ ဖေဖေ အား ငိုယိုကာ အပြစ်တင်ချင်လှပြီ။

ချစ်ခွန်းက ပြုံးပြုကာ အဘွားကြီး၏လက်ကို တယုတယ ဆုပ်ကာ... .

“ပိုက်ဆံဆွေ ပြန်သိမ်းထားလိုက်ပါ အဘွား၊ ဘယ်သူမှ မသိစေနဲ့၊ အဘွားတို့အတွက် ကုန်ကျစရိတ်ကို ကျွန်တော် ဒါန ပြုခဲ့ပါရစေနော်၊ သိမ်း... သိမ်းလိုက်အဘွား”

ချစ်ခွန်း၏ နူးညံ့သိမ်မွေ့သော အပြုအမူနှင့် အပြော အဆို လေးများကို မုန်းမာန်ပြေ နှစ်သက်မြတ်နိုးစွာ ဝေးကြည့်မိ သည်။ နောင်ဖွဲ့၌ ထိုကဲ့သို့သော ရိုင်းပင်းကူညီတတ်သော ပြည်သူ့နီတိစိတ်ဓာတ်မျိုးရှိရဲ့လား၊ ရှိမှာပါ။ သူဟာအောက်ခြေ က လာခဲ့သူပဲဟု နောင်ဖွဲ့ဘက်မှ ဖေးမ၍ တွေးလိုက်သည်။

“ကိုင်း အချိန်ရှိတုန်းလေး ခရီးမဖင့်ရအောင် ဂျပုကို ရွာသွားခိုင်းလိုက်မယ်”

မုန်းမာန်ပြေက ပြောလိုက်သည့်တိုင်အောင် ချစ်ခွန်းက ချင့်ချင်ချိန်ချိန်ဖြင့်... .

“ဒီကောင်ကို ခိုင်းလိုက်လို့ စိတ်ချရပါ့မလား၊ ခွန်းစဲ သွားလိုက်မယ်၊ ဒီမှာ ပြေတို့ ဝယ်စရာရှိတာဝယ်၊ ငါဒါနပြု... .”

“တော်စမ်းပါ ခွန်းရယ်၊ ဂျပုက ရူးသလိုလို ပေါသလိုလို နေပေမယ့် အလုပ်အကိုင်ပိုင်းက စိတ်ချရပြီးသား၊ ဒါနဆိုတာ တစ်ယောက်တည်း လောဘကြီးပြုလို့ မရဘူးနော်၊ မျှဝေပေးရ တယ်”

“ကိုင်း ဒါဖြင့် ဒီကောင်ကို သွားနှိုးပြီး လွှတ်လိုက်မယ်၊ ဒီမှာပဲ နေဦး၊ မိုးလင်းလာမှ ဈေးထဲသွားကြမယ်”

“မနေဘူးဟာ ဗိုလ်ဆာပြီ၊ မနက်စာစားရင်း ဈေးအဖွင့် တို့ စောင့်တာပေါ့”

“သဘောပဲ”
ချစ်ခွန်းအား မျက်စိအောက်မှ အပျောက်မခံနိုင်အောင် တွယ်တာမိသောစိတ်ကို မုန်းမာန်ပြေ အလိုလိုက်မိသည်။

သို့သော် နှုတ်မှတော့ဖြင့် အကြင်နာစကား၊ တွယ်တာ စကား၊ ချစ်စကားလုံးများကို ယောင်၍မျှပင် မဟမိစေရန်တော့ သတိထားပါသည်။

နုလုံးသား မနောက်အားဖြင့် ဖောက်ပြန်မှုအပေါ်တွင် ဝစီကံမပါစေရပါ။

မိမိ၏ သစ္စာသွေဖည်သွားခြင်းကြောင့် နောင်ဖွဲ့၌ နစ် နှာပျက်စီးမှုမျိုး လုံးဝမရှိစေရဟု မုန်းမာန်ပြေစိတ်ထဲ ပြတ်သား စွာ ဆုံးဖြတ်ပြီးသား ဖြစ်သည်။

“အဘွား ကျွန်တော်တို့ ဈေးသွားလိုက်ဦးမယ်၊ အဘွား အတွက် တစ်ခုခုဝယ်ခဲ့မယ်”

“မဝယ်နဲ့ လူလေးတို့၊ အဘွားတော်ကြာလာရောင်းတဲ့ ကောက်ညင်းပေါင်းနဲ့ ဝဲပြုတ်ဝယ်စားလိုက်မယ်၊ လူလေးတို့ သွားစရာရှိတာသာ သွားကြပါ၊ သူတော်ကောင်းလေးတွေ အ ဆင်းလှကြတာ၊ နောက်ဘဝ ဒီထက်လှကြ၊ ချမ်းသာကြဦးမှာပဲ”
မုန်းမာန်ပြေ ချစ်ခွန်းကိုလှမ်းအကြည့် မျက်လုံးချင်း ဆုံ

၁၄၈

မြပုလဲခင်

မိကြသည်။

တဒဂ်အားဖြင့် သူတို့နှစ်ဦး မျက်နှာမလွဲကြ။ သို့သော် မုန်းမာန်ပြေ ပြုံးမိသည်။ နောက်ရှက်ပြုံးဖြင့် မျက်နှာလွဲလိုက်သည်။

ချစ်ခွန်းက သက်ပြင်းတိတ်တခိုးချကာ ရှေ့မှ ထွက်သွားလေသည်။

ချစ်ခြင်းကို ရင်ခုန်ခြင်းဟု မသတ်မှတ်လိုပါ။ သို့သော် ရင်ခုန်ခြင်းများသည် မုန်းမာန်ပြေနှင့် ပတ်သက်လာတိုင်း နှလုံးသားသို့တိုင်အောင် စူးရှနက်ရှိုင်းမှုဖြင့် ခံစားနေရသည်။

ကြည်နူးရသည်။ ကြည်မွေ့သည်။ ရွှင်လန်းသည် နွေးထွေးသည်။ လှုပ်ခတ်သည်။ လွမ်းမောသည်။ ထာသသဖြစ်သည်။ ရင်ခုန်သံနှုန်း မြန်လွန်းသည်။

ဒါတွေအားလုံးသည် ချစ်ခြင်း၏ အဖူးအပွင့်၊ အငွေ့အသက်များဟု ချစ်ခွန်းယူဆသည်နှင့်အမျှ ချစ်ခြင်းကို ပိုင်ဆိုင်လိုစိတ်တ ရင်ဝယ်အပြည့်အနှက် နေရာယူလျက်။

“အို. . . နင် ဘယ်လိုဖြစ်နေတာလဲ ခွန်း”

“ဆောရီးဟာ”

ခွေးချေးပုံအား မမြင်ဘဲ တက်နင်းမိတော့မည့် ချစ်ခွန်းကို မုန်းမာန်ပြေက လှမ်းဆွဲကာ သတိပေးလိုက်သည်။

“ဘာ ဆောရီးလဲ”

“ငါ့ရဲ့ နမော်နမဲ့ နိုင်မှုအတွက် နင်ဒုက္ခရောက်သွားမှု အတွက်လေ”

“ဘာဒုက္ခလဲ၊ ဒါ ဒုက္ခလား၊ နင်မနင်းလိုက်မိဘူးနော်”
“အင်း”

“တော်ပါသေးရဲ့၊ ငါ့ရဲ့ကြိုးစားမှု အရာရောက်သွားတာပေါ့၊ နင်ဘာတွေ တွေးနေလို့လဲ”

“ဒီနှစ်ယောက် ဘာဖြစ်လာရတာလဲ”

ကားတံခါးဖွင့်ကာ ခုန်ဆင်းလိုက်သော မြတ်စိုးကြောင်. . .

“တော်ပါသေးရဲ့၊ နင့်ကို ငါတို့အမြောက်ထုပြီး နှိုးရမယ်လို့ထင်နေတာ”

မြတ်စိုးက လက်မ၊ ထောင်ကာ. . .

“ခရီးသွားလာတဲ့အခါ နိုးနိုးကြားကြားရှိပါတယ်ကွာ၊ မင်းတို့သာ ဆွဲလား လွဲလားနဲ့၊ ဘာဖြစ်လာတာလဲ ပြောစမ်းပါဦး”

မုန်းမာန်ပြေက ချစ်ခွန်းအား မကျေမနပ်ဖြင့် မျက်စောင်းထိုးလိုက်ပြီး. . .

“မပြောချင်ပါဘူး၊ ဒီလောက်ကြီး ဟီးထနေတဲ့ အလော့တ်အော့စ် ခွေးချေးပုံကြီးကို မမြင်ဘူးလေ၊ ဘာတွေတွေးနေလဲမှ မသိတာ”

“နင်းမိရောလား”

“ငါအဆွဲမြန်လို့ပေါ့”

ချစ်ခွန်းကတော့ ဘာမှ မပြောဘဲ အပြုံးလေးနှင့်သာ မုန်းမာန်ပြေ ပြောဆိုသမျှကို ကျေနပ်စွာ ကြည့်နေလေသည်။

“ဒါပေါ့၊ မိန်းမသားဆိုတော့ ခြေမြန်လက်မြန် ရှိသင့်တာပေါ့”

“ကဲပါကျပုရာ၊ မင်းအဘွားတို့ ရွာကိုသွား၊ ရွာဦးကျောင်းက ဘုန်းတော်ကြီးကို အကျိုးအကြောင်းပြောပြပြီး ပြန်ခဲ့ပေးဖို့ပဲ”
“မင်းတို့ကကော”

“ငါတို့က အဘိုးကြီးအဘွားကြီး လင်မယားအတွက် ဆေးရုံတက်တုန်းခါ လိုအပ်မယ့်အသုံးအဆောင်လေးဘာလေး ဝယ်ပြီး ဒါနပြုချင်လို့”

“အဘိုးကြီး အခြေအနေကကော”

“စိတ်ချရပြီလို့ ပြောတာပေါ့၊ သတိတော့မရသေးဘူး”

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ခရီးသွားရင် ကြိုကြိုက်တဲ့ဒါနမှာ ငါလဲ ပါမယ်နော်၊ သုံးပုံပဲ”

“အေးပါကွာ၊ ကိုင်း... မင်းသွားတော့”

“ငါက ဆက်သားလုပ်မယ်၊ မင်းတို့ အဝယ်တော်ပေါ့ ဟုတ်လား”

“ဟုတ်ပါတယ် လိပ်ပုလေးရယ်၊ နင်ဟာလေ လူပုသလောက် အင်မတန်ရှည်တယ်”

“ဟိုက် ဒုက္ခ၊ ငါရှည်တာ နင်ဘယ်တုန်းကများ မြင်လိုက်ပါလိမ့်”

မြတ်စိုးက ပြောပြောဆိုဆို ကားပေါ်တက်ကာ တံခါးပိတ်ပြီး ကားစက်နှိုးလိုက်လေသည်။

“ခွေးသူတောင်းစား”

မုန်းမာန်ပြေက ဆွေ့ဆွေ့ခုန်ပြီး ကျန်ခဲ့လေသည်။

ချစ်ခွန်းက သဘောကျစွာ ပြုံးလေသည်။ သို့သော် မုန်းမာန်ပြေ ရှက်မှာစိုးသဖြင့် သူ့အပြုံးကို ချက်ချင်းရုပ်သိမ်းကာ...

“လာ သွားရအောင်ပြော၊ နေရာဒေသက စိမ်းနေတော့

မေးမြန်းရဦးမှာ”

“အင်း”

မုန်းမာန်ပြေနှင့် သူငယ်ချင်းများအဖြစ်သို့ သူ့နောက်မှ ရောက်ရှိခြင်းအတွက် ကံကြမ္မာကိုပဲ ယိုးမယ်ဖွဲ့ရမည်ကဲ့သို့ ဖြစ်နေသည်။

မုန်းမာန်ပြေနှင့် ယှဉ်တွဲကာ အရုဏ်ဦး၏နံနက် မိုးသောက်ယံတေးကို သီဆိုတတ်သော ငှက်ကလေးများနှင့် အတူ နီးထရခြင်းကပင်လျှင် မေ့မရနိုင်သော နံနက်ခင်းတစ်ခုဟု သူ့ရင်တွင်း ကမည်းတင်လျက်...

“ပြေ”

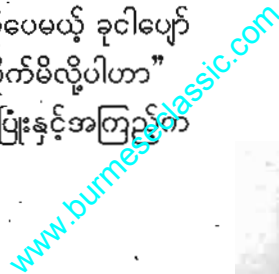
“ဘာလဲ”

“... ..”

“ဟ... ပြောလေ”

“ဘာမှ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒီခရီးဟာ နင့်အတွက်သောက ခရီး၊ အဲ... နင့်သောကဟာ ငါတို့သောကဆိုပေမယ့် ခုငါပျော်နေတယ်ပြောရင် သင့်တော်မတော် တွေးလိုက်မိလို့ပါဟာ”

မုန်းမာန်ပြေ ပြုံးလိုက်သည်။ သူ့အပြုံးနှင့်အကြည့်က ယှဉ်တွဲပါလာသည်။

ထိုအကြည့်သည် သူ၏ရင်ခုန်သံနှုန်းကို မြန်စေသည်။
ထို့အပြင်...

“ကျွန်မလဲ ခွန်းလိုပါပဲဟယ်”

ဟူသောစကားကြောင့် လောကကြီးကိုစိန်ခေါ်ကာ
အချစ်ဖြင့် အနိုင်ယူလိုက်ချင်ပါဘိဟု ချစ်ခွန်းခိုက်ရှူးရဲစွာ ကြည်
မွေ့ဖြင့် တွေးလိုက်မိလေတော့သည်။

အခန်း (၂၂)

“ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ”

“ဒီလမ်းက ညဘက်မောင်းဖို့ မလွယ်ဘူး”

“အေး.. ဒါလဲ ဟုတ်တာပဲ၊ ပြေ ဘာဖြစ်ချင်သလဲဆို
ဘာပြော”

မုန်းမာန်ပြေကတော့ ဒေါသစိတ်၊ မကျေနပ်စိတ်များ
ဖြင့် ဆက်တီတစ်လုံး၌ ခြေပစ်လက်ပစ်ထိုင်ချလိုက်ရင်း အပြော

www.burmeseclassic.com

ကျယ်သော ပင်လယ်ပြင်ကြီးနှင့် မီးကုပ်စက်ဝိုင်းထိတွေ့မှုကို မျက်မှောင်ချီကာ ကြည့်နေမိသည်။ ငပလီ၌ သူ၏ဖခင်တို့စုံတွဲ ရှိမနေတော့... ပြန်သွားကြပြီတဲ့။

“မိမုန်း ဖြစ်ချင်တာကို လိုက်လျောဖို့ထက် မီးဟုန်းဟုန်း တောက်နေမယ့်သူနှလုံးသားက ဆုံးဖြတ်ချက်ကို မယူသင့်ဘူး ထင်တယ်”

“ဟုတ်တယ် နင်တို့သဘောဟာ၊ ငါလဲပင်ပန်းပြီ၊ နင် တို့လဲပင်ပန်းပြီ၊ ဒီတော့အကောင်းဆုံးက ငါတို့ဒီမှာ ညအိပ်မယ်၊ ဒီပင်လယ်ကြီးထဲမှာ မမောတမ်း ငါရေကူးခပ်ပြီး အိပ်ပစ်လိုက် မယ်”

“မပြောကောင်းဘူးလေ ပြေ”

ချစ်ခွန်းက မျက်စိမျက်နှာပျက်ပျက်နှင့် ဟန့်တားလိုက် သည်။ မုန်းမာန်ပြေ နားမလည်။

“ဘာပြောလို့လဲ”

“ပင်လယ်ထဲမှာ အိပ်မယ်ဆိုတာ”

“အို ငါက ရေကူးပြီးမှ မောမောနဲ့အိပ်လိုက်မယ်ပြော တာပါ။ ကဲပါ လုံးချင်းဘန်ဂလို တစ်ခုသာငှားလိုက်ပါဟာ”

“အေး... အေး”

ချစ်ခွန်းနှင့် မြတ်စိုး အသက်ရှူချောင်သွားသည်။ စိတ် ထဲ၌လည်း လန်းဆန်းပျော်ရွှင်သွားသည်။ ဝှ-တောင်ဝှတ်၊ တောင်ကြားလမ်းကို တစ်ယောက်ညောင်း တစ်ယောက်မောင်း ပြီး ဖြတ်ကျော်ခဲ့ရသော သူတို့နှစ်ဦး၏ခါးများ တောင့်နေပြီဖြစ်

ရာ ယခုလို မုန်းမာန်ပြေထံမှ အနားယူဖို့အတွက် ခွင့်ပြုချက် ရလိုက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် အမြန်ဆုံးတည်ခိုးရန် စီစဉ်လိုက် သည်။

“မြန်မြန်လုပ်မှ ခွန်းရေ စိတ်ထားမပြောင်းခင်”

“အေးကွ”

ချစ်ခွန်းက တည်းခိုခန်းစုံစမ်းရန် ရုံးခန်းသို့ထွက်သွား လေသည်။

မုန်းမာန်ပြေ ဒေါသစိတ်တို့ ပြေလျော့သွားသည်။ မြတ် စိုးရာ ချစ်ခွန်းပါမိမိအား စိတ်ရှည်လက်ရှည်စောင့်ရှောက်ခြင်း အတွက် မိမိ၏ကုသိုလ်ဟုဆိုကာ ကျေနပ်မိသည်။ သူတို့နှစ်ဦး ၏ တီးတိုးစကားကြောင့် မုန်းမာန်ပြေအမျက်တို့သည် ပြေလျော့ သွားသည်။

အမှန်ဆို အပန်းဖြေရန်လာသင့်သော နေရာဒေသ၌ သာကနှင့် ရောက်၍လာခြင်းအတွက် စိတ်ဘဝင်မကျနိုင်သည် ဟော့ သေချာသည်။

တစ်ဆက်တည်း လမ်းခရီး၌ကြုံကြိုက်တုန်း ကူညီလိုက် သောကုသိုလ်ကို စဉ်းစားလိုက်မိသည်။

ချစ်ခွန်းသည်လည်းကောင်း၊ မြတ်စိုးသည်လည်း ကောင်း မိမိနှင့်အတူ လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲပင် ကူညီသည်။

နှောင်ဖွဲ့အား သည်ခရီးစဉ်အကြောင်း ရေးပြရန် သင့် သင့် စဉ်းစားလိုက်သည်။

ချစ်ခွန်းဟူသော သူငယ်ချင်းသစ်တစ်ယောက် တို့အုပ်

စုမှာ တိုးနေပြီဟု အားလုံးကတော့စာဖြင့် အသိပေးပြီးသာ ဖြစ်သည်။

“ပြေ . . လာ . . ရပြီ”

ရှိသည့်အထုပ်များကို ဆွဲယူကာ သယ်သွားသော ခုခွန်းနောက်ကို မုန်းမာန်ပြေ အပြေးတစ်ပိုင်းလိုက်ရသည်။

ခေတ်မီသေသပ်လှပသော လုံးချင်းဘန်ဂလို၏ တံယောက်အိပ်ခန်း၌ မိမိကို နေရာချပေးလိုက်သည်။

“နင်တို့နှစ်ယောက်ကကော”

“ဟိုဘက်မှာလေ နှစ်ယောက်အိပ်ခန်း၊ ညရောက်မီ ငါတို့ တံခါးပိတ်မအိပ်ဘူး၊ နင်အရေးအကြောင်းရှိရင် နှိုးလိုက်”

“အေးပါ ငါမကြောက်တတ်ပါဘူး”

“ငါတို့ ရေသွားကူးမယ်”

“ငါလဲ လိုက်မယ်”

“နင် ဘီကီနီပါလို့လား”

“ဂျင်းဘောင်းဘီနဲ့ စပို့ရှပ်နဲ့ ဝတ်ကူးမယ်၊ ဒါမှ အသားမည်းသက်သာမယ်”

“ကောင်းတယ်၊ ငါတို့ မျက်နှာအပူရ သက်သာတာပေါ့”

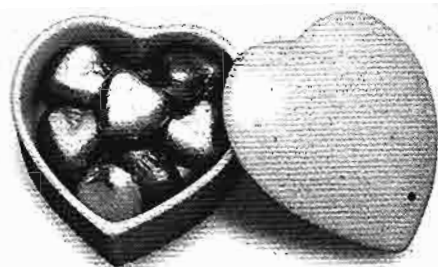
“လိပ်ပုနော်၊ တော်ကြာ လိပ်ကျင်းတွေထဲမှာ ဝင်နေနဲ့ဦး”

လူငယ်စိတ်ဆိုသည် စိတ်ညစ်ညူးလည်း တစ်ခဏမျှ ချက်ချင်းပင် မုန်းမာန်ပြေသည် သူငယ်ချင်းနှစ်ဦးနှင့်အတူ ဝယ်ပင်လယ်ကမ်းခြေ၌ လှိုင်းစီးရင်း ရေကူးရင်း စပိဘုတ်စီး

သောကဟူသမျှကို မေ့ကာ ပင်လယ်ဖျံလေးနှယ် ပျော်ရွှင်ခြင်း ဘာကို ရောက်ရှိလျက်ရှိသည်။

ချစ်ခွန်းရင်ထဲ အလိုလိုပျော်ရွှင်နေသည်။ သူပျော်ရွှင်ခြင်းက မုန်းမာန်ပြေ၏ ပျော်ရွှင်ခြင်းကို မြင်နေရသဖြင့် နှလုံးသားအိမ်သည် အလိုအလျောက် ပျော်ရွှင်ခြင်းကူးစက်ခြင်းသာ ဖြစ်လေသည်။

အခန်း (၂၃)

“ဟင်း... ဟင်း... ဟင်း... ဟင်း”

ညည်းညူသံသည် အအိပ်ဆတ်သော ချစ်ခွန်းနားတွင် သို့ ကျူးကျော်ဝင်ရောက်လာသည်။ ထို့ကြောင့် သူ့ဆတ်ဆတ် ထိုင်လိုက်ပြီး နားစွင့်လိုက်သည်။

“ဟင်း... ဟင်း... ဟင်း”

ဟုတ်သည်၊ ညည်းတွားသံ။ လူတစ်ယောက်၏ ညည်း

တွားသံဟု အိပ်မှုနံ့စွဲများ လွင့်ပြယ်သွားချိန်၌ တိကျစွာသိလိုက်ရသောအခါ ထိတ်ခနဲဖြစ်သွားသည်။ ထို့ကြောင့် သူသည် ဘေးခုတင်ရှိ မြတ်စိုးအား သွားရောက်လှုပ်နှိုးပြီးဖြစ်သွားသည်။

“ဟေ့ကောင် ဂျပု၊ ထစမ်း.. ထစမ်း”

“ဟေ ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ ရှိုးလမှ၊ အိပ်မက်ကောင်းတုန်းကွာ”

“ညည်းသံကြားလို့ကွာ”

မြတ်စိုးက ကယောင်ကတမ်း ထိုင်ပြီးကာမှ ပြန်လည် အိပ်ချရန် ကြိုးပမ်းရင်း ပါးစပ်မှလည်း..

“လခွီး လူကောင်ကြီး ဒီလောက်ကြီးထွားပြီး သရဲဘောတလဲ နည်းလိုက်တာမှ လွန်ရော၊ အိပ်ပျက်တယ်ကွာ၊ ခိုညည်းသံဖြစ်မှာပေါ့”

“ဟေ့ကောင် မအိပ်နဲ့ဦးကွ၊ ခိုညည်းသံမဟုတ်ဘူး၊ လူညည်းသံကွ၊ ပြောအခန်းကအသံ”

မြတ်စိုးမျက်လုံးအတန်ငယ် ကျယ်လာဟန်တူပါသည်။

“ဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ်၊ အဲဒါသွားကြည့်မလို့၊ ငါတစ်ယောက်တည်းမကောင်းတတ်လို့ မင်းကိုနှိုးလိုက်တာ”

မြတ်စိုးက ချစ်ခွန်းကို ဖျတ်ခနဲကြည့်လိုက်သည်။ ချစ်ခွန်းအပေါ်၌ ကရုဏာသက်သွားသည်။ အစစအရာရာ စည်းစိမ်တို့မှိုသော ယောက်ျားတစ်ယောက်ပါလားဟုလည်း သူ့စိတ်အပေါ် လေးစားသွားသည်။

www.burmeseclassic.com

“အေး ဒါဖြင့် သွားကြည့်တာပေါ့”

မြတ်စိုးအိပ်ရာထက်မှ လူးလဲထကာ ချစ်ခွန်းနှင့်အတူ မုန်းမာန်ပြေ အိပ်ခန်းရှိရာသို့ လိုက်သွားလိုက်သည်။

“ဟင်း.. ဟင်း.. ဟင်း”

ညည်းညူသံက ပို၍ကျယ်လာသည်။

သေချာပါသည်။ မုန်းမာန်ပြေထံမှ ညည်းညူသံဖြစ်ဖို့ ရာသေချာနေသည်။ ချစ်ခွန်း စိုးရိမ်ပူပန်ခြင်းကြီးစွာဖြင့် တံခါးကို ခေါက်လိုက်သည်။

“ဒေါက်.. ဒေါက်.. ဒေါက်”

နှုတ်မှလည်း၊

“ပြေ.. ပြေ.. ဘာဖြစ်နေတာလဲ၊ တံခါးဖွင့်ပါဦး”

ညည်းညူသံ ပျောက်ကွယ်သွားသည်။

တစ်ဆက်တည်း.. .

“အင်း.. အင်း.. လာပြီ”

ဟူသော နှမ်းလျှံသံနှင့် ထူးသံကို ကြားလိုက်ရသည်။ ထိုကာလလေးက မုန်းမာန်ပြေအသံနှင့် တံခါးဖွင့်သည့် ကာလကလေးကို ချစ်ခွန်းအတွက် အလွန်ရှည်ကြာလွန်းလှသည်။ ဇောချွေးများပင် ပြန်ချင်လာသည်။

ဂျပေလက်ဟူသောအသံနှင့်အတူ တံခါးဖွင့်လာသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် အရာတစ်ခုသည် တံခါးဝ၌နီးကပ်စွာ ရှိသော ချစ်ခွန်းဆီသို့ လဲပြိုကျလာသည်။

“ဟာ.. ပြေ”

ပူချစ်အိန္ဒေးနေသော ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး ချစ်ခွန်း ထွေးပိုက်လိုက်သည်။

တစ်ဆက်တည်း စိုးရိမ်ပူပန်မှုကြီးစွာဖြင့်.. .

“ပြေ.. ပြေ..”

“အရမ်းဖျားနေတာပဲ၊ လုပ်စမ်းပါဦး ဆရာဝန်ရှာကွာ”

“မိမုန်းကို ခုတင်ပေါ် အရင်ပို့လိုက်ဦးကွာ”

မြတ်စိုးက ပြူးတူးပျာတာဖြစ်နေသော ချစ်ခွန်းအား သတိပေးလိုက်သည်။ ထိုအခါမှ ချစ်ခွန်းသည် ‘အေး.. ဟုတ်သားပဲ’ ဟုဆိုကာ မုန်းမာန်ပြေကို ပွေ့ချီကာ ခုတင်ပေါ်သို့ တင်လိုက်သည်။

“မင်း မိမုန်းကို ရေပတ်ကလေးဘာလေး တိုက်ထားပေးနှင့်ကွာ၊ ငါအစောင့်ကိုနီးပြီး ဆရာဝန်သွားပင့်လိုက်မယ်”

“အေး.. အေး”

မြတ်စိုးအနေဖြင့် သည်နေရာမှ သူဦးဆောင်မှရတော့မည်ဟု အတတ်သိလိုက်သည်။ ချစ်ခွန်း၏ တည်ငြိမ်မှုသည် တကယ့်တကယ် နှလုံးသားနှင့်ပတ်သက်၍ ကြုံတွေ့လာသော တီစွ၌ ပျာယာခတ်ကာ ခြေမကိုင်မိ လက်မကိုင်မိနှင့် စိုးရိမ်ပူပန်မှုက အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်ရှိနေလေပြီ။

မြတ်စိုး ထွက်သွားသည်နှင့် ချစ်ခွန်းသည် မုန်းမာန်ပြေကို ကြည့်ကာ ဇောချွေးများပြန်နေလေပြီ။ ချစ်ချစ်တောက်ပူနေသော နပူးပြင်ကို အသာတို့ထိစမ်းလိုက်မိတိုင်း စိုးရိမ်ခြင်းဟူသော ခံစားမှုကို တား၍မရအောင် ဖြစ်ပေါ်နေသည်။

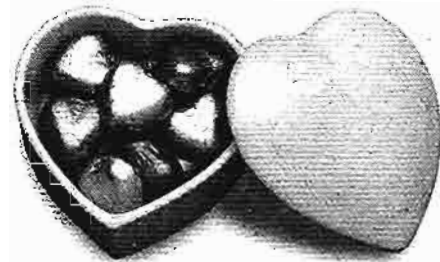
နောက်မှ မြတ်စိုးသတိပေးထားသည်ကို သတိရကာ မျက်နှာသုတ်ပဝါတစ်ထည်ကိုယူကာ ရေနစ်ပြီး ညှစ်လိုက်သည်။

မျက်နှာ၊ လည်ပင်းနှင့် ခူးမှအစ ခူးအောက်ပိုင်းကို ပွတ်တိုက်ပေးလိုက်သည်။ အပူများသော ချိုင်း၊ ပေါင်ခြံတို့ကို တိုက်ပေးခြင်းသည် ထိရောက်မှန်းသော သူသိပါသည်။ သို့သော် ဤမျှအထိ သူ့စိတ်သည် မရဲတင်းသကဲ့သို့ သူ့လိပ်ပြာသူမလုံး

သူမထံမှ အပူဟပ်မှုကြောင့်လား၊ သူ၏စိုးရိမ်ပူပန်မှု သောကကြောင့်လား ခွဲခြားမသိနိုင်သော်လည်း သူ့တစ်ကိုယ်လုံး ချွေးများရွဲနစ်နေသည်။ ရေပတ်တိုက်ပေးခြင်းကို အခါခါသူပြုလုပ်ပေးသည်။

သူမထံမှ ညည်းညူသံတို့ တိတ်သွားသည်။ အချိန်မည်မျှကြာသွားသည် မသိလိုက်ခင်မှာပင် မြတ်စိုးနှင့် အမျိုးသားတစ်ဦး ရောက်ရှိလာသည်။

ထိုအခါကျမှ ချစ်ခွန်းမှ အသက်ဝဝရှူခွင့်ရသွားလေတော့သည်။

အခန်း (၂၄)

မုန်းမာန်ပြေ အက်ကွဲမတတ်ပူလောင်မှုကို လည်ချောင်းဖြစ်ပေါ်ခံစားလိုက်ရသည်။ ရေငတ်ခြင်းကို မွတ်သိပ်စွာခံစားပြီး အိပ်ပျော်နေရာမှ နိုးလာသည်။ သို့သော် ကိုယ်လက်တို့ကို သေယ်ချင်အောင် နုံးလျက်ရှိရာ ရုတ်တရက်မထသေးဘဲ မျက်စိများပွင့်ကြည့်လိုက်သည်။

လှိုင်းပုတ်သံ တဝုန်းဝုန်းကြောင့် ငပလီကမ်းခြေဟိုတယ်

www.burmeseclassic.com

သို့ရောက်ရှိနေမှန်းကို သတိရလိုက်သည်။ တစ်ဆက်တည်း ညကခေါင်းမထူနိုင်အောင် အပြင်းဖျားခဲ့သည်ကိုလည်း အမှတ် ရလိုက်သည်။

မျက်လုံးကိုရွှေလျားလိုက်သောအခါ . . .

“ဟင်”

မိမိခုတင် အနီးအနားတွင် ဒရင်းဘက်တစ်လုံး၌ အိပ် ပျော်နေဟန်တူသော ချစ်ခွန်း။ ပြီးတော့ မလှမ်းမကမ်း ခုတင်၌ လိပ်ပု(ခေါ်) ဂျပုခေါ်မြတ်စိုး။

အမှတ်ရလိုက်သည်က မိမိတံခါးကို လာခေါက်သဖြင့် ဖွင့်ပေးလိုက်သည်။ နောက် မူးမိုက်ကာ မေ့ဆွားခဲ့သည် ထင်တိ သည်။ ဘာကိုမှ သတိမရတော့။

အဖျားကြီးနေသော လူနာတစ်ယောက်ကို မည်သို့မည် ပုံ ပြုစုရမည်ကိုလည်း ခေတ်မီသူပီပီ နားလည်သည်။

ထို့ကြောင့် ချစ်ခွန်းနှင့် မြတ်စိုးသည် သူငယ်ချင်းဖြစ် သောမိမိ၏ အဖျားတက်နေမှုကို ရေပတ်တိုက်ပေးခြင်း၊ ဇွေ ဝတ်များ လဲပေးခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်ပေးကြပေလိမ့်မည်။

ထိုအခါ . . .

ရှက်ရွံ့ခြင်းကြောင့် ထူပူကာ အဖျားပင် ပြန်တက်လာ ရောသလားမိသိ။ မျက်နှာတစ်ပြင်လုံး မီးဟပ်ခံရသကဲ့သို့ ပူ လောင်ကာ ကတုန်ကယင်ဖြစ်ပြီး အနား၌ရှိနေသော ရေသန့် ပုလင်းကို ချစ်ခွန်းတို့ မကြားစေရန် အသာယူလိုက်သည်။

“ဂျပုလောက်”

ဂရုစိုက်ကာမှ မတော်တဆနှင့် လာ၍တိုးရသည်။ မိမိ ၏ တုန်ယင်နေသော လက်က အစွန်း၌ရှိသော ရေခွက်ကို တိုက် ခြိတာ စားပွဲပေါ်မှ ကျသွားသည်။

“ဟင် . . . ပြေ နိုးလာပြီ”

ချစ်ခွန်းက ဖျတ်ခနဲနိုးလာပြီး ထထိုင်ကာ ရေပုလင်းကို သူပေးသည်။

မုန်းမာန်ပြေ ကြောင်အအနှင့် ဖြစ်သွားသည်။ ရေသန့် ပုလင်းကို ကယောင်ကတမ်းနှင့် ကိုင်ထားလိုက်ပြီး ချစ်ခွန်းကို ခြူးတူးကြောင်တောင်နှင့် ကြည့်လိုက်သည်။

ချစ်ခွန်းက ကျသွားသော စတီးခွက်ကလေးကို ကောက် ခြား ရေချိုးခန်းဘက် ထွက်သွားပြီး ဘေစင်၌ သွားဆေးသည်။

ပြီးတော့ ပြန်လာပြီး မုန်းမာန်ပြေလက်ထဲမှ ရေသန့် ပုလင်းကို လှမ်းယူကာ ရေခွက်ထဲသို့ ငဲ့ထည့်ပေးလိုက်သည်။

“သက်သာသွားပြီလား၊ ကိုယ်ပူသေးသလား”

ရေခွက်ကို ကမ်းပေးရင်း ချစ်ခွန်းကို စိုးရိမ်ပူပန်မှု အ ခြည့်ရှိနေသော မျက်လုံးဖြည်ကြည့်ကာ ညင်သာစွာမေးလိုက် သည်။

စောစောက ထိန်းချုပ်ထားခဲ့ရသော ရှက်ရွံ့ခြင်းနှင့်အ တူ ရောထွေးကာ စွဲကပ်နေသည့်ဝေဒနာရပ်တို့သည် ပေါက်ကွဲ သွင်းစဉ်မှ ဖြစ်ပေါ်သွားသည်ထင်။

မိုးသီးမိုးပေါက်ပမာ မျက်ရည်ပေါက်တို့က ပိုးပိုးပေါက်

သိတ် ကျဆင်းလာလေသည်။

“ဟင် . . ဘာ . . ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ ခေါင်းကိုက်လို့လား”

ချစ်ခွန်းသည် ရေခွက်ကိုစားပွဲပေါ်တင်လိုက်ပြီးနောက် မုန်းမာန်ပြေ၏ နဖူးပြင်သို့ လှမ်းစမ်းလိုက်သည်။

“သိပ်တော့ မပူတော့ပါဘူး၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ ခေါင်းကိုက်လို့လား”

ချစ်ခွန်း မသိဟန်ဖြူတာလားဟူသော အတွေးက ဝင်သောအခါ၌ အနည်းငယ်တော့ အနေရခက်ခြင်းမှ သက်သာသွားလေသည်။

သို့သော် ရင်တွင်းလိုက်တက်နေသော ဝေဒနာတစ်ရပ်ကတော့ မလျော့ပါသွားချေ။

ထို့ကြောင့် မျက်ရည်စတို့က စိမ့်စမ်းကြားမှ စီးဆင်းနေသော စမ်းရေသဖွယ် အဆက်မပြတ်တသွင်သွင်စီးဆင်းလျက် ရှိလေသည်။

“ရော် . . ခက်ပါတီ၊ ငါဘာလုပ်ပေးရမလဲ ပြေရယ်”

ချစ်ခွန်းက မျက်ရည်များကိုလှမ်းသုတ်ပေးရင်း ကရုဏာသက်စွာဖြင့် မေးလိုက်လေသည်။ မုန်းမာန်ပြေ၏ ကြေကွဲမှုသည် သူ၏ ကြေကွဲမှုဖြစ်သည်။ မုန်းမာန်ပြေ၏ ဝေဒနာဟူသမျှကို လွှဲယူကူးပြောင်း၍ ရလျှင် ကူးပြောင်းခံစားလိုက်ချင်ပါသည်။

အမှန်တကယ်တော့ မုန်းမာန်ပြေ၏စိတ်တွင် ချစ်ခွန်း၏ ရင်ခွင်သို့ မျက်နှာအပ်ကာ အားပါးတရ ငိုကြွေးချင်သောဆန္ဒ ဖြစ်မိသည်။

ထို့အတူ ချစ်ခွန်းသည်လည်း အားငယ်ခြင်း၊ ရုတ်

ကြောက်ခြင်းနှင့်အတူ ကြေကွဲဝမ်းနည်းစွာ ငိုကြွေးနေသော မုန်းမာန်ပြေကိုလည်း ထွေးပွေ့ကာ အငိုတိတ်စေရေးအတွက် ချောမြို့ကာ အားပေးလိုပါသည်။

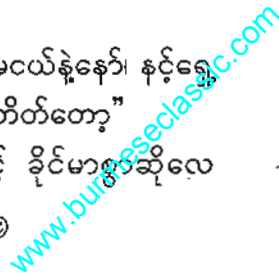
ဘဝတစ်ခုလုံး၌ ဆုံစည်းခြင်းကို လမ်းမမြင်သော မျဉ်းပြိုင် နှစ်ခုအတွက် ဖြူစင်သန့်ရှင်းသော မေတ္တာတရားနှင့် တည်ဆောက်ကြရတော့မည့် မိမိတို့နှစ်ဦး၏ ဘဝရှေ့ရေးအတွက် ကိုယ်စိတ်နှလုံး သုံးပါးစလုံးကိုသာ ချုပ်တည်းခြင်းမှ လွဲ၍ အခြားဘာကိုမှ မဆောင်ရွက်သင့်ဟု ချစ်ခွန်းနားလည်သည်နှင့် အညီ . . .

မုန်းမာန်ပြေ၏မေးကိုကိုင်ကာ အဓိပ္ပာယ် နက်ရှိုင်းခြင်းတို့ပါ ပါဝင်ယှက်သန်းနေသော ကြေကွဲချိပ်ဆင်သော မျက်လုံးအစုံ၊ ယိုစိမ့်ထွက်နေသော ကြေကွဲပွင့်တို့ကို သုတ်ပေးရင်း အင်အားရှိသောအပြုံးကို သူပြုံးပြလိုက်သည်။

ချစ်ခွန်း၏ အပြုံးအင်အားသည် မုန်းမာန်ပြေ၏ နှလုံးသားသို့ ထိမှန်လေသည်။

အားပေးသော အပြုံး၊ နားလည်သောအပြုံး၊ တောင်းခံတိုးလျှိုးသော အပြုံးတစ်ရပ်ဟု နားလည်ကာ မုန်းမာန်ပြေ၏ ခံစားနေရသော ရှက်ရွံ့ ကြေကွဲ၊ အားငယ်စိတ်တို့သည် တစ်မုဆုတ်ချင်း ပျောက်ကွယ်သွားသည်။

“တိတ်တော့ ပြေ၊ နင်ဘာမှအားမငယ်နဲ့နော်၊ နင့်ရှေ့မှာ ငါအမြဲရှိနေမှာပါ၊ ကိုင်း . . တိတ် . . တိတ်တော့”
တိုးတိတ်ညင်သာသောအသံဖြင့် ခိုင်မာစွာဆိုလေ

သည်။

မုန်းမာန်ပြေ ခေါင်းညိတ်လိုက်ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊
မျက်လုံးအကြည့်အားဖြင့်လည်းကောင်း ချစ်ခွန်း၏စကားကို
နာခံလိုက်သည်။

မျက်ရည်စိမ့်အိုင်ကလေး ခန်းခြောက်သွားလေပြီ။

ချစ်ခွန်းကပြုံးကာ မျက်ရည်သုတ်ပေးနေသော လက်ကို
လည်းကောင်း၊ မုန်းမာန်ပြေ၏မေးကို ကိုင်တွယ်ထားသော
လက်ကိုလည်းကောင်း ရုပ်သိမ်းလိုက်သည်။

ထို့နောက် စားပွဲပေါ်မှ ရေခွက်ကလေးကိုယူကာ မုန်း
မာန်ပြေအား ကမ်းပေးလိုက်သည်။

မုန်းမာန်ပြေက မျက်တော်မခတ်ကြည့်နေမိသော အ
ကြည့်ကို ချစ်ခွန်းထံမှ ရုပ်သိမ်းကာ မျက်လွှာကလေးချပြီး ရေ
ခွက်ကိုယူကာ ညင်သာစွာ မော့သောက်လိုက်လေသည်။

ထိုစဉ်... .

သူတို့နှစ်ဦး၏ အဖြစ်အပျက်ဟူသမျှကို အိပ်ပျော်ချင်
ဟန်ဆောင်ကာ ခိုးကြည့်နေသောမြတ်စိုးက အစအဆုံးမြင်တွေ့
လိုက်ရသည်။

သူ့ရင်ထဲသို့တိုင်အောင် ကြေကွဲမှုတို့ကူးစက်ကာ မှင်
တက်နေကြသည်။

တကယ့်ကို သစ္စာတရားကြီးမားကြသူတွေပါပဲဟု သူ
မှတ်ချက်ချမိကာ စိတ်မကောင်းခြင်းကြီးစွာဖြင့် အိပ်ပျော်ချင်
ဟန်ဆောင်နေလိုက်သည်။

“ပြေ ခဏနေခဲ့နော်၊ ငါ နင်ဆေးသောက်ဖို့အတွက်
တစ်ခုခုသွားစီစဉ်လိုက်ဦးမယ်”

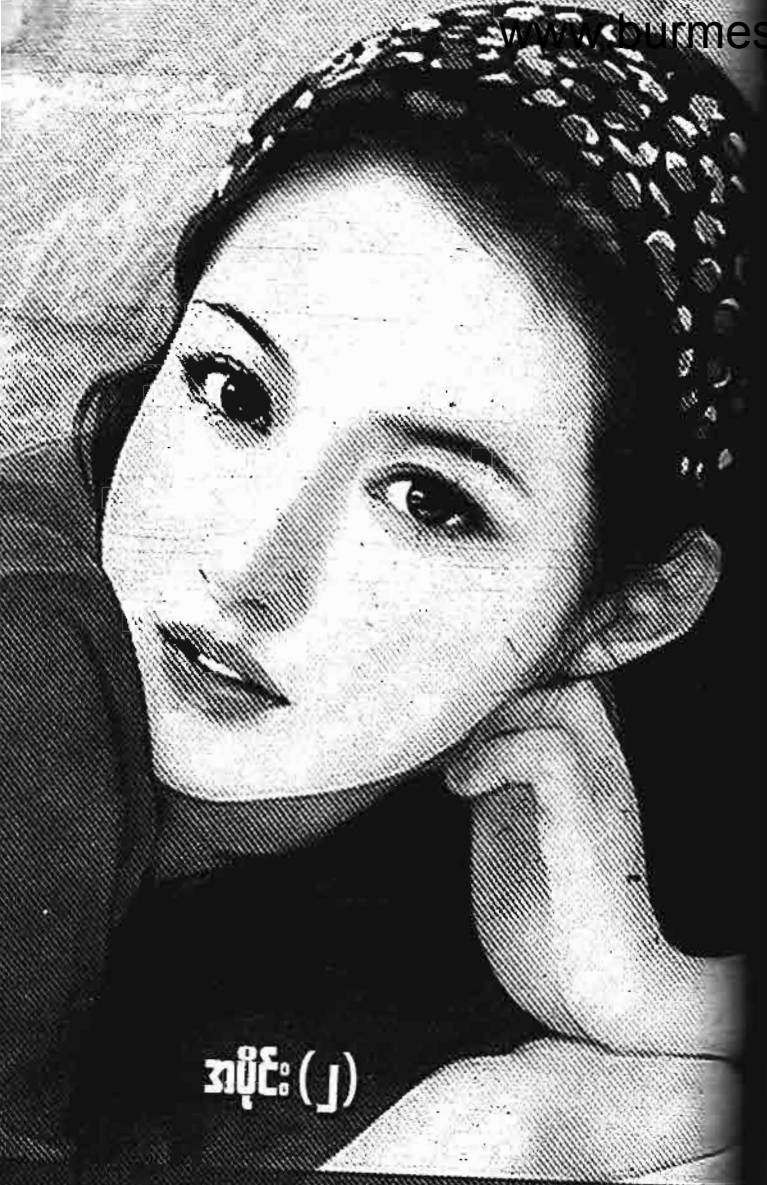
ချစ်ခွန်းသည် ပြောပြောဆိုဆို အိပ်ခန်းထဲမှ ထွက်သွား
သံကိုလည်း ကြားလိုက်ရသည်။

မုန်းမာန်ပြေ၏ သက်ပြင်းရှိုက်သံကိုလည်း သူကြား
လိုက်ရသည်။

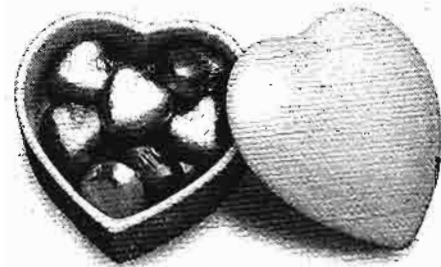
ဖြစ်နိုင်လျှင်... .

နှောင်ဖွဲ့ရေ မင်းနောက်ဆုတ်ပေးလိုက်တော့ဟုသာ
သူအော်ဟစ်လိုက်ချင်ပါသည်။ သို့သော်... .

အပိုင်း (၂)

အခန်း (၂၅)

ဖခင်၏ ဒေါသဒဏ္ဍိပေါက်ကွဲမှုကိုကြည့်ကာ မုန်းမာန်ပြေ
ကျေနပ်မိသည်။

“ဒါဟာ လုံးဝမသင့်တော်တဲ့ကိစ္စပဲ၊ မိန်းကလေး တစ်
ယောက်ရဲ့ဂုဏ်သိက္ခာကို ဘယ်လောက်အထိ ထိခိုက်နစ်နာစေ
သလဲဆိုတာ မင်းမသိဘူးလား မဝေ”

“ဒါတော့ ကျွန်မလဲဘယ်သိမလဲ ကိုလတ်ရယ်၊ ကျွန်မ

ကိုယ်တိုင်က အိပ်ရာက မထနိုင်တဲ့အချိန်၊ သူသွားတာကလဲ
ဖခင်ဆီကိုဆိုတော့... ”

“ဘာ ဖခင်ဆီကိုလဲ၊ ဖခင်ဆီကိုပဲလာလား၊ လမ်းမှာ မိန်း
မဖော်မပါဘဲ ယောက်ျားလေးနှစ်ယောက်နဲ့ဆိုတော့ သင့်တော်
မလား၊ မင်းစဉ်းစားကြည့်စမ်း”

“ဟုတ်လား၊ ဒီလိုဆိုရင် ရှင်နဲ့အတူပါသွားတဲ့ အေမီ
ဆိုတဲ့ မိန်းကလေးကကော သူစိမ်း၊ ရှင်ကြီးနဲ့ နှစ်ယောက်တည်း၊
သိပ်သင့်တော်တယ်ပေါ့၊ ဟုတ်လား”

မုန်းမာန်ပြေ အားရသွားသည်။ မိခင်ထံမှ ဤကဲ့သို့
အချိုးကျကျ ပြန်နှုတ်မှုကို တစ်ခါမှမကြုံတွေ့ခဲ့ရ ယခုတော့မိခင်
၏ ထိုးနက်မှုကြောင့် ဖခင် အမ်းတမ်းတမ်းဖြစ်သွားသည်ကို
ကျေနပ်ကာ ပခုံးနှစ်ဖက်တွန့်၍ လက်သီးဆုပ်ကို မြှောက်ပြလိုက်
သည်။ သို့သော် ထိုအပြုအမူသည် သူမချောင်းကြည့်နေသော
ပုဏ္ဏားကွယ်ဘေးမှာဖြစ်သည်။

“ရှင် ဘာငြင်းချင်သေးသလဲ ဦးမောင်မောင်ဇင်၊ အရင်
တစ်ခါ ရှင်နဲ့ကျွန်မ ဒီလိုကိစ္စမျိုးနဲ့ ပြတ်စဲလုဆဲဆဲမှာ သမီးလေး
ကြောင့်ရှင်ကို ပြန်လက်ခံခဲ့ရတာ၊ ဒီတစ်ကြိမ်မှာတော့... ”

“မဟုတ်ဘူးမဝေ၊ ကိုယ်တို့ ခရီးမလွန်သေးပါဘူး”

“တော်စမ်းပါရှင်၊ ဆင်ကောင်ကြီး တွေ နေတာတောင်
ဆင်ခြေရာမဟုတ်ပါဘူးလို့ ရှင်ငြင်းချင်သေးသလား”

“ကိုယ်မှားပါတယ်၊ ပြီးတော့ကိုယ်နားလည်သွားပါပြီ
သူကိုယ့်ဆီက ဘာလိုချင်သလဲဆိုတာကိုလဲ ကိုယ်သိသွားပါပြီ။

သူတောင်းသလောက် ကိုယ့်ပေးလိုက်ပါပြီ၊ ကိုယ်တို့လက်မထပ်
ဖြစ်ခဲ့ပါဘူး၊ မင်းကိုလဲ ကိုယ်မကွာပေးနိုင်ဘူး၊ နောက်... ကို...
မင်းစိတ်တိုင်းကျ ဖြစ်စေရပါမယ်”

“တော်စမ်းပါရှင်၊ လျှာအရိုးမရှိတိုင်း ပြောတတ်တဲ့ ရှင်
တို့ယောက်ျားစကားမျိုး ယုံခဲ့ပေါင်းများလို့ သေလုမြောပါး ဝေဒ
နာတွေကို ကျွန်မခံစားခဲ့ရလွန်းလို့ ခုတော့ အရေထူသွားပါပြီ”

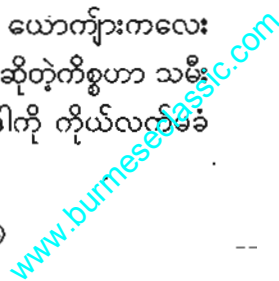
“ထားပါတော့ မဝေရယ်၊ ကိုယ်တို့ကိစ္စ အသာထားပါ၊
သမီးလေးကိစ္စ ဘယ်လိုလုပ်မလဲ”

မုန်းမာန်ပြေ ပခုံးတွန့်လိုက်သည်။ မိဘနှစ်ပါးပြေလည်
မှု ရရှိသွားလိမ့်မည်ဟု သူမ ယုံကြည်ပါသည်။

သို့သော်မိမိဘက် မြားဦးလှည့်လာခြင်းအတွက်ကိုမူ ရင်
ခုန်စွာဖြင့် နားစွင့်လိုက်သည်။

“ဘာလုပ်စရာလိုလို့လဲ၊ သူ့ဘာသာသူ သူ့အဖေ သူ
စိမ်းမိန်းကလေးနဲ့ ထွက်သွားရာနောက်ကိုလိုက်ပြီး ခွဲပစ်ဖို့ကြံ
ညည်တယ်၊ အဖေနဲ့ မတွေ့ဘူး၊ ဖျားတယ်၊ ပြန်လာတယ်၊ ဒါဟာ
ဆူဇင်ပျက်လောက်တဲ့ကိစ္စ မဟုတ်ဘူး”

“မင်း... ဒီလို ပေါ့ပေါဆဆပြောနဲ့ မဝေ၊ သမီးက
မိန်းကလေးဖြစ်နေတာကို ထည့်စဉ်းစားပြီးမှ မင်းပြောကျ၊ မိန်း
ကလေးတစ်ယောက်ဟာ မိန်းမဖော်မပါဘဲ ယောက်ျားကလေး
နှစ်ယောက်နဲ့အတူတကွ ခရီးသွားခဲ့ပါတယ်ဆိုတဲ့ကိစ္စဟာ သမီး
ကလေးကို အမည်းစက်ထင်စေမယ့်ကိစ္စကွ၊ ဒါကို ကိုယ်လက်မခံ
နိုင်တာ”

“လက်မခံနိုင်တော့ ရှင်ကဘာလုပ်ချင်လို့လဲ”

“ဟ ဘာဖြစ်ရမှာလဲ၊ ဒီကောင်လေး နှစ်ယောက်ထဲက တစ်ယောက်ကတော့ သမီးချစ်သူဖြစ်မှာပေါ့၊ အဲ သူနဲ့အမြန် ပေးစားလိုက်ရင် ကိစ္စပြတ်ရောပေါ့၊ နောက်ကြောင်း ရှုပ်စရာလဲ မရှိတော့ဘူး”

“ရှင်ဟာလေ၊ နှစ်ယောက်စလုံးဟာ သမီးရဲ့သူငယ်ချင်း တွေရှင့်၊ သူတို့ချင်းဘာမှ မဖြစ်ကြဘူး၊ ခုခေတ်မှာလွပ်လပ်မှု ကို အလွဲသုံးစားလုပ်ပြီး ဖြစ်ချင်တိုင်းဖြစ်၊ ပျက်စီးချင်တိုင်း ပျက်စီးနေတဲ့ လူငယ်တွေအများကြီးရှိသလို စိတ်အလိုကို မလိုက်ဘဲ စိတ်ကိုထိန်းချုပ်ပြီး.. ဟွန်း၊ ရှင်တို့လိုလူကြီးတွေတောင် မစောင့်ထိန်းနိုင်တဲ့ ကိစ္စမျိုးကို စောင့်ထိန်းပြီး သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စွာ နေကြတဲ့ လူငယ်တွေလဲအများကြီးရှိပါတယ်ဆိုတာ ရှင်သဘောပေါက်ထား၊ ဒီမှာ ဦးမောင်မောင်ဇင် ကျွန်မကလေ.. ရှင့်သမီးကိုလေ ချစ်ခွန်းနဲ့ပေးစားချင်တာမှ တစ်ပိုင်းကိုသေလို့ ရှင့်၊ ဒါပေမယ့် မြင်းကမလှုပ် ခုံကလှုပ်ရမယ့်၊ မိန်းကလေးရှင် ဂုဏ်သိက္ခာကျဆင်းရမယ့် အဖြစ်မျိုးတော့ ကျွန်မတို့ တစ်သင်္ဃာလုံးမလုပ်နိုင်ဘူး၊ ရှင့်သမီးကို ရှင်စိတ်မချနိုင်ရင် ရှင်ကိုယ်တို့ပဲ ရှင့်သမီးကို ရှင်မေးကြည့်ပေတော့”

“အိုကွာ ဒီကိစ္စမျိုး အဖေနဲ့သမီး ပြောလို့သင့်တော်လားဆိုတာ မင်းစဉ်းစားကြည့်ဦး”

“အဲဒါဖြင့် ရှင်ဘာမှဆက်မပြောနဲ့တော့၊ ရှင်ကိစ္စသတ်ပြတ်ပြတ်သားသားဖြစ်ပါစေ၊ ကျွန်မရှင်ကိုဒုတိယအကြိမ်

နောက်ဆုံးအကြိမ်အဖြစ် ခွင့်လွှတ်လိုက်မယ်၊ ဒါကလဲ သမီးကြောင့်ပဲ၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ သမီးကိုအဖေအနေနဲ့ မျက်နှာမငယ်စေချင်ဘူး၊ သမီးလက်ထပ်တဲ့အခါမှာ မိစုံဖစုံနဲ့ မျက်နှာမငယ်စေဘဲ ပွဲထုတ်ပေးချင်တယ်၊ ဟွန်း သမီးအိမ်ထောင် ရက်သားကျသွားပြီးလို့ကတော့ဖြင့် ဦးမောင်မောင်ဇင်ရယ် ဝေးပါသေးတယ်”

မုန်းမာန်ပြေ ပခုံးတွန့်ကာ ချောင်းကြည့်နေသော လိုက်တာကို ဆုပ်ကိုင်ထားသော လက်မှဖြေလွှတ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် မိမိအိပ်ခန်းထဲသို့ ဝင်လိုက်သည်။

မိခင်နှင့် ဖခင်စစ်ပြေငြိမ်းမှု ရရှိသွားခြင်းသည် သားသမီးအတွက် အလွန်အဖိုးထိုက်တန်သော လက်ဆောင်ကောင်းတစ်ခုဖြစ်သည်ကို မိဘတိုင်း နားလည်သင့်သည် ထင်ပါသည်။

မိမိ၊မိဘဘဝသို့ ရောက်ရှိခဲ့လျှင် အိမ်ထောင်ရေး ပြုမူခြင်းမျိုး ဘယ်သောအခါမှ မရှိစေရဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ ထိုဆုံးဖြတ်ချက်နှင့်အတူ ပေါ်ပေါက်လာသော စိတ်ကူးတစ်ခုက နှောင်ဖွဲ့၏ အချစ်ဖြစ်သည်။

နှောင်ဖွဲ့သည် မိမိအပေါ်၌ နားလည်ခွင့်လွှတ်နိုင်သော အချစ်မျိုးနှင့် ချစ်ခြင်းမှဟုတ်ရဲ့လား။ ချစ်ခွန်းနှင့် မိမိအပေါ် နားလည်ခွင့်လွှတ်နိုင်ပါ့မလား။

အတွေးများနှင့်အတူ မြတ်စိုးကို သတိရလာသည်။ မြတ်စိုးသည် မိမိတို့သုံးဦးအကြောင်းကို အသိဆုံးသောကြားပုံဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်...

မုန်းမာန်ပြေ တယ်လီဖုန်းခွက်ကို ကောက်ကိုင်ပြီး
ဂဏန်းခြောက်လုံးကို နှိပ်လိုက်သည်။

“ဟဲလို”

“လိပ်ပု. . အေ. . မြတ်စိုး ရှိပါသလား အန်တီ”

“သမီးမုန်း ထင်တယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ အန်တီ”

“သမီး သူငယ်ချင်းကတော့ကွယ် ထုံးစံအတိုင်းပဲ၊ လူ
သလောက် ခြေကတော့ ရှည်သလား မမေးနဲ့၊ မနက်ကတည်း
အပြင်ထွက်သွားလိုက်တာ ပေါ်မလာဘူးလေ”

“ခွန်းတို့အိမ်များ သွားသလား မသိဘူး”

“မပြောတတ်တော့ဘူး၊ မောင်ချစ်ခွန်းတို့အိမ်ကို ဖုန်း

ဆက်ပြီးတော့သာ မေးကြည့်ပေတော့ သမီးရေ၊ တကယ်တမ်း
သားပြန်လာရင်လဲ အန်တီပြန်ဆက်ခိုင်းလိုက်မယ်”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ကျေးဇူးတင်ပါတယ် အန်တီ”

“ဒါပဲနော် သမီး”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ”

တယ်လီဖုန်းချလိုက်ပြီး ချစ်ခွန်းဆီ ဖုန်းဆက်
ကောင်းမကောင်း စဉ်းစားလိုက်သည်။

ချစ်ခွန်းနှင့် မနောက ပြန်ရောက်ပြီးကတည်းက မတော့
သေးချေ။

ငပလီ၌ မိမိနေမကောင်းဖြစ်နေစဉ် ကာလအတွင်း
ခွန်း၏ ဂရုစိုက်မှုက လိုလေသေးမရှိအောင် ပြည့်စုံလွန်း

သည်။ ဖခင်တစ်ဦးက သမီးအပေါ် ဂရုစိုက်ခြင်းမျိုးကိုလည်း
ကောင်း၊ မောင်တစ်ဦးက အစ်မအပေါ် ဂရုစိုက်ခြင်းမျိုးကိုလည်း
ကောင်း၊ သူငယ်ချင်းအချင်းချင်း၏ ဂရုစိုက်ခြင်းမျိုးကိုလည်း
ကောင်း မိမိနွေးထွေးစွာ ခံစားခဲ့ရသည်။

“တူ တူ တူ တူ တူ တူ”

တယ်လီဖုန်းမြည်သံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

မုန်းမာန်ပြေ၏ အတွေးစဉ်တို့ လွင့်ပြယ်သွားသည်။

တယ်လီဖုန်းခွက်ကို ကောက်ကိုင်လိုက်သည်။

“အမိန့်ရှိပါ”

“ပြေ”

“ဪ ခွန်း”

“အဆင်ပြေလား”

“ဘာကိုလဲ”

“ဘိုးတော်နဲ့ မယ်တော်”

“ပြေသွားပြီ၊ ဟိုကိစ္စလဲ ပြီးပြတ်သွားပြီ ပြောတာပဲ”

“ဝမ်းသာပါတယ်”

“ဒါထက် ခွန်းတို့အိမ်ကို လိပ်ပုလာသလား”

“စောစောကတင် ပြန်သွားတယ်၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“ဘာမှမဟုတ်ပါဘူး၊ ထင်လို့မေးတာပါ”

“အမြွှာညီအစ်မဆီကကော ဘာသတင်းကြားသေး

သလဲ”

“မကြားသေးဘူး၊ သူတို့အိမ်လဲ မရောက်သေးဘူး၊ အဲ

ငပလီသွားတုန်း တစ်ရက်မှာတော့ ဖုန်းလာတယ်ပြောတာပဲ”

“ဘယ်ကလာတာလဲ”

“စင်ကာပူက”

“ဪ ခါဖြင့် ခွန်း သွားလိုက်မယ်၊ မနက်ဖြန် မြေဆီ ခွန်းလာခဲ့မယ်”

“ကောင်းပြီလေ”

“နေကောင်းအောင် နေနော်၊ ဒီနေ့ ရေချိုးပြီလား”

“ချိုးပြီ”

“ဟင် ဒီနေ့မှ စနေလေ၊ ဘာဖြစ်လို့ ချိုးရတာလဲ”

ချစ်ခွန်း၏ ပူပန်မှုကို မုန်းမာန်ပြေ သဘောကျစွာ ရယ်လိုက်သည်။

“အဘိုးကြီးကျနေတာပဲ၊ အယူကလဲသီးပါ”

“သီးရတယ်ခင်ဗျာ၊ သီးရတယ်၊ ရှေးထုံးလဲ မပယ်နဲ့ ဈေးသုံးလဲ မလွယ်နဲ့ဆိုတဲ့စကား ဘယ်သွားထားမလဲ၊ ခုခင်ဗျား ကအောင်စံဖြိုး ရေချိုးပါလို့ ကျပ်ပြောထားလျက်သားနဲ့၊ မနက် ဖြန်အထိအောင် မစောင့်နိုင်တော့ဘူးလာဗျ”

ချစ်ခွန်း ကျွဲမြီးတိုလာလျှင်ထိုကဲ့သို့ ‘ကျွန်တော်’ ‘ခင်ဗျား’ တို့ ပြောင်းလဲသွားခြင်းကို မုန်းမာန်ပြေ သဘောကျမိကာ တမင် ကျီစယ်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ တကယ်တော့ရေမချိုးသေးပေ။

“အဲဟင်းဟင်း မေ့သွားလို့ပါ ဘိုးဘိုးရယ်၊ နောက်ဆိုရင် မှတ်ထားပါမယ်”

“အန်တီတို့ကလဲ သမီးကို မနိုင်တော့ဘူးလား မသိဝိ”

ဘူးဗျာ၊ ရေချိုးတော့ ဘာဖြစ်သေးသလဲ”

“တအားချမ်းတာပေါ့၊ ဒါကြောင့်အိပ်ရာထဲမှာ ကွေးနေ တုန်း ရှင့်ဆီက ဖုန်းလာတာလေ၊ ရှင်ပြောတာနဲ့ကြောက်တောင် ကြောက်လာပြီ၊ ရေချိုးလို့ သေတဲ့မသာ မရှိနိုင်ပါဘူးနော်”

“ရှိတာပေါ့၊ ရေမချိုးလို့ သေတဲ့မသာ မရှိဘူး၊ ရေချိုး မှားပြီး သေတဲ့မသာပဲရှိတယ်၊ ဆေးလေးဘာလေး သောက် နဲ့နော်၊ သိပ်ချမ်းလာရင် ဆေးခန်းလေးဘာလေပြလိုက်၊ ပေါ့ နေနဲ့ပြေ၊ အန်တီတို့ကို ချမ်းတဲ့အကြောင်း ပြောလိုက်ဦးလေ၊ ဘိယံကော ပူသလား၊ အဖျားတိုင်းကြည့်လိုက်ပါလား”

“ဟင်းဟင်းဟင်း.. ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး၊ ချမ်းလဲမချမ်း ဘူး၊ ကျွန်မက ရှင့်ကိုတမင်ပြောတာ၊ ရေလဲမချိုးရသေးဘူး ရှင့် သိရဲ့လား”

“ပြေကလဲကွာ၊ ငါက အဟုတ်မှတ်လို့ စိတ်ပူသွားတာ၊ ငါ့ကို အဲဒီလို မကျီစားနဲ့ပြေ”

မုန်းမာန်ပြေ၏ ကြည်နူးမှုသည် ပြောင်းလဲသွားသည်။ ခင်ထဲထဲရီသွားပြီး အနာတရအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲသွားသည်။

“ခွန်း”

“ဘာလဲ”

“နင် ငါ့အတွက် တော်တော်စိုးရိမ်ခဲ့ရသလားဟင်”

“ပြေ”

“ပြောလေ”

“ငါ့ရဲ့ စိုးရိမ်မှုအတိုင်းအတာကို ငါမပြောချင်ဘူး ပြေ”

ဒါပေမယ့် နှင့်အတွက် ငါစိုးရိမ်ခဲ့ပါတယ်။ အလွန်အမင်းကို စိုးရိမ်ပူပန်ခဲ့တယ်။ နှင့်ရဲ့ဝေဒနာကို ငါလွှဲပြောင်းယူလို့ရရင် ယူလိုက်ချင်ပါတယ် ပြေ”

မုန်းမာန်ပြေ၏ ရင်၌ဆို့နှင့်သွားလေသည်။ စောစောက ကြည်နူးပျော်ရွှင်စိတ်တို့ ပျောက်ကွယ်သွားလေသည်။

“ပြေ”

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ခွန်း”

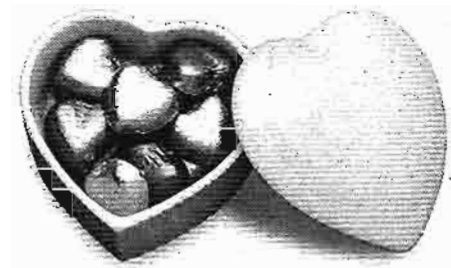
ဟု ငိုချင်စိတ်ကို ထိန်းကာ ပြောလိုက်ပြီးပြီးချင်း ဖုန်းကို ချလိုက်သည်။

တစ်ပြိုင်နက်ဆိုသလို မျက်ရည်များက လိမ့်ဆင်းလာသည်။

နှလုံးသားသည် ကြောက်မတ်ဖွယ် ကောင်းလောက်အောင်ကို ဖောက်ပြန်နေလေပြီ။

“နှောင်ဖွဲ့ရယ် ငါ့ကိုခွင့်လွှတ်ပါ။ ငါလေ ခွန်းရဲ့အပြုအမူအယုအယကို သာယာခွဲမိသလို တမ်းတမိခြင်းအတွက် ငါ့ကိုခွင့်လွှတ်ပါ”

စိတ်တွင်း တိတ်တခိုး တောင်းပန်လိုက်သည်။ သို့တိုင်အောင် ရင်တွင်းကြေကွဲမှုက လျော့ပါးမသွားပါချေ။

အခန်း (၂၆)

“သမီးရေ မောင်မြတ်စိုးလာတယ်ဟေ့၊ လာထိုင်သား”
မိခင်ဒေါ်တင်ဇာဝေ၏ အသံယုံလွှင့်လာသည်။ အိပ်ရာထဲတွင် မဂ္ဂဇင်းဖတ်နေသော မုန်းမာန်ပြေက စာအုပ်ကို ချလိုက်ပြီး လူးလဲထကာ . . .

“လာပြီ မေမေ၊ လာပြီ”

မနေ့က မိမိဖုန်းဆက်ထားသဖြင့် မြတ်စိုးလာခြင်းဖြစ်

www.burmeseclassic.com

သည်ဟု အတပ်သိသည်။ ဧည့်ခန်းရောက်တော့ မြတ်စိုးက . .

“မိမုန်း နင်အားသလား”

“အားတာပေါ့ဟာ”

“အားရင် အန်တီဆီ ခွင့်တောင်းပြီး ငါနဲ့လိုက်ခဲဖေးပါလား”

“ဘယ်ကိုလဲဟ”

“အမြွာနှစ်ကောင် ပြန်လာပြီတဲ့၊ အဲဒါသူတို့အိမ်သားတွေ ခရီးထွက်သွားလို့ဆိုလားပဲ၊ ငါ့ကိုလာကြိုပေးပါဆိုလို့ သွားကြိုမလို့”

“လေဆိပ်ရောက်နေပြီလား”

“မရောက်သေးဘူး၊ ဘန်ကောက်က ဆက်တယ်ပြောတာပဲ”

“အေး.. ဒါဖြင့်ခဏစောင့်၊ ငါမေမေ့ကိုပြောပြီး လိုက်ခဲမယ်”

မီးဖိုဘက်သို့ ဝင်သွားသော မိခင်နောက်သို့ လိုက်ကာ မုန်းမာန်ပြေ ခွင့်တောင်းရသည်။

“မေမေ ဂျပူပြောတာ ကြားတယ်နော်”

“အင်း လိုက်သွားလေ”

မိခင်က မြတ်စိုးနှင့် အမြွာညီအစ်မကိုတော့ ငယ်ပေါင်းများဖြစ်၍ ကြည်ဖြူခွင့်လွှတ်သည်။ အဆင့်တူ၊ ဂုဏ်ရည်တူခြင်းကလည်း ယုံကြည်ခြင်းကို ဖြစ်ထွန်းစေတတ်သည် ထင်ပါသည်ဟု မုန်းမာန်ပြေရင်ထဲ နှောင်ဖွဲ့အတွက် ရင်နာနာနှင့်တွေးကာ

“ဂျပူ ခဏစောင့် ငါရှိုင်းလိုက်ဦးမယ်”

“နင်တို့ မိန်းမတွေကဒါပဲ၊ မြန်မြန်လုပ်၊ အပုပ်ကောင် နှစ်ဆောင်ဦးမယ်၊ ရေမချိုးခဲရတာတော့ တစ်ပတ်”

“သေတော့မှာပဲ၊ ချေးခြောက်ရေရှားမနေနဲ့၊ ဒီနေ့ ငါစောစောကတင် ရေချိုးပြီးလို့ ကွေးနေတာ ကောင်စုတ်ရဲ့”

မုန်းမာန်ပြေက ရန်တွေ့ပြီး အိပ်ခန်းထဲသို့ ဝင်ခဲလေသည်။

မြတ်စိုးက အပြင်သို့ခေါ်ထုတ်ခြင်းက အကြောင်းတစ်ခု နှိုလိမ့်မည်ဟု မုန်းမာန်ပြေ ရိပ်မိလိုက်သည်။

နှောင်ဖွဲ့ဆီကစာလာ၍ စာဖတ်ဖို့များလား။ ရှစ်လဆိုသော ကာလအပိုင်းအခြား၌ နှောင်ဖွဲ့ဆီက စာခုနှစ်စောင်သာ အတ်ရသည်။ ယခုရှစ်ကြိမ်မြောက် စာလာပြီထင်ပါရဲ့၊ အဝတ်တို့ အမြန်ဆုံးလဲကာ ထွက်ခဲသည်။

“အင်း ထွက်လာတော့လဲ ဒီအတိုင်းပဲ”

“တာ ဒီအတိုင်းရမှာလဲ၊ အဝတ်လဲခဲတာ နင်မမြင်ဘူးသား”

“ဒီအတိုင်းပဲလို့ မဆိုလိုပါဘူး၊ လာသွားမယ်၊ တော်ကြာလို့ဆိုက်သွားပြီး ငါတို့ကိုမတွေ့ရင် ဒေါကန်နေဦးမယ်၊ အန်တီရေ ကျွန်တော်တို့ သွားပါဦးမယ်”

“အေး.. အေး”

“မေမေ သွာမယ်နော်”

မုန်းမာန်ပြေ မြတ်စိုးဘေးသို့ ဝင်ထိုင်လိုက်သည်နှင့်

မြတ်စိုးက ကားမောင်းထွက်ခဲ့သည်။ ခြံထဲမှ ထွက်ထွက်ချင်
မြတ်စိုးက. . .

“နင်ငါ့ဆီကို ပြီးခဲ့တဲ့အပတ်က ဖုန်းဆက်တယ်ဆို ငါခန့်
ထွက်သွားတာနဲ့ နင့်ကို ဖုန်းပြန်မဆက်မိဘူး၊ နင်ငါ့ကို ဘာပြော
စရာရှိလို့လဲ”

“ရှိတာပေါ့”

“ဘာလဲ ခွန်းအကြောင်းလား”

မုန်းမာန်ပြေ အံ့ဩသွားသည်။ မိမိ၏စိတ်လှုပ်ရှားနေမှု
ကို ဘေးပတ်ဝန်းကျင်က လူတွေပါ သိရှိနေပြီလား။

“ဟုတ်တယ်၊ ငပလီတုန်းက ငါသတိလက်လွတ်ဖြစ်နေ
တဲ့အချိန်မှာ ငါ့အင်္ကျီတွေကို ဘယ်လိုလှုပ်လဲပေးသလဲ၊ သူလဲ
ပေးတာလား၊ နင်ကောပါသလား”

ထိုစကား ခွန်းကိုမေးဖို့ မုန်းမာန်ပြေအတော့်ကို အား
ယူခဲ့ရသည်။ မြတ်စိုးသည် ငယ်ပေါင်းဖြစ်သည့်အတွက် မေးခွဲ
ပါသော်လည်း မျက်နှာတစ်ခုလုံးထူပူကာ သွားသည်ကိုတော့
မုန်းမာန်ပြေ သိရှိခံစားလိုက်ရသည်။

မြတ်စိုးမျက်နှာကို ရှက်ရွံ့စွာ ငဲ့စောင်းကြည့်ရင်းအထဲ
ခတ်လိုက်သည်။

မြတ်စိုးမျက်နှာပြင်၌ ပြောင်းလဲခြင်းအရေးအကြောင်း
တို့ကို မတွေ့ရှိရဘဲ. . .

“ဒါများဟာ အထူးအဆန်းမှတ်လို့ သူပဲလဲပေးတာပေါ့
ငါလားနင့်ကိုယ်ကို နိုင်မှာ၊ ဒါပေမယ့် သူ့အဝတ်လဲပေးချင်တဲ့

အချိန်မှာ ငါ့ကိုနှိုးတယ်”

“ဪ”

“ငါက ရုတ်တရက်တော့ သဘောမပေါက်ခဲ့ဘူး၊ ဒါပေ
မယ့် အိပ်ချင်မူးတူးဖြစ်နေတဲ့ ငါ့ကိုစိတ်ရှည်လက်ရှည်ရှင်းပြ
တယ်၊ ငါတို့မြန်မာ မိန်းမသားတစ်ယောက်အတွက် အရှက်နဲ့
ဂုဏ်သိက္ခာဟာ အသက်တမျှတန်ဖိုးကြီးမားပါတယ် ဂျပူ၊ အထူး
သဖြင့် ငါမြတ်စိုးတဲ့ ပြေရဲ့ဂုဏ်သိက္ခာကို ငါ့ရဲ့အသက်လို တန်ဖိုး
ထားပြီး လုံခြုံမှုစောင့်ရှောက်မှု ပေးချင်ပါတယ်၊ မင်းမအိပ်ပါနဲ့၊
စောင့်ကြည့်ပေးပါလို့ ပြောပြီးမှ အဝတ်လဲပေးတာ”

မုန်းမာန်ပြေ၏ ရင်၌ထိခိုက်မှုက နင့်နင့်သီးသီးဖြစ်ပေါ်
လာသည်။ ကြည်နူးခြင်းနှင့် ကြေကွဲခြင်းတို့ ရောယှက်သော
ခံစားမှုတစ်ရပ်ဟု သိလိုက်ရသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် မျက်ရည်
ဧကတို့က ပါးပြင်ပေါ်သို့ တလိမ့်လိမ့်စီးဆင်းလာသည်။

“နင် သိပ်ကိုခံစားနေရသလား မိမုန်း”

မုန်းမာန်ပြေအသံထွက်အောင် ဖြေနိုင်သော အားအင်
ပင်ပျောက်ဆုံးနေလေပြီ။

“ခွန်းကလေ. . နင့်ကို ဥပမာပေးရရင် လူပုံအလယ်မှာ
ရေချိုးပြီး အဝတ်လဲရသလိုမျိုး”

မုန်းမာန်ပြေ နားမလည်သဖြင့် ငိုအားထက်ရယ်အား
သန်ကာ ငိုမဲ့မဲ့ရောထွေးနေသော အသံဖြင့်. . .

“လူပုံအလယ် ဘာဖြစ်လို့ ရေချိုးရမှာလဲဟဲ့”

“နင်လဲ ခုံးဝေးလိုက်တာ၊ ဥပမာကွာ ငါတို့ ကျွန်ထံ”

ရိုး ဘုရားသွားတုန်းက ရေမြောင်ကြီးမှာ ရေချိုးကြတော့ နှင်တို့ မိန်းမအုပ်စုတွေ ဘယ်လိုအဝတ်လဲကြသလဲ၊ အဲဒီလိုပေါ့၊ မမြင် သင့်မမြင်အပ်တဲ့အရာတွေမပေါ်အောင် မမြင်ရအောင် ဖုံးဖုံး ဖိဖိ ကွယ်ကွယ်ဝှက်ဝှက်နဲ့”

“တော်ပြီ၊ ငါသဘောပေါက်ပြီ”

“အေး.. . ဒါဆိုရင် အဝတ်လဲပေးတဲ့အပိုင်းဟာ သိပ်ကို ရှင်းသန့်တယ်ဆိုတာ ငါမျက်မြင်သက်သေအနေနဲ့ ငါနှောင်ဖွဲ့ ကိုရှင်းပြနိုင်တယ်”

“နှောင်ဖွဲ့က ယုံပါ့မလား”

“ဟင်း.. . နှောင်ဖွဲ့နဲ့ငါက ဖွားဖက်တော် မလုံတလုံ ကတည်းက ပေါင်းခဲ့ရတဲ့ငယ်ပေါင်းတွေပဲ၊ သူ့အကြောင်း ငါသိ တယ်၊ သူနှင့်အပေါ် ဘယ်အတိုင်းအတာအထိ ချစ်ခဲ့တယ် ဆိုတာ နှင်သိတာထက်ကို ငါကပိုသိတယ်၊ ဒါကြောင့် ငါအရှင် ဆုံးပြောရရင် နှောင်ဖွဲ့ဟာနှင့်ဘဝမှာ အမည်းစက်စွန်းထေး သွားခဲ့သည့်တိုင်အောင် နှင့်ကိုခွင့်လွှတ်ပြီး သူ့မေတ္တာနဲ့ ထွေး ပိုက် သွားမယ့်ကောင်မျိုး”

“ငါ ငါလဲ အဲဒီလိုပဲ ယုံကြည်နေပါတယ်”

မုန်းမာန်ပြေရင်ထဲ၌ လှုပ်ခတ်နေသည်။ ရင်၌ထန်နေ သော မုန်တိုင်းသည် ချစ်တတ်လွန်းသောသူ၏ နှလုံးသား၏ ပျော့ညံ့မှုကြောင့်ဟု သူ့ကိုယ်သူနားလည်ကာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သာ အပြစ်ပုံချမိသည်။

“ဒီလိုပါပဲဟာ ခွန်းကလဲ နှင့်ကိုသိပ်မြတ်နိုး တန်ဖိုးထား

ဘယ် သိပ်ချစ်တယ်ဆိုတာကိုလဲ ငါသိနေပြန်တယ်”

“သူ ငါ့ကို ယနေ့ထိ ပရိပို့စ်မလုပ်ပါဘူး”

“ဒါလဲ ငါသိတယ်၊ ဒါပေမယ့် ငါ့ကိုတော့ ဖွင့်ပြောတယ်”

“ဘယ်တုန်းကလဲ”

“ငပလီမှာပဲ၊ နှင့်ကို ငါတို့တစ်ညလုံး မအိပ်ဘဲစောင့်

ကြည့်နေခဲ့တယ်၊ အဲဒီမှာ သူ့ရင်ဖွင့်ခဲ့တယ်၊ သူ့ပြောတဲ့စကား တွေကို ငါပြန်မပြောပြတတ်တော့ဘူး၊ နှင်လဲ မသိချင်ပါနဲ့တော့၊ ဒါပေမယ့် နှင့်ရင်ထဲမှာ ဝေခွဲမရဘဲ တွေဝေနေမယ်ဆိုတာ ငါသိ တယ်၊ နှင်မပြောနဲ့ ကြားလူဖြစ်တဲ့ ငါတို့တောင် တွေဝေခဲ့တာ

“နှင်ကလဲဟာ ငါသိပ်စိတ်ညစ်တာပဲ၊ ငါနဲ့ခွန်း မတွေ့ခဲ့ ခင်သိပ်ကောင်းမှာပဲ”

“ဒီလိုဆိုရင် အိမ်မက်လိုသဘောထားပြီး နှင့်စိတ်ထဲ ဘနေ ခွန်းကိုဖျောက်ဖျက်ပစ်လိုက်ပေါ့”

မုန်းမာန်ပြေရင်ထဲ နှင့်သီးစွာ စူးရှနာကျင်သွားသည်။ ခင်ထံတင်မက နှလုံးသားသို့တိုင် နက်ရှိုင်းစွာထိုးဖောက်ဝင် ချောက်နေသော ချစ်ခွန်းကို မိမိဘယ်လိုမှ ဖျောက်ဖျက်ပစ်၍ မနိုင်မည်မဟုတ်ကြောင်း မိမိကိုယ်မိမိသာလျှင် အသိဆုံးဖြစ်နေ သည်။

“မိမုန်း နှင်တစ်ခုခုတော့ ပြတ်ပြတ်သားသား ဆုံးဖြတ် ပြစ်တော့မယ်”

“ဘာကိုလဲ”

www.burmeseclassic.com

“နှောင်ဖွဲ့ကိုဖြတ်ပြီး ချစ်ခွန်းကို ရွေးမလား”

“ငါ သစ္စာမဲ့တဲ့မိန်းမ အဖြစ်မခံနိုင်ဘူး”

မုန်းမာန်ပြေ စိတ်တွင်း တင်းခနဲဖြစ်သွားသည်။ ဒါဟာ မာနလားဟု တွေးမိကာ။

“ဟုတ်တယ် နှောင်ဖွဲ့မှာအပြစ်မှမရှိဘဲ၊ အပြစ်မရှိဘဲ ကိုယ့်အပေါ် ချစ်မြတ်နိုးပြီးသစ္စာရှိစွာ ရိုးသားကြိုးစားနေတဲ့ လူတစ်ယောက်ကို သစ်စိမ်းချိုးချိုး ပစ်လောက်အောင် မိုက်ခိုက်လွန်းတဲ့ မုဆိုးတစ်ပိုင်း မိန်းမရိုင်းအဖြစ်မျိုး ငါအဖြစ်မခံနိုင်ဘူး လိပ်ပုရာ၊ ငါနှောင်ဖွဲ့ကိုသိပ်သနားခဲ့တယ်၊ ပြီးတော့သိပ်ခနဲ ခဲ့တာ နင်တို့ အသိဆုံးပါ”

“အင်း ဒါပေမယ့် နင် ချစ်ခွန်းကိုလဲ ချစ်တယ်မဟုတ်လား”

“ဒီမေးခွန်းကို ငါမဖြေနိုင်ဘူး၊ မဖြေသင့်ဘူးလို့လဲ ငါထင်တယ်”

မုန်းမာန်ပြေ နှောင်ဖွဲ့အပေါ်၌ နှလုံးသား သစ္စာဖောက်တစ်ခုသာ ကျူးလွန်ပါရစေတော့ခွန်းရယ် ဟု ရင်တွင်းချစ်ခွန်းကို တိုင်တည်လိုက်သည်။

စကားတပြောပြောနှင့် ကားက မင်္ဂလာခုံလေယာဉ်ကွင်းသို့ ရောက်ရှိလာပြီဖြစ်ရာ ယာဉ်ရပ်ရန်နေရာ၌ ကားကိုနည်းထားခဲ့ပြီး စားသောက်ခန်းသို့ လာခဲ့ကြသည်။

“အမြွှာနှစ်ကောင်က ငါ့ဆီတော့ ဖုန်းမဆက်ဘူး”

“အခုလာမှာ အမြွှာနှစ်ကောင်မဟုတ်ဘူး”

“ဒါဖြင့် ဘယ်သူလဲ”

“နှောင်ဖွဲ့”

မုန်းမာန်ပြေ အံ့အားသင့်ကာ ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်သွားသည်။

“ဟုတ်တယ် နှောင်ဖွဲ့ပဲ”

မြတ်စိုးက မုန်းမာန်ပြေ ထိုင်နိုင်ရန် ကုလားထိုင်ကို ဆွဲထုတ်ကာ...

“ထိုင်လေ”

မုန်းမာန်ပြေသည် လူသားစင်စစ်မှ စက်ရုပ်တစ်ရုပ် ဖြစ်သွားလေတော့သည်။ မြတ်စိုးဆွဲပေးသော ကုလားထိုင်ပေါ်သို့ တောင့်တောင့်ကလေး ထိုင်ချလိုက်သည်။

“နင် ပိုအံ့ဩသွားဦးမယ်”

“နှောင်ဖွဲ့ကို အမြန်ဆုံးခေါ်လိုက်ဖို့ အကြံပြုတာကလဲ ချစ်ခွန်းဖြစ်နေလို့ပဲ”

ဘယ်လိုတွေဖြစ်ကုန်တာလဲ။ မုန်းမာန်ပြေအတွက် တကယ့်ကိုပင် အိပ်မက်ကမ္ဘာသို့ ရောက်ရှိနေပြီထင်ပါသည်။

အခန်း (၂၇)

ရင်တွင်းမချိမဆံ့ ဝေဒနာရပ်ကို ပိုင်ဆိုင်ထားရင်း မုန်းမာန်ပြေကို တရှိုက်မက်မက် ငေးကြည့်နေမိသည်။
 ရုပ်ဖျက်ထားပြီး ရေဘင်မျက်မှန်အနက် တပ်ထားသော မိမိကို မုန်းမာန်ပြေရာ မြတ်စိုးရောပါ မမှတ်မိကြချေ။
 သူတို့နှင့် မလှမ်းမကမ်း စားပွဲ၌ထိုင်ပြီး အကဲခတ်နေသည်။

အထူးသဖြင့် သူ၏နှလုံးသားပုံရိပ်ဖြစ်သော မုန်းမာန်ပြေ၏မျက်နှာပြင်ပေါ်မှ အရေးအကြောင်းများ။

စိတ်လှုပ်ရှားမှုကြောင့် ထင်သည်။ မျက်နှာကလေးဖြူဖျော့ကာ ရှိနေပြီးမှ . . .

“နင်ဘယ်တုန်းကတည်းက ခေါ်ထားတာလဲ”

“ငပလီက ပြန်ရောက်ရောက်ချင်းပဲ၊ နင် ငါ့ဆီကို ဖုန်းဆက်တော့ ငါက ခွန်း အိမ်ကိုရောက်နေတယ်၊ ငါပြန်သွားတော့ ခွန်းက နင့်ဆီကို ဖုန်းဆက်တယ် မဟုတ်လား”

“အင်း”

“အေး . . . ပြီးတော့ ခွန်းက ငါ့ကိုချက်ချင်းလာခေါ်ပြီး နိုင်ဖွင့်တယ်၊ တစ်ခုခုကို ပြတ်ပြတ်သားသားဆုံးဖြတ်မှ ဖြစ်တော့မယ်တဲ့၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ သူ့စိတ်ကို သူနိုင်နင်းဖို့ရာ သူအာမမခံနိုင်တော့ဘူး၊ ဒါကြောင့် နှောင်ဖွဲ့ကို ခေါ်ပေးပါ၊ သူတွေ ခုတ်တယ်ဆိုလို့ ငါလဲဖုန်းဆက်ပြီး အရေးကြီးတယ်၊ မင်းကိုယ် ခုတ် လာဖြေရှင်းမှရမယ့် ကိစ္စမျိုးဆိုပြီး ဖုန်းဆက်ခေါ်ရတာပဲ”

မြတ်စိုးနှင့် မုန်းမာန်ပြေ ပြောသမျှစကားတို့ကို သူအထိုင်းသား ကြားနေရသည်။

“ဟာ အမြွာညီမ နှစ်ကောင်ရှိရင် သိပ်ကောင်းမှာပဲ”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“မိန်းမသား အချင်းချင်းဆိုတော့ ခံစားချက်ခြင်း၊ ခံယူနိုင်ခြင်းတူညီနိုင်ကြတယ်၊ သူတို့ဟာ ငါ့အတွက်အကောင်းသော အကြံဉာဏ်တွေ ပေးနိုင်ကြလိမ့်မယ်လို့ ငါယုံကြည်

www.burmeseclassic.com

ပါတယ်”

“ဒီမှာ မိမုန်း၊ ဒီကိစ္စမျိုးဟာ ဘယ်သူ့အကြံဉာဏ်မှ မယူသင့်ဘူး၊ အချစ်နဲ့စစ်ကြားမှာ ကြားဝင်တဲ့လူဟာ အမိုက်ခဲ ဆုံးပဲတဲ့၊ ဟုတ်တယ် အချစ်ရေးမှာ ကြားမပါဘဲဆုံးဖြတ်ချက် ချတာဟာ အကောင်းဆုံးပဲ”

“နှောင်ဖွဲ့က တတယ်လာမှာလားဟင်း”

မုန်းမာန်ပြေ၏ တုန်ယင်သော မဝံ့မရဲ့ မေးသံလေး သည် သူ့နှလုံးသားကို ထိရှစေသည်။

သူတို့ဟာ ငယ်ကျွမ်းချစ်သူတွေပဲ၊ သံယောဇဉ်ရှိရင်းနဲ့ တွေ့ပဲ။ မိမိကဘာကြောင့်များ သူများ၏ ချစ်ခြင်းမေတ္တာကြားထဲ သို့ ဝင်ရောက်ဖျက်ဆီးချင်ရတာလဲ။ မျှော်လင့်ခြင်းကပဲသူတို့ နှစ်ဦး၏ မေတ္တာအိမ်ကို ဖျက်ဆီးပစ်ရာ ရောက်နေပြီထင်။

“နင့်ကို ငါညာပါ့မလား မိမုန်းရင်၊ ဘာလဲ နင်က နှောင်ဖွဲ့ကို မလာစေချင်ဘူးလား”

“ဟင့်အင်း လာစေချင်ပါတယ်၊ ငါလဲတွေ့ချင်ပါတယ်”

ချစ်ခွန်း နှလုံးသားသို့ ချွန်ထက်သောအဆိပ်မြှားတစ် စင်း ထုတ်ချင်းပေါက် ဖြတ်သန်းသွားလေပြီ။

တစ်ဖက်သတ်အချစ်၏ နှိပ်စက်ခြင်းဝေဒနာသည် ဆီ ရွားလွန်းလှပါတကား။

စားပွဲထိုးကို ငွေရှင်းရန် အမူအရာ လှမ်းပြလိုက်သည်။

ထို့နောက် ငွေရှင်းပြီးသူ လေဆိပ်စားသောက်ဆိုင်ထဲ မှ ထွက်ခဲ့လေသည်။

မုန်းမာန်ပြေကို ထပ်မံမကြည့်မိစေရန်အတွက် အား တင်းပြီး ကျောခိုင်းထွက်ခွာခဲ့လေသည်။

ကားပေါ်အရောက်၌ လေယာဉ်တစ်စီး ဆင်းသက်လာ သံကို ကြားလိုက်ရသည်။

တစ်ပြိုင်နက်ဆိုသလို ယောက်ျားတန်မဲ့ မျက်ရည်ကျ ဆင်းလာသည်။

နှလုံးသားမှ စိမ့်ထွက်လာသော ကြေကွဲမှု မိုးပေါက်များ ထု သူလုံးဝခံစားလိုက်ရသည်။

မျှော်လင့်ချက်ဖြင့် အသက်ရှင်နေထိုင်ခြင်းထက်. . .

မျှော်လင့်ချက်ကင်းမဲ့သွားပြီး ဘဝသစ်တစ်ခုဖြင့် လော ကသစ်သို့သာ သူလျှောက်လှမ်းသွားတော့မည်။

ထိုအခါသူသည် အသက်ရှင်လျက် သေနေသောလူ မှာ ဖြစ်နေမည်မှာတော့. . .

အပိုင်း (၃)

အခန်း (၂၈)

နှောင်ဖွဲ့ကို လူလုံးကွဲစွာမြင်တွေ့လိုက်ရသည်နှင့် တစ်
ပြိုင်နက် မုန်းမာန်ပြေ၏ရင်သည် တလှုပ်လှုပ်ဖြစ်သွားသည်။
ယခင်က အသားညိုသော၊ ယခု အသားအဖြူရောင်ပင်
ပြင်းလာသော နှောင်ဖွဲ့သည် မိမိအားလက်လှမ်းပြုကာ လှိုက်
ဆွေးထွေး၊ တမ်းတ၊ ကြည်နူးသောအပြုံးတစ်ရပ်ကို နှစ်ခြိုက်စွာ
ပြလိုက်ပြန်သည်။

ထိုအခိုက် မုန်းမာန်ပြေ၏ နှလုံးသား၌ နာကျင်သွားလေသည်။

ဤမျှ ရိုးသား၊ ကြိုးစားပြီး မေတ္တာတရားကြီးမားသော လူတစ်ယောက်၏မေတ္တာရိပ်မှ ကျောခိုင်းသွားရန် မိမိစဉ်းစားဖူးသလား၊ ကြံစည်ခဲ့ဖူးသလား။

မိမိသည် အင်မတန်မိုက်မဲလွန်းသော မိန်းမတစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့သလား။

ဒါတွေကို မိမိနှောင်ဖွဲ့ကို ပြောပြနိုင်ရန် ရင်ဆိုင်ဖို့အတွက် တည်ကြည်သောအားအင်မှ ရှိပါမလား။

လက်ဖျားခြေဖျားတို့ အေးစက်လာသည်။

တုန်လှုပ်ခြင်း၊ ကြေကွဲခြင်းတို့က ရူးသွပ်ခြင်းသို့မဟုတ် ပြောင်းလဲသွားနိုင်သည်။

“မိမုန်း နှောင်ဖွဲ့ ပြန်လာပြီလေ၊ နင်ဝမ်းသာရမှာ မိမုန်းရဲ့၊ ဣန္ဒြေမပျက်နဲ့၊ ခုချိန်မှာသူ့ကို ဘာမှမပြောနဲ့ဦး သိလားနောက်နေ့ နင်တို့ဆုံရအောင် ငါစီစဉ်ပေးမယ် ကြားလား”

“အင်းပါ ငါသိပါတယ်၊ ရုတ်တရက်ဆိုတော့ ငါ့စိတ်တွေ သိပ်လှုပ်ရှားသွားလို့ပါ။ နှောင်ဖွဲ့က အသားဖြူပြီး ပိုချောထူသလိုပဲ”

စိတ်လှုပ်ရှားမှုကို စကားဖြင့် ဖြေဖျောက်ရန်ကြိုးစားလိုက်သည်။

တစ်ဆက်တည်းပင် နှောင်ဖွဲ့နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်သည့် အခါ၌ မည်ကဲ့သို့သောစကားကို စတင်သုံးနှုန်းသင့်သည်ကို

ဦးစားလိုက်သည်။

လောကကြီး၌ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ထိုက်သည်ကို ဦးစားပေးရခြင်းအတွက် ဆုံးရှုံးမှုဆိုတာတော့ ဖြစ်မလာနိုင်ဘူး ထင်ပါသည်။

“လာ ငါတို့ အောက်ထပ်ဆင်းရအောင်”

မြတ်စွဲခေါ် ရာနောက်သို့ သွက်လက်သောခြေလှမ်းများဖြင့်လိုက်ခဲ့ရသည်။

ခြေတစ်လှမ်းလှမ်းလိုက်တိုင်း ချစ်ခွန်းနှင့် အဝေးဆုံးသို့ ပိုမိုရောက်ရှိသွားသကဲ့သို့ ခံစားလိုက်ရသည်။

နှောင်ဖွဲ့နှင့်ကတော့ အနီးဆုံးသို့ရောက်ရှိလာသည်။

တွေ့ဆုံကြပြီ။

“မာန်”

“နှောင်ဖွဲ့”

မျက်နှာချင်းရပ်လိုက်မိကြသည်။

နှောင်ဖွဲ့အကြည့်က ကွဲကွာနေသော ကာလများကို အတိုးချ၍ တမ်းတမ်းတတ၊ လွမ်းတသသ ကြည့်သောအကြည့်ဖြစ်သည်။

မိမိနှောင်ဖွဲ့ကိုကြည့်သောအကြည့်က မည်ကဲ့သို့ရှိမည်မိမိမသိနိုင်။ သို့သော် ဝမ်းသာဝမ်းနည်းစိတ်ဖြင့် ငိုချင်စိတ်ထိန်းထားရသည်။

ထိုစဉ် . . .

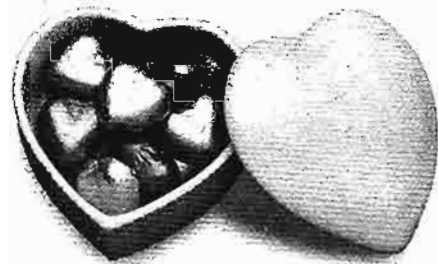
“ရှေ့မာန်၊ ငါ့ပစ္စည်းသွားရွေးလိုက်ဦးမယ်နော်”

မိမိလက်ထဲသို့ တစ်စုံတစ်ခုထည့်ပြီး ပစ္စည်းရွေးရန်

နေရာသို့ ထွက်သွားသော နှောင်ဖွဲ့ကို ငေးကြည့်နေရာမှ လက်ထဲသို့ ရောက်ရှိသော နှောင်ဖွဲ့ပေးသွားသည့်အရာလေးကို ငုံ့ကြည့်လိုက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် မျက်ရည်တို့သည် အတားအဆီးမဲ့စွာ ကျဆင်းလာလေသည်။

ချောကလက်လေးတစ်တောင့်။ ထိုချောကလက်ထဲလေးက နှောင်ဖွဲ့နှင့် မိမိဘဝကို အရင်းနှီးဆုံးဖြစ်အောင် ဦးဆောင်လိုက်ခြင်း၊ တစ်နည်းအားဖြင့် မိမိနုလုံးသားတွင်းသို့ နှောင်ဖွဲ့ရောက်ရှိလာအောင် ဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ကို တော့ဖြင့်...

အခန်း (၂၉)

“မိမုန်း နင်ကလဲဟာ၊ လာစမ်း”

မြတ်စိုးက မုန်းမာန်ပြေလက်ကိုဆွဲခေါ်ကာ ခရီးသည်များစောင့်ဆိုင်းရန် ထိုင်ခုံ၌ဝင်ထိုင်စေသည်။

“ဒါက ဘာဖြစ်ရပြန်ပြီလဲ၊ ငါပြောထားလျက်သားနဲ့၊ နင်ဟာလေ သိပ်မူပျက်တာပဲ”

မုန်းမာန်ပြေ မျက်ရည်များကို သုတ်လိုက်ပြီး အတန်ကြာမှ လက်ထဲ၌ တင်းကျပ်စွာ ဆုပ်ကိုင်ထားသော ချောကလက်

www.burmeseclassic.com

တောင့်လေးကို ဖြန့်ပြလိုက်သည်။

မြတ်စိုးက နားမလည်နိုင်ပါ။

“အဲဒါ ဘာဖြစ်သလဲ”

မြတ်စိုးကိုယ်တိုင် မိမိတို့နှစ်ဦးအကြောင်း ခရေစေ့တွင်း ကျ သိသည်ဆိုသည့်တိုင်အောင် နှလုံးသားကို လှုပ်ရှားလာ အောင် ရိုက်ခတ်စေခဲ့သော အကြောင်းရင်းကလေးများကိုတော့ မြတ်စိုးတို့ အသေးစိတ်မသိနိုင်ခဲ့ကြချေ။

“ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး”

အတိတ်ကို ပြန်လည် မတူးဖော်ချင်တော့သဖြင့် ရေ ပိတ်စကား ပြောလိုက်သည်။

တကယ်တော့ ဖခင် နိုင်ငံခြားကိုခရီးသွား၍ ပြန်အလာ ၌ ချောကလက်များပါခဲ့သည်။ ထိုချောကလက်အနက် မိမိတို့ အိမ်သို့ သတင်းစာလာပို့သော နောင်ဖွဲ့ကို ခိုးကျွေးလိုက်သည်။ ဤသည်ကို မိခင်သိသွားပြီး မိမိအားရိုက်နှက်သည်အထိ စိတ်ဆိုး မာန်ဆိုးနှင့် အပြစ်ပေးခဲ့သည်။

“မုဆိုးမသား၊ သတင်းစာပို့တဲ့အကောင်၊ ကုန်စိမ်းထမ်း တဲ့အကောင်ကိုမှ ကျွေးရသလား၊ ကျွေးစရာလူ ဒီလောက်ရှားသ လား၊ ဟိုကောင်ကလဲ အနှုလက်နဲ့ ရွှေခွက်နှိုက်ချင်တဲ့အကောင် သူ့ကျွေးမယ့်အစား ခွေးကျွေးပစ်တာကမှ တန်သေးတယ်ဟဲ့ မိမုန်းမာန်နော်၊ ညည်းပြာပုံတိုးဖို့ မကြိုးစားနဲ့ အသေသတ်ပစ် မယ်၊ ဘာမှတ်လို့လဲ”

ထိုစကားတို့သည် ခြံထဲ၌မာလီအား ကူညီကာပန်အို

ရွှေပေးနေခဲ့သော နောင်ဖွဲ့သည် အစအဆုံးကြားသိခဲ့သည်။ ချောကလက်ခွဲကလေးကို ရာသက်ပန်သိမ်းထားမည်ဟု နောင် ဦး နာကြည်းစွာဖြင့် မုန်းမာန်ပြေကို ပြောပြခဲ့သည်။

ထိုစဉ်တုန်းက သူငယ်ချင်းဘဝပင် ရှိသေးသည်။ သို့ သော် ချောကလက်ပြဿနာ ဖြစ်ပွားပြီးနောက်၌ မုန်းမာန်ပြေ၏ နှလုံးအိမ်ကို ကရုဏာလက်နက်က တူးဆွကာ နောင်ဖွဲ့အပေါ် အချစ်ကိန်းဂဏန်းများ ပြောင်းလဲသွားခဲ့လေသည်။

“မာန်”

မိမိအနီး၌ မားမားမတ်မတ်လာရပ်သောအရိပ်ကြောင့် အတွေးရိပ်တို့ လွင့်ပြယ်ကာ မော့အကြည့်၌ နောင်ဖွဲ့၏ကြည် လင်ရှင်းသန့်သော မျက်နှာပြင်ပေါ်ရှိ အပြုံးရိပ်များကို တွေ့မြင် လိုက်ရသည်။

တဒဂ်အတွင်း မုန်းမာန်ပြေအတွက် အရာရာကို မေ့ လျော့သွားကာ...

“နောင်ဖွဲ့ အသားတွေဖြူလာတယ်နော်”

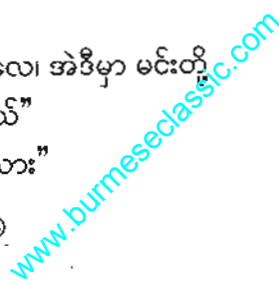
“ဟုတ်တယ်၊ လေလုံမိုးလုံ အလုပ်ရုံမှာ အလုပ်လုပ်ရ တော့ အသားဖြူလာတယ် ထင်ပါတယ်”

“ကိစ္စပြီးပြီလား နောင်ဖွဲ့၊ သွားကြရအောင်”

“ဘယ်ကိုသွားမှာလဲ”

“ရှစ်မိုင်မာရှိတဲ့ ငါ့အိမ်တစ်လုံးကိုလေ၊ အဲဒီမှာ မင်းတို့ စကားပြောပြီးမှ ငါမိမုန်းကို လိုက်ပို့ပေးမယ်”

“ကောင်းပြီလေ၊ မာန်အချိန်ရရဲ့လား”

“ဒီနေ့တော့ ဖြစ်မယ်မထင်ဘူး”

မုန်းမာန်ပြေ နှောင်ဖွဲ့နှင့် ကြာရှည်စွာ ရင်ဆိုင်လိုသော ဆန္ဒမရှိချေ။ ကျားလွန်ခဲ့သော နှလုံးသားပြစ်မှုအတွက် လိပ်ပြာ မသန်အောင် ဖြစ်နေသည်။

“ဘာဖြစ်လို့လဲဟ”

မြတ်စိုးက မုန်းမာန်ပြေအား မကျေမချမ်း မေးလိုက် သည်။

“အမြာနှစ်ကောင် ပါမလာသေးဘူလို့ညာပြီး နောက်နေ ထပ်တွေ့ရမယ့်ကိစ္စမှာ မေမေယုံအောင်ပြီးတတ်ဖို့ လိုသေးတယ် နော်”

မိန်းမသားများ၏ ဖြတ်ထိုးဉာဏ်သည် ယောက်ျားများ ထက် သာလွန်သည်ဟု မြတ်စိုးလက်ခံလိုက်သည်။

“အေး ဒါလဲဟုတ်တာပဲ၊ တော်ကြာ ငါပါခေါ်ထုတ်ဖို့ ခက်သွားမယ်”

“နင် အခေါ်ခက်ရင် ခွန်းကို”

မုန်းမာန်ပြေ အမှတ်တမဲ့ ပြောလိုက်ပြီးမှ နှောင်ဖွဲ့ရှိနေ ပါကလားဆိုသော သတိဝင်လာသဖြင့် စကားစကို ရပ်လိုက် သည်။

နှောင်ဖွဲ့သည် အခြေအနေအရပ်ရပ်ကို အကဲခတ်ခိ သည်။ မိမိအတွက်အရေးကြီးသော ကိစ္စရှိသည်ဆိုခြင်းတွင် ‘ချစ်ခွန်း’ ဆိုသောသူသည် အဓိကပါဝင်လိမ့်မည်ဟု . . . ။

သို့သော် ချစ်ရလွန်းသူ၏ အနေခက်စေမည့်အနေ

အတွက် သူသည် အရာရာကိုမသိလေဟန်ဖြင့် မသိကျိုးကျွန် ပြုကာ သူကပင်စတင် ဆော်ဩလိုက်သည်။

“ကိုင်း. . ဒါဖြင့်လဲ သွားကြရအောင်”

နှောင်ဖွဲ့၏ အိတ်များကို ဝိုင်းဝန်းသယ်ရင်း မြတ်စိုး တားရှိရာသို့ လျှောက်ခဲ့ကြသည်။

ပစ္စည်းများ ကားနောက်ဖုံးထဲထည့်အပြီးတွင် မုန်းမာန် ပြေ တွေဝေရသည်။

ထို့အတူ နှောင်ဖွဲ့ကလည်းစဉ်းစားရသည်။ မိမိဘယ်မှာ ထိုင်ရမလဲ။

“နင်တို့နှစ်ကောင် နောက်မှာပဲထိုင်ပြီး စကားပြောကြ” ကြားက ဆုံးဖြတ်ချက်ချပေးလိုက်သူက မြတ်စိုးဖြစ် သည်။ ကားနောက်ခန်း တံခါးများကို ဖွင့်ပေးလိုက်သည်။

နှောင်ဖွဲ့တွန့်ဆုတ်မနေ မိမိကယောက်ျားပဲ။ တွေဝေ ပြုနေလျှင် ချစ်သူအပေါ် စော်ကားရာ ရောက်သွားမှာကိုလည်း သူစိုးရိမ်သည်။

ထို့ကြောင့် သူအရင်ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။ မုန်းမာန်ပြေက နောက်မှဝင်ထိုက်သည်။

ပြီးတော့ ချောကလက်တောင့်ကလေးကို နှောင်ဖွဲ့အား ပြန်ပေးလိုက်သည်။

“ဘာဖြစ်လို့ပေးတာလဲ၊ စားလေ”

“နှောင်ဖွဲ့က ဘာရည်ရွယ်ချက်နဲ့ပေးတာလဲ”

“ငါ့မှာ ရည်ရွယ်ချက်တစ်ခုတည်းပဲ ရှိပါတယ်မာန်”

“ဘာလဲဟင်”

“ငါ့အပေါ်အနစ်နာခံပြီး ချစ်ခဲ့တဲ့နင့်အပေါ်မှာ ငါ့အမြဲ အနစ်နာခံပြီး သစ္စာရှိရှိချစ်သွားမယ်ဆိုတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်တစ်ခု ကလွဲရင် ဘာမှမရှိပါဘူး”

မြတ်စိုးက ကားကို ခပ်ဖြည်းဖြည်းပင် မောင်းလာသည်။ မုန်းမာန်ပြေ နောင်ဖွဲ့ကို ငဲ့စောင်းကြည့်လိုက်သည်။ တစ်ဖက်၌ ထောင့်ကပ်ထိုင်ထားသော နောင်ဖွဲ့နှင့် မိမိ ကြားတွင် အတက်ချီကေ့စ်ပင် တင်၍ထားရသည်။

“နင့်မိဘတွေအပေါ်လဲ ငါ့အာယာတ မထားပါဘူးမာန် မိဘတိုင်းရဲ့ဆန္ဒကို ငါနားလည်ခွင့်လွတ်ပါတယ်”
မုန်းမာန်ပြေ သက်ပြင်းချလိုက်သည်။
“နင်ဟိုမှာ ပင်ပန်းသလားဟင်”

“ပင်ပန်းတယ်ဆိုတာ ငါ့ဘဝအတွက် မဆန်းတော့တဲ့ ကိစ္စပဲ”

‘နင့်ကို ငါသနားလိုက် နောင်ဖွဲ့ရယ်’ ဟူသောစကားကို ရင်းတွင်း၌သာ ပြောလိုက်သည်။ သို့သော် ထိုစကားလုံးများက ဖော်ကောင်လုပ်လိုက်သည်။

နောင်ဖွဲ့ကပြုံးပြကာ...

“ငါ့ကို မသနားပါနဲ့မာန်၊ ဘဝဆိုတာ ရုန်းကန်ခြင်းပဲ၊ အထူးသဖြင့် ယောက်ျားဆိုတာ လုံ့လဝီရိယ အမြဲရှိသင့်တယ် လေ၊ ငါ့အလုပ်လုပ်ရတာ ကျေနပ်တယ်၊ ပျော်တယ်၊ ဘာဖြစ် လို့လဲသိလား၊ ငါ့ရဲ့ချွေးစက်တွေဟာ ငါနဲ့နင့်ကို နီးစပ်အောင်

လမ်းခင်းပေးတဲ့ ငွေတံတားတွေအဖြစ် ပြောင်းလဲပေးနေတဲ့အ တွက်ကြောင့်လေ”

မုန်းမာန်ပြေ၏ရင်၌ နင့်နှင့်သီးသီး ခံစားလိုက်ရသည်။ တူနှစ်ကိုယ် နီးရဖို့အရေးအတွက် ကြိုးစားနေသော ချစ် သူ့ အပေါ်သစ္စာမကျင့် သွေပျက်ဖို့အရေးနှလုံးသားယိမ်းယိုင်ခဲ့မိ သည့်ပြစ်မှုအတွက် နာကြည်းစွာခံစားလိုက်ရသည်။

“အခု အပြီးပြန်လာတာလား”
“မဟုတ်ပါဘူး အလည်ပဲ၊ နှစ်ပတ်ပဲ ခွင့်ရတယ်”
“ဪ”

“နင်ပို့ပေးတဲ့ငွေတွေကို နင့်ဘဏ်စာအုပ်ထဲမှာ ငါတို့ ထည့်သွင်းထားပေးတယ်၊ စာအုပ်က လိပ်ပုပဲ သိမ်းထားပေး တယ်”

“ဒါတွေ နင့်စာထဲမှာ ပါပြီးသားပဲ မာန်၊ ငါသိပါတယ်၊ နင့်အတွက် ငါလက်ဆောင်ပစ္စည်းတွေ ပါလာတယ်၊ ဒါတွေကို ငါဘယ်လိုပေးရမလဲဟင်”

“အဲ... အမြွှာနှစ်ကောင်ပြန်လာမှ ရော့ကြော်လုပ်ပြီး ပေးလိုက်ရင် ရပါတယ်၊ နင်ပေးတဲ့လက်ဆောင်ဟာ ငါ့အတွက် မြတ်နိုးဖွယ်ရာပါ”

“ဒီလိုဆိုရင် ချောကလက်စားလိုက်လေ”

နောင်ဖွဲ့က စောစောကမုန်းမာန်ပြေ ပေးလိုက်သဖြင့် သူ့ထားသောချောကလက်ကိစ္စာကာ ဖဲ့ပြီးမုန်းမာန်ပြေအား ကမ်း ပေးလိုက်သည်။

မုန်းမာန်ပြေက လှမ်းယူပြီးစားလိုက်သည်။ အမှန်တော့ ချစ်သူချင်းပဲ ပါးစပ်ကလေးအသာဟပေးလိုက်လျှင် နှောင်ဖွဲ့က ကျေနပ်စွာ ခွံပေးပေလိမ့်မည်။

သို့သော် သူငယ်ချင်းအချစ်မှ ပြောင်းလဲခဲ့သော ချစ်သူ ဖြစ်၍ အနုအရွယ်များနှင့် မခွဲခွဲချင်ပါ။

“ပေး. . . အခွံပါပေး”

“ဘာလုပ်မလို့လဲ”

“နင့်လိုပေါ့ နှောင်ဖွဲ့ရာ၊ ငါ နင့်ကိုအမြဲသတိရနေ အောင်လို့ပေါ့”

“ဟင် နင်က ငါ့ကို အမြဲသတိရမနေတတ်ဘူပေါ့ ဟုတ် လား မာန်”

မုန်းမာန်ပြေ မျက်စိမျက်နှာ ပျက်သွားသည်။ မိမိစကား မှားသွားပြီဟုလည်း သိလိုက်ရသည်။ သို့သော် နောက်ကျသွား ပြီဖြစ်ရာ စကားကို ပြန်လည်ပြင်ဆင်၍ မဖြစ်နိုင်တော့ချေ။

မည်သို့ဆိုစေကာမူ ချစ်သူကျေနပ်စေရေးအတွက် ဖြေ သိမ့်သောစကားကိုတော့ ပြောသင့်သည်ဖြစ်ရာ. . .

“ဟဲ့ စာကျက်နေတဲ့အချိန်တို့၊ စာမေးပွဲဖြေတဲ့အချိန်၊ နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်မောကျနေတဲ့အချိန်မျိုးတော့ ဘယ်သတိရ နိုင်ပါမလဲ၊ ဒါပေမယ့် ခါတိုင်းထက်ကို သတိရမှုပိုအောင် ဒီချော ကလက်အခွံလေးကို ငါသိမ်းထားမယ်လို့ ပြောတာပါ နှောင်ဖွဲ့ ရာ၊ နင်စကားကို အထအနမကောက်နဲ့နော်၊ ငါစိတ်ဆိုးပစ်လိုက် မယ်”

ငယ်နိုင်ဖြစ်သည့်အားလျော်စွာ မုန်းမာန်ပြေက ချောက သက်အခွံ စတုဂံလေးကိုဆွဲယူပြီး မာန်မဲလိုက်သည်။

နှောင်ဖွဲ့က အပြုံးနှင့်တုံ့ပြန်ကာ. . .

“သတိမရတဲ့တိုင်အောင် မမေ့သေးရင် ငါကျေနပ်ပါ ဘယ်မာန်”

နှောင်ဖွဲ့စကားများသည် ချစ်ခွန်းနှင့် မိမိအကြောင်း သိရှိနေသော အရိပ်အငွေ့စကားများလားဟု မုန်းမာန်ပြေ တွေး လိုက်မိသည်။

ရောက်ရောက်ချင်း ဆောက်နဲ့ထွင်းဆိုသကဲ့သို့ ဖြစ်နေ နှာစိုး၍သာ ငြိမ်နေလိုက်ရသည်။ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောဆို ဆွေး နွေးချင်လှပြီ။

“ကိုင်း. . . နှောင်ဖွဲ့ရေ၊ မင်း ဆင်းနေခဲ့ပေတော့”

မြတ်စိုးက ရှစ်မိုင်လမ်းတစ်ခုကို ချိုးဝင်ပြီး ခြံတစ်ခုကို ဖွန်းတီးလိုက်သည်။ ခြံစောင့်ဖြစ်ဟန်တူသော လူတစ်ဦးလာ ရောက်ဖွင့်ပေးသည်။ နှစ်ထပ်တိုက်တစ်လုံး၏ ပေါ်တီကို အောက်တွင် ကားရပ်လိုက်ပြီး ပစ္စည်းများကိုချစေသည်။

“အခြေအနေပေးရင် ညဘက်ဖုန်းဆက်ပါလားမာန်၊ ငါဒီမှာပဲတည်းမယ်”

“အန်တီတို့ဆီ နင်မသွားဘူးလား”

“မသွားဘူး၊ သွားရင် ငါရောက်နေကြောင်းကို နင့်မိဘ တွေ သိသွားနိုင်တယ်၊ ငါပြန်ခါနီး တစ်ရက်နှစ်ရက် အလိုရောက် ခဲ့ သွားတော့မယ်”

“ဟင်”

နှောင်ဖွဲ့ကားပေါ်မှ ဆင်းလိုက်သည်။

မုန်းမာန်ပြေက အံ့အားသင့်သွားသည်။ အချစ်နှင့် ပတ်သက်လာလျှင် စွန့်လွှတ်မှုများက များပြားလွန်းလှပါလား။

“ဟုတ်တယ်မာန်၊ ငါ့လောကမှာ နင်နဲ့ဆုံစည်းဖို့အနေဟာ အဓိကပါ။ နင့်မိဘတွေရဲ့ အလိုတော်ရိတွေဟာ ငါတို့ရပ်ကွက်ထဲမှာရှိတာ နှင့်အသိပဲမဟုတ်လား၊ ကိုင်း နှင့်ဆီကတယ် လီဖုန်းအလာနဲ့ နင်နဲ့ဆုံတွေ့မှုကို ငါ စက္ကန့်နဲ့အမျှ မျှော်လင့်နေမယ်နော်”

“ငါလဲ စက္ကန့်နဲ့အမျှ ကြိုးစားပါမယ်”

“အိုကေ သွားတော့ လိပ်ပု”

မြတ်စိုးက ရုတ်တရက် မထွက်သေးဘဲ... .

“ဟိုမချော ရှေ့ပြန်လာခဲ့ဦးလေ၊ သင်္ကာန်လုပ် သရုပ်တူစေဦး”

“ဪ ဟုတ်သားပဲ၊ မေ့လို့... မေ့လို့”

မုန်းမာန်ပြေက ပခုံးကိုတွန့်ကာ လျှာလေးတစ်လစ်လစ်က ပြောလိုက်ပြီးမှ ကားတံခါးကိုဖွင့်ကာ ရှေ့ခန်းသို့ ပြောင်းထိုင်လိုက်သည်။ ပြီး... နှောင်ဖွဲ့ကို လက်ပြလိုက်သည်။

နှောင်ဖွဲ့က လက်ပြန်ပြရင်း ကျန်ရစ်ခဲ့လေသည်။

“မိမုန်း ငါနင့်ကို မေးခွန်းတစ်ခု မေးချင်တယ်၊ နင်အမှန်အတိုင်းဖြေရမည်”

“ဘာများလဲဂျပု”

ကား ပြည်လမ်းပေါ်သို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိချိန်၌ မြတ်စိုးက စတင်ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

“နင် နှောင်ဖွဲ့နဲ့တွေ့ရတာ ရင်မခုန်ဘူးလားဟင်”

“ဘာဆိုင်လို့ ခုန်ရမှာလဲဟ”

“ဟင် ဒါဖြင့် နင်ဘယ်လိုခံစားရသလဲ”

“ရင်ထဲမှာ နွေးထွေးသွားတယ်၊ သူ့ကို မတွေ့ရတာ ကြာပြီမဟုတ်လား၊ တွေ့ရတော့ ပျော်တယ်လေ၊ နင်ကော မပျော်ဘူးလား”

“ခက်ပြီ မိမုန်း၊ နင်တော့ခက်နေပြီ”

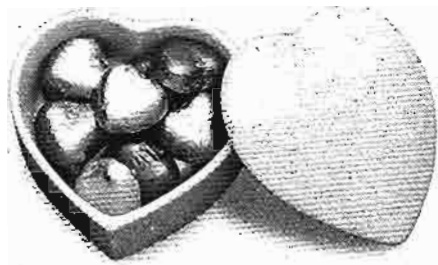
“ဘာမှ မခက်ပါဘူး လိပ်ပုရာ၊ နင် နားမလည်လို့ပါ၊ တကယ်တော့ နှောင်ဖွဲ့ဟာ ငါ့ရင်ထဲမှာ အရင်းနှီးဆုံးရှိတဲ့အတွက် သူနဲ့ပတ်သက်လာရင် ငါ့မှာရင်ခုန်ခြင်းဘာခြင်း မရှိဘူး၊ ဒါပေမယ့် သူဟာငါ့အတွက်ဘယ်တော့မှ အဝေးဆုံးသူစိမ်းဖြစ်နေဘူးဆိုတာကို နင်နားလည်ကြည့်ထားစမ်းပါဟာ”

မုန်းမာန်ပြေ အလေးအနက်ပြောလိုက်ရာ မြတ်စိုးမှာ ငါးစပ်အဟောင်းသားနှင့် အံ့အားသင့်သွားပြီမှ ခေါင်းကိုခါယမ်းတာ... .

“မိန်းမတွေရဲ့ သဘောများ တယ်သိရခက်ပါလားနော်”

သူ့သာ ညည်းတွားလိုက်လေတော့သည်။

အခန်း (၃၀)

“ဟော သမီးလာပြီ၊ ဖေဖေတို့ သမီးကို စောင့်နေတာ”
 “အတော်ပဲ သမီးရေ၊ မေမေတို့ ပြည်ကိုသွားမလို့၊ နှစ်
 ညအိပ် သုံးရက်ခနီးလောက်ဖြစ်လိမ့်မယ်၊ အဲဒါ သမီးနဲ့ဒေါ်ဝက်
 အိမ်စောင့်နေကြပေါ့”
 “ရွှေစာကကော”
 “ဪ ရွှေစာလဲ သူ့ရွာ မရောက်တာကြာပြီ မဟုတ်
 လား၊ ရွာမှာချပေးခဲ့ပြီး အပြန်မှဝင်ခေါ်မယ်၊ ကောင်းကောင်း

နေနော်၊ အပြင်မထွက်နဲ့”
 “ဟာ မထွက်လို့မဖြစ်ဘူးမေမေ၊ အမြွှာနှစ်ကောင် ပါ
 လောဘူးလေ၊ ဘန်ကောက်မှာပဲ အလည်လွန်နေသလားမသိပါ
 ဘူး၊ ဘယ်နေ့လာကြိုပါလို့ ဖုန်းဆက်ဦးမယ် မသိဘူး”
 မုန်းမာန်ပြေအချက်အတွက် မုသားသုံးတတ်နေလေပြီ။
 “အေးလေ၊ ဖုန်းဆက်တော့လဲ သွားကြိုလိုက်ပေါ့”
 “မဝေ သွားစို့၊ ပစ္စည်းတွေအားလုံးတင်ပြီးပြီ၊ သမီး
 နာဖေတို့သွားမယ်၊ လိမ်လိမ်မာမာနေနော်”
 “ဟုတ်ကဲ့”
 မုန်းမာန်ပြေ စိတ်ထဲကျိတ်၍ ဝမ်းသာနေသည်ကိုတော့
 မြင့် မိဘနှစ်ပါးက မသိနိုင်ပါချေ။ ဒါကြောင့်သားသမီးယုံ၊ စုံလုံး
 ဘန်းဟု ဆိုခြင်းဖြစ်မည် ထင်ပါသည်။
 ကားကို မြင်ကွင်းမှ ပျောက်ကွယ်သွားသည်အထိ ဝေး
 ကြည့်ပြီးမှ အိမ်ထဲသို့ ဝင်ခဲ့သည်။
 ပထမဦးဆုံး ခန္ဓာကိုယ်ကို အိပ်ရာထဲသို့ပစ်လှဲချပြီး အ
 နားဖြေလိုက်သည်။ စိတ်မောသောအမောက လူမောသောအ
 မောထက် ပိုလေသည်။
 နှောင်ဖွဲ့ဘာအတွက်ပြန်လာသနည်း။ မိမိနှင့်ဆွေးနွေး
 ကြမည်။ နှောင်ဖွဲ့အပေါ် မိမိခံစားနေရသမျှတို့ကို မခြွင်းမချန်
 နှစ်ခံလိုက်မည်။ ထိုအခါ နှောင်ဖွဲ့မည်ကဲ့သို့ ဆုံးဖြတ်မည်နည်း။
 နှောင်ဖွဲ့အဆုံးအဖြတ်ကိုကော မိမိကလိုက်နာနိုင်ပါ
 သေး။ ချစ်ခွန်းနှင့် တွေ့ချင်လာသည်။

www.burmeseclassic.com

ချစ်ခွန်းက ခေါ်ခိုင်းတာဆိုတော့ အကြောင်းတစ်ခုခုနဲ့ မည်။ ချစ်ခွန်းဆီကို ဖုန်းခေါ်လိုက်သည်။

“ဟဲလို”

“ခွန်း”

“ပြေလား၊ ခွန်းကို ဘာပြောစရာရှိလို့လဲ”

“ရှိတယ်”

“ပြောလေ”

မုန်းမာန်ပြေ သက်ပြင်းချကာ ရင်ထဲဆို့နှင့်နေမှုကို ရှင် လိုက်ပြီးမှ၊

“နှောင်ဖွဲ့ကို ဘာကြောင့်ခေါ်ခိုင်းရတာလဲ”

“ဒီကိစ္စကို ငါမရှင်းပြသင့်ဖူးထင်တယ် ပြေ”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“ငဲ့ညှာထောက်ထားသင့်တဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာတွေကြောင့်ပဲ”

“ခွန်းရာ ငါ့ကိုတော့ နင်ပြောသင့်ပါတယ်”

“ဝမ်းနည်းပါတယ်ပြေ၊ ပြေနားလည်ထားဖို့က နှောင်ဖွဲ့ ကို ချစ်ခွန်းက သိပ်ကိုတွေ့ချင်လို့ ခေါ်လိုက်တယ်ဆိုတာကိုပဲ”

“ဒါဖြင့် နင်တို့နှစ်ယောက် ဆုံတွေ့ကြမှာပေါ့၊ ဟုတ်လား”

မုန်းမာန်ပြေသိချင်လာသည်။ သူတို့ဘာတွေပြောပြ မည်နည်း။ မိမိနှင့်ပတ်သက်တာတွေပဲဖြစ်မည်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သိအောင်တော့ကြိုးစားရမည်။

“ကောင်းပြီလေ ဒါပေမယ့် တစ်ခုတော့ ငါပြောလိုက်မယ် ခွန်း၊ မုန်းမာန်ပြေက နင်တို့ဆုံးဖြတ်ချက်ကို သိချင်တယ်၊ ဒါပေမယ့် နင်တို့ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ငါလိုက်နာလိမ့်မယ်လို့တော့ ထင်နဲ့၊ ငါဘာသာငါဆုံးဖြတ်မယ်”

“ယုံကြည်ပါတယ်ပြေ”

“ခွန်းရာ”

မုန်းမာန်ပြေ မချီတင်ကဲ ညည်းတွားလိုက်သည်။

ချစ်ခွန်းက . . .

“အိမ်မှာ ဘယ်သူတွေရှိသလဲပြေ၊ လူကြီးတွေရှိသလား”

“မရှိဘူး၊ စောစောကတင် ပြည်ကိုထွက်သွားကြတယ်၊

အိမ်ကမနဲ့ သူ့ယောက်ျား ဦးဘထွားတော့ရှိတယ်၊ ဘာဖြစ်လို့ တာလဲ”

“ဒါဖြင့် ခွန်း ခုပဲလာခဲ့မယ် ဒါပဲ”

ချစ်ခွန်းဘက်က ဖုန်းချသွားသဖြင့် မုန်းမာန်ပြေ မေးမေးထုတ်ချိန်မရလိုက်ချေ။

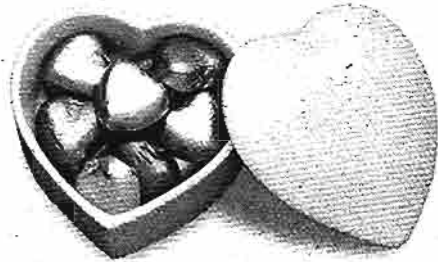
အံ့ဩခြင်းနှင့်အတူ တယ်လီဖုန်းကို ချလိုက်သည်။

ချစ်ခွန်းတစ်ခါမှ မိဘများမရှိချိန်၌ လာမလည်ဖူးပါချေ။

မိမိအတွက် ထူးခြားသော စကားများကို ချစ်ခွန်းသယ်ဆောင်လာလိမ့်မည်ဟု . . .

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၂၁)

“ယှဉ်ပြိုင်မှုတစ်ခုမှာ မျှတမှုဆိုတာ ရှိဖို့လိုအပ်တယ်။ ငါထင်တယ်ပြော၊ တစ်ဖက်စောင်းနင်းနိုင်တဲ့ ယှဉ်ပြိုင်မှုမို့ ယှဉ်ပြိုင်မှုလို့ မခေါ်ဘူး။ အနိုင်ကျင့်မှု သိမ်းသွင်းမှုလို့ခေါ်တာ ချစ်ခွန်းသည် ရောက်ရောက်ချင်းထိုင်ရာ ရေတံတောင်းသောက်ပြီးသည်နှင့် အထက်ပါစကားကို စတင်လိုက်ရာ မုန်းမာန်ပြေ နားမလည်နိုင်အောင်ဖြစ်သွားပြီ။

“နင် ဘာတွေပြောနေတာလဲခွန်း”

“သိပ်မလောပါနဲ့ပြော၊ နင်တဖြည်းဖြည်းနားလည်လာမှာပါ။ အခုနှောင်ဖွဲက ရောက်လာပြီ၊ ချစ်သူရပ်ဝေးမှာရောက်နေတာကို သိရှိနေလျက်နဲ့ ကိုယ့်ဘက်ပါအောင် သိမ်းသွင်းယူဖို့ဆိုတာ တစ်ဖက်သားကို အနိုင်ကျင့်ရာရောက်တယ်။ မတရားရာရောက်တယ်လို့ ယူဆပြီး နင့်ကိုငါသိပ်ချစ်ပါလျက်နဲ့ငါမျှသိပ်ခဲ့တယ်ပြော”

မုန်းမာန်ပြေမျက်လုံးအစုံ ဝိုင်းစက်သွားသည်။ ပြောမယ့် ပြောတော့လည်း တဲ့တိုးကြီးပါလား၊ ဆိုင်းမဆင့်ခုံမဆင့်ဘဲ ဟော့ဟော့ဝိုင်းဝိုင်း ပြောချလိုက်သည့်ချစ်ခွန်းကို ဝိုင်းစက်သော မျက်ဝန်းအစုံဖြင့် ငေးကြည့်လိုက်သည်။

“ပြေ သိပ်အံ့ဩနေသလား ခွန်း ပြေကိုမြင်မြင်ချင်းချစ်ခဲ့တာ၊ အဲ... မြင်မြင်ချင်းဆိုတာတောင် ကိုကိုသဲဦးပိုင်ဆီမှာ ခါတ်ပုံမြင်ရကတည်းက နာမည်ကလေးကြားရကတည်းက ချစ်ခဲ့တာပါ။ ဒါပေမယ့် ပြောဘဝမှာ နှောင်ဖွဲရှိခဲ့ပြီးပြီဆိုတာ သိလိုက်ရတဲ့အချိန် ခွန်းနှုတ်တွေဆွံ့အခဲ့တယ်။ အချစ်နဲ့စစ်မှာ တရားမရှိဘူးဆိုပေမယ့် ပြေနဲ့နှောင်ဖွဲတို့ရဲ့ အချစ်လမ်းခရီးမှာ ကြီးစားခွန်းကန်နေရာတဲ့ နှောင်ဖွဲနဲ့ အဝေးဆုံးအချိန်မှာ အနီးဆုံးမှာ အဘက်ဘက်က ပြည့်စုံပြီးမိဘတွေကပါ တွန်းအားပေးနေတဲ့ ခွန်းက ယှဉ်ပြိုင်မယ်ဆိုရင် လုံးဝမတရားဘူးလို့ထင်တယ်။ ဒါကြောင့် ခွန်းမျှသိပ်ခဲ့တယ်”

“မျှသိပ်လက်စနဲ့ ဆက်လက်မျှသိပ်ထားလို့ကပါတော့

www.burmeseclassic.com

လားခွန်းရယ်' ဟု ရင်တွင်း၌ ကြေကွဲစွာရွတ်ဆိုရင်း ကျလူလူ မျက်ရည်များကို မာန်ဖြင့်ထိန်းထားလိုက်သည်။

“အခုတော့ နောင်ဖွဲ့ရောက်လာပြီး မြေကိုသူလက်ထပ် နိုင်တဲ့ အနေအထားမျိုး သူ့မှာရှိနေပြီ၊ ဒီလိုပဲ ခွန်းဘက်ကပြေကို အချိန်မရွေးလက်ထပ်ယူနိုင်တဲ့ အနေအထားရှိနေတယ်၊ ဒါ ကြောင့် ခွန်း မြေကိုရယူဖို့ ယှဉ်ပြိုင်တော့မယ်ဆုံးဖြတ်ပြီး ပြော လိုက်တာ”

ချစ်ခွန်း၏အယူအဆကို မုန်းမာန်ပြေနားမလည်ချင် တော့။ ချစ်ခွန်းက နောင်ဖွဲ့ကို ငဲ့ကွက်သည့်သဘော။

ငဲ့ကွက်ခဲ့ပြီးမှ ယခုဘာဖြစ်လို့ ဖွင့်ပြောရတာလဲ။ မေးစ ရာတွေ ရင်ထဲမှာ ပြည့်နှက်လျက်ရှိသည်။ သို့သော် မေးခွန်းအစ ပျောက်ဆုံးနေလေသည်။

“နောင်ဖွဲ့ကိုခေါ်ခိုင်းတာ ဒါကြောင့်လား”

“ဆိုပါတော့”

“နင် တိတိကျကျပြောဟာ”

“အဓိက နင်နဲ့ပတ်သက်တာပဲပြေရာ၊ ဒီလောက်ဆိုရင် မလုံလောက်ဘူးလား”

“ဟင်အင်း ငါသိပ်သိချင်နေတယ်”

“နောင်ဖွဲ့ နင့်ကို ပြောပြသင့်တယ်ထင်ရင် ပြောပြလိမ့် မယ်၊ ငါတော့မပြောဘူး၊ ကိုင်း ခွန်းသွားစရာရှိတယ်”

“နေဦး ခွန်း”

မုန်းမာန်ပြေ မကျေနပ်၊ ချစ်ခွန်းက သူပြောချင်ရာထိ

ပြောပြီး ကျေနပ်သွားသည်နှင့် ထပ်ပြန်ဖို့လုပ်သည်။

မုန်းမာန်ပြေတို့မိန်းမသားတွေက တကယ့်ကိုပဲ ဖက် ဘဝမျိုးဖြင့် ခံဘက်ကချည်းသာ နေရမည်လော။

“နင် ငါ့ဆီက အဖြေတောင်းဖို့ မေ့သွားသလား”

“မမေ့ပါဘူး၊ မတောင်းတာပါ၊ ငါက မတောင်းတာ”

“ဟင် ဘာဖြစ်လို့”

“လက်ရှိ ချစ်သူရည်းစားရှိနေတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ဆီ တာ တုံ့ပြန်မယ့်အဖြေကို ငါမလိုချင်ဘူး၊ အဲဒီ နင့်ရဲ့ဆုံးဖြတ်ချက် ဟာ ငါ့အတွက်အဖြေပေးပြီးသား ဖြစ်မယ်ဆိုတာ ငါသိနေတာ ပဲပြေ၊ ငါသွားမယ်”

“နင်ဘယ်သွားမှာလဲ”

“နင်သိပ်သိချင်သလား”

“ဟုတ်တယ်”

“နောင်ဖွဲ့ဆီ”

“ဘာ”

“ဟုတ်တယ် နောင်ဖွဲ့ကိုတွေ့ဖို့ ငါဖိတ်ခေါ်ထားတာပဲ၊ ငါသွားတွေ့ရမှာပေါ့၊ ဒါပေမယ့် ငါက စာနာတတ်ပါတယ်၊ ငါ ဖိတ်ခေါ်ထားတာဖြစ်ပေမယ့် ချစ်သူချင်းကို အရင်ပေးတွေ့တာ ငါ့ရဲ့စေတနာနော်ပြေ၊ ကိုင်း သွားပြီ”

သည်တစချီတွင်တော့ မုန်းမာန်ပြေ တားဆီးနိုင်ခြင်း မရှိမီ ချစ်ခွန်းသည် သူ၏ကားပေါ်တက်ကာ မောင်းထွက်သွား လေပြီ။

“တောက်”

မုန်းမာန်ပြေ ဒေါသဖြစ်မိသည်။ နာကြည်းမိသည် စိတ်ထဲ၌ခံပြင်းသည်။ ယောက်ျားနှစ်ဦး၏ ချစ်ခြင်းကိုတစ်ပြိုင်နက်ခံယူနေရသော မိန်းမတစ်ယောက်အနေနဲ့ ဂုဏ်ယူရမည့် အစား၊ သူတို့၏ရွေးချယ်မှုကို ခံယူရမည့် မိန်းမအနေနှင့်တော့ လက်မခံနိုင်ပါ။

မိမိကသာ ရွေးချယ်သူဖြစ်ရမည်။

ချက်ချင်းပင် တယ်လီဖုန်းတင်ထားရာဆီသို့ လျှောက်ခဲ့၏။ မြတ်စိုး မိဘများနှင့်အတူနေသောအိမ်သို့ ဖုန်းအရင်ခေါ်လိုက်သည်။ မြတ်စိုးရှိမနေ။ ဖုန်းပြန်ချအပြီး နောင်ဖွဲ့တည်းခိုနေသောရူစီမိုင်အိမ်သို့ ထပ်မံ၍ခေါ်လိုက်ပြန်သည်။

“ဟဲလို”

ကံတရားသည် မုန်းမာန်ပြေဘက်၌ ရှိနေသေးသည်။

“လိပ်ပု ငါပါ။ နင့်နားမှာ နောင်ဖွဲ့ရှိနေသလား”

“မရှိဘူး ဒီကောင် ဖီလင်တက်နေတယ် ထင်တယ်”

“ဒီလိုဆို ငါပြောတာ နင် သေသေချာချာ နားထောင်ပြီး ငါ့ကို တစ်ခုကူညီပါ လိပ်ပုရာ”

မုန်းမာန်ပြေက စိတ်လှုပ်ရှားစွာဖြင့် တောင်းပန်လိုက်သည်။

“မိမုန်းရာ နင် ဘာဖြစ်ရပြန်ပြီလဲ”

“ခွန်းပေါ့ အခုပဲ ငါ့ကို ရည်းစားစကား ပြောသွားတယ်”

“ဟေ့”

“သူ့ အခုနှောင်ဖွဲ့ဆီလာနေပြီ”

“ဟုတ်လား”

“အဲဒါ သူတို့နှစ်ဦး ဘာတွေပြောကြတယ်ဆိုတာ ငါသိချင်တယ်၊ အဲဒါ နင်သူတို့မသိအောင် အသံဖမ်းထားပေးပါဟာ”

“ဘာလုပ်မလို့လဲ”

“ငါ့မှာ ဆုံးဖြတ်ချက်ရှိပြီးသားပါ။ ဒါပေမယ့် ငါ့ရဲ့ဆုံးဖြတ်ချက်ဟာ မှန်ကန်စေချင်တယ်၊ ဒါကြောင့် သူတို့ပြောဆိုကြတာတွေကို ငါကြားသိလိုက်ရရင် ငါအမှန်ကန်ဆုံးသော ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုကို ချနိုင်လိမ့်မယ်ထင်တယ်၊ အဲဒီဆုံးဖြတ်ချက်အတွက် ငါ့တစ်သက်လုံး နောင်တရမှုမျိုးမဖြစ်စေချင်ဘူးလေ၊ ဒါကြောင့်ပါဟာ လိပ်ပု”

“ပြော”

“ငါပြောတာ နင် လက်ခံပါတယ်နော”

“အေး”

“ဒါဖြင့် နင်ငါ့ကို ကူညီမယ်ပေါ့”

“အင်း”

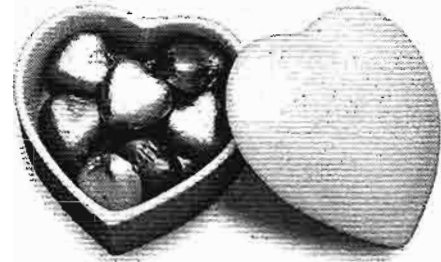
“ဝမ်းသာလိုက်တာဟာ”

“နင်ပြောချင်တာ ဒါပဲလား၊ ဒါဖြင့် ဖုန်းချလိုက်တော့၊ သူတို့နှစ်ဦးမဆင် ငါပြင်ဆင်သင့်တာ ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားလိုက်မယ်”

“အေး.. အေး.. ဒါပဲ”

မုန်းမာန်ပြေ ရင်ထဲမှအလုံးကြီး လျော့သွားလေသည်။

တယ်လီဖုန်းကိုချလိုက်ပြီး စိတ်လှုပ်ရှားမှုတို့ကို ဖြေဖျောက်ရန် အတွက် ပန်းခြံထဲသို့ဆင်းခဲ့ပြီး ဦးထွားကြီး ပန်းပင်ရေလောင်းရာ သို့သွားကူညီရင်း စကားစမြည်ပြောရန် စဉ်းစားလိုက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ခြေလှမ်းတို့သည် လှမ်းပြီးသားဖြစ်နေသည်။

အခန်း (၃၂)

“နှောင်ဖွဲ့.. ဒါ ခွန်း၊ ချစ်ခွန်းပဲ”

“ခွန်း.. ဒါ နှောင်ဖွဲ့ပဲ”

မြတ်စိုးက သူတို့နှစ်ဦးကို မိတ်ဆက်ပေးလိုက်သည်။ နှစ်ဦးစလုံး ကြည်လင်သောအပြုံးနှင့် လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ကြလေသည်။

“ကျွန်တော် ကိုနှောင်ဖွဲ့အမည်နဲ့ ရင်းနှီးနေခဲ့တာကြာပြီ”

“ကျွန်တော့်အတွက်တော့ ကိုချစ်ခွန်းရဲ့အမည်ကြားရတာ နှစ်လလောက်ပဲ ရှိဦးမယ်ထင်တယ်”

“ဪ”

“ကိုင်း သူငယ်ချင်းတို့ ထိုင်ကြ၊ အေးအေးဆေးဆေး စကားပြောကြ၊ မင်းတို့အတွက် ဒါတစ်ခုခုစီစဉ်လိုက်ဦးမယ်”

“နေပါဂျပုရ၊ ဧည့်သည်တွေမှ မဟုတ်တာ၊ မင်းရှိနေတာ ပိုကောင်းပါတယ်”

ချစ်ခွန်းက ဟန်တားလိုက်သည်။ ထိုအခါ မြတ်စိုးက ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

သုံးဦးသား ဖိုခနောင့်အနေအထားမျိုး ထိုင်နေကြ၏။ ခက်သည်က သုံးဦးအနက် ဆေးလိပ်သောက်တတ်သူက မြတ်စိုးသာရှိသည်။

မြတ်စိုးက ပွဲကြည့်ပရိတ်သတ်သက်သက်။ စီးကရက်သောက်ရင်း ဘယ်သူက စကားစမလဲဟု စောင့်ကြည့်လိုက်သည်။ နှောင်ဖွဲ့ကပင်. . .

“ကိုချစ်ခွန်း ကျွန်တော့်ကို ခေါ်တဲ့ကိစ္စက”

“ပြောပေါ်မှထားရို့တဲ့ သဘောထားကို အရင်ဆုံးပြောပြပါရစေ”

“ဟုတ်ကဲ့ ပြောပါ”

“မြေကို ကျွန်တော်လူကိုမြင်မှ စွဲလမ်းသွားတာမဟုတ်ဘူး၊ လူကိုမမြင်ခင် ကိုကိုသဲဦးပိုင်ဆီမှာ ဓာတ်ပုံကလေးမြင်တာတည်းက စွဲလမ်းခဲ့တာဆိုရင် ကိုနှောင်ဖွဲ့ယုံကြည်မလား”

“ဖြစ်တတ်တဲ့ သဘာဝတစ်ခုပါ”

“ဒါပေမယ့်မြေကို သူငယ်ချင်းဘဝမျိုးနဲ့ခင်ခွင့်ရတော့ သဲ ကျွန်တော်မျှသိပ်ခဲ့တယ်၊ ကိုနှောင်ဖွဲ့နဲ့မြေအကြောင်းကြားသိရတဲ့အချိန်မှာ ကျွန်တော်ပိုပြီးသစ္စာစောင့်သိခဲ့ပါတယ်”

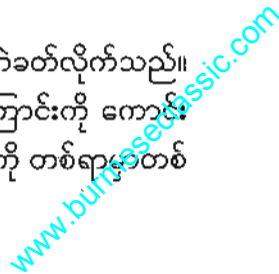
“ဒါကိုလဲ ကျွန်တော် သိပါတယ်”

“ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော် ကျွန်တော်အခွင့်အရေးသမားအဖြစ်မခံနိုင်ဘူး၊ အချစ်ကို တရားသည်ဖြစ်စေ မတရားသည်ဖြစ်စေ ရယူပိုင်ဆိုင်ဖို့သာ အဓိကဆိုတဲ့အခွင့်အရေးသမား၊ အတ္တသမား တစ်ဦးရဲ့အယူအဆမျိုးကို ကျွန်တော်ရှုံ့မုန်းတဲ့အတွက်ပဲ၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်မြေကိုမပိုင်ဆိုင်ချင်ဘူးလား၊ ချီးတော့လဲ မဟုတ်ဘူး၊ သိပ်ကို ပိုင်ဆိုင်ချင်တယ်၊ ရယူချင်ပါသေး”

“ချစ်သူရှိရှိမရှိရှိ လွတ်လပ်တဲ့ အမျိုးသမီးတစ်ဦးကို အမျိုးသားတစ်ဦးအနေနဲ့ ချစ်ရေးဆိုခွင့် ရှိပါတယ်၊ ဒါဟာ သဘာဝပါတယ် ကိုချစ်ခွန်း”

“မှန်ပါတယ်၊ သာမန်ချစ်သူရှိတဲ့ မိန်းကလေးဆိုရင် သဘာဝဖြစ်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် မုန်းမာန်ပြေနှံ နှောင်ဖွဲ့တို့ ချစ်သူမရှိဘဲအကြောင်း အသေးစိတ်သိထားတဲ့ ကျွန်တော့်အတွက် သဘာဝ မတရားဘူးလို့ထင်လို့ပါ”

နှောင်ဖွဲ့ ချစ်ခွန်းကို သေချာစွာ အကဲခတ်လိုက်သည်။ သဘောခွဲသော မိမိအနေဖြင့် လူတွေရဲ့အကြောင်းကို ကောင်းကောင်းသိနေလေပြီဖြစ်ရာ ချစ်ခွန်းလိုလူမျိုးကို တစ်ရာမှတစ်

ယောက်တွေ့နိုင်ခဲ့သဖြင့် အံ့အားသင့်မိသည်။

“ကျွန်တော် ကိုနှောင်ဖွဲ့ကိုခေါ်ရတဲ့အကြောင်းရင်းကတော့ မပြောမဖြစ်ပြောပြရတော့မှာပဲ၊ ဒါကလဲ မြတ်စိုးအဘိဆုံးပဲ၊ အဲ... မြတ်စိုးမသိသေးတဲ့ ကိစ္စတစ်ခုလဲ ရှိနေပါတယ်၊ ကျွန်တော် ပြောပြမယ်နော်... ဒီလိုပါ”

ချစ်ခွန်းက မုန်းမာန်ပြေ၏ ဖခင်နောက်သို့ ကောက်ကောက်ပါအောင်လိုက်သော ခရီးစဉ်၌အဖြစ်အပျက်တို့ကို မခြွင်းမချန်ပြောပြန်လိုက်သည်။

“ကျွန်တော် စိတ်သိပ်လှုပ်ရှားခဲ့ပါတယ်”

“သစ္စာဆိုတာ လူတိုင်းအပေါ် ထားရှိနိုင်တဲ့အရာတစ်ခုဖြစ်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် လူတိုင်းမလိုက်နာနိုင်အောင်ကို လှူဆက်ဆံရေး နယ်ပယ်အတွက် အင်အားသိပ်ကြီးမားတဲ့အရာတစ်ခုပါ။ အချစ်ဆိုတာကတော့ အစွဲအလမ်းကြီးတတ်တဲ့သူတွေအတွက် တစ်သက်မှာတစ်ကြိမ်ပဲ ပေါက်ဖွားတတ်တဲ့အရာ တစ်ခုဖြစ်တယ်လို့သာ ကျွန်တော်ပြောလိုက်ရင် အချစ်ကိုသွေးဆောင်ဖြားယောင်းရာ ကျရောက်သွားမှာကို စိုးရိမ်တယ်၊ ကျွန်တော်သန့်စင်တဲ့အချစ်ကို ဘာနဲ့မှ အစွန်းအထေးမခံနိုင်တဲ့အတွက် အချစ်နဲ့ပတ်သက်ပြီး ကျွန်တော်ဘာမှ မပြောပါရစေနဲ့တော့”

“ဟုတ်တယ်၊ ဒါတွေအားလုံးဟာ အမှန်အကန်ပဲ နှောင်ဖွဲ့ မင်းယုံကြည်ရဲ့လား”

နှောင်ဖွဲ့ သက်ပြင်းချလိုက်သည်။ သူ့ရင်ထဲမှာ နှင်းအောင်ခံစားလိုက်ရသည်။ အလွှာမတူသော မိမိတို့နှစ်ဦး

ချစ်ခြင်းသည် ခိုးကြောင်ခိုးဝှက်နှင့် တွေ့ဆုံခဲ့ရသည်။ ခရီးတစ်ခုကို အတူတကွ သွားလာခွင့်မျိုးဆိုတာ ဝေးလေစွာ။ ချစ်ခွန်းနှင့် အလွှာတူသည်ဆိုတော့ မိဘများကသဘောတူ ကြည်ဖြူကာ ဘမင်လွတ်ထားခြင်းဖြစ်မည်။

“ဖြေလေကွာ နှောင်ဖွဲ့”

“ငါ ဆုံးဖြတ်ချက် မပေးချင်သေးဘူး၊ ကိုချစ်ခွန်းမှာ ပြောစရာစကားတွေ ကျန်နေဦးမယ်ထင်တယ်၊ ပြောပါဦး”

နှောင်ဖွဲ့ တွေဝေနေသည်။ မိမိ တစ်ခုခုကို ဆုံးဖြတ်မှုဖြစ်လိမ့်မည်။ မိမိဘယ်သူ့အတွက် ဆုံးဖြတ်သင့်သလဲ။

ချစ်ခွန်း နှောင်ဖွဲ့၏ တည်ကြည်သော မျက်နှာရိပ်ကို သဘောကျသည်။ သူသည် ဒုက္ခပင်လယ်ကို ကူးခပ်ကျင်လည်ခဲ့ရသူဖြစ်သည့် အားလျော်စွာ လောကလှိုင်းတံပိုးတို့၏ ရိုက်ခတ်ခြင်းကို ခံနိုင်ရည်အတော်ရှိနေသည့်ပုံမျိုး။

“အဲဒီက ပြန်ရောက်ပြီး နောက်တစ်နေ့မှာပဲ အန်တီအိတ်ဇာဝေ ကျွန်တော့်ဆီရောက်လာတယ်၊ အဓိကပြောဆိုချက်ကတော့ မိန်းကလေး တစ်ယောက်ဟာ ယောက်ျားလေးတစ်ယောက်နဲ့အတူ လေးညီအစ်မရီးကိုသွားခဲ့တဲ့အတွက် သိပ်ပျက်စီးနာတယ်၊ ပတ်ဝန်းကျင်အပြောမခံချင်ဘူး၊ ဒါကြောင့် ကျွန်တော့်မိဘတွေကို ကျွန်တော်ကပဲ တွန်းအားပေးပြီး ပြေကို လက်ထပ်ဖို့တောင်းဆိုခဲ့တယ်”

နှောင်ဖွဲ့၏ မျက်နှာပြင်ရိပ်၌ ထူးကဲသော အံ့ဩခြင်းရိပ်အယောင်မတွေ့ရချေ။

“ဒီလိုပဲ ဖြစ်လာမယ်ဆိုတာ ကျွန်တော် သိပါတယ်။ ဒါဟာ သမီးရှင်တွေရဲ့ မှန်ကန်တဲ့လုပ်ရပ်တစ်ခုပါလေ”

“ငါတစ်ခု ဖြတ်ပြောဦးမယ်”

မြတ်စိုးက ကြားဖြတ်ပြောလိုက်သည်။

“ပြောလေ သူငယ်ချင်း”

“မင်းဆီက အပြန်မှာထင်တယ်။ အတွားကြီးက ငါ့ဆီ ဝင်လာပြီး မင်းကို တွန်းအားပေးဖို့ တောင်လာပြောသွားသေးတယ်”

“ဒါတွေ ပြောကို မင်းပြောပြလိုက်သေးသလား”

“မပြောမိပါဘူးကွာ၊ မိမုန်းကို သနားတယ်လေ။ သူက ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဖြစ်ချင်တာထက် ဖြစ်သင့်တာကို ဦးစားပေးမယ် မိန်းကလေး ခေါင်းကလဲမာပါ”

“ဟုတ်တယ်၊ ဒီအခြေအနေတွေကြောင့် နောင်ဖွဲ့တဲ့ ပြန်လာခဲ့ပါလို့ ကျွန်တော် တောင်းဆိုလိုက်တာပဲ”

“ကောင်းပြီ ကျွန်တော်ကိုမေးခွင့်ပြုပါ”

နောင်ဖွဲ့က ဆုံးဖြတ်ချက် တစ်ခုကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်ခိုင်ခိုင် ပြောလိုက်ဟန်တူသည်။

ချစ်ခွန်းရင်တွေခုန်လာသည်။

“ကိုချစ်ခွန်း မာန်ကို ဘယ်အတိုင်းအတာအထိ ချစ်နိုင်သလဲ”

ချစ်ခွန်းက နောင်ဖွဲ့ကို စူးစူးသော အကြည့်ဖြင့် ကြည့်လိုက်သည်။

“ဖြေပါ ကိုချစ်ခွန်း ကျွန်တော့်ကို ငဲ့ကွက်စရာ မလိုပါ”

“ဟဲ့”

“ကျွန်တော် အသက်ရှင်နေနိုင်တဲ့အထိ ချစ်သွားနိုင်မယ်လို့ ကိုယ်ကိုယ်ကို ယုံကြည်မိတာပဲ”

“ကိုချစ်ခွန်း အနေနဲ့ အခုဘာဖြစ်ချင်တဲ့ ဆန္ဒရှိလို့ ကျွန်တော့်ကို ခေါ်တာလဲဆိုတာ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းသိပါရစေ”

မိမိသည် သူတစ်ပါး ချစ်သူအပေါ် ချစ်မိခြင်းကြောင့် အရေးခံဘဝလို အစစ်အဆေးအမေးအမြန်း ခံနေရပါလားဟု ချစ်ခွန်း နာကြည်းစွာ တွေးလိုက်မိသည်။

“ကျွန်တော် ဖြစ်စေချင်တာက ပြေနဲ့ခင်ဗျားနားလည်မှု နဲ့ လက်ထပ်လိုက်ဖို့ပါပဲ။ ခင်ဗျားလက်မထပ်ဘူးဆိုရင် ကျွန်တော်ဟာ သမီးရှင်တွေရဲ့ဆန္ဒ၊ အထူးသဖြင့် မြေဂုဏ်သိက္ခာကို ဆင်နွှဲရှောက်တဲ့အနေနဲ့ မြေကိုလက်ထပ်ခွင့်တောင်းရလိမ့်မယ် ကြောင့်ပါ။ ခင်ဗျားဆန္ဒကို ဦးစားပေးတဲ့သဘောပါ ဒါကလဲ ခင်ဗျားရဲ့အချစ်နဲ့ သစ္စာတရားကို ကျွန်တော်စာနာလေးစားတဲ့ အတွက် ကြောင့်ပါ”

“ကောင်းပြီလေ၊ ကျွန်တော် မာန်နဲ့တွေ့ဦးမယ်၊ မနက်တွေ့လို့ဖြစ်မလား လိပ်ပု”

“ဖြစ်မှာပါ။ ပြေမိဘတွေ ပြည်ကိုသွားကြတယ်”

မြတ်စိုး အဖြေမပေးမီ ချစ်ခွန်းကပင် ဖြေလိုက်သည်။

“မာန်နဲ့ ကျွန်တော် စကားပြောပြီးမှ အဖြေတစ်ခုကို ကျွန်တော်ပေးပါမယ်”

“အေးကွာ ဘဝတစ်သက်တာ အရေးအတွက် ဖြစ်နိုင်ရင် အချိန်ယူကြပါလို့တော့ ငါကကြားကနေ တိုက်တွန်းချင်တယ်ကွာ”

မြတ်စိုးက ကြားဝင်ပြီး အလေးအနက် ပြောလိုက်သည်။

“အဲ... တစ်ခုတော့ရှိသေးတယ်၊ မိမုန်းက နင်တို့ဆုံးဖြတ်ချက်ကို မနာခံဘဲနဲ့ သူ့ဆုံးဖြတ်ချက်ကို နင်တို့ နာခံရမယ်ဆိုရင်ကော”

“သူစိတ်ချမ်းသာဖို့က အဓိကပါ”

ချစ်ခွန်းက အဖြေပေးလိုက်သည်။ နောင်ဖွဲ့ကတော့ ဘာမှမပြောချေ။

“ကိုနောင်ဖွဲ့ ကျွန်တော့်ကို ပြောစရာစကား မရှိဘူးရင် ကျွန်တော်ပြန်တော့မယ်”

“ခုလို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ဖွင့်ဟဝန်ခံတဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဗျာ၊ ကျွန်တော်တို့ ပြန်တွေ့ကြဦးမှာပါ”

“ဟုတ်ကဲ့ မျှော်လင့်ထားပါတယ် ခွင့်ပြုပါဦး၊ ဂျပန်ပြန်မယ်”

ချစ်ခွန်းနှုတ်ဆက်ပြီး ပြန်သွားလေသည်။

နောင်ဖွဲ့သည် ချစ်ခွန်းအား မျက်စိတစ်ဆုံးကြည့်ရင်း ကျောက်ဆစ်ရုပ်သဖွယ် ကျန်ရစ်ခဲ့ရာမှ စကားတစ်ခွန်းတော့မှတ်ချက်ချလိုက်လေသည်။

“ကိုချစ်ခွန်းဟာ မာန်အတွက် အသင့်တော်ဆုံး လူတစ်ယောက်ပါ”

ယောက်ပဲ လိပ်ပူ”

“ဘာ”

မြတ်စိုး ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်သွားလေသည်။

အခန်း (၃၃)

“မာန်... ဘာပြောစရာရှိနေသလဲ”

မုန်းမာန်ပြေက မြတ်စိုးကို မျက်စောင်းလှမ်းထိုးရာ
နှောင်ဖွဲ့ကို ရင်ဆိုင်လိုက်သည်။

နှောင်ဖွဲ့့မျက်နှာပြင်ပေါ်မှ အရေးအကြောင်းများသည်
တစ်မျိုးဖြစ်နေသည်ဟု မုန်းမာန်ပြေ ထင်နေသည်။

“ဘာအတွက်လဲ”

“ချစ်ခွန်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီးလေ”

မုန်းမာန်ပြေက ပြုံးလိုက်သည်။

“ငါ ဘာပြောစရာလိုလို့လဲ၊ နင့်ကို ချစ်ခွန်း ပြောပြီးရော
ပေါ့”

မုန်းမာန်ပြေ မခိုးမခန့် ပြောလိုက်သည်။

မုန်းမာန်ပြေ အမှန်တကယ် စိတ်တိုနေသည်။ မြတ်စိုး
ထံမှ အသံသွင်းထားတာကို မိမိ မရရှိပါချေ။ မြတ်စိုးက သူဖမ်း
ဆားပါသည်။ သို့သော် ထိုအသံတွေ ပျက်သွားသည်တဲ့။ ဒါမည်
သူလက်ချက် ဖြစ်နိုင်သည်ကို ဗေဒင်မေးစရာမလိုဘဲ တပ်အပ်
သိလိုက်သည်။

နှောင်ဖွဲ့့မှတစ်ပါး အခြား မည်သူမှ မဖြစ်နိုင်ပါချေ။

“ချစ်ခွန်းပြောချင်တာက ချစ်ခွန်းရဲ့ ခံစားချက်၊ ငါ သိချင်
တာက မာန်ရဲ့ခံစားချက်၊ မာန်ရဲ့အချစ်၊ မာန်ရဲ့သစ္စာကိုပါ”

နှောင်ဖွဲ့့က ခပ်အေးအေးလေး ပြန်ပြောလိုက်ရာ မုန်း
မာန်ပြေကလည်း ခပ်တည်တည်ပင်။

“အချစ်ဆိုတဲ့အရာဟာ အင်မတန် တန်ဖိုးကြီးပါတယ်။
အသိအရာနဲ့မှ တန်ဖိုးဖြတ်လို့မရတဲ့ ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ်ရာ ခြပ်
အရာတစ်ခုပါပဲ”

နှောင်ဖွဲ့့့ မှဲ့ပြုံးပြုံးလိုက်လေသည်။ မုန်းမာန်ပြေ မိမိ
အပေါ် မကျေမနပ်ဖြစ်နေပြီဟု နားလည်သဘောပေါက်လိုက်
သည်။

“ကျွန်မကလေ... အဲဒီထူးဆန်းတဲ့ အရာတစ်ခုလို့

www.burmeseclassic.com

သတ်မှတ်ထားတဲ့ အချစ်ကို သိပ်ပိုင်ဆိုင်ချင်ပါတယ်။ ရယူချင်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အချစ်ကို ခြောက်လှန့်နေတဲ့အရာတစ်ခုထဲ ရှိနေပြန်တယ်”

မြတ်စိုးက ခေါင်းခါကာ သူတို့နှစ်ဦးအား ကျောခိုင်းကာ ကန်စပ်သို့ လျှောက်သွားပြီး ရေကန်ထဲသို့ ခဲပစ်ချလိုက်သည်။

“အဲဒါက ဘာလဲဆိုတော့ သစ္စာပဲ”

“သူကလဲ အံ့ဩစရာကောင်းလောက်အောင်ကို တန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်တဲ့ အရာတစ်ခု ဖြစ်နေပြန်တယ်။ သူ့ကိုလွန်ဆန်နိုင်တဲ့ စွမ်းအားမျိုး အချစ်မှာ ရှိနေမယ် ဆိုရင်တော့လဲ... အဟင်ဟင်။ နင်နဲ့ငါ ခုလိုတောင် တွေ့ရမှာမဟုတ်ဘူး နောင်ဖွဲ့၊ သိရဲလား”

“ဟင်”

မြတ်စိုးမှာ ပြတ်သားလွန်းသော မုန်းမာန်ပြေ စကားကြောင့် မျက်လုံးပြူးကာ နောက်ကြောင်းသို့ ပြန်လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

နောင်ဖွဲ့သည် တည်ငြိမ်စွာပင်။

“အချစ်ကို မြတ်မြတ်နိုးနိုးနဲ့ လဲလှယ်ရမယ့်အရာဟာ သစ္စာတရားဖြစ်နေတော့ ဆုံးရှုံးမှုတွေဟာ နောက်ဆက်တွဲဖြစ်ပေါ်လာလိမ့်မယ်။ အဲဒီအထဲမှာ အကြီးမားဆုံးသော ဆုံးရှုံးမှုက ဂုဏ်သိက္ခာကျဆင်းခြင်းပဲ ဖြစ်လိမ့်မယ် ထင်တယ်... မာန်အဲဒီလို... ယူဆနေတယ် မဟုတ်လား”

မိန်းမသားတစ်ဦး၏ မာန်ကို နှောင်ဖွဲ့သိပါလား။ ဒါဝေမယ့် မိန်းမသားတစ်ဦး၏ နှလုံးသားကို ချုပ်ကိုင်နိုင်ဆုံးသော စေတစ်လုံးပိုင်ရှင်ကို နှောင်ဖွဲ့နားမလည်နိုင်သေးပါလား။

“အမှန်တော့ မာန် အယူအဆလွဲနေတယ်”

“... ..”

“သစ္စာတရားဟာ ဂုဏ်သိက္ခာ မဟုတ်ဘူး”

“ဂုဏ်သိက္ခာဆိုတာ အတ္တရဲ့ သားကောင်ပဲ”

“ဟင်... ဂုဏ်သိက္ခာဆိုတာ အတ္တရဲ့သားကောင်ဟုတ်လား”

မုန်းမာန်ပြေ နှောင်ဖွဲ့အယူအဆကို အံ့အားသင့်သွားသည်။

“ဟုတ်တယ် မာန်... ဂုဏ်သိက္ခာဆိုတာ အတ္တရဲ့သားကောင်ပါ။ ဒီတော့ အင်မတန် နက်နဲနူးညံ့သိမ်မွေ့လွန်းလှတဲ့ အချစ်နဲ့ နက်ရှိုင်းခိုင်ခံ့ တည်ငြိမ်လွန်းလှတဲ့ သစ္စာတရားဟာ အတ္တကင်းကွာပါတယ်။ အချစ်နဲ့သစ္စာရဲ့ သန့်စင်မှုက ဂုဏ်သိက္ခာဆိုတဲ့ အတ္တမာန်ကို ခဝါချလိုက်ပြီ။ မာန်ရှေ့ရေးကို မာန်နှလုံးသား ဆန္ဒနဲ့ပဲ ရွေးချယ်ဆုံးဖြတ်ပါလို့ နှောင်ဖွဲ့ တောင်းပန်ပါရစေ”

“မဟုတ်သေးဘူး နှောင်ဖွဲ့၊ ငါ ဘာမှ ရွေးချယ်စရာ မလိုဘူး။ လွန်ခဲ့သော ကာလကတည်းက ငါ နင့်ကိုရွေးချယ်ခဲ့ပြီးသားပဲ”

“အဲဒီတုန်းက ငါတစ်ယောက်တည်းလေ။ ပြိုင်ဘက်မှ

မရှိသေးတာ”

“နင် ဘာတွေ လာပြောနေတာလဲ၊ ဘာလဲ . . . နင်က ချစ်ခွန်းနဲ့ငါ့ကို မသင်္ကာလို့ ငါ့ကို အင်တင်တင် ဖြစ်နေတာလား”

“ဒါတွေဟာ သိပ်ကိုအောက်တန်းကျတဲ့ အတွေးအခေါ် တွေပါ။ နင်နဲ့ငါဟာ ချစ်သူဘဝပေးမယ့် ဘယ်လောက် သန့်စင်ခဲ့ သလဲ၊ ဒီလိုပဲ နင်နဲ့ချစ်ခွန်းကြား ညစ်နွမ်းစေခဲ့တာမျိုး ဘာတစ်ခုမှ မကျူးလွန်ခဲ့ဘူးလို့ ယုံကြည်ပါတယ်”

မုန်းမာန်ပြေ နောင်ဖွဲ့အပေါ် သနားခြင်းအပြင် လေး စားခြင်းပါ တိုးဆင့်သွားသည်။

“ဒါပေမယ့် . . . နင့်အတွက် ငါ စဉ်းစားသင့်တယ်လို့ ထင်တယ်၊ နင်နဲ့ငါအခု လက်ထပ်ကြမယ် ဆိုပါစို့”

“ဘာဖြစ်လို့ လက်ထပ်ရမှာလဲ၊ ငါ ကျောင်းပြီးမှ လက် ထပ်ကြမယ်လေ”

“လူတိုင်းရဲ့ နောက်ပါးမှာ မမြင်နိုင်တဲ့ ကံကြမ္မာဆိုတာ ကပ်ငြိပါလာတတ်တာမျိုးလေ မာန်၊ ပုံသေကားကျ တွက်ထား လို့ မရဘူး”

“ထားပါတော့”

“ကိုင်း . . . ခုနေ နင်နဲ့ငါ မဖြစ်မနေ လက်ထပ်ရပါပြီ တဲ့ . . . နင့်ကို ငါနှစ်ချုပ်နဲ့ပဲ တိုက်ခန်းတစ်ခု ငှားထားပေးနိုင် ခဲ့မယ်၊ ငွေသိန်းတစ်ရာလောက်ကို လုပ်ငန်းတစ်ခုခုမှာ ဒါမှမ ဟုတ်ရင် နင်ကိုယ်တိုင်ပဲ တိုးပွားအောင် လုပ်ရလိမ့်မယ်၊ ငါပြန် လာမှ ကိုယ်ပိုင်တိုက်ခန်း၊ ဒါမှမဟုတ် ဆင်ခြေဖုံးရပ်ကွက်လို့

နေရာမျိုးမှာ လုံးချင်းအိမ်ရာတစ်ခုနဲ့ ကားတစ်စီးပဲ စီစဉ်ပေးနိုင် မယ့် အခြေအနေမျိုး”

“အဲဒါ ဘာဖြစ်သလဲ”

“အဲဒါ ဘာဖြစ်ရမှာလဲ မာန်၊ သိန်းကိုထောင်နဲ့ချီပြီးတန် တဲ့ အိမ်ပေါ်မှာ စားဝတ်နေရေး မကြောင်မကြာ မပူမပန်နေရတဲ့ နင့်ဘဝကို ငါက အငှားတိုက်ခန်းတစ်ခုကို ဆွဲချပြီး ဘဝကို ရှန်း ကန်ခိုင်းသင့်သလား”

“ဘဝဆိုတာ ရှန်းကန်ခြင်းပဲဟ . . . တူနှစ်ကိုယ် တဲအို ပျက်နေရတဲ့ ဘဝမျိုးထက် အဆပေါင်းများစွာ သာလွန်တာပဲ၊ ငါ နေတတ်ပါတယ်”

“မာန်ရာ . . . နင်စကားကို ကတ်ဖွဲ့ပြီး မပြောစမ်းပါနဲ့”

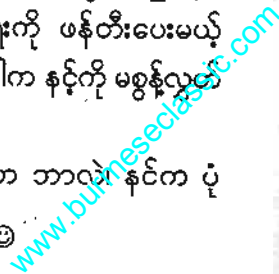
“ငါက ကတ်ဖွဲ့တာမဟုတ်ဘူး၊ နင်က ချောင်နေတာ” နောင်ဖွဲ့က မုန်းမာန်ပြေကို လက်မြှောက်ပြလိုက်ပြီး . .

“အရှုံးပေးပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ဆက်ပြောပါရစေဦး”

“ပြော . . . တစ်ခါတလေမှလာတဲ့နင့်ကို ငါသနားလို့ အရှုံးပေးလိုက်တာနော်”

“ဟုတ်ကဲ့ . . . သဘောပေါက်ပါတယ်၊ ဆက်ပြောမယ် နင့်ကိုခုနေ သိန်းထောင်နဲ့ချီပြီးတန်တဲ့ အိမ်ပေါ် ဆွဲတင်ပြီး နင့် မိဘတွေထက်သာလွန်တဲ့ စားဝတ်နေရေးကို ဖန်တီးပေးမယ့် ဘဝမျိုးကို ပြောင်းလဲသွားမယ်ဆိုရင် . . . ငါက နင့်ကို မစွန့်လွှတ် သင့်ဘူးလား”

“ဘာကြောင်တာလဲ၊ အဲဒါပုံပြင်ဟ ဘာလဲ၊ နင်က ပုံ

မြင်ထဲက သူ့ရဲကောင်းမင်းသား ဖြစ်ချင်နေလို့လား၊ အဟင်းဟင်း ချစ်ပုံပြင်တစ်ပုဒ်က အချစ်သူရဲကောင်းကြီးအဖြစ် ရာဇဝင်မှာ ကမ္မည်း အတင်ခံချင်တယ်ပေါ့ ဟုတ်လား”

“မာန်”

“ဒီမှာ နှောင်ဖွဲ့ နင်ကလွဲရင် ငါဘယ်သူကိုမှ လက်မ ထပ်ဘူး၊ ဒါဟာ ငါရဲ့ နင့်အပေါ်ထားရှိတဲ့ မေတ္တာတရားနဲ့ သစ္စာ တရားပဲ၊ နင့်ဘက်က ဘာဖြစ်လို့ တွေဝေချင်ရတာလဲ၊ ပြောင်း လဲချင်ရတာလဲ၊ နင့်စိတ်ထားတွေဟာ ပတ်ဝန်းကျင် လေတိုး တိုင်း ယိမ်းယိုင်သွားတတ်သလား၊ ပြောင်းလဲသွားတတ်သလား”

“မဟုတ်ဘူး မာန်... ငါပြောနေတာ နင့်အတွက်ပါ”

“အို ကိုယ့်ချစ်သူ ကောင်းစားရေးအတွက် ကိုယ်က စွန့်လွှတ် အနစ်နာခံမယ်ဆိုတဲ့ ပျော့ညံ့မှုမျိုးနဲ့ ကိုယ့်ချစ်သူ ကောင်းစားရေးအတွက် ကိုယ်သာ အနစ်နာခံ လှုပ်ရှားရုန်းကန် ကြိုးစားမယ်ဆိုတဲ့ ယောက်ျားမာနမျိုးနဲ့ နင်ဘယ်ဟာကို ရွေး ချယ်မလဲ”

“နင် ဒုတိယစကားဟာ ငါရဲ့ရွေးချယ်မှုပါ”

“ဒါဆိုရင် ပြီးနေပြီ”

“နင့် ပြီးသလို နင့်မိဘတွေက ပြီးခဲ့ရင်တော့ အကောင်း သားပေါ့ မာန်”

“ဘာလို့ မပြီးရမှာလဲ၊ အမေ့စိမ့်မယ်ဆိုရင် နင့်ဆီကို ငါလိုက်လာခဲ့မှာပေါ့”

“မာန်ရယ်”

နှောင်ဖွဲ့ရင်ထဲ နွေးထွေးသွားသည်။ မုန်းမာန်ပြေ၏ ပြတ်သားမှုကို သိရှိလိုက်ရပြီးနောက် သူ့ဦးပြောစရာစကားတို့ ကုန်ဆုံးသွားသည်။

မြတ်စိုး မုန်းမာန်ပြေကို နားမလည်နိုင်အောင် ဖြစ်သွား သည်။

ချစ်ခွန်းအပေါ်၌ သူမ၏စိတ်ထားသည် မည်ကဲ့သို့ရှိခဲ့ သနည်းဆိုတာကို ပြန်တွေးရမလို့ ဖြစ်သွားသည်။

နှောင်ဖွဲ့က ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုကို ပြတ်သားစွာချလိုက် သည်။

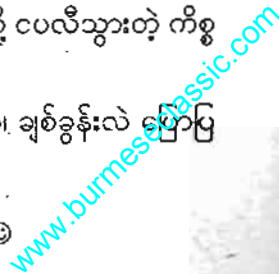
“မာန်ဘက်က ဒီလောက်ပြတ်သားနေမှတော့ ငါက ယောက်ျားပဲ ငါ့ဘက်က ပိုပြတ်သားပါတယ်၊ မာန်ကိုလက်ရှိ ဘဝထက် မနိမ့်ကျအောင် စိတ်ချမ်းသာအောင် ငါထားနိုင်ပါ တယ်၊ ငါကြိုးစားနေတယ် ကြိုးစားသွားမှာပါ၊ ကျေနပ်တယ် နော် မာန်”

“ကျေနပ်တယ်၊ နင့်ကို ငါချစ်ခဲ့တာ အဲ့ဒီစိတ်ဓာတ် ကြောင့်ပဲ၊ ငါချစ်တဲ့ စိတ်ဓာတ်ကို နင်တွေဝေမှု အရောင်မဆိုး ဝစ်နဲ့ ငါ မကြိုက်ဘူး”

“ကောင်းပြီ၊ ဘယ်အရောင်မှ မဆိုးတော့ဘူး”

“နင့်ကို ငါတစ်ခု မေးဦးမယ်၊ ငါတို့ ငပလီသွားတဲ့ ကိစ္စ သိပြီးပြီလား”

“သိပြီးပြီ၊ မြတ်စိုးလဲ ပြောပြတယ်၊ ချစ်ခွန်းလဲ ပြောပြ တယ်”

“နင့်စိတ်ထဲဘယ်လိုမှ မနေဘူးလား”

နေောင်ဖွဲက ပြုံးသည်။ ကျီစယ်သောအပြုံးဟု မုန်းမာန် ပြောက နားလည်သည်။

“နေတာပေါ့ဟ”

“ဟင်”

“ဟုတ်တယ်၊ ချစ်ခွန်းကိုလဲ မနာလိုဘူး၊ လိပ်ပုကိုလဲ မနာလိုဘူး”

“မနာလိုခြင်းဟာ ယောက်ျားအလုပ် မဟုတ်ဘူးလေ”

“ဒါတော့ မတတ်နိုင်ဘူး၊ ကိုယ့်ချစ်သူနဲ့ကိုယ်တောင် တွဲသွားတဲ့လား လုပ်ဖို့အခွင့်အရေးမျိုး ကိုယ်မှာမရရှိခဲ့တော့၊ ည အိပ်ခရီးမျိုးကိုတောင် အခွင့်အရေးရရှိတဲ့ သင်းတို့ကို ငါမနာလို ဘူး”

“ဪ... ဟော်... ဟော်”

မုန်းမာန်ပြောက အခုမှသဘောပေါက်ကာ ရယ်မော လိုက်သည်။

မြတ်စိုးက...

“အရိုးလိုလို့ အသားတောင်းနေပြီဟေ့ မိမုန်း”

“အသားလိုလို့ အရိုးတောင်းတာပါ”

“ဝန်တိုခြင်းကင်းရင် အချစ်စစ်မခေါ်ဘူးဆို ငါဝန်တို ကြည့်တာပါ”

“ဒါပေမယ့် ရပါတယ် ဦးသဝန်ကြောင်ရယ်၊ ကျွန်မနဲ့ ရှင် သန်လျင်ဘက်ကို သွားလည်ရအောင်”

“ငါကောလိုက်ရဦးမလား”

“နင် မလိုက်လို့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ၊ နင်က ဒရိုင်ဘာလုပ်ရ ဦးမှာ”

“ကောင်းကွာ . . . ဆေးရိုးသည်က ကန့်လန့်ကန့်လန့် ဖြစ်ဦးတော့မှာပဲ”

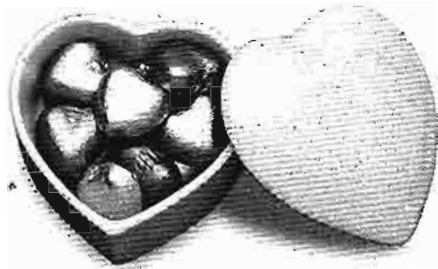
“လာ အချိန်ရှိတုန်းသွားရအောင်”

မုန်းမာန်ပြော၏ ရင်ထဲ၌ ချစ်ခွန်းသည် တဒင်္ဂမေ့ပျောက် သွားသည်။ နှောင်ဖွဲနှင့် နားလည်မှုရရှိသွားသဖြင့် ကျေနပ်ခြင်း ကတော့ ဖြစ်မိသည်။

ဖောက်ပြန်တတ်သော နှလုံးသားကို ဤနည်းနှင့်မှ အပြစ်မပေးလျှင် နှလုံးသားတစ္ဆေက မိမိအား အနိုင်ယူသွား လိမ့်မည်ကို မုန်းမာန်ပြော ကောင်းစွာသိရှိလေသည်။

ထို့ကြောင့် နှောင်ဖွဲ၏ လက်မောင်းကို ချိတ်တွဲကာ . .

အခန်း (၃၄)

“ငါ့သမီးလေးတော်လှတော်လှနဲ့ ယောက်မမြင်းစီးထွက် လိုက်တာပေါ့လေ၊ ထိုင်စမ်းပါဦး မိရွှေမုန်း”

မုန်းမာန်ပြေအတွက် မုန်တိုင်းထန်လေပြီ။

ပြည်က ပြန်ရောက်ပြီး နောက်တစ်နေ့၌ဘယ်သူဆောင် ကြဉ်းလာသော သတင်းမှန်းမသိ၊ မိခင်၏နားသို့ ချက်ချင်း ရောက်ရှိသွားလေပြီ။

“ပြောစမ်း ဟိုကောင်ဘယ်တုန်းက ပြန်ရောက်သလဲ”

“တစ်နေ့ကပဲ”

“ဘာ”

“ညည်း ဒီကောင်နဲ့ အဆက်အသွယ် မပြတ်သေးဘူး ပေါ့. . . ဟုတ်လား”

“ဘယ်တုန်းကမှ မပြတ်ခဲ့ပါဘူး”

“ဘာ”

မိခင် ဒေါ်တင်ဇာဝေ၏ ညှာလက်ဝါးသည် မုန်းမာန်ပြေ ၏ ဘယ်ဘက်ပါးပြင်ပေါ်သို့ အရှိန်အဟုန် ပြင်းစွာဖြင့်ကျရောက် သွားလေသည်။

“ဖြန်း”

မုန်းမာန်ပြေ၏ မျက်လုံးအစုံ၌ ကြယ်ရောင်၊ လရောင် ၏ လင်းလက်သွားပြီး ခေါင်းသည်လည်ထွက်ကာ ငန်ပျူအရ ဘာတို့သည် ဘယ်ဘက်နှုတ်ခမ်းစွန်း၌ စွန်းထေးသွားသည်။

“ညည်း. . . ညည်းကို သတ်ပစ်မယ်၊ ဒီခွေးကောင်နဲ့ မဟာ့ မပေးစားနိုင်ဘူး. . . တောက်”

မုန်းမာန်ပြေ၏ နာကြည်းမှုမျက်ရည်စက်တို့က ပါးပြင် ၏သို့ တလိမ့်လိမ့် ဆင်းလာသည်။

“ဟင်. . . အန်တီ. . . ပြေ”

မျှော်လင့်မထားသောမြင်ကွင်းကြောင့် ချစ်ခွန်း အံ့အား သင့်သွားသည်။

“ဘာဖြစ်ရမှာလဲ၊ ခွေးလိုမိုက်တဲ့ အမိုက်မကို ဆုံးမနေ”

www.burmeseclassic.com

“မဟုတ်သေးပါဘူး အန်တီရယ်၊ ဖြည်းဖြည်းဆေးဆေး ပြောလဲရပါတယ်”

“ဖြည်းဖြည်းပြောလို့ကို မရနိုင်အောင် မိုက်တွင်းနက်နက် သမီး၊ မွဲချင်တဲ့ခွေး ပြာပုံတိုးတယ်ဆိုတာ ဒါမျိုးပဲ”

ဒေါ်တင်ဇာဝေသည် ဒေါသကြောင့် မောမောနှင့်ဆင်တီပေါ် ပစ်ထိုင်လိုက်ပြီး... . . .

“မောလိုက်တာ ဘယ်သူရှိသလဲ၊ ရွှေစာ... . . ရွှေစာ ရေတစ်ခွက် ခပ်ခဲစမ်း၊ ပြီးရင်... . . ညည်းအန်ကယ်ကြီးကို ဖုန်းဆက်၊ အရေးကြီးတယ် အမြန်ပြန်လာပါလို့”

“ဟုတ်... . . ဟုတ်ကဲ့ အန်တီကြီး”

မုန်မာန်ပြေကတော့ ပကတိကျောက်ရုပ်။

“မဖြစ်ဘူး၊ သင်းကို သင်းအဖေတို့ကုမ္ပဏီမှာ ရှယ်ယာ အများဆုံးဝင်ထားတဲ့ ဒါရိုက်တာ မောင်ထိုက်အောင်နဲ့ပဲ အခြားဆုံး လက်ထပ်ပေးလိုက်တော့မယ်”

ချစ်ခွန်းက ပျာပျာသလဲ... . .

“ဒီလိုတော့ မလုပ်ပါနဲ့အန်တီ၊ အန်တီပြောထားတာ ကျွန်တော် မေမေတို့ကို ဖုန်းဆက်ခေါ်ထားတာ၊ ဒီည ဖလှော်နဲ့ဖေဖေရော မေမေပါ ပြန်လာကြမှာပါ။ အဲဒါ ကျွန်တော်သဘောမလားဟာ၊ ခုလိုမြင်ကွင်းမျိုးတွေ့ရတော့ ကျွန်တော် အထောက်အကူကို စိတ်မကောင်းဖြစ်ရပါတယ်”

ချစ်ခွန်းက အခြေအနေ အရပ်ရပ်ကို သုံးသပ်တာ စဉ်ကြည့် ကလိုက်သည်။ အမှန်တော့ မိဘတွေက သူတို့...

သာသာသူတို့ ပြန်လာကြခြင်းဖြစ်သည်။ ဒါကို အခွင့်ကောင်းယူကာ မုန်းမာန်ပြေအတွက် ထွက်ပေါက်တစ်ခု အနေနှင့် ဖန်တီးပေးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

မုန်းမာန်ပြေကတော့ အံ့အားသင့်သော မျက်လုံးဖြင့် ချစ်ခွန်းကို ကြည့်သည်။ ချစ်ခွန်းလျှို့ဝှက်ထားသော စကားတစ်ခု၏ တစ်စွန်းတစ်စကို မုန်းမာန်ပြေ ရိပ်မိလိုက်လေပြီ။

သူ၏မိခင်သည် ချစ်ခွန်းအပေါ်၌ တစ်ခုခုတောင်းဆိုထားလိမ့်မည်။

ချစ်ခွန်းနှင့် မျက်လုံးဆုံသည့် တဒဂ်၌ ချစ်ခွန်း၏ မျက်ခန်းရိပ်တွင် မေတ္တာ၏ အားအင်များနှင့် အားပေးသော အကြည့်တို့ကို တွေ့မြင်လိုက်ရသည်။

“မင်းပြောတာ အသေအချာပဲလား”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ၊ မနက်ဖြန်ညနေလောက် မေမေတို့ကို ကျွန်တော်ခေါ်လာပါမယ်”

ပြောင်းလဲခြင်းသည် ဤမျှမြန်ဆန်စွာ ဖြစ်ပေါ်လာလိမ့်မည်ဟု လုံးဝမထင်မှတ်ခဲ့သဖြင့် မုန်းမာန်ပြေသည် မယုံကြည်နိုင်အောင် ဖြစ်နေသည်။

“ပြေ”

ချစ်ခွန်းက မုန်မာန်ပြေ၏ အနီးဆုံးနေရာ၌ ဝင်ထိုင်လိုက်ပြီး တစ်သျှူးပေပါလေးကိုထုတ်ကာ ကမ်းပေးလိုက်၏။

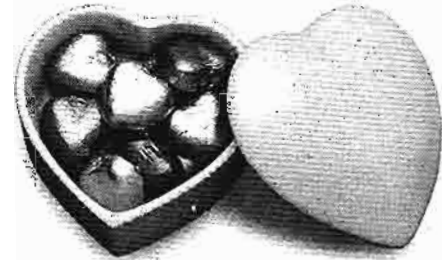
မုန်းမာန်ပြေအတွက် ကြေကွဲမှုက ပိုမိုသည်ထန်လာပြီး နိုင်နေရာမှ ဖြုန်းခနဲထကာ အိပ်ခန်းထဲသို့ ပြေးဝင်သွားလေ

www.burmeseclassic.com

သည်။

ချစ်ခွန်းရင်ထဲ မီးဟုန်းဟုန်း တောက်လောင်၍ ကျန်ရစ်
ခဲ့လေသည်။

မုန်းမာန်ပြေ၏ သောကဟူသမျှတို့ကို သူပဲလွှဲပြောင်း
ယူလိုက်လိုသော ဆန္ဒက သူ့နှလုံးအိမ်၌ အပြည့်အနှက် နေရာ
ယူလျက်. . .

အခန်း (၃၅)

“မိမုန်းကို အိမ်တွင်း အကျဉ်းချထားလိုက်ပြီ၊ ငါ့ကို
အောင် ပေးမတွေ့ဘူးဟာ၊ ငါ့ကိုပါ နင်တို့အားလုံး ကြံရာပါပဲ၊
ကျင့်သွယ်ချင်း ကောင်းစားရေးကို ဖျက်ဆီးပစ်ကြတဲ့သူမျိုး
ဟာ သူငယ်ချင်းကောင်း မဟုတ်ဘူးလို့ ပြောလွှတ်လိုက်သေး
တယ်ဗျ”

မြတ်စိုးနှင့် နောင်ဖွဲ့ အမြှာညီအစ်မကို ကြိုရင်မြတ်စိုး

www.burmeseclassic.com

က အခြေအနေ အရပ်ရပ်ကို ရှင်းပြလိုက်သည်။

“ဒီလိုဆိုရင် မိမုန်း ခွန်းနဲ့လက်ထပ်ရတော့မယ့် အနေ အထားပေါ့ ဟုတ်လား”

“အေးလေ အခြေအနေက အဲဒီလိုဖြစ်နေပြီကိုး”

“ခွန်းကိုကော စိတ်ချထားလို့ ဖြစ်ပါ့မလား၊ သူက မိမုန်း ကို သိပ်ချစ်တာ”

သဇင်မောင်က လေးလေးနက်နက်ထားပြီး ဝင်ပြော လိုက်ရာ နှောင်ဖွဲ့က ဖျတ်ခနဲ သဇင်မောင်ကို လှမ်းကြည့်လိုက် ပြီး...

“ချစ်ခွန်းက နင်တို့ကို ဝန်ခံလို့လား”

“ဟ... နှုတ်ကတော့ ဘယ်ဝန်ခံမလဲ၊ ဒါပေမယ့် မျက် လုံးက ဝန်ခံနေတယ်”

“ဒါဖြင့် မာန်နဲ့ချစ်ခွန်း လက်ထပ်သွားဖြစ်ရင်တောင် မာန်အတွက်ငါ စိတ်ချမ်းသာသင့်တယ်ဆိုရင် ငါမှားမလား”

“ဘာ... ဘာပြောတယ်နှောင်ဖွဲ့၊ နင်ယောက်ျား ဟုတ်ဘူးလား”

နှင်းဆီမောင်က စွာတူးစွာဖြင့် မကျေမနပ် မေးလိုက် သည်။

“နင်တို့ သေသေချာချာ စဉ်းစားကြည့်စမ်း၊ မာန်ဟာ ငါ့ကိုချစ်တာမဟုတ်ဘူး သနားနာ၊ သူတကယ်ချစ်သွားတာ ချစ်ခွန်းပဲ”

“ဟ... သနားတာလဲ ချစ်တာပဲပေါ့၊ ချစ်ခွန်းကို ချစ်

တာတ ချစ်စရာကောင်းလို့ချစ်တာ၊ ချစ်ခွန်းကို သူတင်မတဘူး မြင်ရတဲ့ အပျိုမတွေတိုင်းလိုလို ရင်ခုန်ချင်စရာကောင်းလောက် တဲ့ ရှုပါနဲ့ အပြုံးကြောင့် တစ်ဖက်သက်ချစ်နေကြတဲ့သူတွေ အပုံ ကြီး၊ ငါ့အထင်ပြောရရင် မိမုန်းကလဲ အပျိုမတစ်ယောက်ပဲ ချစ် ခွန်းအပေါ် ရင်ခုန်မိတာ အဆန်းမဟုတ်ပါဘူးလို့ ငါထင်တယ်”

နှင်းဆီမောင်က ပြတ်သားစွာ ပြောလေသည်။

သဇင်မောင်ကလည်း...

“ဟုတ်တယ်... မြွေမြွေချင်း ခြေမြင်တယ်၊ မိန်းမသား တစ်ဦးရဲ့စိတ်ကို မိန်းမသားအချင်းချင်းပဲ ပိုနားလည်တတ်ပါ တယ်ဟာ၊ နင်ခေါင်းရှောင်ပြီး သူ့ရဲကောင်းလုပ်ဖို့ မစဉ်းစားလိုက် နဲ့ နှောင်ဖွဲ့၊ ငါတို့အားမပေးဘူး”

နှောင်ဖွဲ့ သက်ပြင်းချလိုက်သည်။ သူငယ်ချင်းများ ပြော သည်ကိုလည်း သူလက်ခံသည်။

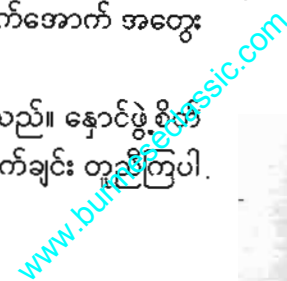
ချစ်ခွန်းသည် မုန်းမာန်ပြေအပေါ် အဘယ်မျှချစ်သည် ပြောပြော မိမိအချစ်ထက်တော့ မသာလွန်နိုင်။

မုန်းမာန်ပြေအပေါ် မိမိရင်ခွင်ကလွဲပြီး အခြားမည်သူ ရင်ခွင်ကို သူစိတ်ချရမည်နည်း။

“ဘာလဲ ကိုယ့်ချစ်သူကောင်းစားရေးအတွက် ကိုယ်သာ အနစ်နာခံမယ်ဆိုတဲ့ ခပ်ပျော့ပျော့ ခပ်အောက်အောက် အတွေး အခေါ်မျိုးကို ငါတို့လက်မခံနိုင်ဘူး”

သဇင်မောင်က ဝင်ပြောလိုက်ပြန်သည်။ နှောင်ဖွဲ့ စိတ်

ထဲ မိန်းမသားအတော်များများသည် ခံယူချက်ချင်း တူညီကြပါ။

လားဟု သဘောပေါက်လိုက်သည်။

“ဟုတ်ပေ . . ကိုယ့်ချစ်သူ ဘဝမြင့်မားရေးအတွက် ကိုယ့် လုပ်အားနဲ့ကိုယ် ရုန်းကန်ရှာဖွေ ကြိုးစားခြင်းသာ ယောက်ျား ကောင်း ယောက်ျားမြတ်တွေ့ အလုပ်လို့ ငါတို့ နားလည်တယ် လက်ခံတယ်၊ နှင် မပျော့ညှဲနဲ့နော်၊ မတွေ့ဝေနဲ့၊ ငါတို့ပါ နှင့်ကို ငယ်စာရင်းက ပယ်ပစ်လိုက်မယ်”

“ငယ်စာရင်းကိုပဲ ပယ်ပါ၊ ဟိုငယ် . . . ဟိုဟာကိုတော့ မပယ်လိုက်ပါနဲ့”

မြတ်စိုးက ဝင်ဖောက်လေရာ နှင်းဆီမောင်က . . .

“ခွေးသူတောင်းစား . . . နှင် မစုတ်ပဲ့နဲ့”

မြတ်ခွန်းက ရယ်မောလိုက်လေသည်။ နှောင်ဖွဲ့က ပြုံး ပြုံး . . .

“ဒီလိုဆိုရင် ငါ့ကို ချစ်ခွန်း ဆက်သွယ်လာလိမ့်မယ် ထင်တယ်”

“အေး . . . သူ့ဘက်က ရိုးသားပါတယ်ဆိုရင်တော့ မကြာခင် ဆက်သွယ်လာမှာ ကျိန်းသေတယ်၊ ကိုင်း . . . ကိုင်း အမြွှာနှစ်ကောင် နှင်တို့ပစ္စည်းပစ္စယတွေ ကိစ္စပြီးပြီလား၊ ပြီးရင် သွားရအောင်”

“ပြီးပြီ”

“ဒါဖြင့် မင်းကိုရှစ်မိုင်အိမ်မှာပဲ ထားခဲ့မယ်၊ ငါဒီနှစ် ကောင်ကို ပို့ပြီးမှပြန်လာခဲ့မယ်”

“အေး . . . ငါတို့လဲ ကိစ္စဝစ္စပြီးရင် မိမုန်းကိုဆက်သွယ်

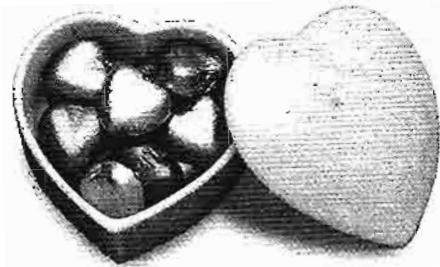
ကြည့်ဦးမယ်၊ ပြီးရင် နှင်တို့နဲ့ ဆက်သွယ်မယ်”

“ပြောမယ့်သာ ပြောရတာဟာ ခွန်းအတွက်လဲ စိတ် မကောင်းဖြစ်မိတယ်၊ ငါတို့နှစ်ယောက်က အမြွှာမဖြစ်ဘဲ မိမုန်း မှာသာ အမြွှာရှိခဲ့ရင် ကိစ္စပြီးနေပြီ”

သူငယ်ချင်းများ ရောက်တတ်ရာရာ ပြောကြတော့ လည်း သူတို့အားလုံး၏ ခေါင်းထဲ၌ မုန်းမာန်ပြေနှင့် အဆက် အသွယ်ရရှိဖို့သာ အာရုံရောက်နေကြသည်။

ရှစ်မိုင်ရှိ မြတ်စိုးခြံဝင်းအဝ၌သာ နှောင်ဖွဲ့ကို မြတ်စိုး ချထားခဲ့ပေးလိုက်သဖြင့် ချစ်ခွန်း ရောက်ရှိနေကြောင်းကို နှောင် ဖွဲ့မှလွဲ၍ ကျန်သုံးဦးက မသိလိုက်ပါချေ။

အခန်း (၃၆)

“ကျွန်တော် ပြေနဲ့ လွတ်လွတ်လပ်လပ် တွေ့ခွင့်မရ သေးပါဘူး ကိုနှောင်ဖွဲ့၊ သူ့မိခင်ရှေ့မှာပဲ တွေ့ခွင့်ရတဲ့အတွက် ကျွန်တော်တို့ ဘာမှပြောခွင့်မရသေးပါဘူး”

နှောင်ဖွဲ့က ချစ်ခွန်းကိုအားနာစွာဖြင့် ကြည့်လိုက်သည်။ ချစ်ခွန်းပေါ် မတရားရာ ကျရောက်နေပြီဟု ထင်ပါသည်။ သူ့အ သည်းနှလုံးတစ်ပါးသူကို ထုတ်ပေးသည့် ကိစ္စမျိုးမှာတောင် သူ ရင်ကိုသူ ခွဲထုတ်ရမည့်ကိန်းဆိုက်နေသည့် ချစ်ခွန်းကို သူ

စာနာတာ သနားခြင်း၊ အားနာခြင်းတို့ ရောပြွမ်းကာ မည် သည့်တောင်းဆိုချက်ကိုမှ ပြောမထွက်အောင် ဖြစ်နေသည်။

“ကျွန်တော့် မိဘတွေကို ဖွင့်ပြောတော့လဲ မစောလွန်း ဘူးလား ကျောင်းပြီးမှဆိုရင် ပိုမကောင်းဘူးလား ဘာညာနဲ့ပေါ့။ ခုထက်ထိ ခေါင်းမညိတ်ကြသေးဘူး”

နှောင်ဖွဲ့ရင်ထဲ ပူလောင်လာသည်။ မုန်းမာန်ပြေ အ တွက် စိတ်မကောင်းဖြစ်ကာ စိုးရိမ်ပူပန်မှုဖြင့် ခေါင်းမီးတောက် လောင်လာသည်။

“ဒါဖြင့် ကျွန်တော်တို့ ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ”

“ကျွန်တော် ကြိုးစားကြည့်ပါဦးမယ်၊ ကျွန်တော်နဲ့ အ ဆင်မပြေရင် သူတို့ဖက်စပ်ကုမ္ပဏီက ဒါရိုက်တာနဲ့ပေးစားပစ် မယ့် အနေအထားဆိုတော့ ကျွန်တော်ပါ အဝင်ခက်သွားမှာ နီးရိမ်တယ်လေ၊ ဒါကြောင့် ဘယ်သူနဲ့မှ မတိုင်ပင်ဘဲ ကျွန်တော့် မိဘတွေကို ဖွင့်ပြောပြီး လာတောင်းပါမယ်လို့ အာမခံလိုက်တာ မိဘတွေက လက်မခံတော့ ခက်နေတယ်”

“ဘာဖြစ်လို့ လက်မခံတာလဲ”

ချစ်ခွန်း ပြောသင့် မပြောသင့် ချိန်ဆလိုက်သည်။

အထူးသဖြင့် . . .

“ချစ်ဦးသူ ရည်းစားရှိခဲ့ဖူးတဲ့ မိန်းကလေး၊ သူ့ရည်းစား တ နိုင်ငံခြားမှာ အလုပ်သွားလုပ်နေတုန်း မင်းကိုအပျော်တွဲတာ ဒီလို မိန်းကလေးရဲ့ မေတ္တာကို မေမေ မယုံကြည်ချင်ဘူး” ဟု နှောင်ဖွဲ့က ခါးသီးသောစကားကို သူပြောမထွက်ပါ။

www.burmeseclassic.com

နောင်ဖွဲ့သည် ချစ်ခွန်းမျက်နှာပြင်ပေါ်မှ အရေးအကြောင်းများကို အကဲခတ်မိလိုက်သည်။

ပြောစရာမလိုပါ။ တစ်ဦးတည်းသော သားဖြစ်၍ မိဘများက နှမြောပေမည်။ အထူးသဖြင့် ချစ်သားနှင့် ပတ်သက်လာသမျှ မိန်းကလေးများ၏ နောက်ကြောင်းကို မစုံစမ်း၊ မစစ်ဆေးဘူးဟု မပြောနိုင်။ စုံစမ်းလာသည့်အခါ ဘယ်မိဘမဆို ခြောက်ပြစ်ကင်းသဲလဲစင် မိန်းကလေးမျိုးကိုသာ လိုလားကြပေမည်။

ရည်းစားရှိသော မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို နောက်ကြောင်းမရှင်းပါဘူး သားရယ်ဟုတော့ သားဖြစ်သူကို တတ်နိုင်သရွေ့တားမြစ်ရမည်မှာ မိဘများ၏ မေတ္တာတရားဟု သူနားလည်သဘောပေါက်မိရာ မုန်းမာန်ပြေအပေါ် အသနားပိုသွားရသည်။

မိမိနှင့် ပတ်သက်လာလျှင် မုန်းမာန်ပြေမှာ အရှုံးကြီးသာပါတကား။

“ဘာရယ် မဟုတ်ပါဘူး၊ ကျွန်တော့်ကို နို့နို့စင်တယ်လို့ တောင် မယူဆသေးချင်ကြဘူး”

ချစ်ခွန်း၏ မုသားကို သူနားလည်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ချစ်ခွန်း စိတ်သက်သာရာ ရစေရေးအတွက်...

“အင်းပေါ့ဗျာ... တစ်ဦးတည်းသော သားကလဲဖြစ်ပြန်၊ ကျောင်းကလဲ မပြီးသေးဘူးဆိုတော့ အနှမြောပိုကြမှာပေါ့၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ဗျာ ကိုချစ်ခွန်းက သူ့အိမ် ဝင်ထွက်ခွင့်ရသေးတဲ့ သူဆိုတော့ ကျွန်တော်နဲ့မာန်ကို ဆက်သွယ်ခွင့်ရအောင်တော့

အကူအညီပေးပါဗျာ”

“ဟုတ်ကဲ့... ကျွန်တော်ကြိုးစားပါ့မယ်”

ချစ်ခွန်းသည် နောင်ဖွဲ့နှင့် မုန်းမာန်ပြေတို့၏ အခြေအနေကို မြတ်စိုးမှတစ်ဆင့် သိရှိပြီးဖြစ်ရာ မိမိအရှုံးအတွက် ကြေကွဲမနေအားဘဲ ချစ်သူချင်း မကွေကွင်းဖို့အရေး အားတက်သရော တူညီပေးရန် ဆုံးဖြတ်ချက်ချခဲ့သည်။

“ဒီလိုဆို ကျွန်တော်ပြန်ဦးမယ်”

“လိပ်ပုကို မစောင့်တော့ဘူးလား”

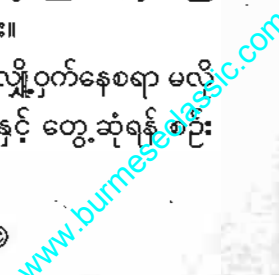
“မစောင့်ပါဘူး၊ အခြေအနေတွေကိုသာ ပြောပြလိုက်ပါ”

ရှုံးသူဖြစ်သော်ငြား ဝန်တိုခြင်းကင်းကွာစွာဖြင့် မိမိအား အကူအညီပေးနေသော ချစ်ခွန်း၏စိတ်ဓာတ်ကို သူ မလေးစားဘဲ မနေနိုင်။

အကယ်၍ မုန်းမာန်ပြေအား မလွဲမရှောင်သာ၍ ချစ်ခွန်းနှင့် လက်ထပ်လိုက်ရသည့်တိုင်အောင် သူသည်ကြေကွဲမှုကြားက ကျေနပ်သည့်အပြုံးကို ပြုံးနိုင်လိမ့်မည် ထင်ပါသည်။

ချစ်ခွန်း၏ကားလေး ခြံထဲမှထွက်သွားသည်။ ဪ... သူတစ်နှစ်လောက် ရှာဖွေစုဆောင်းသည့် ငွေကြေးတန်ဖိုးသည် ချစ်ခွန်း၏ ကားတစ်စီးစာမျှပင် မရှိပါလား။

နောင်ဖွဲ့အတွက် ဤခရီးစဉ်သည် လျှို့ဝှက်နေစရာ မလိုတော့သဖြင့် မိဘညီအစ်ကို မောင်နှမများနှင့် တွေ့ဆုံရန် စဉ်းစားလိုက်မိသည်။

သို့သော် မုန်းမာန်ပြေဘက်က ဆက်သွယ်လာလျှင် အဆင်သင့်ဖြစ်နေစေရေးအတွက် ဤအိမ်မှ တစ်ဖဝါးမှ ခွာ၍ မဖြစ်နိုင်ပါ။

“တူး တူ တူး တူ တူး”

ထိုစဉ် တယ်လီဖုန်းမြည်သံ ထွက်ပေါ်လာသဖြင့် မြတ်စိုးပြေးဝင်ကာ ကောက်တိုင်လိုက်သည်။

“ဟဲလို”

“နှောင်ဖွဲ့... ငါပါ”

“ဟာ... မာန်”

“ပြဿနာတွေတော့ ရှုပ်ကုန်ပြီ၊ ခုပဲ ခွန်းမေမေလာ သွားတယ်”

“ဟင်”

“သူတို့ဘက်က သားကိုနှုတ်သေးတဲ့အကြောင်းနဲ့ အဲဒါ ရပြီးမှ လက်ထပ်ပေးမယ်ဆိုတဲ့အကြောင်းကို လာပြောသွားတယ်”

နှောင်ဖွဲ့ရင်၌ စူးရှနာကျင်သွားသည်။ သမီးရှင်များ၏ ဂုဏ်ပကာသနခွဲခြားမှုသည် မိမိသမီး၏တန်ဖိုးကို ကျဆင်းစေတတ်ကြောင်း မသိရှိကြဘူးထင်ပါသည်။

“ဒီတော့...”

“ဒီတော့... မေမေက ဘယ်ခံမလဲ၊ ခုချက်ချင်းပဲ ခွန်းထက်သာတဲ့လူနဲ့ ပေးစားမယ် ဘာမယ်ဖြစ်နေတယ်”

“ညော်”

“မာန် ဆုံးဖြတ်ချက် ပြတ်ပြတ်သားသား ချပြီးပြီပဲ... မေမေတို့ လုပ်ရပ်ဟာ သမီးရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာကို တစ်ပြားသားမှ မရှိအောင်လုပ်လိုက်တာပဲ၊ ဘာပဲညာပဲနဲ့ ငါ ငိုယိုပစ်လိုက်တယ်”

“ဒီတော့”

“ဒေါ်လေးတို့ ဘွားဘွားတို့ကလဲ ငါ့ဘက်ကပါလာကြပြီ၊ မေမေလဲ တွေဝေလာတာပေါ့၊ ခုတောင် ဗေဒင်မေးဖို့ထွက်သွားကြတယ်၊ ဒါပေမယ့်... ငါ့ကိုတော့ အစောင့်အကြပ်တွေနဲ့ ထားခဲ့တာပေါ့၊ ရယ်ရတယ် ငါထမင်းမစားတာ သုံးနပ်ရှိပြီ”

“ဟင်... အဲဒီလိုတော့ မလုပ်နဲ့လေ၊ တော်ကြာ အစာအိမ်ရောဂါတွေ ဘာတွေဖြစ်ကုန်ဦးမယ်၊ မလုပ်ပါနဲ့ မာန်ရယ်”

“အဟင်း... ဟင်း... နင်ထင်သလား”

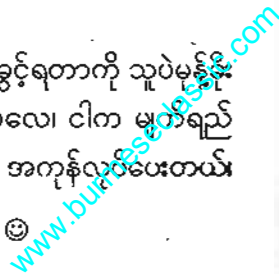
မုန်းမာန်ပြေသည် သောကရောက်တဲ့ကြားက ရယ်နိုင်သေးတယ်၊ ဤမာကျောကျောနှင့် ခေါင်းမာသော မိန်းကလေးကိုမှ မိမိကလည်း ချစ်ခဲ့မိသည်ကိုး။

“ဘာထင်ရမှာလဲ မာန်”

“ငါက ထမင်းတော့မစားဘူး၊ ဒါပေမယ့်... သူတို့ မသိအောင်တော့ မုန့်ခိုးစားထားတာပေါ့၊ အဲဒါ ငါ့ကိုဘယ်သူ အကြံပေးတာလဲ သိလား”

“လိပ်ပုလား”

“မဟုတ်ဘူး ခွန်း၊ သူပဲ ဝင်ထွက်ခွင့်ရတာကို သူပဲမုန့်ခိုးဝယ်ပေးထားတယ်၊ ရွှေစာက ငါ့ဘက်ကလေ၊ ငါက မျက်စိဖြူလေ သူက သနားလေရဲ့၊ ငါခိုင်းတာ အကုန်လုပ်ပေးတယ်”

နှင့်ဘာမှမစိတ်မပူနဲ့သိလား၊ ငါ နင်ကလွဲပြီး ဘယ်သူနဲ့မှ လက်ထပ်ပေးတာကိုမှ လက်မခံနိုင်ဘူး”

“မာန်ရယ်... ငါလဲ နင့်ကို မဖြစ်ဖြစ်တဲ့နည်းနဲ့ကို လက်ထပ်ယူမယ်”

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ နင့်စိတ်တွေ မတွေ့ဝေတော့ခြင်း အတွက် ငါကျေနပ်တယ် သိလား၊ နင့်ရည်မှန်းချက်အတိုင်းပဲ ငါးနှစ်ပြည့်အောင်တော့ စောင့်ကြမယ်လေ၊ ငါလဲလွတ်လွတ် လပ်လပ် နေချင်သေးတယ်ဟ”

“အခြေအနေမပေးရင်ကော”

“ဧါအသက်ကို အသေခံပြီးတော့ ယောက်ျားပေးစား မယ်ဆိုရင်လဲ ပေးစားပါစေကွာ၊ ခုနကပဲ ငါပြောလိုက်တယ် မေမေတို့လုပ်ပုံက မဟုတ်သေးဘူးလို့ ကျွန်မမှာပဲ မဖုံးနိုင် မဖိနိုင်ဖြစ်နေလို့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို အမြန်ဆုံးငမ်းငမ်းတက် လိုက်ဖမ်းယူနေတဲ့ပုံ ပေါက်နေတယ်လို့ ငါလဲငိုပြော ပြောပြန် ငိုက်တော့မှ ငြိမ်ကျသွားကြတယ်”

“မာန်ရယ်... နင် သိပ်ပင်ပန်းနေပြီလားဟင်”

“ရပါတယ်၊ ဘဝဆိုတာ ဒီလိုပဲပေါ့ ငိုတစ်လှည့်၊ ရယ်တစ်ခါပေါ့ဟာ”

“မာန်”

“ရှင်”

“ဘယ်လိုထူးလိုက်တယ်”

“ရှင် လို့လေ၊ နင်နဲ့ငါ အိမ်ထောင်ပြုကြရင် နင့်ကို ငါ

အိမ်ဦးနတ်အနေနဲ့ ရိုသေရမယ်မဟုတ်လား၊ ခုကတည်းက အကျင့်ပါအောင် ထူးကြည့်တာ၊ အဟင်း... ဟင်း... နားထောင်လို့ မကောင်းဘူးလားဟင်”

“မာန်ရယ် မနောက်စမ်းပါနဲ့၊ နင့်ကို ငါစကားအတည်ပြောမလို့”

“ဟင်... နင်ပြောခဲ့တဲ့စကားအားလုံးကို ငါကအတည်ပြုပေးနေခဲ့တာ”

“တော်ပါတော့ မာန်ရယ်၊ ရယ်ရလွန်းသူဟာ ငိုရတတ်တယ်တဲ့၊ နင်သိပ်ရယ်မနေနဲ့ဟာ ငါနှင့်အတွက် စိုးရိမ်တယ်၊ ... ငါပြောချင်တဲ့စကားတောင် ဘယ်ရောက်သွားမှန်းမသိဘူး”

“အတည်စကားလား”

“အင်း... ဒီလို အစက နင့်အချစ်ကို ငါမယုံခဲ့ဘူး၊ ငါ့ဘဝအတွက် အဖျင်းတော်ပြေစေဖို့ အညံ့တရလုလင် အချစ်တမ်းကစားတယ်လို့ ထင်ခဲ့ပြီး မဝံ့မရဲနဲ့ ချစ်ခဲ့ရတာ”

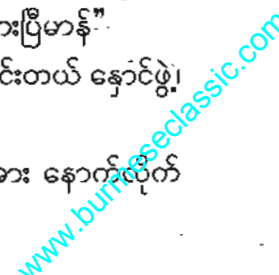
“အခုတော့ကော”

“နင့်ရဲ့အချစ် နင့်ရဲ့သစ္စာတရားဟာ တန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်တော့ကြီးမားတယ်လို့ ငါလက်ခံယုံကြည်လိုက်ပြီ၊ ဒါကြောင့် ငါ့ဘဝအတွက် ချစ်တဲ့အပြင် သိပ်လေးစားသွားပြီမာန်”

“အလဲ့... တယ်ဟုတ်ပါလား၊ ကောင်းတယ် နှောင်ဖွဲ့၊

အိမ်ထောင်လေ မယားရှိခိုးသွားမကျိုးတဲ့”

“မုန်းမာန်ပြေက ရယ်သံနှောတဲ့ သူ့အား နောက်လိုက်

သေးသည်။ သို့သော် နောင်တွဲစိတ်ထဲ ထင်၍လားမသိ မုန်းမာန် ပြေ၏ ရယ်သံသည် အက်ကွဲကာ ငိုသံစွက်ဖက်နေသည်ဟု...

“မာန်”

“အင်”

“ငါ နင်နဲ့လက်ထပ်ဖို့ အမြဲအဆင်သင့်ရှိနေတယ်ဆိုတာ နင်ယုံကြည်ထားနော်”

“အင်း... ငါလဲ နင်နဲ့တွေ့ဆုံဖို့ အမြဲချောင်းနေတာ ခြေ... နင်နဲ့ ကိုကိုသဲဦးပိုင် ဂျပန်မှာ ဆုံဖြစ်ကြသေးသလား”

“အင်း... ဖက်ထရီ တစ်ခုမှာလေ သူ့အလုပ်သူ ကိုယ် အလုပ်ကိုယ်လုပ်ပဲ၊ ငှားထားတဲ့ အခန်းချင်းကလဲ ကပ်လျက်ပဲ ဒါပေမယ့်... ကိုယ်က ညပိုင်းအလုပ်သမားဆိုတော့ နေ့အ ဆိုင်းသမားနဲ့ စပ်တူငှားထားတာ၊ ဒီတော့ နည်းနည်းသက်သာ တယ်လေ”

“ကိုကိုနဲ့နင် တစ်ခါမှ မျက်နှာချင်းဆိုင် မတိုးဘူးလား”

“တိုးတာပေါ့ ခဏခဏပဲ၊ ငါက နင့်မျက်နှာနဲ့ ငါ့ယောက်ဖလောင်းကို ပြုံးပြပါတယ်၊ သူကတော့ ခပ်တည်တည်ပေါ့”

“နင် စိတ်မပျက်ဘူးလားဟင်”

“မပျက်ပါဘူး၊ ခြေ... ငါ မြန်မာပြည် ပြန်ရောက် နေတယ်လို့ သတင်းပေးလိုက်တာ ကိုကိုပဲ ဖြစ်လိမ့်မယ်ထင် တယ်”

“ဘာ ကိုကိုလဲ”

“ခုကတည်းက နှုတ်ကျိုးပြီး ကျင့်သားရနေတော့”

ကောင်းဘူးလား”

“တော်ပြီ နောင်တွဲရာ၊ ကားသံကြားတယ်၊ ခွန်းထင် တယ်၊ ငါ ခွန်းနဲ့ စကားပြောလိုက်ဦးမယ်နော်”

“အင်း... အင်း... ခြေ... ထမင်းလဲ စားလိုက်ဦး နော်”

“စိတ်ချပါ၊ ကိုယ့်ဝမ်းကိုယ်တော့ အငတ်မထားပါဘူး တာ၊ အမြောနှစ်ကောင်ကို ဖုန်းဆက်ပြီးအားရင် ငါ့ဆီလာခဲ့ဖို့ ပြောလိုက်ဦးနော်”

“အင်း... ဒါပဲလား”

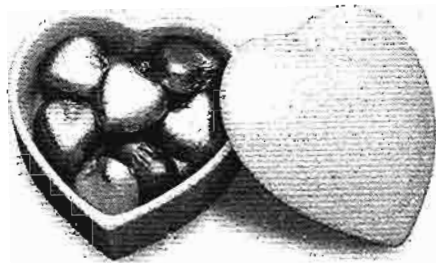
“အင်း...”

မုန်းမာန်ပြေဘက်က တယ်လီဖုန်းချသွားသည်။ နောင် ခွဲသက်ပြင်းချလိုက်သည်။ ကံကြမ္မာသည် မိမိဘက်သို့ မျက်နှာ သာပေးစပြုပြီ ဖြစ်သော်လည်း သူမယုံရဲသေးပါ။

မုန်းမာန်ပြေအနားသို့ အမြဲတစေ ချဉ်းကပ်ခွင့်ရသူမှာ ချစ်ခွန်းသာ ဖြစ်နေသည်ဆိုတော့...

သူ၏အချစ်ကိုသာ မဏ္ဍိုင်ပြု၍ သူ့သစ္စာဆိုရပါသည်။ သူ၏ မုန်းမာန်ပြေအပေါ် ထားရှိသော အချစ်နှင့်သစ္စာတရား ကြောင့် သူသည်...

အခန်း (၃၇)

မုန်းမာန်ပြေသည် အိမ်ရှေ့မှ ရုတ်ရုတ်သဲသဲအသံကြောင့် ပြေးထွက်ခဲ့သည်။

ဦးထွားကြီးနှင့် ဒရိုင်ဘာမောင်ထူး ခြံတံခါးကို ဖွင့်ပေးဘဲ ချစ်ခွန်းအား ပြန်ရန်သာပြောနေသည်။ ချစ်ခွန်းက ရုတ်တရက် နားမလည်ဘဲ...

“ဘာဖြစ်လို့လဲဗျာ”

“ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတာတော့ ဦးတို့လဲ မသိဘူး၊ ဦးလေး ထို့တာဝန်က ဘယ်သူ့ကိုမှ ဖွင့်မပေးနဲ့ဆိုတော့ မင်းကိုလဲ ဖွင့်မပေးနိုင်ဘူး”

“မဟုတ်ပါဘူး၊ ကျွန်တော့်ကို အန်တီတို့ကိုယ်တိုင်ခွင့်ပြုထားတာပဲ”

“အစက ဟုတ်မယ်၊ ဒီမနက် မင်းအမေထင်တယ်၊ မင်းနဲ့ ရုပ်ဆင်တယ်၊ မာစီဒီး အနက်နဲ့လေ၊ အဲ... သူလာသွားပြီးကတည်းက မင်းပါ ဒီကိုလာခွင့် ပါမစ်ပိတ်သွားပြီ”

“ဗျာ...”

ချစ်ခွန်း အံ့အားသင့်သွားသည်။ သို့သော် ချက်ချင်းပင် အခြေအနေ အရပ်ရပ်ကို သုံးသပ်လိုက်မိသည်။

အိမ်ဘက်ဆီသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်သောအခါ မုန်းမာန်ပြေကို အိမ်ရှေ့သံပန်းတံခါး၏ အတွင်းဘက်၌ လှမ်းမြင်လိုက်ရသည်။

ပတ်ဝန်းကျင်က ရိပ်မိသွားမှာ စိုးရိမ်သည်။ မုန်းမာန်ပြေ သဘောက သမီးဇောဖြင့် သွေးပူကာ ပတ်ဝန်းကျင်ကို မေ့လျော့ပြီး ထင်တိုင်းကြဲနေပေမယ့် သူ့အနေဖြင့် မုန်းမာန်ပြေ၏ သိက္ခာအပေါ် ငဲ့ညှာသင့်သည်။ ထို့ကြောင့် ချက်ချင်းပင် လှည့်ပြန်ခဲ့လိုက်သည်။

ပထမဦးဆုံး သူတွေ့ရမည့်သူမှာ သူ၏မိခင်ဖြစ်သည်။ မိခင်ရှိရာ ဗိုလ်ချုပ်ဈေးဘက်သို့ ကားကိုဦးတည်လိုက်သည်။ ဆိုင်ဆောက်တော့ ထင်သည့်အကိုင် မိခင်အလုပ်ရှုပ်နေသည်။

www.burmeseclassic.com

“မေမေ”

“ဟော... သား၊ လာ... မုန်းမာန်ပြေအိမ် ရောက်ခဲ့ ပြီထင်တယ်၊ လာ... လာ...”

မိခင်က သူမ၏ရုံးခန်း သီးသန့်ခန်းသို့ခေါ်ဆောင်သွား သည်။ သူမ၏ပျက်ယွင်းနေသော မျက်နှာရိပ် မျက်နှာကဲကို မိခင် က ရိပ်မိသိရှိပြီးဖြစ်နေသည်ကို သူ မအံ့သြနိုင်တော့ပါ။

“ထိုင်... သား”

မိခင်က သူမ၏ရှုသိုးသိုးဖြစ်နေသော မျက်နှာကို ပြော ကြည့်ကာ နေရာပေးလိုက်သည်။

“မေမေ မကောင်းဘူးဗျာ၊ ပြေ့အိမ်ကို ဘာသွား ပြော တာလဲ”

“မေမေမှာ သမီးမရှိလို့ သမီးချင်း မစာနာတတ်ဘူးလို့ သား မစွပ်စွဲနဲ့နော်၊ ငရဲကြီးသွားလိမ့်မယ်၊ မေမေပြောပြတာထက် ခွန်းဆုံးအောင် နားထောင်ပြီးမှ ခွန်းပြောချင်တာတွေပြော မေမေနားထောင်မယ်”

ချစ်ခွန်းက မျက်မှောင်ချိုကာ မိခင်ကိုကြည့်လိုက်သည်။ မိခင်က သူမ၏ပွရောင်းနေသော ဆံပင်ကို ပြီးသင်ရင်းဖြင့်...

“မေမေက သမီးလေးကို တွေ့ဖို့သွားတာ သမီးလေးတွေ့ခွင့်မရဘဲ ဒေါ်တင်လေးဝေနဲ့ပဲ တွေ့ရတယ်၊ သူက သူ့သမီးနဲ့သားကို အမြန်ဆုံး လက်ထပ်ပေးချင်တယ်၊ လူငယ်ချင်းကလေး ရည်ငံနေတယ်၊ ငပလီကိုလဲ ညအိပ်ညဉ့်နေ သွားခဲ့တယ်ဆို တော့ သူတို့ဘက်က သမီးရှင်အနေနဲ့ ထိခိုက်နှစ်နာနေတယ်”

အကြောင်းကို ပြောပြတယ်လေ”

ချစ်ခွန်းက ငြိမ်သက်၍ နားထောင်နေလိုက်သည်။ ဒါ တွေအားလုံးသူ့အား ဒေါ်တင်လေးဝေ ပြောပြသကဲ့သို့ သူမိခင် ကိုလည်း ပြောပြလိမ့်မယ်ဟု သူယုံကြည်လေသည်။ ထို့ကြောင့် သူနှုတ်ဆိတ်နေလိုက်သည်။

“မေမေက သားတို့လူငယ်တွေ သူငယ်ချင်းတွေ ပေါင်း သင်းဆက်ဆံကြပုံဟာ လူနေမှုအဆင့်အတန်း မြင့်မားကြပါ တယ်၊ အချို့လူငယ်တွေလို သောက်စားမူးယစ်ပြီး ဖိုမကိစ္စ မှန်ထူ နေခြင်းမျိုး လုံးဝမရှိကြပါဘူး၊ ရိုးသားသန့်စင်ပြီး ဖြူစင်ကြပါ တယ်၊ ဒါကို ကျွန်မတို့က အရောင်ဆိုးလိုက်သလို ဖြစ်သွားရာ မရောက်ပေဘူးလားလို့ မေမေကရှင်းပြပါတယ်”

သူမိခင်က ဘီးကိုအသာချထားလိုက်ပြီး သူနှင့်မျက်နှာ ချင်းဆိုင် စားပွဲ၌ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

“နောက်ပြီး သားတို့အသက်ကမှ နှစ်ဆယ့်တစ်နှစ်ပဲ ခြံကြသေးတာ၊ ပညာကလဲ သင်ကြားကြတုန်း သိပ်ငယ်သေး တယ်၊ အိမ်ထောင်ပြုဖို့ စောပါသေးတယ်၊ ကျောင်းပြီးတဲ့အချိန် လူငယ်ချင်း ကျေနပ်မယ်ဆိုရင် ကျွန်မတို့ဘက်က သမီးလေးကို အခမ်းနားဆုံးလာရောက် တောင်းရမ်းယူပြီး လက်ထပ်ပေးမှာပါ သို့ မေမေက နားဝင်အောင် ပြောပြလည်လည် ပြောပြပါတယ် ခွန်း”

ချစ်ခွန်း စိတ်ထင် မိခင်အပေါ် ဖြစ်ပေါ်နေခဲ့သော ဒေါ် သအနည်းငယ် ပြေလျော့သွားသည်။

www.burmeseclassic.com

“မေမေပြောတာ ယုံကြည်ရဲ့လား ခွန်း”

ချစ်ခွန်းက ခေါင်းလည်းမညိတ်၊ ခေါင်းလည်းမခါ တုတ်
ဘာဝေ လုပ်နေလိုက်သည်။ ဒေါ်လှယမင်းက သားဖြစ်သူ
ခေါင်းကို ချစ်စနိုး လှမ်းပုတ်လိုက်ပြီး...

“ဒါတင် ဘာကဦးမလဲသားရယ်၊ မေမေက သမီးလေး
မုန်းမာန်ပြေလို ဖူးဖွတ်စင်နေအောင် လှပပြီးသွက်လက်ချက်
ချာတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို သိပ်သမီးတော်ချင်နေတဲ့
သူပဲ သားရယ်၊ ဒါကြောင့် သမီးလေးနဲ့ တွေ့ဆုံပြီးစကားပြော
ချင်ပါတယ်ဆိုတော့လဲ တွေ့ခွင့်မပေးဘူးလေ”

“မေမေက ဘာဖြစ်လို့ ပြောနေတော့လဲ”

“ဪ... ခွန်းရယ် မေမေက ပြောကိုတွေ့တော့
ပြောနဲ့သား ဘယ်အတိုင်းအတာအထိ ဖြစ်ခဲ့ကြသလဲ၊ တကယ်လို့
ဖြစ်ခဲ့ရင်တော့လဲ မေမေတို့အနေနဲ့ ငြင်းစရာမရှိတော့ဘူးပေါ့
ခုဟာက တစ်ဖက်သတ်လေ၊ သူ့သမီးကို သူတို့သဘောမတူတဲ့
ကောင်လေးနဲ့ ငြိစွန်းသွားမှာစိုးလို့ သားကိုအမိဖမ်းလိုက်တဲ့
သဘောမျိုးဆိုတော့လဲ မေမေတို့ ဘယ်လက်ခံနိုင်မလဲ”

“ဟင်...”

ချစ်ခွန်း အံ့အားသင့်သွားသည်။ သူ့၏မိခင်အနေဖြင့်
မုန်းမာန်ပြေနှင့် နှောင်ဖွဲ့တို့အကြောင်းကို သိရှိလိမ့်မည်ဟု လုံးဝ
မထင်မှတ်ခဲ့ခြင်းသည် မှားယွင်းသွားပြီဟု သူသိလိုက်ရသည်။

“အံ့ဩသွားသလား ခွန်း၊ မေမေဂျပန်မှာ နှောင်ဖွဲ့
တဲ့လူငယ်လေးနဲ့ ဆုံစည်းခဲ့ကြတယ်၊ သိပ်ကို ကြိုးစားတဲ့သူငယ်

ပဲ၊ အသောက်အစားလဲ ကင်းတယ်၊ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံနေလဲ
ကောင်းတယ်၊ အခြားစက်ရုံတစ်ခုမှာ ညအဆိုင်းကို အပြည့်
လုပ်ပြီး မင်းဖခင် အလုပ်ရုံမှာလဲ ကွန်ပျူတာနဲ့စာရင်းကိုင်အနေ
နဲ့ ညနေတိုင်း လာရှင်းပေးတဲ့အလုပ်ကိုပါ လုပ်ထားတယ်၊ ဒါ
အပြင် မြန်မာပြည်က အလုပ်လာလုပ်တဲ့ အလှပြင် ဆိုင်တို့
ဘာတို့မှာလဲ ရှယ်ယာဝင်ထားတယ်၊ သိပ်ကိုကြိုးစားတဲ့ သူငယ်
ပဲ၊ သူ့ရဲ့အိပ်ချိန်ဟာ မနက်ခြောက်နာရီ အလုပ်က ပြန်လာပြီး
ခုနစ်နာရီကနေ မွန်းတည့်ဆယ့်နှစ်နာရီအထိပဲ အိပ်စက်အနား
ယူရှာတယ်”

နှောင်ဖွဲ့၏ ရုပ်ရည်ကို ချစ်ခွန်းကိုယ်တိုင် အကဲခတ်
မြင်တွေ့နေရပြီဖြစ်ရာ မိခင်စကားများကို သူယုံကြည်ပါသည်။

“ဒါနဲ့ မေမေက ဒီလောက်ကြိုးစား ရုန်းကန်နေတဲ့
ကိုယ့်လူမျိုး လူငယ်ကလေးအကြောင်းကို သိချင်လာတယ်၊ ဒါနဲ့
သူ့အခန်းဖော်က သားဖေဖေအလုပ်ရုံမှာ အလုပ်လုပ်တဲ့မြန်မာ
လေးပဲ၊ နောက်တစ်ယောက် ရှိသေးတယ်၊ သူက သဲဦးပိုင်၊
ပထမတော့ သဲဦးပိုင်ကို အရင်မေးတယ်၊ သဲဦးပိုင်က မဖြေဘူး
လေ၊ မသိဘူးလို့ပဲပြောတယ်၊ ဒါပေမယ့် သဲဦးပိုင်ရဲ့ မျက်ဝန်း
ရိပ်မှာ နှောင်ဖွဲ့နဲ့ပတ်သက်မှု ရှိနေတယ်လို့ မေမေရိပ်မိပါတယ်”

ချစ်ခွန်း မိခင်ကို လက်ဖျားခါသွားပြီ၊ သူ့ဘာမှပြော
စရာ မရှိတော့ပါချေ။

“ဒါနဲ့ နှောင်ဖွဲ့ရဲ့ အခန်းဖော်လေးကိုပဲ မေမေက ဆပ်စု
ရတာပေါ့ ခွန်းရယ်၊ ဒီမှာပဲ မေမေနဲ့ဖေဖေ သိလို့တစ်ရတာက

www.burmeseclassic.com

နှောင်ဖွဲ့ဟာ မိသားစုအတွက်ရော ချစ်သူအတွက်ရော ကြီးစား ရုန်းကန်နေရှာတဲ့အဖြစ်ကို သိရှိလိုက်ရတယ်။ သူ့ချစ်သူရဲ့ ပန်းချီ ကားလေးကိုလဲ မေမေတို့သူတို့စပ်တူ အိပ်ခန်းဖော်ရဲ့ အခန်း ထဲမှာ တွေ့ရှိလိုက်ရတာ။ မုန်းမာန်ပြေရဲ့ပဲလေးပဲ ခွန်း”

ချစ်ခွန်းရင်ထဲက တဖြည့်ဖြည့်ဖြစ်သွားသည်။ သူ့အ သည်းနှလုံးပေါ်၌ ရှိနေသော မုန်းမာန်ပြေ၏ပုံရိပ်ကိုတော့ဖြင့် မည်သူမှ မမြင်တွေ့ကြပါသေး။ သူ့အား သူ့မိခင်ပင်သနားလိမ့် မည် မထင်ပါ။

“ဒီလို သူငယ်မျိုးရဲ့ အနာဂတ်ကို မေမေတို့ဖျက်ဆီး သင့်သလား ခွန်း”

“... ..”

ချစ်ခွန်း ခေါင်းငိုက်ဆိုက်ကျသွားသည်။ အချစ်ဆိုသည် မှာ ရယူခြင်းဟု ခံယူ၍မရတော့ပါချေ။

“ခွန်း”

“.....”

ဒေါ်လှယမင်းက သားဖြစ်သူ၏ ခေါင်းကိုညင်သာစွာ ဆွဲမော့လိုက်သည်။ ချစ်ခွန်း၏ မျက်လုံးအိမ်၌ မျက်ရည်စများ ရစ်ဝဲလျက်ရှိသည်ကို မြင်တွေ့လိုက်ရသည်။

“သားရယ်”

ဒေါ်လှယမင်း၏ ရင်ခွင်သို့ ချစ်ခွန်းတိုးဝင်လိုက်သည်။

“ခွန်း မှားသွားပါပြီ မေမေ၊ ခွန်းလေ... မေမေတို့ လက် ထပ်ခွင့်ပေးရင် မလွဲမရှောင်သာလို့ဆိုပြီး သူငယ်ချင်းတွေကို

လိမ်ညာလှည့်ဖြားပြီး ပြေ့ကိုလက်ထပ်ထိမ်းမြားမယ်လို့ ငြိ စည်ခဲ့တာ”

“ခွန်းရယ် အချိန်မီခဲ့ပေလို့ ဘုရား... ဘုရား၊ သူတစ် ပါးချစ်ခြင်းကို သားမို့လို့ ခွင်းဖို့ကြံစည်ရက်တယ်”

“ခွန်း... ခွန်း ပြေ့ကို သိပ်ချစ်တယ် မေမေ”

“ဒါပေမယ့် ပြေ့မှာ ငယ်ကျွမ်းချစ်သူ ရှိတယ်လေ”

“ခွန်း မှားသွားခဲ့တယ်၊ ပြေ့... ပြေ့ကလဲ ခွန်းကို ချစ် တယ်လို့ ခွန်းထင်ခဲ့တာကိုး”

ဒေါ်လှယမင်း ကိုယ်တိုင် သားဖြစ်သူ၏ ကြော့ကွဲမှုသည် သူတို့၏ ရင်ကွဲမှုပင်ဖြစ်ရာ မျက်ရည်ကျရင်း သားကိုနှစ်သိမ့်မှု ပေးနေရသည်။

“မှတ်ထားသား၊ မိန်းမသားတွေရဲ့ နှလုံးသားကို အထိ မှန်နိုင်ဆုံးအရာဟာ သနားခြင်းဆိုတဲ့ လက်နက်ပဲ”

“... ..”

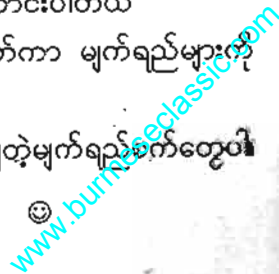
“ပြေက နှောင်ဖွဲ့ကို ချစ်ခဲ့တဲ့အချစ်မှာ သနားခြင်းက အခြေခံခဲ့တဲ့အတွက် ယိုင်လဲဖို့ရာ မလွယ်ကူတော့ဘူးသား”

“... ..”

“ယောက်ျားပဲ သားရယ်... သူတစ်ပါး ချစ်သူအတွက် မျက်ရည်ကျတယ်ဆိုတာ ရှက်စရာကောင်းပါတယ်”

ချစ်ခွန်းက မိခင်ရင်ခွင်မှထွက်ကာ မျက်ရည်များကို ခပ်ကြမ်းကြမ်း သုတ်ပစ်လိုက်ပြီး...

“ခွန်း နှလုံးသားအတွက် ကျတဲ့မျက်ရည်စက်တွေပါ”

ဒါ နောက်ဆုံးပါ မေမေ”

ချစ်ခွန်း၏ မျက်ရည်များက ဒေါ်လှယမင်း ကိုယ်တိုင် သုတ်လိုက်ပြီး. . .

“ဒါမှ မေမေသား၊ ယောက်ျားဆိုတာ လောကဓံကိုလဲ ကြံ့ကြံ့ခိုင်ခိုင်ရမယ်၊ နှလုံးသား ပြဿနာမှာလဲ တရားသဖြင့် ရှင်သန်စွာ အနိုင်ယူနိုင်ရမယ်၊ ငါ့သားရဲ့ ချစ်သူအပေါ်စောင့် စည်းခဲ့တဲ့ သစ္စာတရားဟာ ငါ့သားရဲ့ မြင့်မြတ်မှုပါသား၊ သာမန် ယောက်ျားတွေ စောင့်စည်းနိုင်ခဲ့တဲ့ကိစ္စတွေမှာတောင် သားက စောင့်စည်းနိုင်ခဲ့၊ သစ္စာရှိနိုင်ခဲ့သေးတာပဲ၊ ဆင်ပြောင်ကြီး အမြီး ကျမှတစ် ဆိုသလို သံပရာတစ်ခြမ်းနဲ့ မချေလိုက်နဲ့နော်သား”

“ကျွန်တော် နားလည်ပါပြီ မေမေ”

“ဒီလိုဆို ခွန်း ပြေ့ကို အရင်ကလို သူငယ်ချင်းအဖြစ်နဲ့ ဆက်လက်တွဲသွားနိုင်ပါ့မလား”

ချစ်ခွန်းက ခိုင်မာပြတ်သားစွာပင် . . .

“တွဲနိုင်ပါတယ် မေမေ၊ ဘာဖြစ်လို့ မတွဲနိုင်ရမှာလဲ”

“ဒီလိုဆို ခွန်း. . . နှောင်ဖွဲ့နဲ့ မုန်းမာန်ပြေတို့ နီးစပ်မှု အတွက် အပေါ်ယံ ဟန်ဆောင်မှု သက်သက် မဟုတ်ဘဲရင်ထဲ ကအစစ်အမှန်နဲ့ကို အမှန်တကယ် ကူညီသွားမှာပေါ့နော် သား ဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ် မေမေ. . . ခွန်း တကယ်ကူညီသွားမှာပါ”

“ဝမ်းသာပါတယ် ခွန်းရယ်”

“ကျွန်တော် သွားတော့မယ်. . . မေမေ”

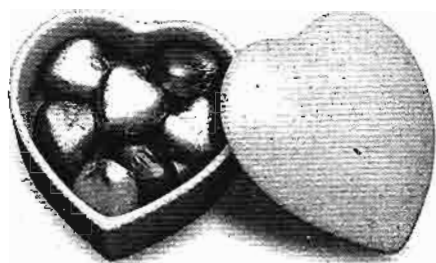
“ဟင့်အင်း မေမေပါ ပြန်လိုက်မယ်၊ ခွန်းတစ်ယောက် တည်းပြန်သွားတာကို မေမေခွင့်မပြုနိုင်ဘူး”

“မေမေသဘောလေ”

ဒေါ်လှယမင်းကိုယ်တိုင် ကားမောင်းပြီး ချစ်ခွန်းကို အိမ် ပြန်ပို့ပေးခဲ့သည်။ သားဖြစ်သူ အိမ်ရာဝင်သွားသည်ကို တိတ်တ ခိုး စောင့်ကြည့်ပြီးမှ ခင်ပွန်းဖြစ်သူ၏ ရင်ခွင်သို့ဝင်ကာ အားပါး တရင်ရှိက်လိုက်သည်။

ချစ်ကံခေလွန်းသော သားအတွက် သူမကိုယ်တိုင်ယူ ကျုံးမရဖြစ်ကာ ကြေကွဲရသည်ကိုတော့ဖြင့် သားဖြစ်သူက သိ လိမ့်ဦးမည် မထင်ပါချေ။

အခန်း (၃၈)

“သမီး မိမုန်း သူငယ်ချင်းတွေ ရောက်နေတယ်၊ ထွက်
တွေ့လိုက်ဦး”

မုန်းမာန်ပြေသည် မှောက်ခုံအိပ်ကာ ဆန္ဒပြနေရာမှ
ခေါင်းထောင်ပြီး...

“ဘယ်သူတွေလဲ”

“လိပ်ပု အမြွှာနှစ်ကောင်နဲ့ မောင်ချစ်ခွန်း”

“ဟင်”

မုန်းမာန်ပြေ အံ့အားသင့်ကာ လူးလဲထလိုက်ပြီး မိခင်
အား မော်ကြည့်လိုက်သည်။

ဒေါ်တင်လေးဝေက မုန်းမာန်ပြေအား ပြုံးပြလိုက်
သည်။ သူမ၏အပြုံး၌ မျက်ရည်များပါသည်။

“သမီး... မေမေရဲ့ သားသမီးအပေါ် ဆင်စီးပြီး မြင်း
ရံတာ မြင်ချင်တဲ့ ဆန္ဒကို သမီးနားလည်ရဲ့လား”

“ကျွန်မ နားမလည်ဘူး မေမေ၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့
ကျွန်မဟာ အမေဘဝကိုမှ မရောက်သေးတာ”

“အေး... ဒါပေမယ့် မေမေဟာ သားသမီးဘဝကို
ကျော်ဖြတ်ခဲ့ရသူဆိုတော့ သားသမီးတွေရဲ့ဆန္ဒကို နားလည်
သွားပါပြီ”

“ဒါဖြင့်သမီးကို ဘယ်သူနဲ့မှ လက်ထပ်ပေးဖို့ မစီစဉ်
တော့ဘူးပေါ့နော် မေမေ”

“သမီးဆန္ဒမပါဘဲ ဘယ်သူနဲ့မှ လက်မထပ်ပေးတော့
ပါဘူး”

“ဟား... ဒါမှ တို့ မေမေကွ”

မုန်းမာန်ပြေက ဝမ်းသာအားရ ခုတင်ပေါ်က ခုန်ဆင်း
ကာ မိခင်အား ဖက်ပြီး ပါးပြင်ကို တစ်ချက်နှမ်းရှိုက်လိုက်သည်။

ပြီးတော့မှ မုန်ခုံရှေ့ပြေး မျက်နှာကို တို့ပတ်ရိုက်ခေါင်း
ကို တစ်ချက်နှစ်ချက် ပြီးသင်လိုက်ပြီးမှ ဧည့်ခန်းဘက်သို့ပြန်
ထွက်သွားလေသည်။

ဒေါ်တင်လေးဝေက မျက်ရည်ကြားမှ ပြုံး၍ ကျေနပ်စွာ

www.burmeseclassic.com

ကျန်ရစ်ခဲ့လေသည်။

သူမ၏လုပ်ရပ်ဟူသမျှတို့သည် မှားယွင်းသွားကြောင်း ကိုစေ့စေ့တွေးလေ သဘောပေါက်လေ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

သူမ၏ လုပ်ဆောင်ချက်များသည် သမီး၏ဂုဏ်သိက္ခာ ကိုကျဆင်းစေကာ မိမိတို့၏ ဂုဏ်သိက္ခာကိုပါ ထိခိုက်စေနိုင် သည်။

ညက သားဖြစ်သူ ကိုကိုသဲဦးပိုင်ကလည်း ဖုန်းဆက် ကာ နှောင်ဖွဲ့အကြောင်းကို တော်တော်ပြောပြခဲ့သည်။ ကြီးစား မှု၊ ရိုးသားမှုနှင့် လုပ်ရည်ကိုင်ရည်ရှိကာ ထက်မြက်သော လူငယ် တစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း၊ အထူးသဖြင့် ချစ်သူအပေါ် သစ္စာရှိရှိ ချစ် မြတ်နိုးခြင်းသည် ပေါ်လွင်ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် သူတို့၏ အချစ် လမ်းခရီးကို မသိကျိုးကျွန်ပြုကာ စောင့်ကြည့်စေချင်ကြောင်း၊ မုန်းမာန်ပြေဘွဲ့ရမှ နှောင်ဖွဲ့၏ပြောင်းလဲလာသော ဘဝအခြေ အနေကို သုံးသပ်ပြီး လက်ခံသင့်က လက်ခံသင့်ကြောင်း အေး ဆေးစွာ ရှင်းပြခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့် ဒေါ်တင်လေးဝေက သမီးဖြစ်သူအား အ လျော့ပေးကာ သူမ၏ဆန္ဒကို လိုက်လျောခြင်းဖြစ်သည်။

မုန်းမာန်ပြေနှင့် သူငယ်ချင်းများ၏ရယ်သံသည် ဧည့် ခန်းတွင်းမှ ထွက်ပေါ်လာသည်။

“မိနင်းဆီရယ်... နင်တို့နှစ်ယောက်မရှိလို့ လိပ်ပုတို့ နဲ့ခရီးထွက်မိပါတယ်၊ ကံကောင်းလို့ ယောက်ျား စောစောစီးစီး ယူရတော့မလို ဖြစ်သွားတယ်”

မုန်းမာန်ပြေက သောကရိပ်ကင်းစင်သော မျက်နှာဖြင့် ပြောလိုက်သည်။ ချစ်ခွန်းက မုန်းမာန်ပြေအား ငေးကြည့်နေမိ သည်။

ချစ်သူအပေါ် သစ္စာရှိသော မိန်းကလေးတစ်ယောက် အနေဖြင့် သူ လေးစားပါသည်။ မိမိ တန်ဖိုးထား ချစ်မိသော မိန်းကလေး၊ သူမစိတ်ကို သူ အလိုမလိုက်ဘဲ သစ္စာတရားနှင့် မှန်ကန်သောရည်မှန်းချက်ကို အပျက်မခံဘဲ ကြံ့ကြံ့ခံ ရပ်တည် နိုင်သော မိန်းကလေးအဖြစ် သူ လေးစား တန်ဖိုးထားကာ သူ့ နှလုံးအိမ်၌ စိုက်ထူသွားနိုင်ခဲ့သည်ကိုတော့ သူ့ကိုယ်သူအသိ ဆုံးဖြစ်နေသည်။

“ပြေ... မနက်ဖြန် ဖေဖေ ပြန်ရောက်တုန်း အိမ်မှာ ဆွမ်းကျွေးမလို့၊ အဲဒါ လာနိုင်မလား”

“မေမေခွင့်ပြုရင် လာမယ်လေ”

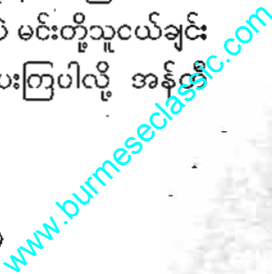
ဧည့်ခန်းသို့ ရောက်လာသော ဒေါ်တင်လေးဝေက . .

“ခွင့်ပြုတယ် သမီး၊ ခြောက်... ကြုံတုန်း သားတို့သမီး တို့ကိုအန်တီတစ်ခု ပြောထားရဦးမယ်၊ အန်တီ မှားယွင်းခဲ့တာ ရှိရင် အန်တီအပေါ် နားလည်ခွင့်လွှတ်ပေးကြပါလို့”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ အန်တီ၊ ကျွန်တော်တို့ နားလည်ပါတယ်”

“အေးကွယ်... အရင်တုန်းကလိုပဲ မင်းတို့သူငယ်ချင်း အပေါ် ချစ်ချစ်ခင်ခင်နဲ့ စောင့်ရှောက်ပေးကြပါလို့ အန်တီ မေတ္တာရပ်ခံပါတယ်”

“စိတ်ချပါ အန်တီ”

သူငယ်ချင်းလေးဦးက ပြိုင်တူကတိပေးလိုက်ကြသည်။

“အေး... အေး... ဝမ်းသာပါတယ်၊ ကိုင်း...”

စကားပြောကြဦး၊ အန်တီ မင်းတို့စားဖို့ တစ်ခုခု စီစဉ်လိုက်ဦးမယ်”

ဒေါ်တင်လေးဝေ၏ လင်ပူ သမီးပူများသည် မိမိ အမှန်တရားကို တွေ့မြင်လိုက်ရချိန်၌ ငြိမ်းချမ်းသွားလေပြီ။ သမီး၏ အဖေလည်း သမီးချင်း ကိုယ်ချင်းစာတတ်ကာ ရာသက်ပန် ခြေငြိမ်သွားပြီဖြစ်လေရာ အရာရာကို အေးအေးဆေးဆေး ချင့်ချင်ချိန်ချိန် ဆုံးဖြတ်ရန်သာ ရှိတော့သည်။

“ဘယ်လိုလဲဟ ... အရမ်းပြောင်းလဲသွားပါလား”

မြတ်စိုးက ဒေါ်တင်လေးဝေ ဧည့်ခန်းအတွင်းမှ ပျောက်ကွယ်သွားချိန်တွင် မျက်စပစ်ကာ မေးလိုက်သည်။

“မသိဘူးလေ... ငါက ဟိုလူဒီလူနဲ့ ပေးစားရင် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သတ်သေမယ်လို့ ခြိမ်းခြောက်ထားလို့လားမှ မသိတာ”

“မဟုတ်ဘူး... ငါသိတယ်”

ချစ်ခွန်းက ကြားဝင်ဖြေလိုက်သည်။ မုန်းမာန်ပြေတချစ်ခွန်းအား ကြည့်လိုက်သည်။ ရင်ထဲမှာတော့ လွမ်းမောသွားသည်။ သို့သော် မျက်နှာပြင်ပေါ်၌ နှလုံးသား အရိပ်မထင်စေရန် ဖုံးကွယ်ရင်း...

“ငါတောင် မသိဘူး၊ နင်က သိတယ်”

“အင်း”

“ဒါဖြင့်ပြော”

“နင်တို့နှစ်ဦးရဲ့ သစ္စာတရားကြောင့်”

မုန်းမာန်ပြေ ရင်ထဲ စူးနှင့် နာကျင်သွားသည်။ သစ္စာတရားအတွက် မိမိနှလုံးသား၌ နာတာရှည် ဖြစ်သွားခဲ့ခြင်းကို တော့ မည်သူမှ သိနိုင်လိမ့်မည် မထင်ပါ။

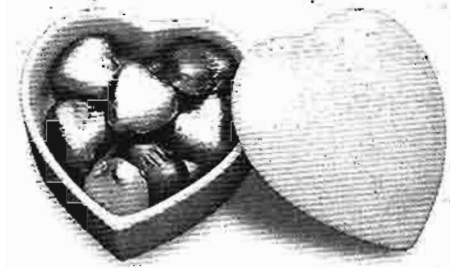
သို့သော် တစ်စုံတစ်ယောက်တော့ သိနိုင်လိမ့်မယ်။ ထိုသူသည် ...

အပိုင်း (၄)

BURMESE CLASSIC

အခန်း (၃၉)

ကိစ္စအားလုံး ပြီးစီးသွားပြီဖြစ်၍ နောင်ဖွဲ့သည် နှစ်ပတ် ပြည့်အောင် မနေတော့ဘဲ တစ်ပတ်နှင့်ပင် ဂျပန်သို့ပြန်တော့ မည်ဖြစ်ရာ မုန်းမာန်ပြေနှင့် သူငယ်ချင်း အစုံအလင်လိုက်ပို့ကြ သည်။

မုန်းမာန်ပြေကိုတော့ ချစ်ခွန်းတို့အိမ် ဆွမ်းတော့ဟု ဆိုကာ ညာခေါ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ကို လမ်းရောက်မှ သိခဲ့ရသည်။

☺ အောင်မြင်စာပေ ☺

www.burmeseclassic.com

ချစ်ခွန်းရင်ထဲ၌ အတိတ်သို့ရောက်ရှိသွားသည်။ ဤနေရာလေး၌ သူ့စွဲလမ်းခဲ့သော ဓါတ်ပုံရုံမိန်းကလေးကို ရင်ခုန်စွာဖြင့် တွေ့ရှိခဲ့ရခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုစဉ်တုန်းက မျှော်လင့်ချက်တို့သည် ရင်မှာအပြည့်အနှက် နေရာ ယူလျက်ရှိခဲ့သည်။

ယခုအချိန်တွင်တော့ မျှော်လင့်ချက်တို့ ကုန်ဆုံးလျက် ရှိချေပြီ။

“နှောင်ဖွဲ့”

“ဘာလဲ မာန်”

“နင် အလုပ်တွေချည်း ဖိလုပ်မနေနဲ့နော်၊ ကျန်းမာရေးကိုလဲ ဂရုစိုက်ပါ”

“အေးပါ မာန် ငါနားလည်ပါတယ်၊ ငါ့ဘဝမှာ နင်ရဲ့ နေသရွေ့ လှေလှော်ရင်း တက်ကျိုးရမယ့် ကိန်းမျိုးဘယ်တော့မှ မဆိုက်စေရပါဘူး”

ပြည်ပခရီးသွား တံခါးအပေါက်ဝအနီး၌ ထွက်ခွာလုလု နှောင်ဖွဲ့ကို မုန်းမာန်ပြေက မှာကြားလိုက်သည်။

နှောင်ဖွဲ့က မလှမ်းမကမ်းရှိ မြတ်စိုး၊ ချစ်ခွန်းနှင့် အမြွှာညီအစ်မထံသို့ လျှောက်လာလိုက်သည်။ မြတ်စိုးကို ဦးစွာ လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ကာ . . .

“လိပ်ပု . . . ငါသွားမယ်နော်၊ မင်းတို့ရဲ့ သူငယ်ချင်းကောင်းဝတ္တရားအတိုင်း ဆက်လက်ပြီး အကျိုးဆောင်ပေးကြပါဦး”

“စိတ်ချ နှောင်ဖွဲ့”

“မိသင်္ဇင်နဲ့ မိနှင်းဆီ . . . ငါသွားမယ်၊ မာန်တို့စောင့်ရှောက်နော်”

“ပြောစရာ မလိုပါဘူးဟဲ့”

“စိတ်ချ အမှုန့်ကြိတ်ပစ်မယ်”

နှောင်ဖွဲ့က ပြုံးကာ ချစ်ခွန်းဆီသို့ နောက်ဆုံးလှည့်လိုက်သည်။ ချစ်ခွန်းအား လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ကာ လက်ကိုမလွတ်ဘဲ မြဲမြံစွာဆုပ်ကိုင်ထားသည်။

အေးစက်နေသော သူတို့နှစ်ဦး၏ လက်များသည် နွေးထွေးသွားသည်အထိ ဆုပ်ထားကြသည်။

“ခွန်း . . . ကျွန်တော့်အတွက် မိတ်ဆွေကောင်း သူငယ်ချင်းကောင်းတစ်ဦး တိုးပွားခြင်းအတွက် သိပ်ကိုဝမ်းသာပါတယ်ဗျာ၊ မာန်ကို အရင်ကအတိုင်း ဆက်လက်စောင့်ရှောက်ပေးနိုင်လိမ့်မယ်လို့လဲ ကျွန်တော်ယုံကြည် မျှော်လင့်ထားပါတယ်ဗျာ”

ချစ်ခွန်း ပြုံးလိုက်ပြီး ပြုံးရယ်လျက်ပင် . . .

“ခင်ဗျားကတော့ဗျာ၊ အမည်နဲ့လိုက်အောင် အားလုံးအပေါ် နှောင်ဖွဲ့သွားတော့တာပဲ၊ စိတ်ချပါဗျာ . . . မာန်ဆိုတဲ့ ခင်ဗျားချစ်သူ၊ ကျွန်တော့် သူငယ်ချင်းကို ကျွန်တော်တို့ စောင့်ရှောက်သွားမှာပါ”

ချစ်ခွန်း ရင်ထဲကစကားကို နှစ်နှစ်ကာကာ ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

နှောင်ဖွဲ့က ကုတ်အင်္ကျီအတွင်းအိတ်ထဲမှ ပစ္စည်းတစ်ခု

ကို ထုတ်ကာ ချစ်ခွန်းအားပေးလိုက်သည်။ အသံဖမ်းစက်လေး ဖြစ်သည်။

မုန်းမာန်ပြေ ဖမ်းခိုင်းခဲ့သော သူတို့နှစ်ဦးစကားပြောသံ များနှင့် မုန်းမာန်ပြေ၏ ပြတ်သားသော ဆုံးဖြတ်ချက်နှင့် စကား သံများ ဖြစ်သည်။

မြတ်စိုးဆီမှ သူယူခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ယခု ချစ်ခွန်းကိုပေး လိုက်သည်။ ချစ်ခွန်းနားထောင်ပြီးလျှင် ဖျက်ဆီးချင်ဖျက်ဆီး ပစ်ပါစေတော့၊ သူ့အတွက် ဘာမှမလိုအပ်တော့ပါ။

ချစ်သူ၏ သစ္စာတရားသည် အရာရာကိုပြီးပြည့်စုံစေ သည်။ နောင်ဖွဲ့နှင့် ချစ်ခွန်း မျက်ဝန်းချင်း စကားပြောမိကြ သည်။

ထို့နောက် နောင်ဖွဲ့သည် လက်ချင်းဖြုတ်ကာ နောက်သို့ လှည့်မကြည့်တမ်း ထွက်သွားခဲ့လေသည်။

မုန်းမာန်ပြေအတွက်တော့ ခံရခက်သော ဝေဒနာ တစ် ရပ်က နှလုံးသားကို စူးနှင့်စွာ ဒုက္ခပေးစေသည်။

ထို့ကြောင့် . . .

နောင်ဖွဲ့၏ နောက်ကျောပြင်ကို ဝေးကြည့်နေသည့် ကြားက ကြေကွဲမှု မျက်ရည်စက်တို့က လိမ့်ဆင်းလာခဲ့လေ သည်။

ထိုမျက်ရည်စက်တို့သည် အဝေးတစ်နေရာသို့ နှစ် အတော်ကြာ ခွဲခွာသွားသူ နောင်ဖွဲ့အတွက်လား . . .

သို့တည်းမဟုတ် . . .

သူ့အနား၌ အမြဲတစေရှိနေမည်ဖြစ်သော်လည်း နှလုံး သားနှင့် အဝေးဆုံးတစ်နေရာသို့ ပို့ဆောင်လိုက်ရသော ချစ်ခွန်း အတွက်လား . . .

မည်သူမျှ သိနိုင်ကြလိမ့်မည် မဟုတ်ပေ။

သို့သော် မုန်းမာန်ပြေ သိလိုက်သည်က မိမိအတွက် ဤကဲ့သို့သော ကြေကွဲမှု မျက်ရည်ပွင့်တို့ ကျဆင်းခြင်းမျိုး နောက်ထပ်ဖြစ်ပွားတော့မည် မဟုတ်ကြောင်းကိုပင် . . .

မြပုလဲခင်